

อิทธิพลของผ้าต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของวัยรุ่น
ศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้บริการผ้าอนามัยชนิดสอด กรุงเทพมหานคร

ร้อยตำรวจโท ชัยนาม นักร้อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสังคมศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-03-1156-3

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

INFLUENCE OF PUBS ON SEXUAL RELATIONS AMONG ADOLESCENTS
A CASE STUDY AT RCA ,BANGKOK

POLICE LIEUTENENT CHAIYANAM NAKRAI

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Art in Sociology

Department of Sociology and Anthropology

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-03-1156-3

ร้อยตำรวจโท ชัยนาม นักร้อง : อิทธิพลของผับต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น : ศึกษากรณีวัยรุ่นที่
เคยไปใช้บริการผับย่านถนนอาร์ ซี เอ กรุงเทพมหานคร. (INFLUENCE OF PUB ON SEXUAL
RELATION AMONG ADOLESCENTS : A CASE STUDY AT RCA ,BANGKOK) อ. ที่
ปรึกษา: รศ.ดร. นิเทศ ดินณะกุล 157 หน้า.

ISBN 974-03-1156-3

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของผับ ต่อการมีเพศสัมพันธ์
ของวัยรุ่น หาแนวทางในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น และผลเสียที่เกิดขึ้นจากผับ
โดยศึกษาจากวัยรุ่นที่เคยไปใช้บริการผับย่านถนน อาร์ ซี เอ โดยการใช้แบบสอบถามกับวัยรุ่นที่เคยไป
เที่ยวผับย่านถนนอาร์ ซี เอ จำนวน 200 คน ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ คือ ค่าร้อยละ และค่า
ไคสแควร์ รวมทั้งมีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จำนวน 10 คน

ในการศึกษาวิจัยยอมรับสมมุติฐานดังนี้

- 1.วัยรุ่นที่ใช้บริการผับบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น
- 2.วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมี
เพศสัมพันธ์
3. วัยรุ่นที่ดื่มสุราบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศ สัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น

ในการศึกษาวิจัยปฏิเสธสมมุติฐานดังนี้

- 1.วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับแฟนหรือคู่รักจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 2.วัยรุ่นที่ยอมรับวัฒนธรรมของผับจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 3.วัยรุ่นที่ใช้ยาเสพติด จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมี เพศสัมพันธ์

ภาควิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
สาขาวิชา สังคมวิทยา

ลายมือชื่อนิสิต.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ปีการศึกษา 2545

4281121924 : MAJOR -

KEY WORD: PUB / SEXUAL RELATION / ADOLESCENT/ RCA

POLICE LIEUTENENT CHAIYANAM NAKRAI : INFLUENCE OF PUBS ON SEXUAL RELATIONS AMONG ADOLESCENTS : A CASE STUDY AT RCA ,BANGKOK.. THESIS
ADVISOR : ASSOC.PROF. DR. NITHET TINNAKUL 157 pp. ISBN 974-03-1156 -3.

This research studied the influence of pubs at RCA Bangkok on sexual behaviour of the adolescent. The research methodology was through questionnaire and interview. 200 questionnaires were used with 200 adolescents who used to go to RCA. In-depth interviews were conducted with 10 adolescents. The results were analysed by using statistical significant test percentile and Chi-square test.

The following hypotheses were accepted :

- 1.The Adolescents who had higher rate of using services of pubs had higher tendency to accept idea of having sexual relationship.
- 2.The Adolescents who using services of pubs with friends who already had sexual intercourses will have positive relationship with acceptance of sexual relationship.
- 3.The Adolescents who had higher rate of alcohol consumption had higher tendency to have sexual relationship.

The following hypotheses were rejected :

- 1.The Adolescents who used services of pubs with their lovers had positive relationship to sexual relationship acceptance.
- 2.The Adolescents who accepted pub cultures had positive relationship to sexual relationship acceptance.
- 3.The Adolescents who used addictive substances had positive relationship to sexual relationship acceptance.

Department of Sociology and Antropology Student's signature.....

Field of study Sociology Advisor's signature.....

Academic year 2002

กิตติกรรมประกาศ

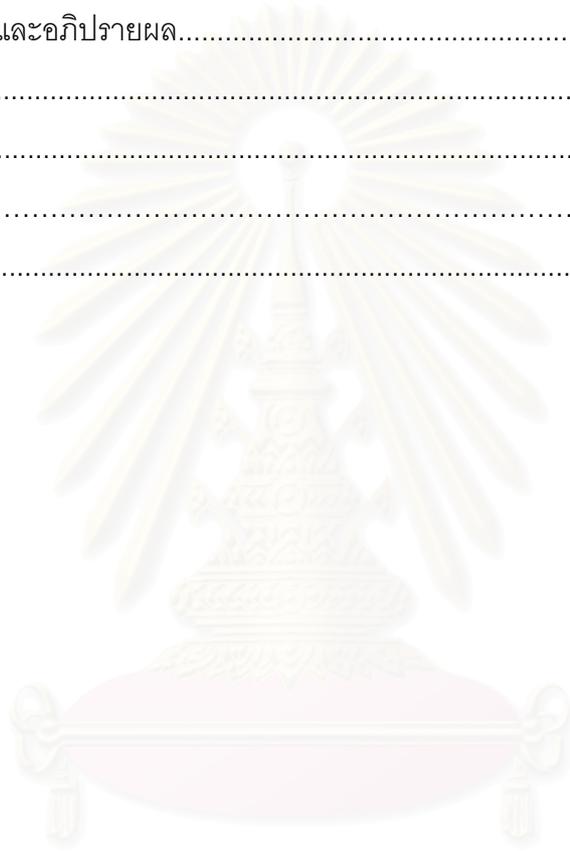
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร. นิเทศ ตินณะกุล อาจารย์ที่ปรึกษา กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษาและเอาใจใส่ ดูแล ติดตามผล แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ รองศาสตราจารย์ ดร.งามพิศ สัตย์สงวน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ สุพัตรา สุภาพ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านเป็นคณาจารย์ที่เปี่ยมไปด้วยความเมตตา กรุณาให้คำแนะนำที่เอื้อประโยชน์ คอยเอาใจใส่ กระตุ้น และช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นรูปเล่มสำเร็จลงได้ในวันนี้ กราบขอบพระคุณ อาจารย์จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย กับความกรุณาให้คำแนะนำ กระตุ้น และช่วยติดตาม ในขั้นตอนของการทำงานให้เสร็จลุล่วงในที่สุด และขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ นิสิตร่วมภาควิชาสังคมวิทยา ที่คอยให้กำลังใจ คำแนะนำ ที่เป็นประโยชน์มาโดยตลอด ขอขอบคุณ คุณกันตยา วีระกรพานิช สำหรับแรงใจ แรงกาย และความช่วยเหลืออย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ สำหรับกำลัง และความมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จอีกขั้นหนึ่งในชีวิตของลูก ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของทุก ๆ ท่าน ที่ได้กล่าวมานี้ จึงขอขอบคุณ ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ร้อยตำรวจโท ชัยนาม นักรั

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหาวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ในการศึกษา.....	8
ขอบเขตการวิจัย.....	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
2 ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	10
ผังแหล่งสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น.....	10
กฎหมายสถานบริการและนโยบายการจัดระเบียบสังคม.....	16
ธรรมชาติของวัยรุ่น.....	19
ปัจจัยเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ.....	27
การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควร.....	31
แนวโน้มนำทางเพศ.....	34
แนวโน้มนำทางความรัก.....	35
ความดึงดูดใจด้านร่างกาย.....	36
ทฤษฎีอัตมโนทัศน์.....	37
เกียรติภูมิแห่งตน.....	40
มโนภาพ “วัฒนธรรม”.....	41
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	58
สมมุติฐานการวิจัย.....	59
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	60

บทที่	หน้า
3	ระเบียบวิธีวิจัย..... 63
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 63
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 64
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 67
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 68
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 69
5	การพิสูจน์สมมุติฐานและอภิปรายผล..... 128
6	สรุปผลการวิจัย..... 140
	รายการอ้างอิง..... 143
	ภาคผนวก..... 149
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์..... 157

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ณ

ตารางที่		หน้า
1	แสดงการให้คะแนนความคิดเห็นในเชิงบวกและลบ.....	66
2	ตารางแสดงลำดับของเกณฑ์เฉลี่ย.....	66
3	แสดงอายุของกลุ่มตัวอย่าง.....	69
4	แสดงระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง.....	70
5	แสดงสถาบันการศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่หรือ ได้รับการศึกษาระดับสุดท้าย... ..	71
6	แสดงลักษณะภูมิภาคนาเดิมของกลุ่มตัวอย่าง.....	71
7	แสดงรายได้หรือเงินที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน.....	72
8	แสดงรายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดากลุ่มตัวอย่าง.....	72
9	แสดงระดับการศึกษาของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง.....	73
10	แสดงระดับการศึกษาของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง.....	73
11	แสดงบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่ด้วย.....	74
12	แสดงประเภทของที่พักอาศัยที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่.....	74
13	แสดงจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างเที่ยวผับในแต่ละเดือน.....	75
14	แสดงแหล่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้จักผับ.....	75
15	แสดงบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมักจะมาเที่ยวผับด้วย.....	76
16	แสดงค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการมาเที่ยวผับแต่ละครั้ง.....	76
17	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีคูรักหรือแฟน.....	77
18	แสดงกลุ่มตัวอย่างที่เพื่อนสนิทของกลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์.....	77
19	แสดงจำนวนครั้งเฉลี่ย ที่กลุ่มตัวอย่างดื่มสุราในแต่ละเดือน.....	78
20	แสดงการใช้ยาเสพติดเมื่อมาเที่ยวผับของกลุ่มตัวอย่าง.....	78
21	แสดงการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	79
22	แสดงความเห็นต่อสาเหตุของการมาเที่ยวผับ.....	79
23	แสดงความเห็นต่อผลเสียของการมาเที่ยวผับ.....	80
24	แสดงความเห็นับสามารถตอบสนองความต้องการบางประการ ซึ่งสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอื่น ไม่สามารถตอบสนองได้.....	80
25	แสดงความเห็นต้องทำให้ตัวเองดูดีเสมอ เมื่อมาเที่ยวผับ.....	81
26	แสดงความเห็นการที่คนเป็นแฟนหรือคูรักกันแสดงความรักต่อกันโดยการกอดหรือจูบกัน ในผับเป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถทำได้.....	82

สารบัญดาราง (ต่อ)

ญ

ตารางที่		หน้า
27	แสดงความเห็นท่านหวังว่าจะได้รู้จักเพื่อนเพศตรงข้ามใหม่ เมื่อมาเที่ยวคลับ.....	82
28	แสดงความเห็นการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ใช่เรื่องเสียหาย.....	83
29	แสดงความเห็นผู้ชายหาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ตนรู้จักในคลับ.....	84
30	แสดงความเห็นผู้หญิงยินยอมพร้อมใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่พบในคลับที่ตนพึงพอใจ.....	84
31	แสดงความเห็นชอบมาเที่ยวคลับ.....	85
32	แสดงความเห็นบรรยากาศทั่วไปในคลับ ใจแจ่มและเปิดเผยในเรื่องเพศ.....	86
33	แสดงความเห็นมาเที่ยวคลับกับแฟนหรือคู่รัก ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์	86
34	แสดงความเห็นการใช้ยาเสพติด ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์.....	87
35	แสดงความเห็นวัยรุ่นที่มาเที่ยวคลับ มักเป็นพวกมีปัญหา.....	87
36	แสดงความเห็นเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ พุดหรือทำให้ท่านเกิดความคิดอยากมีเพศสัมพันธ์บ้าง.....	88
37	แสดงความเห็นคนที่มาเที่ยวคลับบ่อยครั้งมากเท่าใด ก็จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น.....	89
38	แสดงความเห็นการมาเที่ยวคลับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ท่านยอมรับการมีเพศสัมพันธ์.....	89
39	แสดงความเห็นการดื่มสุรา ทำให้ความยับยั้งชั่งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์น้อยลง.....	90
40	แสดงความเห็นในคลับทุกคนสามารถแสดงออกอย่างไรก็ได้ตามใจปรารถนา หากไม่เป็นการรบกวนผู้อื่น.....	91
41	แสดงความเห็นการที่สามารถแสดงออกได้ตามใจปรารถนาในคลับ ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์.....	91
42	แสดงความเห็นแม้จะไม่ใช่ในคลับ ท่านกับแฟนก็แสดงความรักต่อกันอย่างเปิดเผยเสมอ.....	92
43	แสดงความเห็นคนที่ดื่มสุราบ่อยครั้งมากเท่าใด ก็จะทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น.....	93
44	แสดงความเห็นบรรยากาศในคลับ ปลุกเร้าและทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ.....	93
45	แสดงความเห็นมีการจำหน่ายยาเสพติดอื่น นอกจากสุราและบุหรี่ อยู่ทั่วไปในคลับ..	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
46	แสดงความเห็นท่านรู้จักวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์และโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นอย่างดี..... 95
47	แสดงความเห็นวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์..... 95
48	แสดงความเห็นผู้มีอิทธิพลทำให้ท่านยอมรับการมีเพศสัมพันธ์..... 96
49	เปรียบเทียบจำนวนครั้งที่มาเที่ยวผับในแต่ละเดือน กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของ กลุ่มตัวอย่าง..... 128
50	เปรียบเทียบบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างไปเที่ยวผับด้วย กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัว อย่าง..... 129
51	เปรียบเทียบเพื่อนสนิทที่กลุ่มตัวอย่างไปเที่ยวผับด้วยเคยมีเพศสัมพันธ์ กับการเคยมีเพศ สัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง..... 130
52	เปรียบเทียบความเห็นในการยอมรับวัฒนธรรมของผับ กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของ กลุ่มตัวอย่าง..... 131
53	เปรียบเทียบจำนวนครั้งที่ดื่มสุราในแต่ละเดือน กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่ม ตัว อย่าง..... 132
54	เปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เคยใช้ยาเสพติดกับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่ม ตัว อย่าง..... 133
55	สรุปการพิสูจน์สมมุติฐาน..... 138
56	สรุปการพิสูจน์สมมุติฐานจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก..... 139

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังอยู่ในกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เมื่อประเทศมีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจมากเพียงไร การเปลี่ยนแปลงทางสังคมก็มีมากขึ้นเพียงนั้น ทำให้กระทบกระเทือนถึงสถาบันต่าง ๆ ของสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันแรกของมนุษย์ ที่จะช่วยเหลือให้มนุษย์แสวงหาความเป็นตัวตน (self) และดำเนินชีวิตอย่างมีแนวทางได้ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว การปรับตัวไม่ทันของสถาบันครอบครัว และสมาชิกในครอบครัว ทำให้สมาชิกใหม่ในครอบครัวรับรู้และถูกถ่ายทอดค่านิยม ทศนคติ ความนึกคิดในด้านต่าง ๆ ผิดแผกไปจากบรรทัดฐานของสังคม โดยเฉพาะเมื่อวิทยาการเจริญก้าวหน้าขึ้น ทำให้ติดต่อกันได้สะดวกกว่าแต่ก่อน ประเทศไทยย่อมได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา เนื่องจากว่าเป็นประเทศมหาอำนาจ จึงเกิดการเลียนแบบตะวันตกอย่างผิวเผิน ไม่ได้คิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมการกิน สถานะเชิงมรดก ฝับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผิดแผกไปจากสมัยก่อน ที่ถือว่าเป็นเรื่องลับของเพศหญิงและชาย แต่ในปัจจุบันสามารถพูดได้อย่างเปิดเผย และถือว่าเป็นเรื่องปกติของหนุ่มสาวที่จะมีเพศสัมพันธ์กัน แนวความคิดเช่นนี้เป็นเรื่องที่เกิดออกไปจากบรรทัดฐานเดิมของสังคมไทยที่สร้างสมเอาไว้ และกำลังจะกลายเป็นบรรทัดฐานใหม่ที่ยอมรับกับผล และก่อให้เกิดเป็นปัญหาสังคมตามมา ฝับเองก็เป็นวัตรกรรมการรับเอาวัฒนธรรมทางตะวันตกอย่างหนึ่ง ที่รับเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งมีจุดเด่น รูปแบบ ที่แตกต่างไปจากสถาบันบันเทิงเชิงมรดกทั่วไป และดึงดูด ให้อัยรุ่นเข้าไปใช้บริการกันอย่างหนาแน่น การรวมกลุ่มของวัยรุ่น และลักษณะที่เป็นเฉพาะของฝับ ทำให้บรรทัดฐานของฝับแตกต่างออกไปจากบรรทัดฐานของสังคม และเกิดเป็นวัฒนธรรมของฝับขึ้น ซึ่งมีความช่วยยวนใจต่อการมีพฤติกรรมทางเพศต่อวัยรุ่นที่เข้าไปใช้บริการในฝับ ชักนำให้อัยรุ่นยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทำที่สุดก็รับเอาวัฒนธรรมของฝับมาเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตของตน

ฝับ ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนในสังคมอย่างน่าแปลก คนกลุ่มหนึ่งมองฝับ เป็นเสมือนขุมทรัพย์ ที่ใครเข้าไปแล้วจะต้องหยิบยื่นให้แต่ความเลวร้าย ที่นำเอาความเสื่อมเสียมาสู่ตนเองและครอบครัว ทำให้คนดีกลับกลายเป็นชั่ว และส่งผลกระทบให้กับคนอื่น ๆ ในสังคม ที่แม้จะไม่ได้ไปข้องแวะกับมันก็ตาม ในขณะที่คนอีกกลุ่มหนึ่ง อัยรุ่น มองเห็นฝับเป็นเหมือนแดนสวรรค์ ที่นำพาเอาทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาต้องการมาให้ อิสระ เสรี ความสนุกสนานบันเทิง เพื่อนฝูง การลิ้มความทุกข์ หรือได้ความสุขที่พวกเขาแทบจะไม่เคยได้สัมผัสเมื่อได้เข้ามา ณ ที่แห่งนี้ ในขณะที่ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบริการประเภทฝับ มองว่าเป็นธุรกิจที่เน้นการอาศัยสุรามาดื่มกับผู้หญิง เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดทางจิตใจจากภาวะกดดัน เส้นหน้ของฝับจึงอยู่ที่บรรยากาศแห่งการร่ำสุรา ดนตรีเพราะ การมีเพื่อนที่รู้จัก การลงทุนในการทำธุรกิจประเภทนี้นั้น จะต้องมีเงินทุนเริ่มแรกอย่างต่ำ 4-5

ล้านบาท แบ่งเป็นค่าเช่า ค่าตกแต่งสถานที่ ค่าเครื่องใช้ เครื่องเสียง เครื่องปรับอากาศ ตู้แช่ และต้องมีเงินทุนหมุนเวียน เป็นค่าน้ำค่าไฟ ค่าเครื่องดื่ม วัสดุสิ้นเปลือง เงินเดือนพนักงาน ค่าเช่า โดยเฉลี่ย 2-3 ล้านบาท (คลังสมอง 9,92 , 2534 : 68-72)

การลงทุนในธุรกิจผับ สิ่งแรกที่จะคำนึงถึงก็คือทำเลและลูกค้า ลูกค้าที่แต่ละผับมุ่งเป้าหมายจึงเป็นตัวจำแนกผับออกเป็นรูปแบบที่แตกต่างกัน เราอาจแบ่งรูปแบบผับออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ คือ

1. ผับสำหรับลูกค้าที่เป็นวัยรุ่นที่มีกำลังจับจ่ายสูง เป็นลูกค้าระดับไฮโซ ไฮตี้ และลูกค้าชาวต่างประเทศ

กลุ่มนักเที่ยวประเภทนี้ สนใจเรื่องบรรยากาศของผับเป็นพิเศษ ผับประเภทนี้จะตกแต่งด้วยเครื่องประดับที่หรูหรา คุ้มราคา การตกแต่งบางครั้งทางร้านโฆษณาว่าถูกออกแบบโดยสถาปนิกมีชื่อชาวต่างประเทศ ลักษณะรูปแบบของร้านจึงมีหลาย ๆ แบบแตกต่างกันไป นักร้องจะต้องเป็นนักร้องที่เสียงดี มีคุณภาพ หรืออาจจะเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงอยู่แล้ว

ผับประเภทนี้จะจำหน่ายเฉพาะสุราต่างประเทศที่โฆษณาว่ามีการบ่ม 12 ปี ขึ้นไป เช่น Johnnie Walker Black Label, Chivas Regal ซึ่งจะมีราคาเปิดประมาณ 2,000-2,500 บาทต่อหนึ่งขวด รวมกับเครื่องดื่มที่เรียกว่ามิกเซอร์ประมาณ 4 ขวด (ราคาขายปกติประมาณ 700-800 บาท) หากลูกค้าจะซื้อสุรามาดื่มเองจะต้องเสียค่านำเข้ามาเปิดประมาณ 800 บาท ราคาเครื่องดื่มที่เรียกกันว่ามิกเซอร์ (Mixer) สำหรับผสมดื่มกับสุรา เช่น โซดา โคล่า น้ำดื่ม ราคาขวดละประมาณ 100 บาท (ราคาขายปกติขวดละ 5-6 บาท) แต่ก็มีทางออกสำหรับคนที่ดื่มสุราไม่หมดภายในวันนั้น สามารถฝากสุราไว้กับทางร้านได้ในกำหนดระยะเวลา 1 เดือน เมื่อกลับมาเที่ยวใหม่ก็เบิกสุรานั้นมาดื่มได้

ผับประเภทนี้จะเปิดเฉพาะเพลงสากลเป็นหลัก การจัดการแสดงคอนเสิร์ต ก็จะเป็นการติดต่อเอานักร้องชาวต่างประเทศมาแสดง ซึ่งราคาค่าจ้างของนักร้องประเภทนี้มีราคาประมาณ 50,000 บาท ต่อครั้ง (5 เพลง)

การตั้งราคาเครื่องดื่มไว้สูงมาก ทำให้ผู้ที่มาเที่ยวที่ผับเหล่านี้ จะต้องเป็นผู้ที่มีกำลังจับจ่ายสูงโดยปริยาย กลุ่มนักเที่ยวจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่หรูหรา มีราคาแพง คนที่ถึงแม้จะไม่มีกำลังจับจ่ายสูง แต่ถ้ามีโอกาสได้มาเที่ยวในผับประเภทนี้ก็จะพยายามแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาด้วย เพื่อไม่ให้ตนเองรู้สึกแปลกแยกจากคนอื่น คนที่สวมรองเท้าแตะหรือไม่ได้สวมรองเท้าหุ้มส้นจะถูกห้ามไม่ให้เข้าภายในผับประเภทนี้ ลักษณะเด่นอีกอย่างหนึ่งของผับประเภทนี้คือจะมีวัยรุ่นขับรถหรูราคาแพง มาจอดบริเวณหน้าร้านเพื่ออวดโฉมกัน ผับประเภทนี้มีอยู่มากในกรุงเทพมหานครบริเวณย่านถนนสุขุมวิท และกระจายประปรายไปทั่วกรุงเทพฯ

2. ผับสำหรับลูกค้าวัยทำงาน หรือกลุ่มวัยรุ่นที่มีความชื่นชอบผับลักษณะดังกล่าวเป็นพิเศษ

ผับประเภทนี้ มักจะมีลักษณะเป็นห้องโถงใหญ่ ๆ ด้านหน้ามีเวทีขนาดใหญ่ สำหรับตั้งเครื่องดนตรีแสดงสด มีนักร้องหลายคนผลัดเปลี่ยนขึ้นมาร้องเพลง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพลงไทย มีนักเต้น (แดนเซอร์) เต้นประกอบเป็นหลัก ประกอบด้วยการเปิดแผ่นเสียงเพลงสากลสำหรับให้ลูกค้าเต้นรำ และเปิดแผ่นเสียงเพลงไทยช้า ๆ เป็นบางช่วง

สุราที่จำหน่ายในร้านประเภทนี้ จะราคาประมาณขวดละ 600-800 บาท ขึ้นไป (ราคาขายปกติขวดละ 300-400 บาท) ส่วนราคาเครื่องดื่มขวดละประมาณ 60 บาท (ราคาขายปกติขวดละ 5-6 บาท)

กลุ่มลูกค้าประเภทนี้ สนใจความสนุกสนานของการแสดงคอนเสิร์ตสดเป็นพิเศษ นักร้องที่อยู่ประจำผับประเภทนี้จึงมีหลายคน และมีการหาเพลงใหม่ ๆ ทำเดิมนใหม่ ๆ มาใช้อยู่เสมอ และมีการเรียกร้องความสนใจจากลูกค้าเป็นพิเศษ ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นคนที่อยู่วัยทำงาน บางครั้งเป็นคนต่างจังหวัด เพราะเราจะเห็นผับในลักษณะนี้ อยู่ทั่วไปตามต่างจังหวัด และจะได้รับความนิยมในต่างจังหวัดมาก

3. ผับสำหรับลูกค้าวัยรุ่นทั่วไป เน้นโดยเฉพาะลูกค้าที่เป็นนักศึกษา และวัยรุ่นที่มีกำลังจับจ่ายปานกลาง กลุ่มนี้เกี่ยวกับประเภทนี้ สนใจเรื่องของดนตรีและราคาเครื่องดื่มเป็นพิเศษ ดนตรีส่วนมากจะเป็นการเปิดแผ่นเสียง ที่เปิดเพลงสนุก ๆ มีจังหวะที่เร้าใจ เพื่อให้วัยรุ่นเต้นรำตามจังหวะที่กำลังเป็นที่นิยม ซึ่งส่วนใหญ่จะยึดเพลงสากลเป็นหลัก แทรกด้วยเพลงไทยบ้าง ราคาสุราจะมีหลายยี่ห้อ ตั้งแต่สุราราคาประมาณ 400-500 บาท (ราคาขายปกติประมาณ 130-150 บาท) ไปจนถึงสุราต่างประเทศราคาสูงก็มีจำหน่าย ส่วนราคาเครื่องดื่มที่เป็น mixer จะราคาขวดละ 30 บาท

ผับประเภทนี้ โดยส่วนมากมีลักษณะเป็นร้านเล็ก ๆ บางที่ดัดแปลงมาจากตึกแถว ลักษณะของร้านจึงค่อนข้างแออัด

วัยรุ่นที่มาเที่ยวผับประเภทนี้ส่วนมากเป็นนักศึกษา ร้านไหนที่เปิดเพลงสนุกและมีคนไปเที่ยวมาก ก็จะเป็นที่นิยม คนที่ไปเที่ยวจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าง่าย ๆ บางครั้งก็เป็นชุดนักศึกษา บางครั้งก็สวมใส่กางเกงขาสั้น รองเท้าแตะ หรือบางคนก็อาจจะแต่งกายด้วยรูปแบบเสื้อผ้าที่กำลังเป็นที่นิยมก็ได้ ร้านประเภทนี้มีอยู่มากตามย่าน ถนนอารีชีเอ ตรอกข้าวสาร สุทธิสาร

ราคา, ธรรมเนียม, บรรยากาศ, ดนตรี ของผับแต่ละแห่งจึงแบ่งกลุ่มของนักเที่ยวออกจากกัน คนที่มีลักษณะสถานะทางสังคมดังกล่าวที่คล้ายคลึงกัน จึงเข้าไปรวมกลุ่มกันตามผับแต่ละแห่งที่มีลักษณะที่ตนชอบ ในขณะที่เดียวกันเมื่อเข้าไปในผับอื่นที่แตกต่างจากความชอบของตนไป ก็จะได้พบกับคนอื่น ๆ อีกจำนวนหลายคนที่มีความรู้สึกชอบแตกต่างจากตน จะทำให้เกิดความรู้สึกแปลกแยก (alienation) ทำให้รู้สึกว่า การไปเที่ยวนั้นไม่สนุก บางคนเข้าไปอยู่ได้ไม่นานก็ต้องหนีออกมา และน้อยคนนักที่จะกลับเข้าไปอีก

ผู้ใหญ่ก็เช่นกัน มีรสนิยม มีความชอบ ความพึงพอใจที่แตกต่างไปจากวัยรุ่น พวกเขาเกิดความรู้สึกแปลกแยกไปจากสังคม วัฒนธรรมของวัยรุ่น เกิดความรู้สึกต่อต้าน เห็นว่าผับเป็นสิ่งที่ไม่ดีเพราะเป็นแหล่งมั่วสุม อบายมุขต่าง ๆ เป็นแหล่งที่ไม่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่น เนื่องจากยังไม่สามารถแยกแยะสิ่งที่ดีและไม่ดี (จิระพร เชาว์นัประยูร , 2530)

โทษของผับที่ผู้ใหญ่มองเห็นก็คือ (วารสารเสนาสนเทศ , 2527 : 17-20)

1. ไม่เกิดประโยชน์กับเยาวชนในทางสร้างสรรค์ เป็นเพียงความสนุกชั่วคราวที่ไม่จริงจังยั่งยืน ผู้ที่เข้ามาร่วมสนุกกันนั้นก็ไม่ได้มีความหวังดีและจริงจัง เนื่องจากมาจากสิ่งแวดล้อม การศึกษาและฐานะที่แตกต่างกัน

2. ทำให้เสียเวลา เสียการเรียน เนื่องจากดิสโกเธคนั้นเปิดในเวลากลางคืน แทนที่วัยรุ่นจะนำเอาเวลาเหล่านั้นไปทบทวนบทเรียน หรือช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน หรือใช้เวลาพูดคุย ร่วมกิจกรรมกับครอบครัว

3. ทำให้สิ้นเปลือง เสียเงินทองโดยเปล่าประโยชน์ เนื่องจากวัยรุ่นนั้นยังไม่สามารถหารายได้ด้วยตนเอง การใช้จ่ายเป็นค่าเที่ยว และค่าเครื่องแต่งกายเพราะธรรมชาติการชอบทำตัวตนของวัยรุ่นเป็นการสร้างนิสัยฟุ่มเฟือยโดยไม่จำเป็น

4. เสียสุขภาพ มีผู้กล่าวว่า ฝับหรือดิสโกเธคเป็นเหมือน “ที่เขี้ยวหนูหรือขนาดใหญ่” เนื่องจากเป็นเหมือนที่สูบบุหรี่และดื่มกินสุราโดยเฉพาะ กลิ่นบุหรี่จึงตลบอบอวลไปทั่ว ในขณะที่อากาศไม่ นอกจากนั้นเสียงที่ดังเกินปกติ ยังอาจเป็นอันตรายต่อการได้ยินอีกด้วย (จันทน์ วรรณาคม, 2531 : 13-14)

เราคงจะปฏิเสธไม่ได้ ว่าทุกวันนี้เกิดคำถามขึ้นในใจของผู้ปกครอง หรือผู้ใหญ่ในสังคมว่า ทำไมเด็กวัยรุ่นหรือคนสมัยนี้ถึงนิยมการไปเที่ยวตามสถานบันเทิงจำพวกฝับ เพื่อนั่งดื่มสุรา สูบบุหรี่ เดินร่ำด้วยท่าทางที่ประหลาด อยู่ท่ามกลางแสงไฟที่สลับตา เสียงเพลงที่ดังจนหูแทบจะระเบิด โดยไม่คิดถึงภัยอันตรายต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น ไม่ว่าจะจากยาเสพติด การทะเลาะวิวาทกันหรืออันตรายจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ พาลให้คิดไปถึงว่าเด็กวัยรุ่นเหล่านี้ พ่อแม่หรือผู้ปกครองได้อบรมวัยรุ่นพวกนี้บ้างหรือไม่ หรือว่าได้รับการอบรม แต่ไม่เชื่อฟัง และหนีมาเที่ยวตามสถานที่เหล่านี้ ซึ่งหากเป็นเช่นนั้น พ่อแม่ผู้ปกครองรู้เข้าจะเสียใจแค่ไหน เพราะสิ่งที่พวกเขา มองเห็นว่าจะได้จากฝับมีแต่ผลเสียเท่านั้น พฤติกรรมของวัยรุ่นที่มาเที่ยวฝับ ถือเป็นเรื่อง “พฤติกรรมเบี่ยงเบน” (Devian Behavior) (พัชรี วรรกวิณ, 2523) เป็นพฤติกรรมของเด็กเกเร (Delinquents) (สุชา จันทน์เอม, 2527) และเป็นการประพฤติตนไม่เหมาะสม (รายงานการประชุมคณะกรรมการแก้ไขปัญหานักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสม, 2544)

ในขณะที่ในมุมมองของเด็กวัยรุ่น กลับแตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง ด้วยลักษณะเฉพาะตัวหลายประการของฝับ ชักนำพาวัยรุ่นเข้ามารวมกลุ่ม ทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้เกิดสังคมของฝับ สังคมของวัยรุ่น ขึ้น ซึ่งมีวัฒนธรรมของตนเองที่แตกต่างและเกิดขึ้นขึ้นมาในสังคม

ฝับเป็นโลกส่วนตัวของวัยรุ่น ไม่ว่าจะใครจะทำอะไรก็สามารถทำได้ตามใจปรารถนา โดยไม่ต้องสนใจสายตาของผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ เนื่องจากคนรอบข้างก็ต่างอยู่ในวัยเดียวกัน และมีพฤติกรรมร่วมไปในทางเดียวกัน พวกเขาจะเดินด้วยท่าทางที่แปลกประหลาดให้สุดเหวี่ยง แต่งกายด้วยเสื้อผ้าตามแฟชั่นใหม่ล่าสุด ที่เปิดเผยส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างเต็มที่ ทำทรงผมเป็นรูปร่างสีสันทันต่าง ๆ ดื่มสุรา สูบบุหรี่ หรือกอดจูบกัน ก็ไม่มีใครเข้ามาตำหนิติเตียน ไม่มีแม้แต่สายตาใดที่มองมาที่เขาอย่างแปลกประหลาด (น้อยนภา สีนุบดี, 2530)

วัยรุ่นผู้หญิงที่ไปเที่ยวฝับ จะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ทันสมัย มีรูปแบบสวยงามและแตกต่างไปจากเสื้อผ้าที่พวกเขาสวมใส่ในตอนกลางวัน ไม่ว่าจะแบบสายเดี่ยว เกาะอก ซึ่งดูค่อนข้างเปิดเผย พวกเขาจะรู้สึกภาคภูมิใจ และพอใจเมื่อมีผู้ชายเข้ามาพูดคุยด้วยหรืออยากจะทำความรัก เพราะนั่นแสดงถึงว่า เธอเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม ซึ่งไม่จำเป็นว่าเธอจะต้องตอบรับกับคำทักทายนั้นทุกครั้งไป เธออาจจะเลือกที่จะสนทนากับชายหนุ่มที่หน้าตาดี แต่งกายดี หรืออาจปฏิเสธที่จะไม่สนใจใครเลย ในห้องน้ำของฝับบางแห่งจะมีการจัดเตรียม

เครื่องสำอางสำหรับให้เด็กวัยรุ่นเข้าไปเสริมแต่งกัน อาทิ เช่น ลิปสติก แป้งผัดหน้า หวี เจลสำหรับทามม เพื่อเอาใจลูกค้าสาว ๆ ให้ดูดีอยู่เสมอเมื่อมาเที่ยวที่ผับ

ในขณะที่วัยรุ่นผู้ชาย อาศัยลักษณะพิเศษของผับอย่างหนึ่ง ซึ่งทุกคนจะต้องมีพฤติกรรม(activities) ร่วมกันในพื้นที่แคบ ๆ ที่ใครจะสามารถทำอะไรก็ได้ตามใจ การได้เฝ้ามองหญิงสาวที่ดูดีที่ตนสนใจใกล้ ๆ และใช้เวลารวบรวมความกล้า หรือปริมาณแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด รอจังหวะเวลาเพื่อที่จะเดินเข้าไปทักทายผู้หญิงที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนที่เขาพึงพอใจ บางทีก็เป็นฝ่ายผู้หญิงนั่นเองที่เข้ามาทักทาย การได้รับไมตรีตอบรับจากเพศตรงกันข้าม เป็นสิ่งที่เขาพึงพอใจ และการได้สัมผัสต่อความสัมพันธ์หลังจากนั้นก็เป็นเรื่องที่น่าปรารถนาเป็นอย่างยิ่ง

พื้นที่แคบ ๆ ที่อัดแน่นไปด้วยวัยรุ่นชายหญิง คงไม่สามารถหลีกเลี่ยงการสัมผัสกันระหว่างชาย-หญิงได้ บางครั้ง อาจจะไม่เจตนา แต่ในกลุ่มวัยรุ่นที่มาเที่ยวนั้น บางคนกลับอาศัยช่องโอกาสนั้นในการลวนลามหญิงวัยรุ่นที่ไปเที่ยว ซึ่งถือว่าเป็นภัยหนึ่งของหญิงสาวในผับ น่ากลัวที่บางครั้งมันอาจจุดไฟระคายหรือความปรารถนาที่จะมีเพศสัมพันธ์ให้คุกรุ่นขึ้นมา

กลุ่มวัยรุ่นชายหญิงอีกกลุ่มหนึ่งที่เป็นแฟน เป็นคู่รักกัน ใช้บรรยากาศของผับ ที่มีแสงไฟสลัว ๆ ความเร้าใจของจังหวะดนตรี แสดงความรักต่อกันด้วยการกอด จูบ หรือลูบคลำกัน โดยไม่สนใจต่อสายตาของผู้ที่มาเที่ยวสถานบริการหรือผับคนอื่น (น้อยนภา สิริบุตตี ,2530)หนุ่มสาวบางคนไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้ และเลยเถิดไป ด้วยการมีเพศสัมพันธ์กันที่ห้องพักของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือของเพื่อนคนใดคนหนึ่ง

บางครั้งแม้ฝ่ายหญิงจะไม่เต็มใจ แต่การเชื้อใจเพื่อนชายมากเกินไป การดื่มสุราจนเกิดอาการเมา ทำให้ถูกชักจูงไปเพื่อลวงละเมิดทางเพศ โดยที่ตนเองไม่เต็มใจและไม่ต้องการให้เกิดขึ้น บางคนร้ายกว่านั้นถูกเพื่อนชายที่ไม่ใช่แฟน หรือบุคคลอื่นข่มขืนกระทำชำเรา โดยไม่ได้สมัครใจเลย ซึ่งน้อยคนนักที่จะมาแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้ดำเนินคดีกับบุคคลเหล่านี้ เนื่องจากอับอายและกลัวว่าบิดามารดาผู้ปกครองจะดูต่ำ เพราะมาเที่ยวในผับหรือสถานบันเทิงและประพฤติตนไม่สมควร จนเป็นสาเหตุให้ถูกข่มขืนกระทำชำเราดังกล่าวผู้ชายบางคนก็กระทำได้ดังกล่าวจึงเกิดความขมใจที่เจ้าทุกข์ส่วนใหญ่ไม่แจ้งความดำเนินคดีกับตน จึงได้แฝงกายเป็นอาชญากรอยู่ในผับหรือสถานบริการเหล่านี้อีกรูปแบบหนึ่ง

ผู้หญิงบางคนเกิดความเข้าใจผิดในคุณค่าของตนเอง เมื่อเสียพรหมจารีหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศครั้งแรกแล้ว ก็ไม่เห็นคุณค่าในตัวเองอีก บางคนไปเที่ยวสนุกเพื่อให้ผู้ชายคนที่ตนชอบใจพาไปหลับนอนด้วย บางคนขอค่าตอบแทน ซึ่งอาจไม่ใช่ตัวเงินภายหลังที่มีเพศสัมพันธ์กันทันที แต่เป็นการขอความช่วยเหลือในภายหลัง บางคนอาจอ้างเหตุว่ามีความจำเป็นต้องใช้เงิน เพื่อขอเงินจากฝ่ายชายที่ตนเคยมีเพศสัมพันธ์ด้วย มาใช้ซื้อข้าวของเครื่องใช้ เครื่องประดับ เสื้อผ้า และมาเที่ยวผับ ซึ่งทำยที่สุด การกระทำในรูปแบบดังกล่าว ก็ไม่ต่างกับการเป็นโสเภณีเลย เป็นการขายบริการทางเพศแบบแอบแฝงอีกรูปแบบหนึ่ง

ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่ง มีแม่เล้าหรือเจ้าของหญิงบริการ นำบรรดาสาว ๆ ที่อยู่ในสังกัดมาเปิดให้บริการกันที่ผับเพื่อค้าประเวณี (น้อยนภา สิริบุตตี , 2530) เมื่อตกลงราคากันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็อาจจะไปหลับนอนกัน

ตามโรงแรมมานูตหรือที่อื่น ๆ ตามที่จะตกลงกัน บางกลุ่มก็เป็นพนักงานจากสถานบริการบางประเภท เช่น อาบ อบนวด คาราโอเกะ เข้ามาหารายได้เสริมหลังจากที่ “ตู่ปิด” หรือหลังจากที่สถานบริการประเภทดังกล่าวปิดในแต่ ละวัน (หลัง 24.00 น.)

เป็นที่รู้กันในชายหนุ่มนักเที่ยว ว่าผู้หญิงคนไหนเป็น “ไก” ที่พร้อมจะไป “ต่อ” กับพวกเขาได้ทุกเมื่อ บางที ก็ดูออกจากกิริยาอาการที่ให้ท่า บางทีก็ดูจากการรวมกลุ่ม บางทีก็ดูจากการแต่งหน้าแต่งตัว ซึ่งไม่แน่นอนเสมอไป เช่นกัน

นอกจากนั้น บรรยากาศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการแวดล้อมด้วย คู่วัยรุ่นหญิงสาวคู่อื่น ๆ ที่กำลังกอดจูบ ลูบคลำกัน การดื่มสุราเมามายจนขาดสติยั้งคิด การได้ยินได้ฟังเพื่อน ๆ พูดมา การถูกขู่ข่มขู่จากคำพูดของนักเล่นแผ่นเสียง(ดี.เจ.) หรือนักร้อง ต่างก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ชักนำวัยรุ่นที่มาเที่ยวเข้าไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ซึ่งในส่วนของวัยรุ่นเพศชาย การไปเที่ยวผับกับเพื่อนชาย เป้าหมายของพวกเขา คือ การดื่มสุรา ร่วมสนุกกับเพื่อน และการจีบผู้หญิงที่มาเที่ยวเป็นเรื่องหลัก ซึ่งเขาอาจจะพบกับผู้หญิงที่มาเที่ยวในรูปของการขายบริการทางเพศแบบแอบแฝง ทำให้มีอิทธิพลและความยั่วยวนใจให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่าวัยรุ่นเพศหญิง

ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ (2529) ศึกษานักเรียนอาชีวะในปี 2528-2529 ระบุว่าความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ และการคุมกำเนิดเพิ่มขึ้นตามธรรมชาติอย่างเชื่องช้า ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษา และการคุมกำเนิดของนักเรียนชาย เปลี่ยนแปลงได้ง่ายและรวดเร็วกว่านักเรียนหญิง แต่นักเรียนหญิงสามารถถ่ายทอดต่อตนเองได้ดีกว่านักเรียนชาย นักเรียนอาชีวะทั้งหญิงและชายร้อยละ 45.6 มีความเห็นว่ามันนักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานไม่ใช่เรื่องเสียหายและนักเรียนชายร้อยละ 48 ไม่รังเกียจหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วและมีอยู่ร้อยละ 40.2 ของนักเรียนชายยินดีแต่งงานกับหญิงที่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว นักเรียนอาชีวะจำนวนไม่น้อยที่มีพฤติกรรมไปในลักษณะกระตุ้นความต้องการทางเพศ ทั้งระดับรุนแรงและไม่รุนแรง โดยพฤติกรรมดังกล่าวนี้มีการกระทำในลักษณะเป็นกลุ่มเพศเดียวกันและต่างเพศ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวมีแนวโน้มสูงขึ้นในช่วงกลางปีการศึกษาและจะลดลงในช่วงปลายปี

สุชาติพิทย์ แสงวัฒนกุล (2536) ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย (รวมกลุ่มเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วย) ว่าผู้ชายผู้หญิงน่าจะมีเพศสัมพันธ์กันได้ในกรณีชอบกัน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ในกรณีรักกัน คิดเป็นร้อยละ 24.8 และในกรณีหมั่นกันแล้วหรือมีโครงการจะแต่งงานกัน คิดเป็นร้อยละ 40.2 ตามลำดับ

พะเยาว์ ละกะเต็บ (2538) ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย (รวมกลุ่มเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วย) ว่าผู้ชายผู้หญิงควรร่วมเพศได้ในกรณีรู้จักกันผิวเผิน คิดเป็นร้อยละ 5.58 ในกรณีสนิทสนมกัน คิดเป็นร้อยละ 13.6 ในกรณีเป็นคู่รักกัน คิดเป็นร้อยละ 23.1 และในกรณีหมั่นกันถึงขั้นจะแต่งงานกันคิดเป็นร้อยละ 34 ตามลำดับ

จากข้อมูลเชิงประจักษ์ดังกล่าว ทำให้เกิดความสงสัยว่าบรรทัดฐานทางเพศเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควรในปัจจุบันเป็นอย่างไร ในอดีตมีนักวิจัยไทยที่ศึกษาเรื่องดังกล่าวจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นตอนปลายซึ่งกำลังศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย พบว่าการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควร มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528) ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยปิด สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยินยอมให้มีความสัมพันธ์ก่อนสมรสระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นอย่างละเอียดพบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย(รวมกลุ่มเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วย) ว่าผู้ชายผู้หญิงควรร่วมเพศกันได้ในกรณีเพียงแต่ชอบกัน คิดเป็นร้อยละ 4.9 ในกรณีเป็นคู่รักกัน คิดเป็นร้อยละ 13 และในกรณีเป็นคู่หมั้นกัน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ตามลำดับ

ในปัจจุบันทั้งเรื่องของฝับซึ่งเป็นสถานเริงรมย์กับวัยรุ่น และเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น เป็นปัญหาที่ได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวางกันอยู่บ่อยครั้ง มีแนวความคิดที่น่าสนใจแตกต่างกันไป ในปัจจุบัน โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร คงมีวัยรุ่นน้อยคนที่จะไม่เคยไปเที่ยวฝับ และคนที่ยิ่งได้สัมผัสกับวัฒนธรรมของฝับดังได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นมาก ก็จะทำให้เกิดทัศนคติที่มีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากขึ้น การได้ไปเที่ยว สัมผัสกับวัฒนธรรมของฝับ ยิ่งมากเท่าใด ยิ่งยอมรับเอาวัฒนธรรมนั้นมามากเท่าใด ก็มีโอกาสที่ทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากขึ้นเท่านั้น

จากสถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นเพศชายและค่านิยมในการเที่ยวฝับของวัยรุ่น ทำให้ผู้วิจัยต้องการจะศึกษาวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของฝับต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น” เพื่อที่จะหาความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นเพศชายกับอิทธิพลของฝับ ว่ามีความสัมพันธ์ที่จะทำให้อายุรุ่นที่ไปเที่ยวฝับมีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากยิ่งขึ้นหรือไม่ และปัจจัยใดที่ทำให้วัยรุ่นเพศชายที่ไปใช้บริการฝับมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เพื่อที่จะหาแนวทางและมาตรการในการป้องกันต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของฝับต่อทัศนคติการมีความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่น
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้วัยรุ่นที่ไปใช้บริการฝับมีความสัมพันธ์ทางเพศ
3. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น
4. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการป้องกัน แก้ไข และบรรเทาผลเสียอันเกิดขึ้นจากฝับ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลของผ้าที่มีต่อทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นทั้งชายและหญิงที่มีอยู่ในช่วงระหว่าง 18 - 22 ปี ที่ไปใช้บริการผ้าบริเวณย่านถนน อาร์ ซี เอ กรุงเทพมหานคร

โดยทำการศึกษาผ้าย่านถนนอาร์ ซี เอ เนื่องจากเป็นบริเวณที่เป็นแหล่งสถานบันเทิงที่มีผ้าหลายร้านเปิดอยู่ใกล้เคียงกันเป็นจำนวนมาก และมีวัยรุ่นมาใช้บริการเป็นจำนวนมาก เพื่อให้ได้กลุ่มเป้าหมายตรงตามตัวอย่างอย่างครบถ้วน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ทำให้ทราบถึงอิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของประเทศไทย โดยการรับเอาวัฒนธรรมจากต่างประเทศเข้ามาใช้ ในเรื่องของผ้า ซึ่งมีผลต่อทัศนคติการมีความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่น
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้วัยรุ่นที่ไปใช้บริการผ้ามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
3. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการป้องกันกรณีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น เพื่อเสนอแนะให้กับบิดามารดาผู้ปกครอง และบุคคลผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป
4. ทำให้ทราบถึงแนวทางป้องกัน การแก้ไข และการบรรเทาผลเสีย อันเกิดเนื่องมาจากผ้า

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

ในสถานการณ์ปัจจุบัน ปัญหาในเรื่องผ้าและการมีเพศสัมพันธ์ของชายหญิงก่อนวัยอันควรมีจำนวนเพิ่มขึ้น อาจเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่เป็นระเบียบ (chaos) การรับวัฒนธรรมตะวันตกโดยไม่มี การขัดเกลา การเสื่อมของพระพุทธศาสนาหรือคุณธรรมในจิตใจของมนุษย์ ทำให้เกิดปัญหาขึ้นตามมามากมาย กลายเป็นประเด็นที่กำลังเป็นที่สนใจอยู่ขณะนี้ ในบทนี้จะกล่าวถึง แนวคิด ทฤษฎี หรือ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา และหาข้อสรุปอิทธิพลของผ้าต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น

ผ้าแหล่งสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น

ผ้า เป็นสถานบันเทิงเริงรมย์ที่เปิดให้บริการในเวลาว่างคืนอีกรูปแบบหนึ่ง ที่มีการวิวัฒนาการและเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม ผ้าแต่เดิมนั้นเรียกว่าเป็นสถานที่ให้บริการเครื่องดื่มและการเต้นรำเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น ต่อมาได้เริ่มที่จะทำตลาดในกลุ่มวัยรุ่น โดยมีการโฆษณาจูงใจให้เด็กวัยรุ่นสนใจและหันมาใช้บริการกันมากขึ้น เปลี่ยนแปลงเรียกว่าดิสโก้เทค ซึ่งเป็นสถานที่เป็นลานเต้นรำกว้าง ๆ มีโต๊ะที่นั่งสำหรับให้ผู้ที่มาใช้บริการนั่งพักอยู่ตามมุมต่าง ๆ ไม่กี่ที่นั่ง วัยรุ่นหรือผู้ที่มาใช้บริการส่วนใหญ่ จึงใช้พลอร์ที่ว่างเต้นรำอย่างสุดเหวี่ยง หรือยืนพูดคุยกัน ส่วนเครื่องดื่มนั้นจะถูกวางไว้บริเวณขอบพลอร์ การขายเครื่องดื่มจึงไม่เดินก ทางดิสโก้เทค จึงใช้วิธีเก็บค่าบริการ จากการผ่านประตูเข้าไป โดยบัตรผ่านประตูสามารถแลกเครื่องดื่มได้ 1 หรือ 2 แก้ว หากผู้ใช้บริการต้องการมากกว่านั้น ก็สามารถซื้อได้ภายในร้านดิสโก้เทค ส่วนผู้ที่มาใช้บริการที่มีเป็นจำนวน 4-5 คน ขึ้นไป อาจจะใช้วิธีการที่เรียกว่า เสียค่าเปิดขวด หรือค่าเปิดเหล้า เป็นเงินจำนวนหนึ่ง ซึ่งทางดิสโก้เทคจะกำหนดว่าในการเปิดเหล้า 1 ขวด จะสามารถเข้าไปใช้บริการได้ที่คน

ยุคต่อมาเพราะเหตุผลทางกฎหมายซึ่งจะได้กล่าวให้ทราบต่อไป ดิสโก้เทค ถูกรวมเข้ากับร้านอาหาร จนมีลักษณะคล้ายกับโรงเหล้า หรือ ผ้า เนื่องจากมีการลดขนาดของพลอร์ลง เป็นพลอร์เล็ก ๆ หรืออาจจะไม่มีเลยในบางที่ โดยจัดให้มีโต๊ะและเก้าอี้สำหรับนั่งรับประทานเครื่องดื่มกัน แต่ยังคงเปิดเพลงในแนวเต้นรำเหมือนเดิม ผู้ที่ให้บริการอาจใช้เนื้อที่ใกล้ ๆ กับโต๊ะที่ตัวเองนั่งอยู่ เพื่อลุกขึ้นเต้นรำ หรือ อาจจะเดินไปที่พลอร์เพื่อร่วมสนุกกับผู้ใช้บริการคนอื่น ๆ ทำให้สถานบริการในรูปแบบของผ้าเหล่านี้ ขายเครื่องดื่มและอาหารได้มากขึ้น ในขณะเดียวกัน ผู้ที่มาใช้บริการก็ไม่เหนื่อยและเมื่อยกับการที่ต้องยืนเต้นรำนาน ๆ อีกทั้งยังมีเวลาที่จะดื่มสุราจนเมามาย

ผับ จึงกลายเป็นแหล่งที่นิยมของวัยรุ่นมากขึ้น ประกอบกับค่านิยมทางตะวันตกที่หลังไหลเข้าสู่ประเทศไทย ทำให้ผับเป็นแหล่งที่มีค่านิยมว่าวัยรุ่นจะต้องเคยสัมผัส วัยรุ่นคนใดที่ไม่เคยเข้าผับถือว่าแปลกแยกไปจากสังคม วัยรุ่นบางกลุ่มใช้ผับเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจเป็นประจำทุกอาทิตย์ บางคนไปเกือบทุกวัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อเยาวชนและวัยรุ่นเป็นอย่างมาก

สถานเริงรมย์ในกรุงเทพมหานคร มีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน แต่สถานเริงรมย์ที่เป็นที่นิยมของวัยรุ่นมากที่สุดคือผับ บริเวณย่านอารีชีเอและตรอกข้าวสาร ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะมีวัยรุ่นอายุตั้งแต่ 13 ปี จนถึงอายุ 20 ปี ไปเที่ยวกันเป็นจำนวนมาก วัยรุ่นกลุ่มที่ไปเที่ยวนี้มีพฤติกรรมที่น่าศึกษาหลายแบบ บางคนใช้ยาเสพติด เช่น บุหรี่ สุรา ทั้ง ๆ ที่อายุยังน้อย และสะท้อนให้เห็นความเป็นไปของสังคมไทยอีกรูปแบบหนึ่ง บางคนติดใจสถานที่ท่องเที่ยวด้วยเหตุผลบางประการที่น่าศึกษาและนำไปให้ความสนใจ ทำให้ต้องหวนกลับมาเที่ยวซ้ำแล้วซ้ำเล่าเป็นจำนวนอีกหลายครั้ง ก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมามากมาย ทั้งในเรื่องการเรียน ปัญหาทางครอบครัว ปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาการก่ออาชญากรรมทางเพศ ฯลฯ จากข้อมูลเบื้องต้นจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาล มักกะสัน ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบท้องที่ย่านอารีชีเอ รายงานว่ามีวัยรุ่นมาเที่ยวย่านอารีชีเอในวันศุกร์เสาร์คืนละประมาณ 100,000 คน ร้านที่เป็นที่นิยมคือ รูท 66, มอร์แกน, ออกซิเจน, อินเตอร์สเตท ร้านเหล่านี้ในคืนวันศุกร์เสาร์จะไม่มีแม่แต่ที่ให้ยื่นหน้าร้าน มีร้านชื่อว่าเบบีริงค์ เป็นร้านที่เป็นศูนย์รวมของวัยรุ่นที่ส่วนมากอายุ 14-16 ปี จากการสังเกตพบว่าเด็กวัยรุ่นส่วนหนึ่งยังเดินรวมกลุ่มเตร็ดเตร่ไปมาหลังจากสถานเริงรมย์ได้ปิดลงในเวลาตีสองตามกฎหมาย บางคนจับกลุ่มนั่งพูดคุยกัน บ้างก็ทยอยกลับ จนถึงตีสี่ตีห้า ก็ยังมีวัยรุ่นนั่งจับกลุ่มกันอยู่

หลายฝ่าย มองสถานบันเทิงเหล่านี้ รวมทั้งผับว่าเป็นแหล่งอบายมุข ที่นำเอาความเสื่อมเสียและปัญหา มาสู่สังคม เมื่อมีเหตุการณ์ใด ๆ ที่เป็นทางลบเกี่ยวกับสถานบริการเหล่านี้ ก็จะได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงในด้านลบจากสื่อมวลชนอย่างเห็นได้ชัด อย่างเช่น คดีทำร้ายร่างกาย คดีฆ่าคนตาย ซึ่งบางครั้งมีบุตรชายของนักการเมืองชื่อดัง เข้าไปมีส่วนในเรื่องดังกล่าว หรือเรื่องที่เด็กสาววัยรุ่นถูกล่อลวงไปข่มขืนจากการเข้าไปเที่ยวในผับย่านอารีชีเอ เป็นต้น

ในทางกฎหมายที่บังคับใช้เกี่ยวกับสถานบริการหรือผับ มีพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และประกาศคณะปฏิวัติ ซึ่งลงนามสั่งการ โดย จอมพลถนอม กิตติขจร ซึ่งบังคับใช้มาเป็นเวลานาน แล้ว ยังมีช่องโหว่และความสับสนในการตีความในเรื่องที่เกี่ยวข้องกันอยู่มาก ผับบางรูปแบบ ซึ่งเปิดเพลงโดยจัดให้มีการเต้นรำ เช่น มอร์แกน เบบีริงค์ ออกซิเจน รูท 66 ถูกจัดให้เป็นสถานบริการ ในขณะที่ผับที่เหลื่อมไม่ถูกจัดเป็นสถานบริการ แต่เรียกว่าสถานประกอบการ ซึ่งถือว่าวัตถุประสงค์หลักคือการขายสุราและอาหาร

ในเรื่องของอายุ พ.ร.บ.สถานบริการห้ามมิให้บุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปีที่ไม่ได้ทำงานในสถานบริการนั้น (ถ้าจะทำงานต้องมีอายุ 18 ปี ขึ้นไป) เข้าไปในสถานบริการ ในขณะที่สถานประกอบการไม่มีการกำหนดอายุแต่อย่างใด ซึ่งในเรื่องนี้ทำให้เกิดปัญหาขึ้นมา เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้นำ ประกาศคณะปฏิวัติที่ 294 ซึ่งห้ามมิให้เยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี ออกเที่ยวเตร่มีว่หลัง 22.00 น.ออกมาบังคับใช้เยาวชนที่มาเที่ยวย่าน อารี ซี เอ ดังกล่าว

ในเรื่องของเวลาการเปิด ปิด และช่วงเวลาในการจำหน่ายสุรา ก็เป็นปัญหาอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งแต่ละสถานประกอบการ อาศัยช่องว่างของกฎหมาย แม้กระทั่งในการกระทำความผิด เช่น กรเปิดเกินเวลา ก็ยังเป็นช่องว่างในการบังคับใช้กฎหมายกับสถานประกอบการดังกล่าว แท้จริงแล้ว สถานประกอบการในย่าน อาร์ ซี เอ ก็แทบจะไม่ได้ความแตกต่างกับสถานบริการในย่านดังกล่าวเลย แนวการเปิดเพลง ความดังของเสียง การจัดบรรยากาศของร้านให้ดูมืด ๆ ทึบ ๆ ติดแสงไฟสว่างตาหลากสี ซึ่งยังเป็นปัญหาที่จะต้องมีการชำระแก้ไขกฎหมายต่อไป

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากฝับบมีมากมายนับไม่ถ้วน แต่ละปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นปัญหาที่บิดามารดาผู้ปกครองไม่พึงปรารถนาที่จะให้เกิดกับบุตรหลานของตนเลย นอกจากปัญหาในเรื่องการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควรตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ยังมีปัญหาอื่น ๆ อีก ยกตัวอย่างเช่น

1. ปัญหาในเรื่องยาเสพติด

เด็กและเยาวชนที่ไปเที่ยวสถานบริการนั้น ไม่สามารถหลีกเลี่ยงจากสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้ เพราะว่าฝับบหรือสถานบันเทิงนั้น มุ่งจำหน่ายสุราและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พร้อมทั้งบริการเปิดเพลงเป็นเรื่องหลักอยู่แล้ว เด็กและเยาวชนเกือบทุกคนเริ่มทดลองยาเสพติดชนิดนี้เป็นครั้งแรก ในการไปเที่ยวฝับบกับเพื่อน สอดคล้องกับสาเหตุหลักที่ทำให้เด็กและเยาวชนวัยรุ่นเสพยาเสพติด เนื่องจาก เพื่อนชักชวน และความอยากรู้อยากเห็นอยากทดลอง ด้วยวุฒิภาวะที่ยังด้อยทำให้วัยรุ่นหลายคนไม่สามารถควบคุมตนเองได้

ในสถานบริการจะเต็มไปด้วยควันบุหรี่ที่ลอยคลุ้งไปทั่ว สถานบริการบางแห่งมีควันบุหรี่มากเสียจนผู้ที่ใช้บริการเสปตาถึงกับน้ำตาไหลพราก ทำให้วัยรุ่นหลายคนที่ไม่เที่ยวบ่อยขึ้นเริ่มชินกับกลิ่นบุหรี่ บางคนเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา บางคนลองทดลองจากเพื่อนที่สูบบุหรี่อยู่แล้ว บางคนคิดว่าโก้ และดูเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นเหล่านี้เริ่มจากการสูบบุหรี่เฉพาะเมื่อมาเที่ยวที่สถานบริการ แล้วเพิ่มอัตราการสูบบุหรี่มากขึ้นเมื่อไม่ได้มาเที่ยว จนในที่สุดก็กลายเป็นผู้ที่เสพยาเสพติด

จากสุรา บุหรี่ บางคนเริ่มทดลองยาเสพติดที่ว่ากันว่า เมื่อกินหรืออ๊พเข้าไปแล้ว จะทำให้การมาเที่ยวสนุกสนานขึ้น สามารถเดินได้นาน ๆ โดยไม่เหนื่อย ความเมื่องในฤทธิ์ยา จะทำให้จังหวะของเสียงเพลงเข้าใจผู้มาเที่ยวมากขึ้น บางคนเดิน บางคนส่ายหัวอยู่ตลอดเวลา จนเป็นที่เรียกกันในฝับบว่า “แก๊งค์ส่ายหัว” หมายถึงพวกที่รับประทานวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท จำนวน 3,4 เมทิลลินไดออกซีเมทแอมเฟตามีน หรือเรียกกันทั่วไปว่า ยาอี นั่นเอง ยาอีเป็นยาเสพติดที่มีราคาสูง โดยขายกันราคาเม็ดละ 500 บาท คนที่มีฐานะไม่สูงมากนักหรือวัยรุ่นทั่วไปจึงจะกินนาน ๆ ครั้ง แต่ด้วยราคาที่สูงนี้เอง จึงทำให้ผู้ที่ได้เสพยาอี จึงเป็นคนที่ดูโก้ มีฐานะ เมื่อบวกกับเรื่องของกฎหมายแล้ว คนที่เสพยาอีจึงเป็นคนที่ดูบ้าบิ่น กล้าหาญ วัยรุ่นที่ได้เสพยาอีเมื่อไปเที่ยว จึงรู้สึกภูมิใจ รู้สึกว่าตนเหนือคนอื่น ๆ ทั้งที่จริงแล้วมันก็คือยาเสพติดอย่างหนึ่งที่นำผลเสียมาสู่ร่างกายมากมาย

วัยรุ่นส่วนหนึ่งจะถูกชักจูงมาหายาเสพติดชนิดอื่น เช่น คีตามีนหรือยาเค ซึ่งเป็นผงเอาไว้อูดดม ยาเคเป็นที่นิยมนำมาเสพหลังจากที่อ๊พยาอีเข้าไปแล้ว เพราะฤทธิ์ของยาอีทำให้เสพยาเคได้ดีขึ้น ยาเคยังมีราคาสูงพอ ๆ กับยาอี คือราคาต่อกระดาศเล็ก (ขนาดกว้างยาวประมาณ 2 เซนติเมตร) ราคาต่อละ 500 บาท

หลายคนจึงนิยมที่จะใช้ยาเสพติดอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งราคาถูกกว่า หาได้ง่ายกว่า เสพได้บ่อยครั้ง นั่นคือ ยาบ้า หรือ เมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นมหันตภัยร้ายแรงของสังคมไทย (ราคาประมาณเม็ดละ 70-120 บาท) ผู้ที่เสพติดยาบ้านั้น มักจะถอนตัวไม่ขึ้น จากการที่เคยศึกษาโดยการสัมภาษณ์ตัวอย่างผู้ที่ติดยาเสพติดชนิดนี้ พบว่าไม่สามารถเลิกได้ เพราะความหอมหวาน ของรสชาติการเสพยาเสพติดดังกล่าว ซึ่งผู้ติดยาเสพติดคนหนึ่งถึงกับบอกว่าเป็นไม่เคยพบอะไรอร่อยกว่า และยาเสพติดชนิดนี้ ผู้เสพจะไม่เกิดอาการลงแดง หรืออาการอยากยาเสพติดที่รุนแรงดังเช่นยาเสพติดจำพวกเฮโรอีน มองไม่ค่อยเห็นโทษต่อร่างกายในระยะสั้น หลายคนจึงคิดว่าตนเองไม่ติดยาเสพติด เพียงแต่ตอนที่ไม่ได้เสพจะรู้สึกหงุดหงิดและกระวนกระวายใจเท่านั้น เหมือนกับการเสพติดบุหรี่ธรรมดา

ยาเสพติดเหล่านี้ แพร่กระจายและยังหาได้ง่ายในสถานบริการและผับต่าง ๆ ผู้ใหญ่หรืออาชญากรหลายคนแฝงตัวเข้ามาในคราบนักเที่ยว เพื่อชักชวนให้เด็กวัยรุ่นทดลองเสพยาเสพติดเหล่านี้ โดยหวังผลที่จะขายยาเสพติดดังกล่าวให้กับเด็กวัยรุ่นในภายหลัง

วัยรุ่นหลายคนเมื่อเสพติดยาเสพติดแล้ว ย่อมส่งผลต่อการดำเนินชีวิต รวมทั้งการเป็นอนาคตของชาติอย่างรุนแรง ปัญหาอื่น ๆ เช่น ปัญหาเรื่องการเรียน ปัญหาการลักเล็กขโมยน้อย ปัญหาทางเพศ จึงเกิดขึ้นตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

2. ปัญหาเรื่องความฟุ่มเฟือย

วัยรุ่นที่ใช้บริการสถานบริการ จะใช้เงินเฉลี่ยประมาณคนละ 300-400 บาท ในการไปเที่ยวผับย่านอาร์ซีเอ ตรอกข้าวสาร หรือผับในลักษณะเดียวกัน และจะต้องเงินจำนวนมากกว่านั้นหลายเท่าหากไปเที่ยวผับที่มีค่าบริการสูงกว่านั้น

ค่าสุรา ซึ่งจะต้องซื้อของทางร้านและค่าเครื่องดื่มต่าง ๆ ที่เรียกว่ามิกเซอร์ ถูกบวกเอาราคาต้นทุนที่เป็นค่าบริการ ค่าบรรยากาศ ค่าเปิดเพลง ค่าไฟ แสงสีต่าง ๆ ให้ราคาโดยเฉลี่ยของสุราต่างประเทศ เช่น จอห์นนี่วอลด์เกอร์ แบล็กเลเบิ้ล หรือ ชีวาส ริกัล ซึ่งถูกใช้เป็นมาตรฐานของราคาสุราในผับแต่ละร้าน จะมีราคาอยู่ที่ 1,200 บาท และสูงถึง 2,000 บาท ในบางผับ ส่วนราคาเครื่องดื่มผสมที่เรียกว่ามิกเซอร์นั้น อยู่ที่ขวดละ 30-50 บาท และสูงถึงขวดละ 100 บาทในบางผับ สำหรับที่อาร์ซีเอราคาสุราจะอยู่ที่ 500 ถึง 600 บาท (ราคาสุราจริง 100-200 บาท) และเครื่องดื่มมิกเซอร์ราคาขวดละ 30 บาท (ราคาจริงขวดละ 5-7 บาท)

หลายคนไปเที่ยวสถานบริการ จะพยายามแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ทันสมัย ทำทรงผมแบบแปลก ๆ ใช้เครื่องประดับราคาแพง เพื่อเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม และทำให้เป็นคนที่คุณทันสมัย ทำให้ต้องมีค่าใช้จ่ายในส่วนดังกล่าวเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง

3. ปัญหาเรื่องสุขภาพ

นอกจากควันบุหรี่จากนักเที่ยวทั้งหลายที่อบอวลและแออัดเต็มอยู่ในห้องเล็ก ๆ ของผับและการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือสุรา จะเป็นเรื่องหลักที่บั่นทอนสุขภาพของวัยรุ่นแล้ว ในผับยังเปิดเสียงเพลงที่ดังกล่าว 85 เดซิเบล ซึ่งดังลั่นสะท้านเข้าไปในหูของผู้ที่มาเที่ยว เพื่อเร่งเร้าให้เกิดความสนุกสนาน ทำให้เกิดผล

เสียต่อหู และแสงสีวูบวาบที่เปื่อยยังทำให้เกิดความระคายเคืองตาได้อีกด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่เด็กวัยรุ่นและเยาวชนไม่ควรจะมาสัมผัสเลย

4. ปัญหาเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

วัยรุ่นหลายคนมาเที่ยวสถานที่ตั้งกล่าวเป็นกลุ่ม แล้วทำให้เกิดความคึกคะนอง รวมทั้งอาการเมาสุรา ทำให้เกิดการเขม่นกันขึ้น จนถึงขั้นอาจมีปากเสียงกันก่อน และลงท้ายด้วยการทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน บางคนถูกดำเนินคดีอาญา บางคนถูกทำร้ายบาดเจ็บสาหัส ทั้ง ๆ ที่เรื่องเริ่มต้นเป็นเรื่องเล็ก ๆ ซึ่งผู้ศึกษาซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจได้สอบสวนคดีอาญาหนึ่ง ที่ผู้กล่าวหาจับพวกได้เดินรำนำร้าน แล้วน้ำกระเด็นไปถูกพวกของผู้ต้องหาที่อยู่ใกล้ ๆ เมื่อร้านปิด ผู้ต้องหากับพวกได้รุมทำร้ายผู้กล่าวหาจนเลือดคั่งในสมอง โชคดีที่แพทย์สามารถผ่าตัดช่วยชีวิตไว้ได้ทัน

เรื่องทรัพย์สินหายหรือถูกประทุษร้ายไปก็เป็นปัญหาอีกอย่างหนึ่ง ที่อาชญากรจำพวกหนึ่ง บางครั้งก็เป็นนักเที่ยวด้วยกันเองที่ต้องการหาเงินเพื่อใช้เที่ยวในครั้งต่อไป หยิบฉวยหรือจี้ชิงทรัพย์เอา

เมื่อมองในแง่ของส่วนที่เป็นประโยชน์ของฝั่บและสถานบริการเหล่านี้ วัยรุ่นเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อพวกเขา และมองว่าเมื่อพวกเขาสามารถใช้ประโยชน์จากฝั่บและสถานบริการเหล่านี้ โดยระมัดระวังปัญหาที่อาจเกิดขึ้นแล้ว ฝั่บจะมีประโยชน์มากกว่าโทษ (มนต์ชัย นินนาทนนท์ , 2534) ได้แก่

- 1) ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- 2) ผ่อนคลายความตึงเครียด
- 3) ทำให้มีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีอิทธิพลในการเลียนแบบต่าง ๆ เช่น การแต่งกาย ทรงผม ท่าทาง เพื่อปรับปรุงให้เป็นคนที่มีบุคลิกภาพดีขึ้น
- 4) สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- 5) เป็นการพักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน
- 6) เป็นคนที่มีรสนิยมดีขึ้นและเป็นคนที่ทันสมัยมากขึ้น

ในขณะที่กลุ่มประชากร บิดามารดา ผู้ปกครอง รวมถึงผู้มีวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน เห็นว่าสถานบริการฝั่บเป็นสิ่งที่ไม่ดี เพราะเป็นแหล่งมั่วสุมอบายมุขต่าง ๆ ปัญหาอีกข้อหนึ่ง ที่เป็นคำถาในใจของทุก ๆ คน เมื่อเห็นเด็กวัยรุ่นเข้าไปใช้บริการในสถานเหล่านี้ นั่น คือ บิดามารดา ผู้ปกครอง รู้หรือไม่ ว่าบุตรหลานของตนเข้ามาใช้บริการในสถานเหล่านี้

ภาระต่าง ๆ ถูกมองหาผู้รับผิดชอบ ผู้ที่หลายฝ่ายมองว่าเป็นผู้ที่ควรรับผิดชอบในเรื่องนี้คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งถูกมองว่าละเลยไม่เคร่งครัดกับกฎหมายที่มี ในเรื่องของการควบคุมไม่ให้เยาวชนหรือเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าไปใช้บริการในสถานดังกล่าว และควรกดดันให้สถานบริการเหล่านี้ปิดเปิดตรงตามเวลา เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถกดดันตรงจุดนี้ได้ หลายฝ่ายจึงมองว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามามีผลประโยชน์

ลักษณะของผับย่านถนนอาร์ซีเอ

อาร์ ซี เอ หรือชื่อย่อมาจาก Royal City Avenue นับเป็นศูนย์รวมผับ และสถานบริการแห่งแรกที่มีชื่อเสียงโด่งดัง ขจรขยายไปทั่ว และเป็นแหล่งต้นแบบของกรุงเทพมหานคร ที่ก่อให้เกิดศูนย์รวมของผับในลักษณะเดียวกันอีกหลายแห่ง เช่น อาร์ ซี เอ 2 ย่านสุทธิสาร, ตะวันนา, แยกโพธิ์สามต้น เป็นต้น อาร์ ซี เอ เริ่มเปิดให้บริการ ประมาณ ปี พ.ศ. 2536 ปัจจุบัน มีสถานประกอบการที่มีลักษณะเป็นร้านอาหารและผับจำนวนทั้งสิ้น 18 ร้าน (มีรายชื่อและแผนที่ ตามภาคผนวก ก.) ซึ่งอยู่ติดกัน โดยทั่วไปมีลักษณะการตกแต่ง และดัดแปลงมาจากอาคารพาณิชย์ ย่านอาร์ ซี เอ เป็นย่านที่มีวัยรุ่นเข้ามาใช้บริการมาก โดยเฉพาะในวันศุกร์-เสาร์ ร้านที่เป็นที่นิยมคือ รุท 66 มอร์แกน ออกซิเจน อินเตอร์สเตท เบบีริงค์

บริเวณร้านจะแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือภายในร้านที่จะมีการตกแต่งเพื่อเอาใจลูกค้าต่าง ๆ กันไป มีการจัดโต๊ะสำหรับให้ลูกค้านั่งดื่มกินกระจายไปทั่วร้าน จนแทบจะไม่มีที่ว่าง บางร้านอาจจะเว้นที่ว่างเล็ก ๆ บริเวณหน้าบุติเตจไว้เพื่อให้ลูกค้ารวมกลุ่มเต้นรำ ส่วนที่ 2 เป็นส่วนของหน้าร้าน ซึ่งทำไว้สำหรับลูกค้ามากินจำนวนที่ทางร้านจะรับได้ ก็จะจัดโต๊ะเก้าอี้ ไว้ให้บริเวณหน้าร้าน มีรั้วราวเหล็กเอาไว้กันเป็นอาณาเขตของร้าน และมียามคอยดูแล ทางร้านจะพยายามเปิดเพลงให้เสียงดังกระหึ่มออกมาที่นอกร้านด้วย ทำให้สถานประกอบการที่มีลักษณะเป็นโรงแรม อย่างโรงแรมเรดิสัน ได้รับความเดือดร้อน ซึ่งก็ยังมีบ้านเรือนประชาชนอยู่ใกล้เคียง นอกจากกลุ่มคนที่มาตั้งชุมชนอยู่บริเวณริมทางรถไฟเท่านั้น

คนที่มาเที่ยวอาร์ ซี เอ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา อายุระหว่าง 18-22 ปี ทั้งชายหญิง ซึ่งมักจะมาเที่ยวกับเพื่อน และจะเริ่มเข้ามาเที่ยวกันตั้งแต่ 20.00 น. พอถึงเวลา 22.00 น. โต๊ะทุกโต๊ะในร้านที่เป็นที่นิยมก็จะเต็มทั้งหมด และเลิกในเวลาประมาณ 02.00 น. โดยทุกร้านจะเริ่มเปิดเพลงช้า ๆ และเปิดไฟสว่างไปทั่วทั้งร้าน เพื่อให้ลูกค้าทราบว่าร้านปิดแล้ว คนที่มาเที่ยวจะทยอยกันกลับไปเรื่อย ๆ วัยรุ่นบางคนก็นั่งรวมกลุ่มพูดคุยกันบริเวณริมถนน อาร์ ซี เอ ค่อย ๆ ทยอยโบกรถแท็กซี่กลับกันไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงเวลาตีห้า ก็จะพบว่ายังมีวัยรุ่นส่วนหนึ่งนั่งจับกลุ่มกันอยู่เป็นกลุ่ม ๆ

กฎหมายสถานบริการและนโยบายการจัดระเบียบสังคม

สถานบริการ ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 หมายความว่า สถานที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในการค้าดังต่อไปนี้

- (1) สถานเต้นรำ รำวง หรือรอกเง็ง ประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิงพาดเนอรับบริการ
- (2) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า หรือโดยมีที่สำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า
- (3) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า

(4) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง

กฎหมายได้บัญญัติให้สถานบริการประเภท (1),(2) และ (3) จะต้องมีการขออนุญาตจัดตั้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งในส่วนของกรุงเทพมหานคร ผู้มีอำนาจในการอนุญาตก็คือ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ในขณะที่สถานบริการประเภทที่ (4) นั้น ไม่ต้องขออนุญาตจัดตั้ง แต่ให้แจ้งการตั้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่น้อยกว่า 15 วัน ช่องว่างดังกล่าว จึงเป็นโอกาสให้ผู้ประกอบการหันมาปรับปรุงสถานบริการของตนให้เป็นสถานบริการแบบในประเภท3(4) มากกว่า ซึ่งเหตุนี้เองทำให้ดิสโก้เทค ซึ่งมีพลอร์เต็นรำ และถูกจัดให้เป็นสถานบริการประเภท(1) เปลี่ยนแปลงตัวเองเป็นผับ ซึ่งไม่มีความจำเป็นที่จะต้องขออนุญาตจะจัดตั้งจากเจ้าหน้าที่

การขอจัดตั้งสถานบริการจากเจ้าหน้าที่นั้น ในทางปฏิบัติมีขั้นตอนมากมาย และมีข้อกฎหมายหลายข้อที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถานบริการ ซึ่งจะต้องมีการส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปตรวจสอบสถานที่ ว่ามีความเหมาะสมที่จะให้ตั้งสถานบริการหรือไม่ อยู่ใกล้กับที่ชุมชน วัด หรือโรงเรียนหรือไม่ อาคารที่ก่อสร้างนั้น ปลอดภัย และถูกต้องตามพระราชบัญญัติอาคารหรือไม่ นอกจากนี้ผู้ประกอบการอาจจะต้องเสียค่าน้ำร้อนน้ำชา หรือสินบนให้กับเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายเป็นจำนวนมาก จึงจะสามารถขอใบอนุญาตในการจัดตั้งได้

การจัดตั้งสถานบริการประเภท 3(4) นี้เอง จึงทำให้เกิดปัญหาขึ้นในการควบคุมสถานบริการของรัฐ เพราะมีการตั้งขึ้นเป็นจำนวนมากได้อย่างง่ายดาย ดังจะเห็นได้จากย่าน อาร์ ซี เอ และเป็นตัวชักนำวัยรุ่นรวมทั้งเด็กจำนวนมาก เข้าไปใช้บริการและก่อให้เกิดปัญหาของสังคมขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งก็มาจากการปล่อยปละละเลยของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย ซึ่งถูกมองว่าเข้าไปมีผลประโยชน์กับสถานบริการต่าง ๆ

นอกจากนี้ ภายในถนน อาร์ ซี เอ ยังมีร้านอีกจำพวกหนึ่ง ซึ่งได้จัดร้านให้มีลักษณะเป็นร้านอาหารทั่วไป ไม่มีการจัดให้แสดงดนตรี ไม่มีการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง เน้นขายอาหารและเครื่องดื่มเป็นหลัก บางร้านเปิดไฟพอสลัว ๆ ร้านเหล่านี้ไม่จัดให้เป็น “สถานบริการ” ตามกฎหมาย และเรียกตามชื่อราชการว่า “สถานประกอบการ” ซึ่งสถานประกอบการสามารถหลีกเลี่ยงกฎหมายเรื่องการห้ามเด็กอายุต่ำกว่า 20 ปีเข้า ตามพระราชบัญญัติสถานบริการได้ ซึ่งเป็นการอาศัยช่องว่างของกฎหมายดำเนินการ

พ.ศ. 2544 สมัย พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี และมี ร.ต.ท.ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้มีการกล่าวถึง “นโยบายการจัดระเบียบสังคม” ซึ่งแนวนโยบายดังกล่าวเป็นการเน้นการบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ และเกี่ยวข้องกับการควบคุมความประพฤติของเด็ก,นักเรียนนักศึกษา ให้เข้มงวดมากยิ่งขึ้น

ในส่วนของสถานบริการ ได้เน้นการบังคับใช้ตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด เรื่องเวลาการเปิด - ปิด สถานบริการ ในกรุงเทพมหานคร ทุกสถานบริการจะต้องปิดเวลา 02.00 น. ซึ่งเดิมเจ้าหน้าที่ตำรวจปล่อยปละละเลยให้มีการปิดสถานบริการช้ามาก จึงมีการพิจารณาโทษเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบ ที่ปล่อยให้ความบกพร่องเกิดขึ้น ส่งผลให้เจ้าหน้าที่เข้มงวดกับสถานบริการมากขึ้น นอกจากนี้ยังเข้มงวดเรื่องพื้นที่ตั้งสถานบริการ (Zoning) จะต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติสถานบริการ คือจะต้องไม่ตั้งอยู่ ใกล้ชุมชน วัด และโรงเรียน โดยจะมี

การออกพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เฉพาะบางพื้นที่เท่านั้น ที่จะจัดตั้งสถานบริการได้ นอกเหนือจากพื้นที่ที่กำหนด ห้ามมิให้มีการตั้งสถานบริการโดยเด็ดขาด ในส่วนของอาคารก็มีการเข้มงวดการก่อสร้างให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติอาคาร นั่นคือจะต้องจัดให้มีทางหนีไฟที่สามารถรองรับเหตุได้

มีการนำเอา ประกาศคณะปฏิวัติ ที่ 294 ซึ่ง จอมพลถนอม กิตติขจร หัวหน้าคณะปฏิวัติ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 182 วันที่ 29 พฤศจิกายน 2515 เป็นเรื่องเด็กหรือผู้ที่ยังอายุไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ ประพฤติตนไม่สมควร โดยได้บัญญัติไว้ ความว่า

ข้อ 14 ในการสอดส่องความประพฤติของเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแนะนำตักเตือนหรือวางข้อกำหนดใด ๆ ให้เด็กปฏิบัติดังต่อไปนี้

(2) ห้ามมิให้เด็กเที่ยวเตร่ในเวลาค่าคืนตามเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

ส่วนประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ประกอบกับ กฎกระทรวงฉบับที่ 1 (พ.ศ.2515) ลงนามโดย อมพล ถนอม กิตติขจร หัวหน้าคณะปฏิวัติ วันที่ 22 เมษายน 2515 ได้บัญญัติไว้ ความว่า

ข้อ 4 นักเรียนและนักศึกษาจะต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบและวินัยของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ และต้องแต่งกายตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนหรือสถานศึกษาหรือตามกฎหมายที่กำหนด นักเรียนและนักศึกษาจะต้องไม่แต่งกายหรือประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย หรือไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนและนักศึกษาทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

โดยในกฎกระทรวงได้ระบุการกระทำที่ถือว่าเป็นการประพฤติตนไม่สมควร ไว้ว่า

(6) เที่ยวเตร่เวลากลางคืนระหว่าง 22.00 น. ถึง 04.00 น.ของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ไปกับบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง หรือได้รับอนุญาตจากโรงเรียนหรือสถานศึกษา

(7) สูบบุหรี่ สูบกัญชา หรือเสพสุรา หรือยาเสพติดให้โทษ หรือของมีนเมาอย่างอื่น

(8) เข้าไปในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือสถานอื่นใด ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน โรงรับจำนำ หรือ สถานการพนันในระหว่างเวลาที่มีการเล่นพนัน เว้นแต่จะเป็นผู้อยู่อาศัยหรือเยี่ยมในสถานที่นั้น

การนำประกาศคณะปฏิวัติเข้ามาควบคุมความประพฤติของเด็ก และนักเรียนนักศึกษาดังกล่าว จึงทำให้มีการตรวจบัตรประชาชนของผู้ที่เข้ามาเที่ยวและใช้บริการผับ สถานบริการอย่างเข้มงวด ผู้ที่อายุไม่ถึง 20 ปีบริบูรณ์จะไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ของร้านให้เข้าไปในสถานบริการเด็ดขาด เพราะหากมีการตรวจพบโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐภายหลัง จะถือว่าเป็นความผิด ทำให้สถานบริการนั้นถูกปิดให้บริการประมาณ 10-15 วัน

นโยบายการจัดระเบียบสังคม เป็นนโยบายที่เห็นผลชัดเจน เพราะ ร.ต.อ.ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ ได้ไปตรวจการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยตนเอง เมื่อพบการกระทำความผิด ก็มีการสั่งพิจารณาข้อบกพร่องกับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบโดยทันที ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกระดับ ตื่นตัว และเข้มงวดในการปฏิบัติมากขึ้น ความเข้มงวดดังกล่าว จึงมีผลกระทบไปยังผู้ประกอบการและผู้มีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่แนวนโยบายดังกล่าวได้รับเสียงตอบรับ และสนับสนุน จากประชาชนส่วนใหญ่ในสังคมเป็นจำนวนมาก

ธรรมชาติของวัยรุ่น

วัยรุ่น มาจากรากศัพท์เดิมว่า adolescey ซึ่งหมายถึงความเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ การที่เด็กเข้าสู่วุฒิภาวะนั้น ไม่ใช่ทางร่างกายเท่านั้น แต่จิตใจก็เจริญเติบโตตามไปด้วย กล่าวคือ เด็กวัยรุ่นต้องได้รับการพัฒนาไปพร้อมกันทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคม

สุพัตรา สุภาพ (2543) กล่าวว่า วัยรุ่น เป็นวัยที่เปลี่ยนจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ หรือเป็นวัยที่เข้าสู่ความเป็นหนุ่มสาว เป็นวัยที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีผลกระทบต่อความเจริญด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น มีอารมณ์หวั่นไหวง่าย เต็มไปด้วยความเพ้อฝัน มีอุดมคติสูงส่ง มักจะมองสิ่งต่าง ๆ ในแง่ดี ดังนั้นหากมีความผิดหวังหรือไม่ได้ดังที่ปรารถนาจะเสียใจมาก ไม่ค่อยเดินทางสายกลาง เพราะถ้ารักจะรักสุดใจ ถ้าเกลียดจะเกลียดสุดใจเช่นกัน นอกจากนี้ยังต้องการให้เพื่อนยอมรับ รักเพื่อนต่างเพศ รักความเป็นอิสระ ต้องการความอบอุ่น เป็นต้น

ในด้านร่างกายก็เป็นวัยที่ร่างกายมีความเจริญเติบโต เช่น แขนขายาว รูปร่างสูงใหญ่ บางครั้งเด็กจะรู้สึกประหม่า วางตัวไม่ถูกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้ใหญ่ เป็นต้น และ ไม่ค่อยสบายใจที่ร่างกายเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว บางครั้งครอบครัวและสังคมมักจะเรียกร้อง คาดหวังและสร้างกฎเกณฑ์มาตรฐานแบบผู้ใหญ่ให้วัยรุ่นปฏิบัติ ซึ่งโดยแท้จริงแล้ว วัยรุ่นแม้ในระยะแรกจะมีร่างกายเจริญเติบโตแบบผู้ใหญ่แต่ก็ยังคงมีความเป็นเด็กอยู่ ในการทำความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ยังต้องอาศัยความเห็นอกเห็นใจ กำลังใจ การช่วยเหลือแนะนำที่ถูกต้องจากผู้ใหญ่เป็นอย่างมาก ส่วนปัญหาในวัยนี้มักจะเป็นความสนใจและการเรียนรู้ในเรื่องเพศ ความต้องการที่เป็นอิสระ การคบเพื่อน และการตั้งความมุ่งหมายเกี่ยวกับชีวิตอนาคตของตนเอง

วัยรุ่น เป็นวัยที่มีอารมณ์รุนแรง เป็นวัยพายุบุแคม ใจร้อน เจ้าคิดเจ้าแค้น ตัดสินใจรวดเร็วและฉับพลัน การที่วัยรุ่นแสดงกิริยาอาการแปลก ๆ แท้จริงคือ ปรากฏการณ์ปกตินั่นเอง ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน ดังนั้นโรงเรียนและครูผู้สอน จึงต้องเข้าใจบุคลิกภาพของคนเหล่านั้น เพื่อจะได้จัดโรงเรียน หลักสูตรการเรียนการสอน และการปกครองไปในทางที่จะตอบสนองความต้องการของเด็กวัยรุ่นเหล่านั้นด้วย

การศึกษาพฤติกรรมของวัยรุ่น จึงเป็นกระบวนการของการพัฒนาในด้านทัศนคติ ความเชื่อ และการปรับตัวทางสังคมของบุคคลตั้งแต่วัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ ในขณะที่เดียวกัน ผู้ใหญ่ก็มีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจบุคลิกภาพของเด็กวัยนี้ รวมตลอดไปถึงความสนใจ ความถนัด ความสามารถในการเรียนรู้ ความคิด ค่านิยม และความต้องการที่แท้จริงของวัยรุ่นด้วย

ความต้องการและความสนใจของวัยรุ่น

เมื่อลักษณะทางร่างกายและอารมณ์เปลี่ยนแปลงไป ความต้องการต่าง ๆ ของวัยรุ่นย่อมเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ไม่ได้ยึดถือความต้องการของครอบครัวเป็นหลักเหมือนในวัยเด็ก เพราะความต้องการในวัยนี้มักเกิดจากค่านิยมของกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกโดยเฉพาะในกลุ่มเพื่อน

ความต้องการในด้านต่าง ๆ ของเด็กและวัยรุ่นซึ่งเป็นแรงจูงใจนำไปสู่การกระทำหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งในทางที่สังคมยอมรับหรือไม่ยอมรับ และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เด็กใช้แก้ปัญหาที่เกิดจากความต้องการของเขานั้น

บางครั้งนำไปสู่พฤติกรรมที่ขัดต่อสังคมจนได้ชื่อว่าเป็นเด็กเกเร (Delinquents) โดยที่เด็กเองก็ไม่ได้ตั้งใจให้เป็นเช่นนั้น แต่อาจเป็นเพราะความเขลา ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือเพราะขาดการแนะนำที่ดี

สุพัตรา สุภาพ (2543) กล่าวว่าความต้องการของวัยรุ่น มาจากความต้องการของตัวเองบวกกับความต้องการของสังคม ได้แก่

1. ต้องการความรัก ความรักในที่นี้มีหลายแบบ คือ รักพ่อแม่ญาติพี่น้อง รักเพื่อน รักพวกพ้อง ในขณะเดียวกันก็อยากให้เพื่อนรัก รักตัวเอง อยากดี อยากมีความสำเร็จ รักเพื่อนต่างเพศ ซึ่งเป็นความรักแบบหนุ่มสาว ฯลฯ

2. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งส่วนมากมักจะออกมาในรูปของกิจกรรมกีฬาหรือการบันเทิง

3. ต้องการความเป็นอิสระ ความต้องการนี้จะรุนแรงมากในวัยรุ่น เพราะเป็นวัยที่อยู่ระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ จึงอยากจะได้แสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเอง ฉะนั้น จึงไม่ชอบให้ผู้ใหญ่มากำก่ายในชีวิตของตน ไม่ชอบให้ใครสอน คอยช่วยเหลือ บางคนจึงทำอะไรโดยผู้ใหญ่ไม่รู้ไม่เห็น

4. ต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการมีชื่อเสียง วัยนี้เป็นวัยที่อยากให้สังคมยอมรับหรือชมเชยหรืออยากเด่น อยากดัง เช่น อยากเป็นนักกีฬาที่เก่ง เป็นขวัญใจ เป็นต้น หรืออาจจะออกมาในแง่เทิดทูนนักกีฬา ดาวประจำคณะ หรือมหาวิทยาลัย หรือไม่ก็ตั้งชมรมต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นสังคมได้รู้ว่าเขาพยายามทำดีที่สุดแล้ว

5. มีอุดมคติสูง วัยรุ่นยังอยู่ในวัยที่เรียนรู้ทางทฤษฎี และยังไม่เคยออกไปประสบกับสภาพความเป็นจริง จึงละเลยมองข้ามความเป็นจริงไปบ้าง คือ เป็นพวกอุดมคตินิยม (Idealist) มากกว่ามุ่งไปในทางปฏิบัติได้จริง ๆ (Pragmatis) ซึ่งบางครั้งก็ตกเป็นเครื่องมือของผู้ที่มีอำนาจ มีอิทธิพล มีบารมี แสวงหาประโยชน์ได้ เพราะวัยรุ่นมักจะเป็นพวกที่มีอุดมคติแรงกล้า มีความกล้าเสี่ยง และมีพลังผลักดันสูง เชื่อคนง่าย โดยไม่คิดว่ามนุษย์โลกอาจมีวิธีการลึกลับ ซึ่งมีลักษณะไปในทางไม่สุจริตและอาจแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวได้

จุดอ่อนที่สำคัญของวัยรุ่นอีกประการหนึ่ง คือ ถ้ามีความเชื่อแล้วมักจะเชื่ออย่างจริงจัง แต่ในขณะเดียวกันก็มีความระแวงไม่ยอมเชื่ออะไรง่าย ๆ นอกจากจะมีหลักฐานอ้างอิงให้เชื่อถือ และถ้าเชื่อแล้วเกิดไม่เป็นจริง จะเปลี่ยนความเชื่อถืออย่างรวดเร็ว เพราะเป็นวัยที่ชอบวิรูบุรุษ คือ เชิดชูคนกล้าจริงและคนกล้าไม่จริง

6. มีความสนใจในเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ต้องการความรู้ ความเข้าใจในทางเพศอย่างถูกต้อง ถ้าถูกกีดกันจะแสดงออกทางอ้อมโดยการปิดบัง และพูดคุยกุเฉพาะกลุ่มเพศเดียวกัน หากความรู้จากการได้ยินได้ฟังคนอื่นพูด ซึ่งอาจจะถูกบ้างผิดบ้าง หรือไม่ก็อ่านจากหนังสือเรื่องเพศที่มีขายตามท้องตลาด ซึ่งอาจจะเป็นหนังสือประเภทลามก เราความรู้สึกทางเพศก็ได้ โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับความรักและเรื่องเพศ หนุ่มสาวมักจะชอบดู

7. นอกจากจะอยากรู้เรื่องเพศแล้ว ยังเป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศ ถ้าหากถูกขัดขวางทุกท่วง อาจจะทำให้จิตใจหดหู่ ซุนมัว ขัดขวางไม่ยอมทำตามผู้ใหญ่ เพราะเป็นวัยรักแบบหลงใหลใฝ่ฝัน หรือเป็นความรักแบบรุนแรงวิจิตรพิสดาร โดยมากจะรักแบบไม่มีอุดมการณ์ คือ ออกมาในรูปของการพ้อฝันและอาจจะเปลี่ยนแปลง

และสิ้นสุดในตัวของมันเอง ด้วยเหตุนี้จึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นความรักในแง่ของความรู้สึก ไม่เหมือนกับความรักของผู้ใหญ่ที่มีแนวโน้มยึดหลักความเป็นจริงมาประกอบด้วย

8. ต้องการการรวมกลุ่ม เพื่อนมีความสำคัญมาก เป็นวัยที่อยากให้เพื่อนยอมรับ เพราะฉะนั้นจึงพยายามทำตามเพื่อน แม้บางครั้งจะขัดกับความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม

9. ต้องการการยอมรับจากผู้ใหญ่ คือ อยากให้ผู้ใหญ่ยอมรับบ้างว่ามีความสามารถหรือมีประโยชน์ต่อสังคม เพราะเป็นผู้ใหญ่ไม่ควรจะเพิกเฉย ควรให้วัยรุ่นรู้จักความรับผิดชอบ เป็นตัวของตัวเองหรือช่วยตัวเองได้มากขึ้น

10. ต้องการแบบอย่างที่ดี วัยรุ่นปัจจุบันแม้จะชอบความอิสระ ก็ยังอยากได้คำแนะนำจากผู้ใหญ่ที่ดี ผู้ใหญ่จะต้องเป็นปูชนียบุคคลที่ดี วัยรุ่นถึงจะมีแนวโน้มที่ดีได้ ผู้ใหญ่จะต้องคอยนำทาง คอยตักเตือนเมื่อทำผิด และให้รางวัลเมื่อทำดี

11. ต้องการความปลอดภัยและมั่นคง คือ อยากได้หลักประกัน ว่าถ้าหากทำในสิ่งที่ดีแล้วจะไม่ถูกลงโทษหรือเป็นที่พอใจของผู้ใหญ่ เพราะในสายตาของผู้ใหญ่ สิ่งที่ยุ่รุ่นคิดว่าดีแล้วอาจจะไม่ดีในสายตาของผู้ใหญ่ก็ได้ แต่โดยทั่วไปแม้วัยรุ่นพลาดพลั้งไปบ้าง สังคมมักจะให้อภัยเพราะถือว่าอยู่ในวัยเรียน

12. ต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ ความต้องการนี้อาจจะรุนแรง และหาความพอใจ โดยทางใดทางหนึ่งให้จนได้ ซึ่งทางผู้ใหญ่มักจะกีดกัน ห้ามไม่ให้หนุ่มสาวรับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ทั้ง ๆ ที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายแต่อย่างใด เช่น อยากแต่งกายแปลก ๆ ตามสมัยนิยม อยากมีเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น

13. ความรู้สึกรุนแรง เช่น ถ้าเกิดความสมหวังก็ชมชื่นซาบซึ้ง ตื่นเต้น ถ้าผิดหวังก็จะแค้นใจ น้อยใจในวาสนาของตน ความรู้สึกนี้จะรุนแรงผิดธรรมดา บางครั้งอาจจะออกไปในรูปแบบที่ว่าเป็นเพราะตัวเองผิดบางคนจึงอาจฆ่าตัวตายได้

14. ต้องการมีอนาคตและความสำเร็จ เป็นวัยที่อยากรับผิดชอบ อยากพึ่งตนเอง ฝันถึงจุดหมายในอนาคต

ความสนใจของวัยรุ่นนั้น แตกต่างจากเด็ก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและสังคมที่เขาได้รับในช่วงนี้ ความสนใจของวัยรุ่นแต่ละคนจึงขึ้นอยู่กับ เพศ สติปัญญา สภาพแวดล้อม โอกาสในการเรียนรู้ ความสนใจของกลุ่มเพื่อน ความสนใจของครอบครัว รวมไปถึงความสามารถที่มีมาแต่กำเนิดและองค์ประกอบอื่น ๆ อีก

จิราภรณ์ อารยะรังษฤษฎ์ (2526 : 65-73) กล่าวถึงความสนใจของวัยรุ่นว่า มีดังนี้ คือ

1. ความสนใจทางสังคม (Social Interests)

มักจะเกี่ยวข้องกับบุคคลและเหตุการณ์ในสังคม กิจกรรมทางสังคมทั้งที่เป็นเพื่อนกลุ่มใหญ่และเป็นเพื่อนสนิท วัยนี้สนใจเพศตรงข้าม นอกจากนี้ยังให้ความสนใจการทำงานของรัฐบาล ปัญหาการเมือง ผู้ที่ถูกกดขี่ ไม่ได้รับความเป็นธรรมในสังคม แต่ส่วนมากความสนใจจะแสดงออกโดยการอ่านหนังสือหรือพูดคุยเท่านั้น

2. ความสนใจส่วนบุคคล (Personal Interests)

อาจจะเป็นเรื่องการแต่งกาย ทรงผม สัดส่วนของร่างกาย ใบหน้า ผิวพรรณ โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิง ในขณะที่เดียวกันก็พยายามแต่งกายให้เหมือนเพื่อน เพื่อให้ได้รับการยอมรับในกลุ่มเพื่อนของเขา นอกจากนี้วัยรุ่นยังแสวงหาความเป็นอิสระ เริ่มสนใจในอาชีพ การเรียน ศาสนา ที่สำคัญคือความสนใจในเพศตรงข้าม

3. ความสนใจในการพักผ่อนหย่อนใจ (Recreational Interest)

วัยรุ่นส่วนมากมีเวลาพักผ่อนน้อยในช่วงที่ยังเป็นเด็ก และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมการบันเทิงได้อย่างจำกัด จึงมักเลือกกิจกรรมที่เขาชอบและมีความถนัดมากที่สุด เช่น เล่นกีฬา อ่านหนังสือ ชมภาพยนตร์ ฟังรายการวิทยุหรือดูโทรทัศน์

จะเห็นได้ว่า วัยรุ่นจะรู้สึกมีความสุขและปรับตัวได้ดี หากสังคมให้การยอมรับเขา วัยรุ่นจึงพยายามที่จะพัฒนาความสนใจของตนให้สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม และในขณะเดียวกันก็สอดคล้องความต้องการของเขาเองด้วย เพราะวัยนี้เป็นช่วงเวลาของการพัฒนาความคิด ความสนใจ บุคลิกภาพและปรัชญาแห่งชีวิต ทั้งนี้ก็เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับความต้องการของสังคมและสภาพความเป็นจริงได้

ลักษณะทั่วไปของวัยรุ่น

1. ลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพ

พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกบ่อย ๆ ย่อมแสดงถึงลักษณะนิสัยที่เกิดขึ้นเมื่อครั้งวัยรุ่นยังเป็นเด็กเล็กอยู่ จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นเหล่านี้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมาตั้งแต่อายุยังน้อย (หลายคนเป็นมาตั้งแต่เรียนอนุบาล) เด็กที่ได้รับการตอบสนองมากหรือน้อยเกินไปเกี่ยวกับอวัยวะเพศ ในช่วงอายุ 4-5 ปี (ในขั้น phallic stage ตามทฤษฎีของ Freud) จะแสดงการชดเชยเกินปกติ เช่น แสดงความต้องการทางเพศเป็นอย่างมาก (บางครั้งอาจให้ผลในทางตรงกันข้ามคือไม่สนใจใยดีทางเพศเลยก็ได้) จุดเริ่มต้นนี้ได้รับการสานต่อ เมื่อเด็กเติบโตขึ้น อายุ 6-12 ปี (Freud เรียกว่า Latency Stage) ซึ่งเลขขั้นที่พึงพอใจในอวัยวะเพศไปสู่ขั้นแอบแฝงซึ่งให้ความสนใจกับกิจกรรมต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมมากกว่าตัวเอง แต่ก็มีเด็กอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจได้รับแรงกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมให้หันกลับมาสนใจเรื่องทางเพศ จึงเป็นแรงเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมดังกล่าว คำอธิบายนี้ได้รับการยืนยันจากพฤติกรรมของนักเรียนจำนวนหนึ่ง

2. ธรรมชาติของวัยรุ่น

เด็กวัยรุ่นมีความสนใจเรื่องต่างเพศ เด็กวัยรุ่นมีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพอยู่ในขั้นวุฒิภาวะทางเพศ ซึ่งเป็นวัยที่สรีระเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะระบบที่เกี่ยวข้องกับเพศ เช่น ชายมีสุจิ หญิงมีประจำเดือน การเปลี่ยนแปลงทางสรีระ มีผลทำให้เด็กวัยรุ่นแสดงพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น สนเพศตรงข้าม ต้องการมีเพศสัมพันธ์ กับเพศตรงข้าม สำเร็จความใคร่ ผันเปี่ยง

3. โลกของวัยรุ่น

ซึ่งมีลักษณะเป็นวัฒนธรรมเฉพาะ มีประเด็นสำคัญ 7 ประการ คือ

3.1 กลุ่มวัยรุ่นมีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง เป็นเอกลักษณ์ของวัยรุ่น มีโลกทัศน์ที่ไม่เหมือนกับผู้ใหญ่และคนอื่น ๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมองวัยรุ่นจากจุดยืนของสังคม และของวัยรุ่นเอง เพื่อความเข้าใจที่ลุ่มลึก

- วัยรุ่นต้องการเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเองโดยไม่ต้องการ อยู่ภายใต้การควบคุมของผู้อื่นตลอดเวลา โดยเฉพาะจากบุคคลที่อาวุโสหรือมีอำนาจมากกว่า (พ่อ-แม่)
- ต้องการมีประสบการณ์ที่แปลกใหม่และท้าทาย ซึ่งสืบเนื่องมาจากความอยากรู้อยากเห็น อยากลอง และอยากทำในทุกสิ่งทีพานพบ
- ต้องการความยุติธรรมและความเสมอภาค
- ต้องการมีเพื่อนที่สามารถเข้าใจความรู้สึกนึกคิด จริงใจและร่วมทุกข์สุขด้วยกันได้
- ต้องการเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนวัยเดียวกันทั้งเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ

3.2 วัยรุ่นทุกคนไม่เหมือนกัน มีความแตกต่างกันทั้งความรู้และสถานภาพทางสังคม ความแตกต่างทั้งความรู้และสถานภาพทางสังคม ความแตกต่างของอายุแค่ประการเดียว อาจบอกไม่ได้ชัดเจนถึงวุฒิภาวะและการพัฒนาด้านร่างกายและจิตใจ

3.3 วัยรุ่นไม่ใช่ผู้ใหญ่ซึ่งความสามารถในการจดจำอดีตและทำนายอนาคตรวมทั้งทักษะต่าง ๆ ก็มีไม่เท่ากับผู้ใหญ่

3.4 วัยรุ่นมีลักษณะเป็นนักคิดในเชิงวัตถุนิยม คิดในสิ่งที่เป็นปัจจุบัน โดยไม่ได้คำนึง ถึงความเสี่ยงและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแพร่กระจายของโรคเอดส์ในปัจจุบัน ได้บ่งบอกถึงลักษณะของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอีก 10 ปีข้างหน้า ซึ่งอาจจะเป็นการยากต่อการคิดคำนึงของวัยรุ่น ซึ่งอาจมองเห็นว่าการคิดถึง 10 ปี ข้างหน้ามีความหมายน้อยกว่าการวางแผนสำหรับฤดูร้อนข้างหน้า หรือวางแผนสำหรับอาชีพที่ถนัดไป

3.5 การแสวงหาเอกลักษณ์ทางเพศเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่สำหรับวัยรุ่น เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดความขัดแย้งในเรื่องปัญหาพฤติกรรมทางเพศ และแสวงหาเอกลักษณ์ทางเพศในขณะที่ร่างกายมีวุฒิภาวะ ประสบการณ์นี้จึงมีผลมาจากกลุ่มเพื่อนซึ่งมีส่วนสร้างเสริมให้เกิดประสบการณ์ และค่านิยมทางเพศ วัยรุ่นบางคนเพียงจะมีความต้องการทางเพศในขณะที่อีกหลายคนมีความสัมพันธ์แล้ว วัยรุ่นจำนวนหนึ่งอยากที่จะทดลองในเรื่องเพศสัมพันธ์กับกลุ่มเดียวกันและต่างเพศ ในขณะที่อาจจะมีวัยรุ่นอีกกลุ่มหนึ่งที่ต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์ โดยสรุปคือ กระบวนการพัฒนาของวัยรุ่นที่เป็นแนวคิด

3.6 วัยรุ่นจำนวนมากอาจมีความรู้สึกที่หวาดกลัวห่างไกลจากตนเองแม้ว่าขณะนั้นตนเองกำลังประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่เสี่ยงต่อการติดโรค วัยรุ่นจำนวนมากอาจไม่ยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้นจริงทั้งที่มีความรู้และความเข้าใจว่าโรคเอดส์ติดต่อกันได้อย่างไร แต่ก็ยังเชื่อว่าไม่สามารถติดต่อกลับมาที่ตัวเองได้ หรือตนเองอาจไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง

3.7 วัยรุ่นส่วนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงต้นและกลางของชีวิตวัยรุ่น มีความรู้สึกยินดีและชอบที่จะประพฤติเอาเยี่ยงอย่างกัน โดยเฉพาะในกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น เพื่อนในกลุ่มเดียวกันจึงมีอิทธิพลสูงสุด

ลักษณะทางสังคมของเด็กวัยรุ่นมีลักษณะเด่น 2 ประการ คือ เด็กวัยรุ่นจะมีความสัมพันธ์กับเพื่อนจนยึด "เพื่อนเป็นหลัก" และ "เริ่มมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ" ลักษณะความสัมพันธ์กับเพื่อน แบ่งได้เป็น 3 ระยะ คือ

ระยะแรก คบเป็นหมู่คณะ คือ เลือกคบเพื่อนที่มีความสนใจตรงกันตั้งเป็นกลุ่มขึ้น

ระยะที่สอง คบเป็นเพื่อนสนิท คือ เลือกคบเฉพาะที่สนิทสนม ประมาณ 4-5 คน

ระยะที่สาม คบเป็นเพื่อนคู่หู คือ คบเฉพาะเพื่อนที่จะเล่าทุกสิ่งทุกอย่างให้ฟังได้ ส่วนมากจะมีราว 1-2 คน

แก๊งค์ของวัยรุ่นเป็นกลุ่มเพื่อนแบบที่มีโครงสร้างไม่แน่นอน เกิดขึ้นจากการรวมตัวกันเอง จากความรู้สึกพึงพอใจกัน ซึ่งเป็นไปได้โดยความสมัครใจของสมาชิกกลุ่ม โดยทั่วไปแล้ว สมาชิกของกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่อยู่ชั้นเรียนใกล้เคียงกัน อายุใกล้เคียงกัน มีความคล้ายคลึงกันในสภาพเศรษฐกิจและสังคม ความต้องการ ความสนใจ เจตคติ และค่านิยมเหมือนกัน สิ่งที่ผูกสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกของกลุ่มได้แก่ ความรู้สึกทางใจระหว่างสมาชิก สมาชิกของกลุ่มเพื่อนจะมีรูปแบบไม่แน่นอน จะมีแนวทางการประพฤติปฏิบัติตนตามค่านิยม และปทัสถานของกลุ่ม กลุ่มเพื่อนแบบมีโครงสร้างไม่แน่นอนนี้ มีอิทธิพลมากต่อความคิดและการกระทำของนักเรียนวัยรุ่นในสังคมโรงเรียน ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มเพื่อนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) อิทธิพลประเภทให้ข้อมูล กลุ่มเพื่อนจะทำหน้าที่เสมือนเป็นแหล่งข้อมูลความรู้ให้แก่สมาชิกของกลุ่มเกี่ยวกับ แนวทางการประพฤติตน เจตคติ ค่านิยม และผลของการกระทำ 2) อิทธิพลประเภทให้เอาอย่าง กลุ่มเพื่อนจะพยายามใช้ความกดดันทางสังคมเพื่อให้สมาชิกกลุ่มประพฤติปฏิบัติตนอย่างปทัสถานของกลุ่ม การใช้อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีกระบวนการที่สำคัญ 2 ประการ ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน คือ การเปรียบเทียบทางสังคม (Social Comparison) และการคล้อยตามกัน (Conformity)

วัยรุ่นกับปัญหาทางพฤติกรรม

ความหมายของ "พฤติกรรม" มีหลายประการ สำหรับในทางจิตวิทยานั้น พฤติกรรมเป็นกิจกรรมที่มนุษย์แสดงออกมา ซึ่งเราทราบได้ด้วยการสังเกตหรือการใช้เครื่องมือตรวจสอบ การศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ทุกวัยก็พบว่า พฤติกรรมทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่ผู้แสดงพฤติกรรมต้องการไปให้ถึง โดยถือหลักว่า

- ก. พฤติกรรมทุกชนิดต้องมีสาเหตุ
- ข. พฤติกรรมที่เหมือนกันอาจมาจากสาเหตุที่แตกต่างกัน
- ค. พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องมาจากสาเหตุเพียงอย่างเดียว แต่อาจเกิดจากสาเหตุหลายอย่าง

นักจิตวิทยาจึงสรุปสาเหตุของพฤติกรรมว่า เกิดจากความต้องการสองอย่าง คือ ความต้องการทางร่างกาย กับความต้องการทางสังคม (มลวิภา ทรวงวุฒิสีล , 2537)

เด็กทุกคนมีธรรมชาติที่ต้องการพึ่งพาผู้ใหญ่ในเรื่องการตอบสนองความต้องการขั้นมูลฐานที่ยังช่วยตัวเองไม่ได้ พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกมาจึงเป็นไปเพื่อการเรียกร้องให้ผู้ใหญ่ตอบสนองตน ถ้าความต้องการขั้นมูลฐานของเด็กได้รับการตอบสนองเขาก็จะมีความสุขและพฤติกรรมในลักษณะที่ตรงตามความต้องการของ

ผู้ใหญ่ และจะแสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเมื่อไม่ได้รับความสนใจหรือความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่เพียงพอ ความต้องการของวัยรุ่น ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะความต้องการด้านอาหาร การออกกำลังกาย การพักผ่อนหรือวัตถุสิ่งของเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความต้องการที่จะให้ผู้ใหญ่รักและเอาใจใส่ทุกโอกาส ต้องการได้รับการยกย่องชมเชย ต้องการเพื่อนที่จะไปเที่ยวเตร่ด้วยกันอย่างมีความสุข ต้องการได้รับความสำเร็จในหน้าที่การงานอย่างเช่นผู้ใหญ่

พฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นที่เป็นปัญหา คือ เด็กมักจะใช้วิธีการต่าง ๆ ที่มักไม่เหมาะสมต่อการตอบสนองความต้องการซึ่งส่วนมากเป็นวิธีที่ผู้ใหญ่ไม่เห็นด้วย และมักได้รับคำติเตียนมากกว่าคำชมเชย จึงเกิดความท้อใจขาดกำลังใจ ผู้ใหญ่ที่มีเด็กวัยรุ่นอยู่ในปกครองจึงต้องเข้าใจและอดทน อีกทั้งคอยแนะนำวิธีการที่ถูกต้อง อมรับว่าเด็กวัยรุ่นนี้เป็นเด็กที่มีปัญหา ควรได้รับความสนใจอย่างใกล้ชิดและให้ความช่วยเหลือให้ทันทั่วถึง เด็กมีโอกาที่จะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีตามที่สังคมมุ่งหวัง ปัญหาเกี่ยวกับเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท การประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพและวัยหรือแม้กระทั่งการประพฤติตนเป็นเด็กเกเร ซึ่งล้วนเป็นปัญหาทางพฤติกรรม ก็จะลดน้อยลงได้

สมบุญ อุปลัมภ์ (2523 : 87-89) กล่าวถึงลักษณะของเด็กวัยรุ่นสมัยใหม่ที่ก่อให้เกิดความยุ่งยากและความหนักใจแก่ทุกฝ่ายว่า มีลักษณะดังนี้

1. เด็กที่มีทัศนคติต่อต้านการทำงาน
2. การต่อต้านพวกที่มีความรู้
3. การทำตามอย่างเพื่อน
4. ความสนใจในเครื่องแสดงฐานะ
5. ความสนใจในเครื่องแต่งกาย
6. ทัศนคติที่มีต่อผู้ใหญ่
7. การท้าทายอำนาจผู้ใหญ่
8. ความไม่รับผิดชอบ

จะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมได้รับความสนใจมากยิ่งขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะจำนวนประชากรของประเทศเพิ่มมากขึ้น หรือเป็นเพราะความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคม

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อพฤติกรรมทางเพศ

1.1 อิทธิพลจากวัฒนธรรมภายนอกหรือวัฒนธรรมข้ามชาติ

อิทธิพลจากตะวันตก ซึ่งเริ่มคืบคลานเข้าสู่สังคมไทยโดยตรงตั้งแต่ปลายพุทธศตวรรษที่ 24 ทำให้ไทยต้องสูญเสียสิทธิสภาพนอกอาณาเขตสิทธิทางการค้า และมีสภาพเป็นกึ่งเมืองขึ้นหรือประเทศในอุปถัมภ์ของมหาอำนาจตะวันตกไป กระบวนการทำประเทศให้ทันสมัยซึ่งเกิดขึ้นท่ามกลางพลังกดดันทางการเมือง และในกรอบแห่งมาตรฐานทางศีลธรรมของตะวันตกจึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสังคมไทยไปในทิศทางของวัฒนธรรมฝรั่งมากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ

ท่ามกลางบรรยากาศแห่งการพัฒนาความงามแบบตะวันตกของผู้หญิงไทย สังคมไทยก็รับเอา “พิธีกรรม” การประกวดนางงามของตะวันตกเข้ามา โดยทางรัฐบาลจัดให้มีการประกวดนางสาวไทยขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2477 เป็นเรื่องแปลกที่ว่าจุดประสงค์หลักของการจัดประกวดนางสาวไทยในยุคสมัยนั้น ตามคำกล่าวอ้างของรัฐบาลเป็นไปเพื่อเรียกร้องความสนใจจากประชาชนในการเผยแพร่ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ตามเจตนารมณ์ของรัฐบาล การเข้าร่วมประกวด “นางสาวสยาม” ถือได้ว่าเป็นวิธีการหนึ่งที่แสดงออกถึงความร่วมมือกันของประชาชนที่มีต่อการสนับสนุนการปกครองระบอบใหม่ นอกจากนั้นผู้เข้าประกวดยังได้ชื่อที่สามารถสร้างคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติ เพราะได้ชื่อว่าแสดงให้เห็นประเทศชาติทราบแล้วว่าท่านเคารพและเลื่อมใสในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเพียงไร จึงได้เสียดสีความสุขส่วนตัวทุกประการขึ้นมาแสดงให้เห็นประชาชน เพื่อเพิ่มความแจ่มใสให้แก่บรรยากาศของงานฉลองรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร (พ.ศ.2538)

การจัดประกวด “นางสาวสยาม” ในครั้งนั้น นับเป็นจุดเริ่มต้นของประเพณีการประกวดนางงามสืบต่อกันเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ในยุคเริ่มแรก แม้ว่าการประกวดนางงามจะเน้นคุณสมบัติของกุลสตรีไทย เช่นความอ่อนหวาน กิริยามารยาทงามตามแบบไทย แต่การประกวดนางงามก็ช่วยกระพือโหมกระแสค่านิยมในด้านความงามของสตรียุคใหม่ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากตะวันตกมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ในขณะเดียวกันนโยบายพัฒนาสตรีตามแผนการสร้างชาติของจอมพล ป.พิบูลสงคราม ทำให้เกิดความตื่นตัวในการปรับปรุงบุคลิกลักษณะของผู้หญิงทั้งในด้านส่วนตัวความรับผิดชอบต่อครอบครัว ตลอดจนการทำประโยชน์ให้กับสังคมส่วนรวม รัฐบาลในยุคสมัยนั้นจึงให้ความสนใจและส่งเสริมประเพณีการประกวดนางงาม โดยเป็นการประกวดนางงามเป็นเครื่องมือสนองนโยบายของรัฐได้ทั้งในระดับบุคคลคือการพัฒนา “ร่างกาย” ผู้หญิงให้แข็งแรงสวยงามและในระดับสังคม คือการใช้ตำแหน่งนางสาวไทยทำกิจกรรมให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ

นโยบายของผู้นำในรัฐบาลนั้น ทำให้รัฐเริ่มเข้ามามีบทบาทโดยตรงในการกำหนดรูปแบบการประกวดนางงาม แต่เมื่อสังคมไทยเริ่มพัฒนาตัวเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจการค้า ถูกดึงดูดเข้าสู่วังวนของระบบทุนนิยมโลกเพิ่มมากขึ้น การจัดประกวดก็ค่อยๆพัฒนาขึ้นมาเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เอากชนลงทุนและมีบทบาทในการกำหนดรูปแบบ ขั้นตอนการประกวด และมาตรฐานของความงามที่นับวันจะยิ่งมีลักษณะของทางตะวันตกมากยิ่งขึ้น การประกวดนางงามเริ่มทวีความหลากหลายมากขึ้น จากการประกวดนางสาวไทยแตกแขนงไปสู่การประกวดนางงามประจำจังหวัด ธิดาพืชผักผลไม้นานาชาติ มิสไทยแลนด์เวิลด์ ฯลฯ ชุดที่ใช้ประกวดกันนับวันจะมีลักษณะที่ยั่วยวนเพื่อสื่อให้เห็นสัดส่วนหรือ “ร่างกาย” ของผู้หญิงมากยิ่งขึ้น ความงามของผู้หญิงหรือร่างกายผู้หญิง ถูกสร้างให้กลายเป็นสินค้า (commoditisation) เพื่ออวดโชว์ และเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญประการหนึ่งในการยกระดับสถานภาพและฐานะของผู้หญิง ที่กล้าพอจะอวดร่างกายของตน

การแพร่ระบาดของวัฒนธรรมบริโภคนิยม การฟุ้งเฟ้อ กับ “ความทันสมัย” และความเป็นตะวันตก เป็นปรากฏการณ์สามัญที่เราพบเป็นอยู่ทุกวัน นับตั้งแต่รูปทรงของบ้านเรือนเลียนแบบสไตล์ตะวันตกที่ร้อนอบอ้าวน่าอึดอัดและไม่เหมาะกับภูมิอากาศเขตร้อนของไทย แต่กลับได้รับความนิยมในหมู่นั่นกลางหรือพวกกระฎุมพีรุ่นใหม่ในเมืองเพียงเพราะทันสมัย การติดป้ายทะเบียนรถยนต์ของฝรั่งควบคู่กับของไทยเพื่ออวดอ้างว่าเป็น

นักเรียนนอก การหลงละเมอว่าเครื่องดีมีบางชนิดที่ไม่มีคุณค่าต่อร่างกายกลับเป็นสิ่ง “ส่งเสริมคุณค่าแห่งความเป็นไทย” การนิยมตั้งชื่อเลียนแบบฝรั่งของดารา นักร้อง นักแสดง กลับกลายเป็นความโก้เก๋ทันสมัย อาหารประเภท “แตกด่วน” (fast food) เช่น โดนัทและเศษเนื้ออัดไส้ขนมปัง กลายมาเป็นอาหารราคาแพงและทันสมัย ตลอดจนการบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยและไม่จำเป็นต่อชีวิตอย่างไม่ลืมหูลืมตา เป็นเพียงตัวอย่างจำนวนน้อย ที่แสดงให้เห็นเราเป็นถึงสังคมไทยยุคสับสน ท่ามกลางกระแสกระเทกกระทั่นของวัฒนธรรมบริโภคนิยม

วัฒนธรรมบริโภคนิยมยังทำให้การประกวดนางงามกลายเป็น “พิธีกรรม” ที่ลดคุณค่าของความเป็นมนุษย์ของผู้หญิงลงอย่างสิ้นเชิงบนเวทีประกวด ผู้หญิงถูกกระทำให้กลายเป็นวัตถุทางเซ็กส์ (sex object) ที่แต่งชุดยั่วชวนใจให้ผู้ชายคอยสำรวจเรือนร่าง ประเมิน และกำหนดคุณค่าความงามของเธอ เวทีประกวดนางงามกลายเป็นสถานที่เปลี่ยนเรือนร่างของผู้หญิงเป็นอาหารตา เป็นสินค้าที่ (อาจ) ซื้อขายได้ และยังเสริมสร้างค่านิยมตะวันตกให้ผู้หญิงพากันลุ่มหลงกับการปรุงแต่งโฉมและความงามเพื่อทำตนให้เป็นผู้ที่ “ขาย” ได้ในสังคม

นอกจากนั้น ค่านิยมตะวันตกที่มองผู้หญิงเป็นวัตถุทางเซ็กส์และสินค้าที่ซื้อขายได้ ยังแพร่สะพัดเข้ามาในรูปของหนังสือโป๊ (pornography) การ์ตูน และวิดีโอลามก ที่มีฉากร่วมรักและความรุนแรงนานาชนิดทั้งที่มาจากตะวันตกและญี่ปุ่น และวางขายกันอยู่ดาษดื่นตามท้องถนนทั่วไป

1.2 ศาสนา ความเชื่อ ระบบคุณธรรม จริยธรรมของสังคม

ศาสนามีอิทธิพลในการกำหนดบทบาทและสถานภาพของบุคคลในสังคม เช่นเดียวกับกฎหมายและประเพณี เช่น ศาสนาอิสลาม ยินยอมให้ชายมีภรรยาได้หลายคน ส่วนศาสนาพุทธนั้นแม้ว่าหญิงและชาย จะมีบทบาทเท่าเทียมกัน แต่การตีความตามพระธรรมนั้น ปรากฏว่าผู้หญิงไม่มีโอกาสบวชเป็นพระสงฆ์

ตามหลักพระพุทธศาสนานั้น เชื่อว่า สัตว์โลกทั้งหลายที่ขังไม่สิ้นกิเลส จะต้องเวียนว่ายอยู่ในกามภูมิ รูปภูมิ และอรุภูมิ อย่างไม่มีที่สิ้นสุด อันเป็นผลให้เกิดความเชื่อมั่นในชาตินี้และชาติหน้า จุดหมายสูงสุดของพุทธศาสนาคือนิพพาน อันเป็นการสิ้นสุดแห่งกิเลสทั้งปวง นับว่าเป็นสิ่งประเสริฐสุด ผู้ใดซึ่งนิพพานย่อมหลุดพ้นจากเวรกรรมและหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด เฉพาะความเชื่อทางพุทธศาสนา มีอิทธิพลต่อความเชื่อของชาวภาคเหนืออย่างมาก เช่น

1) ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม คือ หลักธรรมที่ถือว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ตามหลักพุทธศาสนา บุคคลทำกรรมใดไว้ย่อมได้รับผลกรรมนั้นตามสนอง ไม่มีทางที่จะหลีกเลี่ยงไปพ้น จะใช้กรรมดีลบล้างกรรมชั่วไม่ได้ พระพุทธเจ้าได้ตรัสสอนพระสงฆ์ทั้งหลายว่า “ดูราภิกษุทั้งหลาย อย่าได้กระทำความยังกรรมอันเป็นบาปโทษะ อันว่าบาปและบุญนี้ แม้ได้กระทำความน้อยเท่าใด ก็พออาจหายได้แท้แล” ความดีประการหนึ่งคือ การทดแทนคุณพ่อแม่ (แม่หญิงสาวจะถูกขายให้มาเป็นหญิงบริการก็ตาม) สิ่งที่ต้องยกย่องเรื่องนี้ได้แก่ เวสสันดรชาดก เมื่อนางอมิตตา (มีรูปโฉมดี) ถูกส่งให้เป็นภรรยาชูชก (ฐานะดี) เพื่อขัดดอกที่บุพการีสร้างไว้ ดังนั้นหากมีรูปโฉมดี ก็มีความสุขได้

2) ความเชื่อเรื่องการพลัดพรากจากกัน ในวรรณกรรมเรื่องพรหมจักร ได้กล่าวถึงการพลัดพรากจากกันของตัวละครไว้หลายตอน สาเหตุแห่งการพลัดพรากก็เนื่องมาจากอดีตชาติ ได้ทำให้ผู้อื่นต้องพลัดพรากจากกัน

ดังเช่น พระยาพรหมจักร ที่ต้องพลัดพรากจากนางรัตนสีดา ก็เพราะในชาติก่อนได้ทำให้พ่อแม่แก่ ต้องพลัดพรากจากกัน ดังนั้น การที่ บุตรสาวต้อง “ล่องใต้” เป็นธรรมดาที่ต้องพลัดพราก

3) ความเชื่อในเรื่องบุญเพสันนิวาส ความเชื่อนี้แม้จะไม่ได้มาจากพุทธศาสนาโดยตรง แต่ก็มีความเชื่อหนึ่งที่มาจากความเชื่อในทางพุทธศาสนาว่าคนเราตายแล้วต้องเกิดอีก จึงเชื่อกันว่าถ้าเคยเป็นคู่ครองกันมาในอดีตชาติหรือเคยทำบุญร่วมกัน ก็จะได้มาใช้ชีวิตกันอีกในปัจจุบันชาติ ความเชื่อในเรื่องบุญเพสันนิวาสนี้ เป็นความเชื่อที่ปลุกความรับผิดชอบในเรื่องการเลือกคู่ครองให้ขึ้นกับโชคชะตาที่กำหนดให้มาเป็นคู่กัน

4) ความเชื่อและความเข้าใจผิดในเรื่องเพศ ซึ่งมีอยู่ทั่วไป อาจระบุได้อย่างชัดเจนได้ 7 ประการ

4.1) การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) เป็นปัญหาที่พบได้บ่อยที่สุดในเพศชาย โดยคนจำนวนมาก คิดว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นความผิด บาป เป็นเรื่องต้องห้าม บางรายมีความหลงผิดเชื่อว่าน้ำอสุจิสร้างมาจากเลือดในกายตน ดังนั้น เมื่อสำเร็จความใคร่ไปแล้ว พวกนี้จึงมีความรู้สึกขัดแย้งในจิตใจ บางคนคิดว่าจะทำให้เป็นบ้า ร่างกายอ่อนแอ ถึงกับมีข้อห้ามไม่ให้หนักกีฬาสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เนื่องจากเกรงว่าจะหมดพลัง

4.2) การมีประจำเดือน (Menstruation) คนจำนวนมาก เชื่อว่าเลือดประจำเดือนเป็นเลือดเสีย สกปรก สมัยก่อนถึงกับห้ามหญิงที่มีประจำเดือนจับต้นไม้ เพราะจะทำให้ต้นไม้ไม่ออกผล ห้ามดื่มน้ำมะพร้าว ถ้าหญิงใดไม่มีประจำเดือนจะทำให้เลือดคั่งในร่างกาย ชายที่ร่วมเพศกับหญิงกำลังมีประจำเดือนจะทำให้เป็นขี้ขูด

4.3) ขนาดอวัยวะเพศ มีความเชื่อกันว่าขนาดของหน้าผากจะสัมพันธ์กับขนาดของอวัยวะเพศหญิง สมัยหนึ่งมีเรื่องฮือฮากันว่ามียาฉีดที่ทำให้อวัยวะเพศชายขยายใหญ่ขึ้นได้ มีผู้หลงเชื่อมากมายด้วยความคิดที่ว่าจะทำให้สมรรถภาพทางเพศของตนเองดีขึ้น ทำให้เจ้าของมีความรู้สึกที่ตนเองมีอำนาจมากขึ้น เป็นการเสริมสร้าง ความมั่นใจให้กับตนเอง

4.4) การขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ (Circumcision) หลายคนเชื่อว่าการทำ Circumcision จะทำให้ความไวต่อการสัมผัสปลายอวัยวะเพศชายลดลง แล้วทำให้สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้นานขึ้น หรือช่วยรักษาภาวะการหลั่งเร็ว (Premature Ejaculation) ขณะที่บางคนเชื่อว่าการแต่งเติมอวัยวะเพศ เช่น ผัง मुख ใส่ขอบตาแพะ จะทำให้การร่วมเพศน่าอภิรมย์ขึ้น และเป็นที่ยังพอใจของฝ่ายหญิงมากขึ้น

4.5) การบรรลุลูกสุดยอด เคยมีความเชื่อกันว่า การมีเพศสัมพันธ์จะทำให้มีการตั้งครรภ์ได้นั้น ต้องทำให้ชายหญิงบรรลุลูกสุดยอดพร้อมกัน เช่นเดียวกับผู้ที่ตั้งความหวังต่อการมีเพศสัมพันธ์ไว้มาก ถ้าสามารถทำให้หญิงชายถึงจุดสุดยอดพร้อมกันได้ถือว่าสมบูรณ์

4.6) เรื่องเพศในคนสูงอายุ คนทั่วไปมักคิดว่าคนสูงอายุมีความเสื่อมทางเพศไปด้วย

4.7) สารกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ มีทั้งชนิดกินและชนิดทา อาทิ แมงวันสเปน (Spanish Fly) เชื่อกันว่าทำให้ร่วมเพศได้นานขึ้น (ทนขึ้น) มีพลังทางเพศบ่อยครั้งขึ้น มีพลังไม่รู้จักหมด บางคนเชื่อว่าแอลกอฮอล์จะกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควร (premarital sexual permissiveness)

1. ความหมาย และความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันทางอารมณ์กับพฤติกรรมทางเพศระหว่างผู้ชายและผู้หญิงก่อนวัยอันควร

การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควร หมายถึง การยอมรับระดับพฤติกรรมทางเพศระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งการยอมรับขึ้นอยู่กับระดับความลึกซึ้งของพฤติกรรมทางเพศและระดับความผูกพันทางอารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์ด้วย (Reiss อ้างถึงใน Sprecher, Mckinney, Walsh, and Anderson 1988:821)

จะเห็นได้ว่าความหมายดังกล่าวเป็นข้อสมมติ(assumption) ของ Reiss (1964) เกี่ยวกับการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควร ที่มีองค์ประกอบ 2 ด้านที่พิจารณาร่วมกันได้แก่ ด้านความสัมพันธ์ทางร่างกาย คือพฤติกรรมทางเพศที่มีหลายระดับ และด้านความสัมพันธ์ทางจิตใจ คือความผูกพันทางอารมณ์ที่มีหลายระดับ

องค์ประกอบทั้งสองด้านมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งพิจารณาได้ 2 ด้าน ได้แก่ “ด้านความผูกพันทางอารมณ์” กล่าวคือ “ในความผูกพันทางอารมณ์ระดับเดียวกัน” บุคคลจะยอมรับพฤติกรรมทางเพศระหว่างผู้ชายและผู้หญิงก่อนวัยอันควรแตกต่างกัน โดยจะยอมรับน้อยลงตามระดับพฤติกรรมทางเพศที่ลึกซึ้งมากขึ้น เช่น จากมาตรวัดของ Reiss (1964) (อ้างถึงใน Reiss and Miller (1975:59) ในความผูกพันทางอารมณ์ระดับ “ไม่ได้ชอบพอกัน” (no affection) บุคคลจะยอมรับพฤติกรรมทางเพศระหว่างผู้ชายและผู้หญิงก่อนวัยอันควรระดับการจูบ (kissing) มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ระดับการเล้าโลม (petting) และระดับการมีเพศสัมพันธ์เต็มรูปแบบ(full sexual relations) ตามลำดับ ในทำนองเดียวกัน ในความผูกพันทางอารมณ์ระดับ “ชอบพอกันมาก” (strong affection) “รักกัน” (Love) และ “หมั่นกัน” (engagement) บุคคลจะยอมรับพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันควรระดับการจูบมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ระดับการเล้าโลมและการมีเพศสัมพันธ์ตามลำดับ

และ “ด้านพฤติกรรมทางเพศระหว่างผู้ชายและผู้หญิงก่อนวัยอันควรระดับเดียวกัน” บุคคลจะยอมรับพฤติกรรมทางเพศระหว่างผู้ชายและผู้หญิงแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับระดับความผูกพันทางอารมณ์ของบุคคลนั้นกับบุคคลที่มีความสัมพันธ์ด้วย โดยยังมีความผูกพันทางอารมณ์มากขึ้นการยอมรับพฤติกรรมทางเพศแบบเดียวกันก็มีมากขึ้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าในพฤติกรรมทางเพศระดับเดียวกันบุคคลจะยอมรับในกรณีที่มีความผูกพันทางอารมณ์ที่ลึกซึ้งมากกว่าในกรณีที่มีความผูกพันทางอารมณ์ที่ผิวเผิน เช่น จากมาตรวัดของ reiss (1964) (อ้างถึงใน Reiss and Miller 1975:59) ในพฤติกรรมทางเพศระดับ “การจูบ” บุคคลจะยอมรับพฤติกรรมดังกล่าวภายใต้เงื่อนไขของความผูกพันทางอารมณ์ระดับหมั่นกันมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ระดับรักกัน , ชอบพอกันมาก และไม่ได้ชอบพอกัน ตามลำดับ ในทำนองเดียวกัน ในพฤติกรรมทางเพศระดับ “การเล้าโลม” และ “การมีเพศสัมพันธ์” บุคคลจะยอมรับพฤติกรรมดังกล่าวภายใต้เงื่อนไขของความผูกพันทางอารมณ์ระดับหมั่นกันมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ระดับรักกัน , ชอบพอกันมาก และไม่ได้ชอบพอกัน ตามลำดับ

2. รูปแบบของพฤติกรรมทางเพศพื้นฐาน

มาตรฐานทางเพศดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับรูปแบบของพฤติกรรมทางเพศพื้นฐาน (basic types of sexual behavior) 2 ประการ ซึ่งได้แก่

1. มีศูนย์กลางที่ร่างกาย (body - centered)

คือการมีพฤติกรรมทางเพศที่เน้นแ่มด้านร่างกายของการกระทำ โดยไม่คำนึงถึงบุคคลที่เข้าไปมีการกระทำทางเพศด้วย เป็นพฤติกรรมทางเพศที่ไม่มีอารมณ์ความรู้สึกผูกพัน (unaffectionate sexual behavior) เข้ามาเกี่ยวข้อง

2. มีศูนย์กลางที่ตัวบุคคล (person - centered)

คือการมีพฤติกรรมทางเพศที่เน้นบุคคลพิเศษที่ไปมีการกระทำด้วย ซึ่งชัดเจนว่าการมีเพศสัมพันธ์แบบมีศูนย์กลางที่ตัวบุคคลนี้ไม่ได้มองข้ามแ่มด้านร่างกายของการกระทำ ที่ไปมีการกระทำด้วย ซึ่งชัดเจนว่าการมีเพศสัมพันธ์แบบมีศูนย์กลางที่ตัวบุคคลนี้ไม่ได้มองข้ามแ่มด้านร่างกายของการกระทำ ซึ่งที่จริงแล้วเวลาที่มีความสัมพันธ์แบบมีความรักต่อกันและมีการกระทำต่อกัน การกระทำนั้นอาจจะแสดงออกเพื่อเหตุผลด้านร่างกายอย่างแท้จริง แต่จุดสำคัญก็คือเป็นการกระทำที่มีศูนย์กลางที่ตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขาทุกด้าน เป็นเพศสัมพันธ์ที่มีอารมณ์ความรู้สึกผูกพัน (affectionate intercourse) เข้ามาเกี่ยวข้อง (Reiss 1960:79-80)

มาตรฐานทางเพศมีความสัมพันธ์กับรูปแบบของพฤติกรรมทางเพศพื้นฐาน กล่าวคือ บุคคลที่ยึดถือมาตรฐานทางเพศ แบบยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้ถ้ามีความชอบพอกันจะมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์แบบเน้นศูนย์กลางที่ตัวบุคคล

3. มาตรฐานการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควร ที่ใช้ในประเทศไทย

คำแปลมโนทัศน์ “Premarital Sexual Permissiveness” เป็นภาษาไทยยังไม่มีกำหนดศัพท์บัญญัติที่แน่ชัด ซึ่งผู้วิจัยแปลว่า “การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน” ในขณะที่ผู้วิจัยไทยในอดีตก็แปลมโนทัศน์นี้แตกต่างกันเล็กน้อย และให้คำนิยามเชิงบริการที่แตกต่างกันเล็กน้อยเช่นกัน แต่ทั้งนี้การศึกษาในอดีตส่วนใหญ่มีรากฐานของคำนิยามเชิงบริการมาจากมาตรวัดของ Reiss (1964) เป็นพื้นฐาน แล้วประยุกต์ให้เข้ากับสังคมและกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา

ดังจะเป็นได้จากการศึกษาของ พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528:29-30) ซึ่งแปลว่า “การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส” วัดทัศนคติที่เห็นด้วยต่อความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงก่อนแต่งงาน ตั้งแต่ควรกอดจูบกันได้ , ควรเล้าโลมกันได้ และควรร่วมเพศกันได้ ภายใต้เงื่อนไขของระดับความผูกพันตั้งแต่ เพียงแต่ชอบกัน , เป็นคู่รักกัน และเป็นคู่หมั้นกัน

สุภาทิพย์ แสงวัฒนกุล (2536:54-55) ซึ่งแปลว่า “การปล่อยตัวทางเพศก่อนสมรส” วัดทัศนคติที่มีต่อการปล่อยตัวทางเพศก่อนแต่งงานในลักษณะน่าจะจูบกันได้ , น่าจะเล้าโลมกันได้ และน่าจะมีเพศสัมพันธ์กันได้ ภายใต้เงื่อนไขความรัก 3 ระดับ คือ ชอบกัน , รักกัน และหมั้นกันแล้วหรือมีโครงการจะแต่งงานกัน

และ พะเยาว์ ละกะเต็บ (2538:36-37) ซึ่งแปลว่า “การยอมรับเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส” วัดทัศนคติที่เห็นด้วยกับความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานระหว่างผู้ชายและผู้หญิงก่อนแต่งงานตั้งแต่ ควรกอดจูบได้ , ควรเล้าโลมได้ และควรร่วมเพศได้ ภายใต้เงื่อนไขของระดับความผูกพันตั้งแต่รู้จักกันผิผิน , สนิทสนมกัน , เป็นคู่รักกัน และหมายมั่นถึงขั้นจะแต่งงานกัน

แนวโน้มนำทางเพศ (sexual orientation)

แนวโน้มนำทางเพศ หมายถึง การที่ปัจเจกบุคคลมองภาพยินยอมทางเพศระหว่างเพศก่อนวัยอันควรว่ากำลังนำมาสู่ผลที่ตามมาคือความพึงพอใจทางกายและใจ แทนที่จะมองภาพในทางตรงกันข้ามว่าการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควรกำลังนำมาสู่ผลที่ตามมา ซึ่งไม่ต้องการ (Reiss and Miller 1979:76)

มโนทัศน์ดังกล่าวเป็นมโนทัศน์ที่ Reiss and Miller (1979) ปรับปรุงมาจาก “พลังทางสังคม” (social forces) ดังที่ปรากฏในข้อเสนอดั้งเดิมที่ 1 ของ Reiss (1967:51) ดังนี้ “ยิ่งระดับขนบธรรมเนียมของการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควรในกลุ่ม ๆ หนึ่งต่ำเพียงใด ก็ยิ่งเพิ่มความน่าจะเป็นที่พลังทางสังคมจะเปลี่ยนแปลงระดับการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควรของปัจเจกบุคคลมากขึ้นเพียงนั้น” (The lower the traditional level of sexual permissiveness in a group, the greater the likelihood that social forces will alter individual levels of sexual permissiveness.) (Reiss and Miller 1979:58) จะเห็นได้ว่าในข้อเสนอมีคำว่า “เปลี่ยนแปลง” (alter) แสดงความเชื่อมต่อกับสาเหตุระหว่าง “พลังทางสังคม” กับ “การยินยอมของบุคคล” ซึ่งเป็นการยืนยันถึงการเป็นสาเหตุ (causality) (Reiss and Miller 1979:58) และในอดีตทำการวัด “พลังทางสังคม” จากการเคร่งศาสนา, ความถี่ของการเข้าโบสถ์, การเป็นสมาชิกโบสถ์, การเป็นผู้นำโบสถ์, จำนวนครั้งที่ไปนัดเที่ยวเตร่มากกว่า 1 ครั้งแต่ไม่คิดว่าจริงจัง (casually dating), ความเชื่อในความรักแบบโรแมนติกและจำนวนครั้งที่มีความรัก (Reiss and Miller 1979:65) ซึ่งพวกเขาวิจารณ์ว่า “พลังทางสังคม” เป็นมโนทัศน์ที่กว้างเกินไป (Reiss and Miller 1979:76)

ดังนั้นจึงปรับปรุงมโนทัศน์ “พลังทางสังคม” เป็น “แนวโน้มนำทางเพศและทางความรัก” (sexual orientation and love orientation) ซึ่งในที่นี้สนใจศึกษามโนทัศน์ “แนวโน้มนำทางเพศ” ซึ่งเป็นมโนทัศน์ที่เจาะจงมากกว่าและจากที่เสนอมานี้แล้วว่าการศึกษาในอดีตส่วนมากทดสอบข้อเสนอดั้งเดิมข้อที่ 1 โดยวัด “พลังทางสังคม” จากการเข้าโบสถ์ (church attendance) หรือการวัดแบบอื่นในเรื่องของศาสนาในฐานะตัวแปรอิสระ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ Heslitsley and Broderick (1969), Ruppel (1970), and Libby (1974) (อ้างถึงใน Reiss and Miller 1979:75) ซึ่งอย่างไรก็ตามพวกเขามีเห็นว่าการศึกษาจากมาตรวัดการเคร่งศาสนา (religiosity) เป็นประโยชน์ในการศึกษาเบื้องต้นเพราะเป็นตัวชี้แนวโน้มนำทางเพศพื้นฐานของบุคคลตัวชี้หนึ่ง ถ้าบุคคลมีการเคร่งศาสนาสูง จะมีแนวโน้มมากในการยอมรับอะไรก็ตามที่ถูกพิจารณาว่าเป็นค่านิยมทางศาสนาตามขนบธรรมเนียมประเพณี รวมทั้งค่านิยมทางศาสนาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศด้วย และจะพิจารณาว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนำมาสู่ผลที่ตามมาในทางลบ ได้แก่ การติดโรคทางเพศสัมพันธ์, การตั้งครวรรค์, ความรู้สึกผิด และ

การถูกตราหน้าทางสังคม (social condemnation) ดังนั้นพวกเขาจึงยืนยันว่า แนวโน้มนำของบุคคลที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานโดยทั่วไปเป็นหนึ่งใน “พลังสังคม” ซึ่งมีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควร (premarital sexual permissiveness) และอาจจะคิดได้ว่าบุคคลผู้ซึ่งเน้นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนำมาซึ่ง “รางวัล” (rewards) เช่น ความพอใจทางร่างกาย (physical pleasure) และความพึงพอใจทางจิตใจ (psychic satisfaction) จะเป็นผู้ที่มีแนวโน้มที่จะยอมรับเรื่องทางเพศสูง และบุคคลผู้ซึ่งเน้นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนำมาซึ่ง “ความเสี่ยง” (risks) หรือ “เป็นการลงทุน” (costs) จะเป็นผู้ที่มีแนวโน้มที่จะยอมรับเรื่องทางเพศต่ำ และคาดการณ์ว่ายิ่งบุคคลมีแนวโน้มนำทางเพศสูงยิ่งจะยอมรับการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควรสูง (Reiss and Miller 1979:76)

แนวโน้มนำทางความรัก (love orientation)

แนวโน้มนำทางความรัก หมายถึง การที่ปัจเจกบุคคลมองภาพความรักที่กำลังนำมาสู่ผลที่ตามมาในแง่ดี แทนที่จะมองภาพในทางตรงกันข้ามกำลังนำมาสู่ผลเสีย (Reiss and Miller 1979:76)

มโนทัศน์ดังกล่าวเป็นมโนทัศน์ที่ Reiss and Miller (1979) ปรับปรุงมาจาก “พลังทางสังคม” (social forces) ดังที่ปรากฏในข้อเสนอดั้งเดิมที่ 1 ของ Reiss (1967:51) ดังนี้ “ยิ่งระดับขนบธรรมเนียมของการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควรในกลุ่มๆ หนึ่งต่ำเพียงใด ก็ยิ่งเพิ่มความน่าจะเป็นที่พลังทางสังคมจะเปลี่ยนแปลงระดับการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควรของปัจเจกบุคคลมากขึ้นเพียงนั้น” (The lower the traditional level of sexual permissiveness in a group, the greater the likelihood that social forces will alter individual levels of sexual permissiveness) (Reiss and Miller 1979:58) จะเห็นได้ว่าในข้อเสนอมีคำว่า “เปลี่ยนแปลง” (alter) แสดงความเชื่อมต่อกับหลักเหตุผลระหว่าง “พลังทางสังคม” กับ “การยินยอมของบุคคล” ซึ่งเป็นการยืนยันถึงการเป็นสาเหตุ (causality) (Reiss and Miller 1979:58) และในอดีตทำการวัด “พลังทางสังคม” จากการเคร่งศาสนา , ความถี่ของการเข้าโบสถ์ , การเป็นสมาชิกโบสถ์ , การเป็นผู้ว่าโบสถ์ , จำนวนครั้งที่ไปนวดเท้าเร็วกว่า 1 ครั้งแต่ไม่คิดจะจริงจัง (casually) ความเชื่อในความรักแบบโรแมนติก และจำนวนครั้งที่มีความรัก (Reiss and Miller 1979:65) ซึ่งพวกเขาวิจารณ์ว่า “พลังทางสังคม” เป็นมโนทัศน์ที่กว้างเกินไป (Reiss and Miller 1979:76)

ดังนั้นจึงปรับปรุงมโนทัศน์ “พลังทางสังคม” เป็น “แนวโน้มนำทางเพศและทางความรัก” (sexual orientation and love orientation) ซึ่งในที่นี้สนใจศึกษามโนทัศน์ “แนวโน้มนำทางความรัก” ซึ่งเป็นมโนทัศน์ที่เฉพาะเจาะจงมากกว่า การที่พวกเขาเสนอมโนทัศน์นี้เป็นเพราะ “พลังทางสังคม” เกี่ยวข้องกับเรื่องความรักในหลายทางมาตั้งแต่แรก ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า “แนวโน้มนำทางความรัก” หมายถึง ธรรมชาติของการมองไปข้างหน้า (outlook) ในเรื่องความรักของบุคคล ซึ่งเน้นว่าประสบการณ์การมีความรักทำให้ได้รางวัลและผลประโยชน์แทนที่จะเน้นว่าเป็นความเสี่ยงและเป็นการลงทุน พวกเขาคาดการณ์ว่ายิ่งบุคคลเห็นด้วยต่อแนวโน้ม

นำทางความรักสูง ยิ่งจะทำให้มีการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควรสูง (Reiss and Miller 1979:76)

ดังนั้น Reiss and Miller (1979:77) จึงเสนอให้มีการปรับปรุงข้อเสนอตั้งเดิมข้อที่ 1 เป็นข้อเสนอที่ปรับปรุงแล้วข้อที่ 1c ดังนี้ “แนวโน้มนำทางความรักของบุคคล มีอิทธิพลในทิศทางบวก ต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควรของบุคคล” (One's love orientation influences in a positive direction one's premarital sexual permissiveness)

มีผลการศึกษาที่สนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าว เช่น จากการศึกษาของ พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528) ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาภาคฤดูร้อนปีการศึกษา 2529 ในมหาวิทยาลัยปิด พบว่าแนวโน้มนำเชิงบวกต่อความรัก (positive love orientation) มีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และเมื่อวิเคราะห์โดยแยกเพศ พบว่าแนวโน้มนำเชิงบวกต่อความรักมีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในกลุ่มตัวอย่างชาย

และพะเยาว์ ละกะเต็บ (2538) ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ระดับปริญญาตรี พบว่าแนวโน้มนำเชิงบวกต่อความรัก(positive love orientation) ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และเมื่อวิเคราะห์โดยแยกเพศ พบว่าแนวโน้มนำเชิงบวกต่อความรักมีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อการยอมรับเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในกลุ่มผู้หญิง

ความดึงดูดใจด้านร่างกาย (physical attractiveness)

ความดึงดูดใจด้านร่างกาย หมายถึง ความรู้สึกของปัจเจกบุคคลที่มีต่อร่างกายของตนว่าน่าดึงดูดใจผู้อื่นมากน้อยแค่ไหน (Kelley 1978:460)

เป็นที่น่าประหลาดใจเล็กน้อยที่รู้ว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างความดึงดูดใจด้านร่างกายและประสบการณ์ทางเพศโดยเฉพาะในหมู่ผู้หญิง ในขณะที่ เสนอว่าผู้หญิงอเมริกันสามารถมีความดึงดูดใจทางเพศ แต่ไม่สามารถเป็นฝ่ายกระทำเชิงรุกทางเพศ (sexually active) ซึ่งเป็นการเสนอที่ไม่มีข้อมูลมายืนยัน และปรากฏงานวิจัยอย่างเป็นระบบในเรื่องนี้ น้อย เพราะเป็นการยากทางระเบียบวิธีในการวัดความดึงดูดใจด้านร่างกาย และยังคงมีการปิดบังจากกลุ่มตัวอย่าง (อ้างถึงใน kaats and Davis 1970:392)

สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าวตามหลักเหตุผลได้ว่าบุคคลที่มีความดึงดูดใจด้านร่างกายมาก จะเปิดโอกาสให้เพศตรงข้ามมา มีพฤติกรรมโรแมนติกกับเขาหรือเธออย่างมั่นใจมากขึ้นและสนับสนุนพฤติกรรมนั้นมากขึ้น ทำให้มีแนวโน้มในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากขึ้น (Bell 1966 อ้างถึงใน kaats and Davis 1970:392) และเมื่อบุคคลซึ่งพิจารณาว่าความดึงดูดใจเป็นสิ่งที่น่านิยม คู่ของเขาหรือเธอก็จะเสนอให้มีส่วนร่วมทางเพศด้วยมากขึ้นและจะมีโอกาสมากขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นแนวโน้มในการมีประสบการณ์ทางเพศก็มากขึ้นตามการสนับสนุนของเขาหรือเธอ และบุคคลที่ดึงดูดใจก็จะยินยอมทางเพศมากขึ้นตามการสนับสนุนอย่างแข็งแรงแง่งของเขาหรือเธอเช่นกัน (kelley 1978:456)

มีหลักฐานจากการศึกษาวิจัยมากมายที่ตรวจสอบอิทธิพลของความดึงดูดใจด้านร่างกายที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควร และพบความสัมพันธ์ทางบวกสอดคล้องกับที่คาดหวัง เช่น จากการศึกษาของ Kaats and Davis (1970) ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาหญิงในมหาวิทยาลัยทางวิทยาศาสตร์ด้ายชีวิทยา (University of Biological Science) พบว่านักศึกษาหญิงที่มีความดึงดูดใจสูง เป็นผู้ที่มียัตราการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรสูงกว่า พวกเขาอธิบายเสริมว่า ผู้หญิงที่มีความดึงดูดใจด้านร่างกายจะมีโอกาสและถูกกดดันให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่า

Kelley (1978) ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในแคมปัสเบิร์กลีย์ของมหาวิทยาลัย แคลิฟอร์เนีย (Berkeley campus of the University of California) ในปี 1970 พบว่าความดึงดูดใจด้านร่างกายมีอิทธิพลทางบวกต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควรในกลุ่มนักศึกษาหญิงและชาย

และ De Lamater and MacCorquodale (1979:108) ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย วิสคอนซิน – เมดิสัน (University of Wisconsin – Madison) เพศชายและหญิง และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เป็นนักศึกษาแต่อาศัยอยู่ในเมดิสันเพศชายและหญิง พบว่าความดึงดูดใจด้านร่างกายมีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควรในกลุ่มหญิงที่ไม่ได้เป็นนักศึกษา

ทฤษฎีอัตมโนทัศน์ (Theory of Self - Concept)

นักทฤษฎีแนวการปฏิสัมพันธ์ (interactionist) ที่มีความคิดเห็น (notion) เกี่ยวกับอัตมโนทัศน์มีพื้นฐานจากงานของ G.Mead , Cooley และอีกหลายท่านที่เป็นที่รู้จักกันในฐานะนักจิตวิทยาสังคม (social psychologists) ทฤษฎีนี้อธิบายว่า อัตมโนทัศน์เกิดจากการที่ปัจเจกบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเกี่ยวกับตัวเขา มีคำนิยามมากมายที่อธิบายถึงมโนทัศน์ของปัจเจกบุคคลที่มีต่อตัวเอง และโดยทั่วไปเป็นที่เห็นพ้องต้องกันในคำนิยามที่ว่า “อัตมโนทัศน์ คือการจัดระเบียบคุณภาพที่ปัจเจกบุคคลกำหนดคุณสมบัติของตัวเอง” (The self – concept is that organization of qualities that the individual attributes to himself)

ทฤษฎีอัตมโนทัศน์ มีข้อเสนอพื้นฐานของทฤษฎีอย่างเป็นทางการ (basic propositions of formalized theory of self – concept)

1. อัตมโนทัศน์ของปัจเจกบุคคล มีพื้นฐานอยู่ที่การรับรู้หนทางที่ผู้อื่นตอบสนองต่อเขา
2. อัตมโนทัศน์ของปัจเจกบุคคลมีหน้าที่โดยตรงต่อพฤติกรรมของเขา
3. การรับรู้ของปัจเจกบุคคลต่อการตอบสนองของผู้อื่นที่มีต่อเขา จะสะท้อนการตอบสนองที่แท้จริงของผู้อื่นที่มีต่อตัวเขา (Kinch 1972:245-246)

อัตมโนทัศน์ มีหลายมิติ เช่น เกียรติภูมิแห่งตน (self – esteem) และความดึงดูดใจด้านร่างกาย (physical attractiveness)

อัตมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กับความเบี่ยงเบนทางสังคม ในลักษณะกลับไปกลับมา (reciprocal) กล่าวคือ ความเบี่ยงเบนอาจจะมีอิทธิพลต่ออัตมโนทัศน์ และอัตมโนทัศน์ก็อาจจะมีอิทธิพลต่อความเบี่ยงเบนเช่นกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ความเบี่ยงเบนอาจมีอิทธิพลต่ออัตมโนทัศน์ ตามที่ Meadian Theory เสนอว่า ความเบี่ยงเบนอาจจะทำให้อัตมโนทัศน์ต่ำ เพราะเหตุผลอย่างน้อย 2 ประการ ได้แก่

ประการที่ 1 กรณีที่ “มี” การปฏิสังสรรค์ต่อหน้ากัน (face to face interaction) สามารถอธิบายด้วยมโนทัศน์ “การสวมบทบาทของผู้อื่น” (take the role of the other) กล่าวคือบุคคลมีความโน้มเอียงที่จะมองตัวเองโดยผ่านสายตาของผู้อื่นที่บุคคลเฉพาะเจาะจง ถ้าเขาคิดว่าบุคคลนั้นตำหนิ (deplore) ความเบี่ยงเบนของเขา อาจจะทำให้เกียรติภูมิแห่งตนของเขาต่ำลง

ประการที่ 2 กรณีที่ “ไม่มี” การปฏิสังสรรค์ต่อหน้ากัน

สามารถอธิบายด้วยมโนทัศน์ “คนอื่นทั่ว ๆ ไป” (generalized other) ของ Mead อธิบายผลแบบเดียวกันนั้นคือบุคคลที่เบี่ยงเบนซึ่งซึมซับทัศนคติของชุมชนในภาพรวมไว้จะมองตนเองจากมุมมองของสังคมในภาพกว้าง นั่นก็คือมองว่าภาพของตนในทางเสียหาย (negative) และเป็นภาพที่ติดตัวไป (stereotype) (Rosenberg 1981:621)

อัตมโนทัศน์ก็อาจจะมีอิทธิพลต่อความเบี่ยงเบน ซึ่งเป็นที่สนใจในการศึกษาครั้งนี้สามารถอธิบายด้วย “แรงจูงใจที่สอดคล้องกันของอัตตะ” (self – consistency motive) กล่าวคือพฤติกรรมเบี่ยงเบนอาจจะแฝงอยู่ในกฎทั่วไปที่คนปฏิบัติกันและเห็นว่าเหมาะสม แต่ความเบี่ยงเบนจะแฝงอยู่ในความคิดที่มีต่อตัวเขาเองว่าเขาชอบอะไร (Lecky 1945 ; Epstein 1980) มีข้อเสนอ “การป้องกันต่อต้านการกระทำผิดกฎหมายของเด็ก” (insulator against delinquency) ที่เสนอโดย Reckless et al.(1956) ซึ่งเป็นข้อเสนอที่มีอิทธิพลต่อทฤษฎีที่อธิบายอิทธิพลของอัตมโนทัศน์ที่มีต่อความเบี่ยงเบน ตอนแรกพวกเขาตั้งคำถามว่า “ในสิ่งแวดล้อมหนึ่งที่เราเห็นว่ากรรมาการกระทำผิดของเด็กเป็นเรื่องธรรมดาที่มีอยู่ทั่วไป ทำไมเด็กชายบางคนกลายเป็นผู้กระทำความผิด ในขณะที่บางคนไม่กลายเป็นผู้กระทำความผิด และพยายามหาคำตอบ จึงไปศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กชายในพื้นที่ที่มีการกระทำผิดสูงตามที่ครุคาคการณไว้ ซึ่งในพื้นที่ดังกล่าวเด็กชายอาจจะมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดกฎหมายหรือไม่มีแนวโน้มก็ได้ ผลการศึกษาพบว่ากรรมาการกระทำผิดหรือไม่กระทำความผิดขึ้นอยู่กับกรอบความคิด (conceptualize) ที่เด็กชายมีต่อตนเองว่าเป็นเด็กที่กระทำความผิดหรือเป็นเด็กดี พฤติกรรมของเขาก็จะเป็นไปตามนั้น ต่อมามีการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าอัตมโนทัศน์สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมาการกระทำผิดได้ ซึ่งเป็นการพิสูจน์ว่าพฤติกรรมกรรมาการกระทำผิดไม่สามารถอธิบายได้ในเรื่องของโครงสร้างทางโอกาสที่กำหนดไว้หรือจิตวิทยาของบุคคล แต่สามารถอธิบายด้วย “ความสอดคล้องของอัตตะ” (self – consistency motive) กล่าวคือ พฤติกรรมเบี่ยงเบนอาจจะแฝงอยู่ในกฎทั่วไปที่คนปฏิบัติกันและเป็นว่าเหมาะสม แต่ความเบี่ยงเบนจะแฝงอยู่ในความคิดที่มีต่อตัวเขาเองว่าเขาชอบอะไร (Lecky 1945 ; Epstein 1980) มีข้อเสนอ “การป้องกันต่อต้านการกระทำผิดกฎหมายของเด็ก” (insulator against delinquency) ที่เสนอโดย Reckless et al.1956 ซึ่งเป็นข้อเสนอที่มีอิทธิพลต่อทฤษฎีที่อธิบายอิทธิพลของอัต

มโนทัศน์ที่มีต่อความเบี่ยงเบน ตอนแรกพวกเขาตั้งคำถามว่า “ในสิ่งแวดล้อมหนึ่งที่เราเห็นว่าการกระทำผิดของเด็ก เป็นเรื่องธรรมดาที่มีอยู่ทั่วไป ทำไมเด็กชายบางคนกลายเป็นผู้กระทำผิด ในขณะที่บางคนไม่กลายเป็นผู้กระทำผิด และพยายามหาคำตอบ จึงไปศึกษาพบว่าการกระทำผิดหรือไม่กระทำผิดขึ้นอยู่กับกรอบความคิด (conceptualize) ที่เด็กชายมีต่อตนเองว่าเป็นเด็กที่กระทำผิดหรือเป็นเด็กดี พฤติกรรมของเขาก็จะเป็นไปตามนั้น ต่อมาเมื่อมีการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าอัตมโนทัศน์สามารถทำนายพฤติกรรมการกระทำผิดไม่สามารถอธิบายได้ในเรื่องของโครงสร้างทางโอกาสที่กำหนดไว้หรือจิตวิทยาของบุคคล แต่สามารถอธิบายด้วย “ความสอดคล้องของอัตตะ” (self - consistency) ซึ่งเป็นความพยายามของนักวิจัยที่ศึกษาจนพบความจริงว่าการที่บุคคลนิยามอัตตะของตนเองว่าเป็นอย่างไรก็จะเล่นบทบาทไปตามที่เขานิยามตนเอง นั่นคือถ้านิยามตนเองว่าเป็นคนที่เบี่ยงเบนก็จะเล่นบทบาทแบบผู้เบี่ยงเบน หรือนิยามตนเองว่าเป็นคนที่ทำตัวสอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคม (conformist) ก็จะเล่นบทบาทแบบผู้ที่ทำตัวสอดคล้องกับบรรทัดฐาน (อ้างถึงใน Rosenberg 1981 : 621)

จะเป็นได้ว่าอัตมโนทัศน์มีอิทธิพลต่อความเบี่ยงเบนแบบการกระทำผิดกฎหมายของเด็ก ดังนั้นก็น่าจะมีอิทธิพลต่อความเบี่ยงเบนแบบอื่น ในที่นี้สนใจศึกษาการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควรที่พิจารณาว่าเป็นความเบี่ยงเบนอย่างหนึ่ง เพราะพิจารณาจากค่านิยมของ “พฤติกรรมเบี่ยงเบน” (deviant behavior) และความเป็นจริง กล่าวคือเมื่อพิจารณาจากค่านิยมซึ่งเป็นที่ตกลงกันทั่วไปว่า หมายถึงพฤติกรรมที่สมาชิกในสังคมมองว่าเป็นพฤติกรรมที่น่าลงโทษ (reprehensible) และเกินกว่าขอบเขตจำกัดที่จะทนรับได้ (tolerance limit) Reiss (1970:78) ซึ่งมีหลักฐานสนับสนุนว่าสมาชิกในสังคมพิจารณาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรว่าน่าลงโทษและเกินกว่าขอบเขตจำกัดที่จะทนรับได้ ดังจะเห็นได้ จากการศึกษานี้ของ Reiss (1967 อ้างถึงใน Reiss 1970:78) ซึ่งมีหลักฐานสนับสนุนว่าสมาชิกในสังคมพิจารณาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรว่าน่าลงโทษและเกินกว่าขอบเขตจำกัดที่จะทนรับได้ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ Reiss (1967 อ้างถึงใน Reiss 1970:78) พบว่าในสายตาผู้ใหญ่อายุ 21 ปี หรือมากกว่ามองว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเกิดขึ้นมากจนเกินกว่าขอบเขตจำกัดที่จะทนรับได้ และเมื่อพิจารณาจากความจริงที่ว่าทุกวันนี้วัยรุ่นจำนวนมากมีส่วนร่วมในพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในขณะที่ก็เป็นความจริงที่ว่าพ่อแม่จำนวนมากติดตรา(label) ว่าเป็นพฤติกรรมที่อยู่นอกเหนือขอบเขตจำกัดที่จะทนรับได้ ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากค่านิยมและความเป็นจริงแล้วการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรก็เป็นรูปแบบหนึ่งของความเบี่ยงเบนจากมุมมองของพวกเขาผู้ใหญ่ (Reiss 1970:78)

เกียรติภูมิแห่งตน (self - esteem)

เกียรติภูมิแห่งตน หมายถึง ลักษณะการประเมินตนเองของบุคคล (Shibutani 1961:235 อ้างถึงใน Delamater and MacCorquodale 1979:27)

โดยทั่วไปเกียรติภูมิแห่งตนเป็นมโนทัศน์ซึ่งมีช่วงจากสูงไปต่ำหรือจากบวกไปลบเป็นการสะท้อนขอบเขตที่ปัจเจกบุคคลมองตนเองว่าเป็นคนดี เป็นที่ยอมรับ และเป็นที่ต้องการของคนอื่น เกียรติภูมิแห่งตนเป็นผลของ

ปฏิกิริยา (reaction) ของผู้อื่นที่มีต่อปัจเจกบุคคล โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องที่ปัจเจกบุคคลนั้นเป็นบุคคลที่มีคุณค่า (Delamater and MacCorquodale 1979:27)

แรงจูงใจด้านเกียรติภูมิแห่งตน (self - esteem motive) อาจจะสนับสนุนให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ กล่าวคือวัยรุ่นอาจจะเข้าร่วมในพฤติกรรมกระทำผิดกฎหมาย (delinquent behavior) เพื่อที่จะส่งเสริม (enhance) เกียรติภูมิแห่งตนของเขา (Kaplan 1976 , 1980 ; Rosenberg and Rosenberg 1978 อ้างถึงใน Rosenberg 1981:621) ดังจะเห็นได้จากวัยรุ่นที่เป็นนักเรียน , นักกีฬา , ผู้นำทางสังคม หรือเป็นอย่างอื่น เขาอาจจะคิดว่าตนไม่ประสบความสำเร็จเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น และอาจจะมีความยำเกรง (respect) ต่อพ่อแม่ , ครู และกลุ่มรุ่นเดียวกัน (peers) เพียงเล็กน้อย และจะมองภาพตนเองจากมุมมองที่คิดว่าคนอื่นมองเขา ทำให้มีเกียรติภูมิแห่งตนต่ำ ดังนั้นจึงคิดว่าการกระทำผิดอาจจะส่งเสริมความยำเกรงในอัตตาของเขาเอง (self - respect) ในหลายๆ ทางได้แก่

ประการที่ 1 การกระทำผิดทำให้เขาอยู่ในกลุ่มรุ่นเดียวกันซึ่งเป็นกลุ่มที่กระทำผิด และกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ให้คุณค่าและคาดหวังต่อตัวเขา ทำให้เขามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมากขึ้นและได้รับความยำเกรงมากขึ้น

ประการที่ 2 วัยรุ่นอาจจะพบว่าเขามีความสามารถอื่น เช่น เป็นคนที่แข็งแกร่ง กล้าหาญ และมีไหวพริบ ซึ่งเป็นความสามารถที่ช่วยให้การกระทำผิดสำเร็จ เช่น การต่อสู้ การลักเล็กขโมยน้อย, การแสดงความป่าเถื่อน ซึ่งตรงกันข้ามกับความล้มเหลวของเขาในตอนที่เขาเป็นนักเรียน, นักกีฬา หรือผู้นำทางสังคม

ประการที่ 3 เมื่อวัยรุ่นยึดถือการกระทำผิดไว้ เขาก็จะมีแนวโน้มที่จะละทิ้งการเป็นสมาชิกในสังคมที่ไม่เบี่ยงเบน และไม่ถือว่าบุคคลอื่นๆ ในสังคมนั้นเป็นบุคคลนัยสำคัญ (signification others) ของเขาอีกต่อไป แม้ว่า จะตระหนักได้ว่าพ่อแม่ , คุณครู , และเพื่อนร่วมชั้นตำหนิเขามากกว่าแต่ก่อนก็ตาม และการมองภาพของคนอื่นๆ ต่างหาก ดังนั้นถ้าเขาหวังที่จะสนับสนุนเกียรติภูมิแห่งตนของเขา เขาก็ต้องอยู่เหนือความยำเกรงและความเห็นพ้องที่จะทำตามบรรทัดฐานของสังคม นั่นคือต้องมีความเบี่ยงเบนไปตามแฟชั่น (deviant fashion) (Rosenberg 1981:621-622)

หลักฐานปรากฏการณ์เชิงประจักษ์ที่ตรงที่สุดในการสนับสนุนความคิดเหล่านี้ ได้แก่การศึกษาของ Howard Kaplan (1980 อ้างถึงใน Rosenberg 1981:623) เขาศึกษานักเรียนที่อยู่เกรด 7 จำนวน 7,618 คน ในฮุสตัน เทกซัส (Houston, Texas) เพื่อศึกษาเกียรติภูมิแห่งตนในภาพรวม (global self - esteem) และการกระทำผิด ว่ามีขอบเขตในการกระทำที่เบี่ยงเบนมากน้อยแค่ไหน ครั้งแรกศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยละเมิดบรรทัดฐานหรือไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหลังจากนั้น 1 ปี ศึกษากลุ่มตัวอย่างเดิมที่กลายเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน พบว่าคนที่มีเกียรติภูมิแห่งตนต่ำ จะมีแนวโน้มในการเข้าร่วมการกระทำผิดหรือการกระทำที่เบี่ยงเบนมากกว่าคนที่เกียรติภูมิแห่งตนสูง เพื่อส่งเสริมเกียรติภูมิแห่งตนของเขา และการที่บุคคลมีแนวโน้มมากในการเข้าไปมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรก็อาจจะเป็นความพยายามในการที่จะได้ผลสะท้อนกลับจากกลุ่มที่เบี่ยงเบนด้วยกันว่าเป็นคนที่มีคุณค่าทางสังคม (DeLamater and MacCorquodale 1979:27)

มโนภาพ “วัฒนธรรม”

งามพิศ สัตย์สรวง (2543) ให้ความหมายของวัฒนธรรมว่า หมายความว่า แบบแผนพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ที่ค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ และยักรวมผลผลิตที่เกิดจากการเรียนรู้ เช่น ทศนคติ ค่านิยม สิ่งของต่าง ๆ ที่คนทำขึ้นและความรู้ที่มีอยู่ร่วมกันในกลุ่มชนหนึ่ง ๆ และมีการถ่ายทอดไปยังสมาชิกคนอื่น ๆ ในสังคม มโนภาพของวัฒนธรรม จะเป็นเครื่องชี้แนะว่า วัฒนธรรมคือพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกิดจากการเรียนรู้ รวมทั้งผลผลิตที่เกิดจากการเรียนรู้นั้นด้วย

ลักษณะของวัฒนธรรม

1. วัฒนธรรม คือ สิ่งที่ต้องเรียนรู้ วัฒนธรรมคือพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ มนุษย์เริ่มเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่เกิดไปเรื่อย ๆ จนวันตาย วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่อยู่แล้วก่อนเราเกิด เราเกิดมาในวัฒนธรรมใดก็จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในวัฒนธรรมนั้น การที่ประชากรของสังคมต่าง ๆ มีพฤติกรรมอย่างเดียวกันแตกต่างกันไปนั้น เพราะมีการเรียนรู้ที่แตกต่างไปตามวัฒนธรรมของตน การกระทำดังกล่าวทำให้วัฒนธรรมของสังคมต่าง ๆ แตกต่างกันไป การเรียนรู้จะมาจากการเรียนรู้แบบไม่รู้ตัวด้วย โดยผ่านสื่อกลางที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ

2. วัฒนธรรมคือแบบแผนพฤติกรรม การกระทำแต่ละอย่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จนเกิดเป็นแบบแผนขึ้น ไม่เพียงแต่พฤติกรรมของปัจเจกชนเท่านั้นที่มีแบบแผน พฤติกรรมระหว่างกลุ่มคนก็มีแบบแผนด้วย คือ อาจมีความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกัน ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา หรือ ความสัมพันธ์แบบต้องพึ่งพาอาศัยกัน

3. วัฒนธรรมคือผลที่เกิดจากการเรียนรู้ ความคิดที่มาจากมนุษย์ เป็นผลมาจากการเรียนรู้จากมนุษย์คนอื่น ๆ ลักษณะต่าง ๆ ความสามารถของมนุษย์ ได้มาจากพฤติกรรมที่ผ่านมาในอดีตของมนุษย์ ขณะที่กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปเรื่อย ๆ รูปแบบของพฤติกรรมบางอย่างอาจจะเปลี่ยนไป

4. วัฒนธรรมคือสิ่งที่สมาชิกในสังคมมีอยู่ร่วมกัน ถ้าแบบแผนทางวัฒนธรรมสำคัญ ๆ ที่มีอยู่ร่วมกันโดยสมาชิกทั้งหมดของสังคมหรือชุมชน เรียกชุมชนนั้นได้ว่าเป็นสังคมหรือชุมชนที่กลมกลืนกัน สมาชิกของสังคมเป็นพวกเดียวกันทั้งหมด (Homogeneous Sociology) แต่สังคมที่มีความแตกต่างกันไป แบ่งออกเป็นหลายพวก เรียกว่า (Heterogeneous Sociology) ซึ่งเป็นสังคมส่วนใหญ่ในปัจจุบัน

5. วัฒนธรรมทั่วไปและวัฒนธรรมย่อย (General culture and Subculture) วัฒนธรรมทั่วไป หมายความว่า วัฒนธรรมที่เป็นหลักในการดำเนินชีวิต ทั่วไปของสมาชิกจำนวนมากในสังคม หรือเป็นวัฒนธรรมที่คนจำนวนมากในสังคมมีอยู่ร่วมกัน ส่วนวัฒนธรรมย่อย หมายความว่า วัฒนธรรมที่ใช้ในกลุ่มคนบางกลุ่มเท่านั้น มักเป็นส่วนหนึ่งและเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมทั่วไป แต่ในเวลาเดียวกันก็แตกต่างจากวัฒนธรรมทั่วไปด้วย

แบบแผนวัฒนธรรมบางอย่าง มีอยู่ร่วมกันเฉพาะกลุ่มคนที่มีสถานภาพทางสังคมบางอย่างเท่านั้น กลุ่มคนดังกล่าวนอกจากจะปฏิบัติตามวัฒนธรรมทั่วไปแล้ว ยังปฏิบัติตามวัฒนธรรมย่อยซึ่งเป็นของกลุ่มตน โดยเฉพาะอีกด้วย

6. บูรณาการทางวัฒนธรรม (Cultural Integration) บางครั้งดูเหมือนว่าบางส่วนของวัฒนธรรมจะถูกดึงไปทิศทางต่าง ๆ กัน แต่โดยส่วนรวมแล้วมันมีแนวโน้มที่รวมกันเข้าอย่างกลมกลืน และส่วนต่าง ๆ ของวัฒนธรรมจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างดีในระยะหนึ่ง ๆ

7. วัฒนธรรมคือระบบการปรับตัว วัฒนธรรมคือหนทางหลักที่สำคัญทำให้ประชากรมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมได้ โดยที่ส่วนต่าง ๆ ของวัฒนธรรมพยายามปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ส่วนของวัฒนธรรมที่ปรับตัวโดยตรงมากที่สุด คือส่วนของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเปลี่ยนแปลงหรือแปรรูปทรัพยากรต่าง ๆ ให้เป็นอาหารของมนุษย์หรือระบบเศรษฐกิจนั่นเอง

8. วัฒนธรรมให้คุณค่า วัฒนธรรมให้คุณค่าโดยผ่านค่านิยม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ค่านิยม คือมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับของสังคมโดยมาก ว่าสิ่งใดมีค่าน่าปรารถนา

9. วัฒนธรรมและความแตกต่างระหว่างปัจเจกชน วัฒนธรรมคือพฤติกรรมระดับกลุ่มคน (Group) ไม่ใช่ระดับปัจเจกชน (Individuals) วัฒนธรรมคือพฤติกรรมที่เป็นหลักในการดำรงชีวิตของสมาชิกส่วนใหญ่ในสังคม จึงดูเหมือนว่ามีความแตกต่างในระหว่างหมู่ปัจเจกชนน้อยมาก แต่ในสังคมขนาดเล็ก ยังมีช่องว่างหรือทางเลือกให้ปัจเจกชนตัดสินใจเอาเองว่าจะมีพฤติกรรมอย่างไร ซึ่งจะทำให้ปัจเจกชนแตกต่างกันไปบ้าง สังคมไทยมีโครงสร้างแบบหลวม ๆ จึงเปิดโอกาสให้ปัจเจกชนมีความแตกต่างกันมาก

10. วัฒนธรรมหล่อหลอมบุคลิกภาพของปัจเจกชน จนทำให้ปัจเจกชนในสังคมนั้น ๆ มีบุคลิกภาพส่วนใหญ่ที่คล้าย ๆ กัน เกิดเป็นลักษณะประจำชาติ (National Character)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นอายนภา สีนุบัติ อธิพิพลของดิสโก้เทคที่มีต่อเยาวชนวัยรุ่น : ศึกษากรณีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยม สังกัดกองการมัธยม กรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น ความเข้าใจ การรับรู้ในระดับทั้งที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่แน่ใจต่อสถานบริการดิสโก้เทค กล่าวคือ

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การเข้าไปในสถานบริการดิสโก้เทคจะทำให้สนุกสนาน เพลิดเพลิน นับเป็นการหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ทำให้ได้รู้จักเพื่อนทั้งชาย หญิง มากขึ้น เป็นสถานที่ทำให้วัยรุ่นได้แสดงออกอย่างอิสระตามความต้องการได้มาก และนอกจากนี้ การเข้าไปใช้บริการในสถานบริการดิสโก้เทคเป็นการใช้เงินฟุ่มเฟือย หากเข้าไปบ่อย ๆ จะทำให้ตาเสียหรือการได้ยินบกพร่อง สถานดิสโก้เทคทำให้เกิดปัญหาเสพติดเพิ่มขึ้น ทั้งยังก่อให้เกิดปัญหาการมั่วสุมและสำส่อนทางเพศ มีแนวโน้มให้เกิดธุรกิจขายตัวทั้งหญิงและชาย นักเรียนที่เข้าไปใช้บริการอาจจะถูกชักจูงไปในทางมิชอบได้ และการแสดงออกถึงกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานดิสโก้เทคเป็นสิ่งที่ขัดกับศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยว่า การเข้าไปใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทคแสดงถึงความหุนหาว และไม่คิดด้วยว่าการเข้าไปใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทคจะช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ยอมรับว่าการเข้าไปใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทคทำให้สิ้นเปลืองเงิน เสียเวลาในการพักผ่อน ทำให้การเรียนตกต่ำ และไม่ใช้เพราะต้องการประท้วงการขาดความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง

นอกจากนี้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า การไปใช้บริการในสถานบริการดิสโก้เทคแล้วจะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด หรือทำให้เป็นคนทันสมัยและระสนิยมดี หรือทำให้เป็นคนมีความคิดสร้างสรรค์ หรือนับเป็นโลกส่วนตัวของวัยรุ่น ทำให้เป็นคนกล้าแสดงออกมากขึ้น อีกทั้งไม่แน่ใจว่า สถานบริการดิสโก้เทคเป็นสถานที่ออกกำลังกายที่ดีสำหรับวัยรุ่น การเข้าไปใช้บริการในสถานบริการดิสโก้เทคไม่เป็นเรื่องที่เสียหายหรือน่าละอายแต่ประการใด หรือเป็นที่เหมาะสำหรับการพบปะสังสรรค์ มีโอกาสพบกับเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจได้มาก หรือการเข้าไปใช้บริการจากสถานบริการดิสโก้เทคแล้ว จะทำให้ปัญหาเกี่ยวกับวัยรุ่นลดลงได้หรือไม่

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ยังพบว่าผู้ที่เคยไปใช้บริการและไม่เคยไปใช้บริการของสถานบริการดิสโก้เทค มีความเห็น ความรับรู้ ความเข้าใจเหมือนกัน หรือต่างกันในเรื่องต่อไปนี้

ทั้งผู้เคยไปใช้และไม่เคยไปใช้สถานบริการดิสโก้เทค เห็นด้วยเหมือนกันว่า การเข้าไปใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทคเป็นการใช้เงินฟุ่มเฟือย เสียง แสง และสี ในสถานบริการดิสโก้เทคจะมีผลต่อประสาทตาและหู และจะทำให้ตาเสีย หรือหูหนวกได้ การมีสถานบริการดิสโก้เทคทำให้เกิดปัญหายาเสพติดมากขึ้น และยังทำให้เกิดปัญหาการมั่วสุมและสำส่อนทางเพศ เนื่องจากเป็นแหล่งรวมอบายมุขต่าง ๆ

นอกจากนี้ยังทำให้เกิดแนวโน้มธุรกิจชายตัว และอาจทำให้นักเรียนที่เข้าไปใช้บริการมีความประพฤติไม่เหมาะสม เพราะอาจถูกชักจูงไปในทางมิชอบได้ การแสดงออกถึงกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานบริการดิสโก้เทค นับเป็นสิ่งที่ขัดต่อศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติไทย ตลอดจนเป็นแหล่งที่ทำให้เกิดโสเภณีในรูปแบบแอบแฝง

และผู้ที่เคยไปใช้บริการและไม่เคยใช้บริการยังเห็นพ้องต้องกันว่าการเข้าไปเที่ยวในสถานบริการดิสโก้เทคเป็นการสิ้นเปลืองเงิน หรือการเข้าไปเที่ยวในสถานบริการดิสโก้เทคนั้นไม่ใช่เป็นเพราะประท้วงการเอาใจใส่ของผู้ปกครองแต่อย่างใด

ทั้งผู้ที่เคยไปใช้บริการและไม่เคยใช้บริการไม่แน่ใจว่าสถานบริการดิสโก้เทคเป็นโลกส่วนตัวของวัยรุ่น เป็นสถานที่จะได้พบปะบุคคลต่าง ๆ อาทิ ดารา นางแบบ นักร้อง ฯลฯ หรือการเข้าไปในสถานบริการดิสโก้เทคเป็นเรื่องน่าเสียหายหรือน่าละอายแต่ประการใด นอกจากนี้ยังไม่แน่ใจว่าการเข้าไปสถานบริการดิสโก้เทคนักเรียนสามารถเลียนแบบอย่างของแฟชั่น การแต่งกาย ทรงผม การพูดจา ฯลฯ และไม่แน่ใจว่าการเข้าไปในสถานบริการดิสโก้เทคทำให้มีโอกาสพบเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจได้หรือไม่

สำหรับความคิดเห็นที่แตกต่างกันระหว่างผู้เคยไปใช้บริการและไม่เคยไปใช้บริการของสถานบริการดิสโก้เทค ได้แก่

ผู้เคยไปใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทคเห็นด้วยว่า การเข้าไปใช้บริการของสถานบริการดิสโก้เทคเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด ทำให้สนุกสนาน เพลิดเพลิน เป็นการหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ทำให้เป็นคนกล้าแสดงออก ทำให้รู้จักเพื่อนทั้งหญิงและชายมากขึ้น และยังเป็นสถานที่ที่ทำให้วัยรุ่นได้แสดงออกอย่างอิสระตาม

ความต้องการได้มาก ซึ่งในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ พบว่าผู้ที่ไม่เคยไปใช้บริการในสถานบริการดิสโก้เทคจะมีทัศนคติต่างกันอย่างออกไป ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

นอกจากนี้ผู้เคยไปใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทค ไม่แน่ใจว่า การเข้าไปใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทค ทำให้เป็นคนทันสมัยและรสนิยมดี หรือแสดงถึงความหรูหรา หรือทำให้เป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ หรือช่วยปรับปรุงให้บุคลิกภาพดีขึ้น ตลอดจนไม่แน่ใจว่า การเข้าไปใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทคไม่เสียเวลาในการพักผ่อน ไม่ทำให้ผลการเรียนเสีย หรือสามารถชดเชยความสุขที่ไม่ได้รับจากทางบ้านได้ แต่ในขณะเดียวกันพบว่าผู้ที่ไม่เคยไปใช้บริการของสถานบริการดิสโก้เทคจะไม่เห็นด้วยกับทัศนคติต่าง ๆ เหล่านี้

ปัจจัยที่ผลักดันให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสนใจหรือใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทค

ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ผลักดันให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสนใจ หรือใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทคแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

ปัจจัยทางด้านครอบครัว พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นหนีห่างออกไปเที่ยวเตร่นอกบ้าน และนำไปสู่การคบเพื่อน ซึ่งสามารถชักจูงกันไปเที่ยวมั่วสุมตามสถานบริการดิสโก้เทค เนื่องจากที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีภารกิจมากเกินไป มีความขัดแย้งต่อกัน หรือรักลูกไม่เท่ากันหรือไม่เข้าใจ และไม่ยอมรับความคิดเห็นของลูก ตลอดจนการขาดความเอาใจใส่

และนอกจากนี้สำหรับผู้เคยไปใช้บริการและไม่เคยไปใช้บริการ จะมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ปัจจัยทางด้านครอบครัวเป็นสาเหตุหนึ่งที่ผลักดันให้เยาวชนวัยรุ่นสนใจหรือไปใช้บริการในสถานบริการดิสโก้เทค

ปัจจัยทางด้านเพื่อน พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติไม่แน่ใจว่า หากเพื่อนชักชวนไปเที่ยวเตร่นอกบ้าน สถานที่ที่ต้องการไปมากที่สุด คือ ดิสโก้เทค หรือไม่แน่ใจว่า เมื่อต้องการไปเที่ยวดิสโก้เทคแล้วจะไปกับเพื่อนสนิทและเข้าใจในตัวนักเรียนมากที่สุด รวมทั้งไม่แน่ใจว่าการเข้าไปเที่ยวในดิสโก้เทคมีสาเหตุมาจากเพื่อนสนิทชักชวนแล้วไม่กล้าขัดใจเพื่อน

สำหรับผู้ที่เคยไปใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทคจะมีทัศนคติไม่แน่ใจว่า ปัจจัยทางด้านเพื่อนมีส่วนผลักดันให้สนใจหรือใช้บริการของดิสโก้เทค ส่วนผู้ที่ไม่เคยใช้บริการของสถานบริการดิสโก้เทค มีทัศนคติไม่เห็นด้วยว่าปัจจัยทางด้านเพื่อนผลักดันให้เยาวชนวัยรุ่นสนใจ หรือมีการใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทค

ปัจจัยทางการศึกษา พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียน อยากเข้าไปเที่ยวในสถานบริการดิสโก้เทคมาจากการที่ครู – อาจารย์ในโรงเรียนไม่ยอมรับพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนหรือจัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ตลอดจนการที่ทางโรงเรียนไม่จัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอย่างเพียงพอ

สำหรับผู้ที่เคยไปใช้บริการและเคยไปใช้บริการของสถานบริการดิสโก้เทค มีทัศนคติไม่แน่ใจต่อปัจจัยทางด้านสถานศึกษาว่ามีส่วนผลักดันให้นักเรียนสนใจหรือใช้บริการของสถานบริการดิสโก้เทคเช่นกัน

ปัจจัยทางด้านสถานบริการดิสโก้เทค พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ระบบแสง สี เสียง การโฆษณา การจัดกิจกรรมต่าง ๆ สภาพแวดล้อม ตลอดจนบรรยากาศ และการตกแต่งภายในของสถานบริการดิสโก้เทคมีส่วนผลักดันให้นักเรียนสนใจและใช้บริการของสถานบริการดิสโก้เทค

สำหรับผู้ที่เคยไปใช้บริการจะเห็นด้วยว่า ระบบแสง สี เสียง การโฆษณา สภาพแวดล้อม ตลอดจนบรรยากาศและการตกแต่งภายในของสถานบริการดิสโก้เทค เป็นปัจจัยหนึ่งที่ผลักดันให้นักเรียนสนใจหรือใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทค ส่วนผู้ที่ไม่เคยไปใช้บริการจะเห็นด้วยว่าการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานบริการดิสโก้เทคและบรรยากาศการตกแต่งภายใน มีส่วนทำให้สนใจและต้องการไปเที่ยวดิสโก้เทคมากขึ้น

ผลกระทบของดิสโก้เทคที่มีต่อเยาวชนวัยรุ่นในด้านสุขภาพ การศึกษา เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ของครอบครัว

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าการบริการของสถานบริการดิสโก้เทคจะมีผลกระทบในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ด้านสุขภาพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าการเข้าไปเที่ยวสถานบริการดิสโก้เทค มีผลทำให้ร่างกายอ่อนแอและทรุดโทรม ทำให้ตาเสีย ทำให้ประสิทธิภาพของการรับฟังเสื่อมลง ทำให้ติดสิ่งเสพติด ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย และอาจทำให้ติดเชื้อหรือโรคเอดส์ได้

สำหรับผู้ที่เคยไปใช้บริการและไม่เคยไปใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทคเห็นด้วยว่าการใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทคจะมีผลต่อสุขภาพในแง่ลบดังกล่าวมาแล้วทุกประการเช่นกัน

ด้านการศึกษา พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่า การเข้าไปเที่ยวในสถานบริการดิสโก้เทคบ่อย ๆ ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ ทำให้เกิดความเฉื่อยชา ขาดความกระตือรือร้น และทำให้การเรียนรู้อยู่ด้อยลงไป

นอกจากนี้ผู้เคยไปและไม่เคยไปใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทค ก็มีความเห็นเช่นเดียวกัน

ด้านเศรษฐกิจ พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าการเข้าไปเที่ยวในสถานบริการดิสโก้เทคทำให้เสียค่าใช้จ่ายไปโดยเปล่าประโยชน์ ทำให้เกิดความขาดแคลนกำลังทรัพย์ในการซื้อหาสิ่งจำเป็นต่าง ๆ (เช่น อุปกรณ์การเรียน ค่าอาหาร ฯลฯ) ทำให้ฐานะทางการเงินของผู้ปกครองตกต่ำลงและเป็นเหตุให้เกิดการแสวงหาทุนทรัพย์ในทางมิชอบ เช่น การจําหน่าย การลักขโมย การขายตัว

นอกจากนี้ ยังพบว่า ผู้เคยไปและไม่เคยไปใช้บริการสถานบริการดิสโก้เทคมีความเห็นเช่นเดียวกัน

ด้านความสัมพันธ์ครอบครัว พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยว่า การเข้าไปเที่ยวในสถานบริการดิสโก้เทคเป็นเหตุให้เหินห่างจากสมาชิกในครอบครัว ทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันระหว่างผู้ปกครอง บิดา มารดา ตลอดจนแบบอย่างที่ไม่ดีแก่บุคคลในครอบครัว

นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เคยไปใช้บริการจะไม่แน่ใจว่า การเข้าไปเที่ยวในสถานบริการดิสโก้เทคเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนห่างเหินจากสมาชิกในครอบครัว ทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันระหว่างผู้ปกครอง และเป็นการสร้างแบบอย่างที่ไม่ดีแก่บุคคลในครอบครัว ซึ่งในขณะที่กลุ่มผู้ไม่เคยใช้บริการจะไม่เห็นด้วย

มนต์ชัย นินนาทนนท์. การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของสถานบันเทิงเรีงรมย์กับเยาวชนในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ : ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2534

ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ความสนใจในการใช้สถานเรีงรมย์ของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนอาชีวะศึกษาระดับ ปวช. และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งชายและหญิง จากครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจที่แตกต่างกันจะมีความสนใจในการใช้บริการสถานเรีงรมย์อยู่ในระดับปานกลางเหมือนกันมากที่สุด นักเรียนชายทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 38.00 และนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 39.12 รองลงมาคือมีความรู้สึกเฉยๆ ต่อการไปใช้สถานบริการเรีงรมย์ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 32.78 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 37.5 และมีความสนใจน้อยตามลำดับ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 14.44 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 11.75 ส่วนที่เหลือเป็นจำนวนน้อยที่มีความสนใจมาก นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 9.34 และนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 6.38 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนทั้ง 2 เพศจาก 2 กลุ่มโรงเรียน มีความสนใจปานกลางต่อการใช้บริการสถานเรีงรมย์

2. ความถี่ในการไปใช้บริการสถานเรีงรมย์และบุคคลที่นักเรียนชอบไปเที่ยวด้วย

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชายส่วนใหญ่ทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียน จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน จะไปเที่ยวสถานเรีงรมย์นานๆ ครั้งเหมือนกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.44 รองลงมากับนักเรียนชายจะไปเที่ยวในวันหยุดราชการและวันเสาร์อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 17.88 นอกจากนี้จะไปเที่ยวแล้วแต่โอกาส คิดเป็นร้อยละ 17.81 และไปในวันหยุดราชการและวันเสาร์อาทิตย์ตามลำดับคิดเป็นร้อยละ 16.12

บุคคลที่นักเรียนชายทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนชอบไปเที่ยวที่สถานเรีงรมย์ด้วยส่วนใหญ่จะไปกับเพื่อนเพศเดียวกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.11 รองลงมาจะไปกับเพื่อนทั้ง 2 เพศ คิดเป็นร้อยละ 32.88 นอกจากนั้นไปกับญาติพี่น้อง, เพื่อนต่างเพศ ไปคนเดียว และบุคคลที่ไม่แน่นอนตามลำดับ

ส่วนบุคคลที่นักเรียนหญิงทั้ง 2 กลุ่มชอบไปเที่ยวด้วยนั้น ส่วนใหญ่จะไปกับเพื่อนเพศเดียวกันมากที่สุด เช่นเดียวกันกับนักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 40.87 รองลงมาชอบไปกับเพื่อนทั้ง 2 เพศ คิดเป็นร้อยละ 30.87 นอกนั้นก็ไปกับญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 24.37 ที่เหลือไปกับเพื่อนต่างเพศและไปคนเดียว ซึ่งมีจำนวนน้อยมาก

จากการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนหญิงทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนจะไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศมากที่สุด

สำหรับการไปใช้บริการสถานเรีงรมย์ของนักเรียนชายทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนจากครอบครัวที่มีพื้นฐานฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกันนั้น ส่วนใหญ่จะไปเที่ยวกันเองโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 50 ตรงกันข้ามกับนักเรียนหญิงซึ่งทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียน จากครอบครัวที่มีฐานะแตกต่างกันจะขออนุญาตจากผู้ปกครองไปเที่ยวสถานเรีงรมย์เป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 68.75

3. สถานเรีงรมย์ที่นักเรียนชอบไปเที่ยว

ประเภทของสถานเริงรมย์ที่นักเรียนชายทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียน จากครอบครัวที่มีฐานะต่างกันจะชอบไปเที่ยวดิสโก้เทคมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.44 รองลงมาได้แก่โรงภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 27.00 อันดับถัดไปคือสเก็ต คิดเป็นร้อยละ 15.55 นอกนั้นจะไปเที่ยวตามแหล่งโสเภณีและคอฟฟี่ชอป คาเฟ่ ไนต์คลับ ค็อกเทลเลาจน์ สถานอาบอบนวด ล็อบบี้บาร์ และเล่นสนุกเกอร์ตามลำดับ

ส่วนนักเรียนหญิงทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่มีฐานะครอบครัวแตกต่างกันรวมแล้วจะชอบไปเที่ยวชมภาพยนตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.62 รองลงมาได้แก่การไปเล่นสเก็ต คิดเป็นร้อยละ 24.75 อันดับถัดไปได้แก่ไปเที่ยวดิสโก้เทค คิดเป็นร้อยละ 22.87 นอกนั้นชอบนั่งที่คอฟฟี่ชอป และค็อกเทลเลาจน์ ส่วนไนท์คลับ ล็อบบี้บาร์ และคาเฟ่นั้น นักเรียนหญิงไปเที่ยวน้อยมาก

จากการวิจัยนี้สอดคล้องต้องกันกับสมมุติฐานเพียงข้อเดียวคือ นักเรียนหญิงชอบไปชมภาพยนตร์มากที่สุด ซึ่งสมมุติฐานของการวิจัยตั้งไว้ว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงไปชมภาพยนตร์มากที่สุดนั้น ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชายนิยมไปเที่ยวดิสโก้เทคมากที่สุดต่างจากนักเรียนหญิง

4. ค่าใช้จ่ายในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์

นักเรียนชายหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา จากครอบครัวที่มีฐานะต่างกัน สรุปแล้วจะใช้จ่ายเงินในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ครั้งละประมาณ 100 บาท มากที่สุดนักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 36.66 นักเรียนหญิงร้อยละ 32.00 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 30.00 ส่วนที่ใช้ครั้งละต่ำกว่า 50 บาท และมากกว่า 100 บาทนั้น เป็นจำนวนน้อย

ส่วนนักเรียนหญิง ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจากครอบครัวที่มีฐานะต่างกันสรุปแล้ว จะใช้จ่ายเงินประมาณครั้งละ 50 บาทมากที่สุด นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 46.66 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมาจะใช้ประมาณครั้งละ 100 บาท นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 36.83 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 30.6 ส่วนที่ใช้มากกว่า 100 บาทนั้น มีเป็นจำนวนน้อยเช่นเดียวกับนักเรียนอาชีวศึกษา

และจากการวิจัยยังพบว่านักเรียนชายโรงเรียนอาชีวศึกษา จะใช้จ่ายเงินที่ตนเก็บเอาไว้เองเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาจะขอจากบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 35.66 ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษานั้น จะขอเงินจากบิดามารดาเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมาจะใช้จ่ายเงินที่นักเรียนได้เก็บไว้เองคิดเป็นร้อยละ 36.66

ส่วนนักเรียนมัศึกษานั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะขอเงินจากบิดามารดาไปเที่ยวมากที่สุด นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 35.16 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาจะใช้จ่ายเงินที่เก็บเอง คิดเป็นนักเรียนชายร้อยละ 34.16 และนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 28.4 ส่วนเงินที่ได้จากผู้อื่นคือผู้อุปการะพี่น้อง และเพื่อนมีเป็นจำนวนน้อยมาก

5. เหตุผลที่นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนสนใจไปเที่ยวสถานเริงรมย์

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนทั้งชายและหญิงจากครอบครัวทุกระดับ ให้เหตุผลว่า การไปเที่ยวสถานเริงรมย์นั้น ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ต้องการคลายความตึงเครียด และเพื่อความสนุกสนาน

เพลิดเพลิน เป็นเหตุผลของนักเรียนชาย คิดเป็นร้อยละ 37.78 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 43.42 เหตุผลอันดับรองลงมาคือ เพื่อเป็นการศึกษาหาความรู้ไปในตัว เป็นเหตุผลของนักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 20.92 ของนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 25.58 นอกจากนั้นไปเที่ยวเพราะเพื่อนชวน เพื่อสร้างจินตนาการ และเพื่อสร้างความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนไปเที่ยวเพราะชอบและตรงกับรสนิยมของตน และต้องการปรับตัวให้ทันสมัย รวมทั้งเพื่อเป็นการเลียนแบบแฟชั่น

6. อิทธิพลของสถานเริงรมย์ที่มีต่อนักเรียน

ความเห็นของนักเรียนชายหญิงอาชีวศึกษาระดับ ปวช. จากฐานะครอบครัวทุกระดับ มีความเห็นว่าสถานเริงรมย์ที่มีอิทธิพลปานกลางต่อพวกเขามากที่สุด นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 35.00 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 34.33 รองลงมานักเรียนชายมีความเห็นว่าไม่มีอิทธิพลต่อพวกเขาเลย คิดเป็นร้อยละ 22.22 และมีอิทธิพลต่อพวกเขาน้อยคิดเป็นร้อยละ 21.00 ส่วนนักเรียนหญิงอันดับรองลงมามีความเห็นว่าสถานเริงรมย์มีอิทธิพลน้อยต่อพวกเขาคิดเป็นร้อยละ 24.33 ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาที่ตอบว่าไม่มีอิทธิพลเลยและมีอิทธิพลต่อพวกเขานั้น มีเป็นจำนวนน้อยมาก

สำหรับนักเรียนมัธยมชายหญิงนั้น จากฐานะครอบครัวทุกระดับมีความเห็นว่า สถานเริงรมย์ มีอิทธิพลต่อพวกเขาน้อย คิดเป็นนักเรียนชายร้อยละ 38.00 นักเรียนหญิงร้อยละ 33.27 รองลงมามีความเห็นว่าสถานเริงรมย์ไม่มีอิทธิพลต่อพวกเขาเลย เป็นความเห็นของนักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 27.66 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 34.6

ส่วนอิทธิพลของสถานเริงรมย์ที่มีต่อนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนนั้น ผลการวิจัย ปรากฏว่าสถานเริงรมย์มีอิทธิพลต่อนักเรียนทั้ง 2 เพศ ทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนเหมือนกันคือ ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น นักเรียนชายรวม 2 กลุ่มโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 33.15 นักเรียนหญิงทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 38.07 รวมนักเรียน 2 กลุ่มโรงเรียนทั้งชายและหญิงคิดเป็นร้อยละ 35.54

รองลงมาสถานเริงรมย์มีอิทธิพลในด้านการคบหาเพื่อน รวมนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนทั้งชายหญิงคิดเป็นร้อยละ 28.71 นอกนั้นสถานเริงรมย์มีอิทธิพลต่อการแต่งกายต่อพวกเขา คิดเป็นร้อยละ 23.61 และที่เหลือจะมีอิทธิพลในด้านการใช้ภาษาและคำพูดคิดเป็นร้อยละ 12.12

7. อุปสรรคในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของนักเรียน

นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนทั้งชายและหญิง ไม่แยกฐานะพื้นฐานทางครอบครัว มักจะมีอุปสรรคในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์มากกว่าไม่มีอุปสรรคคิดเป็นร้อยละ 67.52 ส่วนที่ไม่เคยพบอุปสรรคเลยนั้นมีเพียงร้อยละ 32.48

อุปสรรคที่นักเรียนชายทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียน ประสบอยู่เสมอคือ ไม่มีเงินไปเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 38.77 รองลงมาได้แก่บิดามารดาไม่อนุญาตให้ไป คิดเป็นร้อยละ 20.44 นอกนั้นไม่มีเวลารว่าง คิดเป็นร้อยละ 19.33 และไม่มีเพื่อนไปเที่ยวด้วย คิดเป็นร้อยละ 18.22 ตามลำดับ

ส่วนนักเรียนหญิงทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนนั้นอุปสรรคส่วนใหญ่ได้แก่บิดามารดาห้ามไม่ให้ไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.5 อันดับถัดมาคือไม่มีเงิน คิดเป็นร้อยละ 23.88 และไม่มีเวลาว่างคิดเป็นร้อยละ 19.25 นอกจากนี้ไม่มีเพื่อนไปด้วยคิดเป็นร้อยละ 16.5 ซึ่งคล้ายกับนักเรียนชาย

8. ประโยชน์และโทษของการไปเที่ยวสถานเริงรมย์

จากการวิจัยพบว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนทุกฐานะ ทั้งชายหญิง มีความเห็นว่าการไปเที่ยวสถานเริงรมย์มีประโยชน์มากกว่าเป็นโทษ เป็นความเห็นของนักเรียนชาย 2 กลุ่มโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 80.22 และนักเรียนหญิง 2 กลุ่มโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 72.75 นอกนั้นนักเรียนชาย 2 กลุ่มโรงเรียนร้อยละ 19.77 และนักเรียนหญิง 2 กลุ่มโรงเรียนร้อยละ 27.25 มีความเห็นว่าการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ไม่มีประโยชน์

ประโยชน์ของสถานเริงรมย์จากการวิจัยพบว่า ทำให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและคลายความเครียดมากที่สุด เป็นความคิดของนักเรียนชายหญิงของ 2 กลุ่มโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 28.99 รองลงมามีความเห็นว่าการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ทำให้มีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีอิทธิพลในด้านการเลียนแบบต่างๆ เช่นการแต่งกาย, ทรงผม, ท่าทาง เพื่อเป็นการช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 19.04 นอกจากนี้ยังสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน คิดเป็นร้อยละ 18.61 ตลอดจนเป็นการพักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 16.45 ส่วนที่เหลือมีความเห็นว่าการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ทำให้เป็นคนมีรสนิยมดีขึ้นและเป็นคนทันสมัยมากขึ้น

ส่วนนักเรียนที่ตอบว่ามีโทษนั้น ผลการวิจัยพบว่า การไปเที่ยวสถานเริงรมย์มีโทษคือ เป็นการส่งเสริมให้มันส์ฟุ่มเฟือยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.12 รองลงมาให้เหตุผลว่าการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ทำให้เสียสุขภาพ กล่าวคือ ทำให้เกิดผลเสียต่อประสาทหู ประสาทตา ระบบทางเดินหายใจเพราะอากาศไม่ดีสภาพแออัด และยังเหม็นควนบุหรี่ยิ่งด้วย คิดเป็นร้อยละ 16.36 นอกจากนี้ยังมีผลทำให้เสียการเรียน คิดเป็นร้อยละ 15.07 และทำให้เกิดปัญหาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 13.70 ตลอดจนทำให้เกิดปัญหาทางเพศ รวมทั้งก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทและเป็นบ่อเกิดของอาชญากรรมต่างๆ ตามลำดับ

สรุป : ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่าสถานเริงรมย์มีโทษต่อนักเรียนมากกว่าประโยชน์ เพราะว่าการวิจัยพบว่านักเรียนมีความเห็นว่าการไปเที่ยวสถานเริงรมย์มีประโยชน์ต่อนักเรียนมากกว่าโทษ

9. การใช้เวลาว่างของนักเรียน

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า การใช้เวลาว่างของนักเรียนชาย 2 กลุ่มโรงเรียนทุกฐานะทางครอบครัว ส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างเล่นกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.03 รองลงมาคือฟังเพลงคิดเป็นร้อยละ 14.41 และทำการบ้านอ่านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 13.58 นอกนั้นใช้เวลาว่างพักผ่อนที่บ้าน ชมโทรทัศน์, ช่วยผู้ปกครอง บิดามารดาทำงานบ้าน ที่เหลือทำงานอดิเรก และไปเที่ยวพักผ่อนยังสถานบันเทิงเริงรมย์ ตามลำดับ

ส่วนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนนั้น พบว่านักเรียนหญิงชอบใช้เวลาว่างฟังเพลงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.51 รองลงมาใช้เวลาว่างทำการบ้านอ่านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 15.12 และใช้เวลาว่างชมโทรทัศน์ คิดเป็น

ร้อยละ 13.63 นอกนั้นใช้เวลาว่างพักผ่อนอยู่บ้าน, ช่วยบิดามารดาผู้ปกครองทำงานบ้าน, เล่นกีฬา, ทำงานอดิเรก และไปเที่ยวสถานเริงรมย์ตามลำดับ คล้ายๆ กับนักเรียนชาย

10. ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการปรับปรุงสถานบันเทิงเริงรมย์

สำหรับความคิดเห็นของนักเรียนชาย ที่มีต่อจำนวนของสถานเริงรมย์ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ นั้น นักเรียนชายหญิง 2 กลุ่มโรงเรียนให้ความเห็นว่า จำนวนสถานเริงรมย์ในตัวอำเภอเมืองเชียงใหม่ นั้น มีจำนวนที่เหมาะสมเพียงพอกับความต้องการแล้ว คิดเป็นร้อยละ 50.94 รองลงมา มีความเห็นว่ามีมากเกินไปด้วยซ้ำ ซึ่งควรลดลงบ้าง คิดเป็นร้อยละ 33.88 และมีเพียงจำนวนน้อยที่มีความเห็นว่า สถานเริงรมย์มีจำนวนน้อยเกินไป คิดเป็นร้อยละ 15.17

ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนชายหญิง ที่มีต่อการปรับปรุงสถานเริงรมย์ให้มีคุณภาพดีขึ้นนั้น นักเรียนชายหญิงส่วนใหญ่ทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนมีความเห็นว่าสถานเริงรมย์ควรคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้บริการให้มากขึ้น โดยการเข้มงวดกวดขันเรื่องการพกอาวุธของผู้ใช้บริการเป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมา มีความเห็นว่าควรกวดขันเรื่องการดื่มสุราของมีนเมาและยาเสพติด ตลอดจนการมั่วสุมต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 12.07 นอกจากนี้ควรปรับปรุงรูปแบบการให้บริการ ให้เหมาะสมกับเพศและวัยของผู้ใช้บริการ คิดเป็นร้อยละ 9.83 และควรควบคุมการใช้แสงและเสียง ให้มีความพอเหมาะไม่กระทบกระเทือนต่อสุขภาพของผู้ใช้บริการ คิดเป็นร้อยละ 9.5 รวมทั้งควรเข้มงวดกวดขันในเรื่องกิริยา มารยาทของผู้ให้บริการมากขึ้น นอกจากนี้ควรจำกัดอายุผู้ให้บริการ คือ ไม่ควรอนุญาตให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าไปใช้บริการสถานเริงรมย์ประเภทที่มีการเต้นรำ มีโชว์และมีหญิงบริการ ตลอดจนควรปรับปรุงเรื่องราคาอย่างให้แพงเกินไปนัก และควรมีการกำหนดเวลาปิดเปิดให้เหมาะสม กำหนดวันหยุดของสถานเริงรมย์บ้าง

จิราพร เชาว์ประยูร ,วิทยานิพนธ์ เรื่อง วัยรุ่นกับดิสโก้เทค : ทัศนคติของกลุ่มผู้ปกครอง และกลุ่มวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ,สังคมสงเคราะห์หิมาปัตถนพิต คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2530 ได้กล่าวไว้ว่า

กลุ่มผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนกลาง ในช่วงวัยนี้จะมีวุฒิภาวะสูง ดังนั้นการตัดสินใจต่าง ๆ ก็จะผ่านการพิจารณาอย่างรอบคอบ แม้ว่าระดับการศึกษาจะไม่สูงนัก อาชีพส่วนใหญ่ของประชากรก็คือ รับราชการและมีรายได้ต่อเดือนค่อนข้างต่ำ มีจำนวนบุตรค่อนข้างมาก ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวจะอยู่ในระดับดีมาก โดยมีรูปแบบการเลี้ยงดูบุตร คือ ใช้เหตุผลมากกว่าการบังคับให้อยู่ในกฎเกณฑ์

ส่วนกลุ่มครูและเจ้าหน้าที่ ส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งวัยนี้จะเป็นวัยที่มีพลังกำลัง มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ สถานภาพการสมรสส่วนใหญ่จะเป็นโสด มีระดับการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี คือ ระดับปริญญาตรี เพราะฉะนั้น ทัศนคติต่าง ๆ ที่ได้จะมีความน่าเชื่อถือสูง

การศึกษาทัศนคติของกลุ่มประชากรต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นในปัจจุบัน จะเห็นว่ากลุ่มประชากรมีทัศนคติทั้งในด้านดีและไม่ดีต่อกลุ่มพฤติกรรมวัยรุ่น คือ วัยรุ่นปัจจุบันจะซนซมและยอมรับวัฒนธรรมตะวันตกอย่างรวดเร็ว ซึ่งวัฒนธรรมตะวันตกนี้จะมีผลต่อทัศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมของวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นไม่สนใจวัฒนธรรม

ประเพณีไทย ห้างเหินศาสนา ไม่มีความเป็นระเบียบวินัย ไม่รู้จักยับยั้งตัวเองในด้านกามารมณ์ นอกจากนี้แล้ว กลุ่มประชากรยังมีแนวโน้มเห็นด้วยว่าวัยรุ่นปัจจุบันไม่ค่อยมีสัมมาคาราวะต่อผู้ใหญ่ ไม่ค่อยมีความกตัญญู กตเวทิต่า ไม่ค่อยมีความซื่อสัตย์ แต่งกายและพูดจาไม่สุภาพ ไม่ค่อยมีความรับผิดชอบในเรื่องงาน เวลาและการศึกษา ไม่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และไม่รู้จักยับยั้งชั่งใจในการกระทำที่อาจถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดี อย่างไรก็ตามก็ตามประชากรก็มีความคิดเห็นต่อวัยรุ่นในทางที่ดีว่าวัยรุ่นปัจจุบัน รู้จักรักษาสุขภาพอนามัยของตน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักคิดหาเหตุผล แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เผชิญ รู้จักช่วยเหลือตนเองและรู้จักใช้สิทธิเสรีภาพของตน

ในด้านทัศนคติของกลุ่มประชากรต่อสถานบริการดิสโกเธคและแนวทางในการ แก้ไขและป้องกันปัญหา จากการศึกษาจะพบว่าประชากรส่วนใหญ่เคยไปสถานบริการดิสโกเธค และมีทัศนคติต่อสถานบริการดิสโกเธคว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีเพราะเป็นสิ่งที่มั่วสุมอบายมุขต่าง ๆ อย่างไรก็ตามสถานบริการดิสโกเธค สามารถดำรงอยู่ได้ในสังคมไทยเป็นเวลานาน เพราะเป็นธุรกิจที่ให้ผลประโยชน์แก่ผู้ประกอบการมากโดยปราศจากการคำนึงถึงผลเสียที่ตกมาสู่เด็กและเยาวชนไทย ซึ่งเป็นวัยที่อยากรู้ อยากรูเห็น อยากรูลอง ผลเสียต่าง ๆ ดังกล่าวได้สะท้อนมายังสื่อมวลชนต่าง ๆ ทำให้กลุ่มประชากรตระหนักว่า ผลเสียอันนี้ ก็เนื่องมาจากมาตรการของรัฐในการควบคุมสถานบริการยังไม่เข้มงวดมากพอ ดังนั้นกลุ่มที่จะมีบทบาทในการแก้ไขและป้องกันปัญหามากที่สุด คือ สถาบันครอบครัว โดยสถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันที่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด โดยครอบครัวจะต้องให้ความอบอุ่น ดูแลเอาใจใส่ เด็กไม่ถือเอามาตรฐานทางความคิดของตนเองเป็นที่ตั้งอบรมสั่งสอนเด็กโดยใช้เหตุผล มากกว่าอารมณ์ เปิดใจให้กว้างต่อสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยการยอมรับแล้วนำมาปรับใช้อย่างมีเหตุผล เช่น หากมีโอกาสควรพาเด็ก ๆ ไปเที่ยวสถานบริการดิสโกเธค ทั้งนี้ก็เพื่อให้เด็ก ได้ศึกษาโดยการนำไปสัมผัสกับของจริง แล้วอธิบายให้เด็กเห็นถึงข้อดีข้อเสีย แทนที่จะดูตำหรือห้ามปรามเพียงอย่างเดียว บทบาทของครูและโรงเรียนก็มีส่วนร่วมในการแก้ไขและป้องกันปัญหา โดยครูไม่เพียงแต่จะให้ทางด้านวิชาการอย่างเดียว ครูควรจะดูแลเอาใจใส่ในความประพฤติของนักเรียน นอกจากนี้แล้วครูควรจะสนใจปัญหาสังคมอันจะไปมีส่วนกระทบต่อวัยรุ่นเพื่อจะได้หาทางป้องกันแก้ไขตั้งแต่เนิ่น ๆ ส่วนในด้านบทบาทของหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการกระทำผิดของเยาวชนโดยตรงคือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ควรจะเข้มงวดกับสถานบริการดิสโกเธคที่ทำผิดกฎหมายพระราชบัญญัติสถานบริการและควร จะตรวจบัตรประชาชนการเข้าไปข้างในทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าไป ควรมีการประสานงานระหว่างครอบครัวกับโรงเรียน และครอบครัวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในด้านบทบาทของรัฐ รัฐควรเข้มงวดต่อการอนุญาตจัดตั้งสถานบริการดิสโกเธค และเข้มงวดกับสถานบริการดิสโกเธคที่ใช้ แสง เสียง เกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ รัฐไม่ควรอนุญาตให้เปิดสถานบริการดิสโกเธคใกล้บริเวณสถานศึกษา วัด โรงพยาบาล หรือ หอพัก รัฐควรควบคุมสื่อมวลชนบางประเภท เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ที่ใช้โฆษณาเชิญชวน ให้ไปเที่ยวใช้สถานบริการดิสโกเธค และรัฐควรจะมีกิจการสันตนาการ เช่น ศูนย์เยาวชน สวนสาธารณะให้เพียงพอกับความ ต้องการของประชาชน อย่างไรก็ตามการแก้ไขปัญหาในส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับวัยรุ่นด้วย

กล่าวโดยสรุปแล้ว ปัญหาวัยรุ่นกับสถานบริการติสโกเกะนั้น จะเห็นได้อย่างชัดเจนก็คือในเขต กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองหลวงมีคนอาศัยกันอยู่อย่างหนาแน่น สถานที่พักผ่อนหย่อนใจไม่ค่อยดี แหล่งนันทนาการสำหรับวัยรุ่นมีค่อนข้างจะจำกัด เช่น สนามกีฬา สระว่ายน้ำ สนามเด็กเล่น ฯลฯ ดังนั้น วัยรุ่นจึงหันไปสนใจแหล่งบันเทิงที่เป็นสิ่งที่สนองตอบความต้องการของวัยรุ่นได้ไม่ว่าจะเป็นด้านการแสดงออกและการออกกำลังกาย แหล่งบันเทิงนั้นคือ สถานบันเทิงติสโกเกศ อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มประชากรเห็นว่าสถานบริการติสโกเกศ เป็นสถานที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่ไม่สามารถแยกแยะสิ่งที่ดีและสิ่งที่ไม่ดี ดังนั้นทัศนคติของผู้ปกครองและกลุ่มวิชาชีพที่เกี่ยวข้องต่อปัญหาวัยรุ่นกับสถานบริการติสโกเกศ จึงเป็นสิ่งสะท้อนให้บุคคลทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นเด็ก วัยรุ่น ผู้ปกครอง ครู ผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับวัยรุ่น ผู้ประกอบการ ตลอดจนประชาชนทั่วไป ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาร่วมมือกันแก้ไขและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนไทยหลงมัวเมาในสิ่งที่ไม่ควรประพฤติปฏิบัติ

Gahyun Youn การวิจัยเรื่อง Perceptions of peers sexual activities in Korean adolescents, พศศจิกายน 2544

งานวิจัยนี้ ได้ให้ความสำคัญในสามเรื่อง คือ (ก) ในทศวรรษที่ 1990 มีวัยรุ่นเกาหลีจำนวนมากเท่าใดที่เปิดเผยปัญหาในเรื่องพฤติกรรม เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา การเที่ยวกลางคืน และการเคยมีเพศสัมพันธ์ (ข) วัยรุ่นมีความเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศของพวกเขาอย่างไร เช่นการมีเพศสัมพันธ์ การไปเที่ยวโสเภณี หรือการตั้งครรภ์ และ (ค) วัยรุ่นชาวเกาหลียอมรับความปรารถนาในการมีเพศสัมพันธ์อย่างไร เมื่อเขาเป็นฝ่ายเริ่มต้น

วัฒนธรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหรือการพบปะกับเพศตรงข้ามในสังคมชาวเกาหลีมีความเข้มงวดมาก แม้ว่าวัยรุ่นชายจะสามารถแอบไปเที่ยวโสเภณีอย่างลับ ๆ ได้ เพราะว่าสังคมนั้นให้ความสำคัญกับวัยรุ่นมาก บางคนจึงตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ด้วยความไม่สมัครใจ โดยเฉพาะการถามคำถามโดยตรงกับพฤติกรรมทางเพศของเขาเอง จึงเป็นการดีกว่าที่จะถามคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศแบบเปรียบเทียบในความคิดเห็นของพวกเขา ดังนั้น คำถามในการวิจัยนี้จึงออกแบบขึ้นมาเพื่อหาคำตอบในระดับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ และความปรารถนาที่จะมีเพศสัมพันธ์ของพวกเขา

คำถามจะให้พวกเขาตัดสินใจว่าในจำนวนเพื่อนสนิทของพวกเขา 5 คน มีคนที่เคยมีประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์, เที่ยวโสเภณี หรือเคยตั้งครรภ์ หรือไม่ คำถามต่อมาจะเป็นคำถามที่แสดงความเห็นต่อความปรารถนาที่จะมีเพศสัมพันธ์หากเป็นผู้ที่มีโอกาสจะเริ่มก่อน ,พฤติกรรมในการดื่มสุราหรือสูบบุหรี่ของวัยรุ่น หรือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม โดยนำมาเปรียบเทียบกับภาวะต่าง ๆ ได้แก่ เพศ,การเคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน,การเคยสูบบุหรี่,การเคยดื่มสุรา,การเที่ยวกลางคืน และ ระดับการศึกษา

จากการคาดคะเน ผู้ชายสูบบุหรี่และดื่มสุรามากกว่าผู้หญิง เช่นเดียวกับผลของการวิจัยที่พบว่าวัยรุ่นชายก็มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่และดื่มสุรามากกว่าวัยรุ่นหญิง แต่เราพบว่าจำนวนของวัยรุ่นที่สูบบุหรี่และดื่มสุราเป็น

จำนวนสูง ซึ่งนี้อาจจะเป็นผลจากที่ผู้ใหญ่ไม่ได้ใส่ใจกับการป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ดังกล่าวของวัยรุ่น (Han,1998)

ไม่มีความแตกต่างกันในจำนวนของวัยรุ่นแต่ละเพศที่เที่ยวกลางคืน แต่พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญกับวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์ แต่ก็ยังเป็นสัดส่วนที่น้อยกว่ากับวัยรุ่นที่อยู่ในประเทศแถบตะวันตก ซึ่งสัดส่วนที่น้อยกว่าของวัยรุ่นชาวเกาหลีนั้น มาจากการดำรงชีวิตในสังคมที่มีความแตกต่างกันในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์นั่นเอง

สัดส่วนของผู้เคยมีประสบการณ์ในการสูบบุหรี่และดื่มสุรา และจำนวนวันที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีสูงกว่าจำนวนตัวอย่างทั้งหมด การค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่า การสูบบุหรี่และการดื่มสุรา มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ (Corwyn et al., 1999) นอกจากนี้เรายังพบว่าวัยรุ่นชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะเคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหลายคนมากกว่าผู้หญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งจะมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชายน้อยกว่า (Winderman, 1997)

ภายใต้ความกดดันของสังคม ในการที่วัยรุ่นชาวเกาหลีจะต้องมุ่งเน้นไปยังการเตรียมตัวที่จะสอบเอ็นทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัย ทำให้จำนวนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาที่มีเพศสัมพันธ์น้อยกว่าวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย แต่ไม่มีความแตกต่างกันในจำนวนของสัดส่วนของคนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองระดับการศึกษา เหตุผลใหญ่ ๆ สามเหตุผลที่จะอธิบายความแตกต่างนี้ได้ก็คือ เหตุผลแรก นักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย อาจจะไม่ต้องการที่จะแสดงความปรารถนาทางด้านเพศของตนจนกว่าจะแต่งงาน

เหตุผลที่สองมีความสัมพันธ์กับข้อสมมุติทางด้านบุคลิกภาพ ผู้ชายที่ผ่านการเกณฑ์ทหารแล้วจะได้รับการยอมรับว่าเขาเป็นผู้ใหญ่พอ ภายใต้ข้อสมมุติ พวกเขาอาจจะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ชายที่ยังไม่ผ่านการเกณฑ์ทหาร แต่ปรากฏว่าจากการวิจัย ผลที่พบไม่ได้เป็นเช่นนั้น สัดส่วนของจำนวนชายหรือหญิงที่ไม่ได้ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยไม่ได้มีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแต่อย่างใด

เหตุผลสุดท้ายสามารถอธิบายได้ด้วยผลกระทบของกลุ่มคน การเปลี่ยนแปลงความคิดทางด้านเพศสัมพันธ์ของชาวตะวันตกในศตวรรษที่ 20 เริ่มขึ้นเมื่อทศวรรษ 1960 และเริ่มในเกาหลีเมื่อทศวรรษ 1980 ทำให้ความแตกต่างในสัดส่วนของคนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มนักเรียนมัธยมและกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน เพราะคนทั้งสองกลุ่มเป็นกลุ่มคนละรุ่นกันนั่นเอง

เมื่อถามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นว่ามีเพื่อนเพศเดียวกันจำนวนเท่าใดในห้าคนที่เขาสนิทมากที่สุดอาจจะเคยมีเพศสัมพันธ์ จำนวนผลลัพธ์ที่ได้จะใกล้เคียงกับจำนวนที่ได้จากการสำรวจวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์ยกตัวอย่าง เช่น วัยรุ่นที่เป็นผู้ชาย เคยไปเที่ยวกลางคืน เคยมีเพศสัมพันธ์ เคยสูบบุหรี่ หรือดื่มสุรา จะมีการยอมรับสูงในเรื่องดังกล่าวสูงกว่าปกติเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น

เราพบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างจำนวนของเพื่อนที่พวกเขาคิดว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ในระหว่างนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา กับนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย โดยนักเรียนจะมีจำนวนมากกว่า ซึ่งเป็นเพราะพวกเขาอยู่ในช่วงวัยที่กำลังเจริญเติบโตและมีเรื่องทางเพศสัมพันธ์เข้ามาเกี่ยวพันด้วยมากกว่านักศึกษา

สำหรับผู้ชาย การไปเที่ยวโสเภณีนั้นผิดกฎหมายและประเพณี แม้ว่าจะมีผู้ชายน้อยรายที่ถูกลงโทษในการเที่ยวโสเภณี แต่เมื่อถามพวกเขาถึงจำนวนเพื่อนที่เคยไปเที่ยวโสเภณี จะทำให้เราได้จำนวนคนที่เคยไปเที่ยวโสเภณีมากกว่าการใช้คำถามกับพวกเขาโดยตรง เช่นเดียวกับคำถามที่ถามถึง การเคยมีเพศสัมพันธ์ การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา การไปเที่ยวกลางคืน และไม่มี ความแตกต่างกันในด้านสัดส่วนของจำนวนระหว่างนักเรียนและนักศึกษา และเราพบว่าจำนวนของการไปเที่ยวโสเภณีเกือบจะเท่ากันในผู้ชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์ อย่างที่เคยบอกไว้ว่าผู้ชายจะมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคน ซึ่งการไปเที่ยวโสเภณีอาจจะเป็นคำตอบของการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคนของผู้ชาย ซึ่งควรจะมีการศึกษาต่อไป

สำหรับผู้หญิง การตั้งครรภ์ นั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้รับการยอมรับอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกับตัวของผู้ตั้งครรภ์เอง เช่นเดียวกันกับการเคยมีเพศสัมพันธ์ การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา การสำรวจแบบเปรียบเทียบ ทำให้เราทราบจำนวนที่แท้จริงที่มากกว่าการใช้คำถามโดยตรง นอกจากนี้ยังพบว่าสัดส่วนของจำนวนของนักเรียนและนักศึกษาหญิงในพฤติกรรมต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน

จำนวนของผู้หญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 10.5 ในขณะที่การยอมรับว่าเคยตั้งครรภ์ของผู้หญิงคิดเป็นร้อยละ 6.4 แม้ว่าสถิติดังกล่าวจะดูเหมือนไม่จริง แต่เราพบว่าเพิ่มขึ้นจากในอดีตมาก

การวิเคราะห์ดังกล่าว พบว่าตัวแปรที่มีนัยสำคัญแตกต่างกันคือ เพศ ผู้ชายยอมรับที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้หญิง ผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความเชื่อทางวัฒนธรรมที่ว่า ผู้หญิงจะต้องเป็นฝ่ายที่ไม่แสดงความกล้าหาญ หรือความต้องการในทางเพศ (Brooks Gunn & Furstenberg, 1990) เราพบว่าจำนวนของนักเรียนที่มีความปรารถนาและยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าจำนวนของนักศึกษา ซึ่งผลดังกล่าวอาจจะมาจากช่วงเวลาการเติบโตในยุคที่มีการยอมรับทางด้านการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นของสังคมชาวเกาหลี และอย่างที่เรคาดการณไว้ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์ สูบบุหรี่ ดื่มสุรา ไปเที่ยวกลางคืน หรือเคยตั้งครรภ์ จะมีความปรารถนาที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่ไม่มีความประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าว

สิ่งหนึ่งที่พบจากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่าผู้ชายจะมีความปรารถนาที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่พวกเขาไม่เคยรู้จักมาก่อนมากกว่าผู้หญิงที่พวกเขาเคยรู้จัก ซึ่งตรงกันข้ามกับผู้หญิงจะปรารถนาและยอมรับการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่ตนเคยรู้จัก

ตัวแปรอื่น ๆ จากการวิจัย พบว่าในเรื่องเพศ ผู้ชายจะแสดงออกถึงความปรารถนาในการที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้หญิงมาก ซึ่งการค้นพบนี้มีความสัมพันธ์กับความเชื่อทางสังคม ที่ว่าโดยปกติแล้วผู้ชายจะต้องเป็นผู้เริ่มต้นในกิจกรรมทางเพศ ในขณะที่ผู้หญิงเป็นผู้รับ

จากการวิจัย สามารถสรุปผลการเปลี่ยนแปลงในความเชื่อทางเรื่องการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชาวเกาหลีได้ 3 ประการ คือ วัยรุ่นชายมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นหญิง , นักเรียนในระดับ

มัธยมศึกษา มีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย และสุดท้ายเราพบว่าวัยรุ่นจำนวนมากกำลังพัวพันอยู่กับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การสูบบุหรี่ และการดื่มสุรา โดยเฉพาะวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะเข้าไปเกี่ยวข้องมากกว่าวัยรุ่นที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์

จากแนวความคิด ทฤษฎี และเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้นำมารวบรวมและเรียบเรียงเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ ดังนี้

ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่

- การใช้บริการฉับบ่อยครั้ง
- การไปเที่ยวฉับกับแฟนหรือคูรััก
- การไปเที่ยวฉับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์
- การยอมรับวัฒนธรรมของฉับ
- การดื่มสุราบ่อยครั้ง
- การใช้ยาเสพติด

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

- การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากกรอบแนวคิด (Conceptual framework) สามารถนำมาแสดงความสัมพันธ์ของกรอบแนวคิดได้ ดังนี้ คือ

ตัวแปรอิสระ
(Independent Variable)

ตัวแปรตาม
(Dependent Variable)

สมมุติฐานในการวิจัย

1. วัยรุ่นที่ใช้บริการห้องพักบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น
2. วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับแฟนหรือคู่รักจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
3. วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
4. วัยรุ่นที่ยอมรับวัฒนธรรมของผับจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
5. วัยรุ่นที่ดื่มสุร่าบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น
6. วัยรุ่นที่ใช้ยาเสพติด จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

จากกรอบแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องผับกับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผู้วิจัย ได้ตั้งสมมติฐานดังต่อไปนี้

1.วัยรุ่นที่ใช้บริการผับบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น
เท่านั้น หมายถึง วัยรุ่นที่ไปใช้บริการผับนั้น จะได้รับเอาวัฒนธรรมของผับ แนวความคิดจากคนที่มาเที่ยวผับ บรรยายากที่โจ่งแจ้งและเปิดเผยในเรื่องทางเพศ การยอมรับที่จะทำความรู้จักกับเพศตรงข้ามที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน การดื่มสุราจนขาดสติยั้งคิด หรือแม้กระทั่งการใช้ยาเสพติด จะทำให้วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับนั้น ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

2.วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับแฟนหรือคู่รักจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง วัยรุ่นที่มีแฟนหรือคู่รัก ที่ไม่ได้หมายความถึงสามีหรือภรรยา หากได้ไปเที่ยวผับกับแฟนหรือคู่รัก จะทำให้เกิดการยอมรับบรรทัดฐานและวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่แฟนหรือคู่รักอื่น ๆ กระทำในผับ เช่น การโอบกอด หอมแก้ม จูบ ซึ่งในผับทุกคนสามารถแสดงความรักต่อกันได้อย่างเปิดเผย รวมทั้งการที่ทั้งคู่ดื่มสุราจนขาดสติยั้งคิด จะทำให้วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับแฟนหรือคู่รัก ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

3.วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง เป็นธรรมชาติของวัยรุ่นที่จะต้องมีการรวมกลุ่มกับเพื่อนซึ่งอยู่ในวันเดียวกัน มักจะเชื่อเพื่อนมากกว่า มีนิสัยอยากทดลอง หากเพื่อนในกลุ่มหรือเพื่อนที่สนิทที่ไปเที่ยวผับด้วย เคยมีเพศสัมพันธ์ จะทำให้เพื่อนคนอื่น อยากที่จะทำตามหรือยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

4.วัยรุ่นที่ยอมรับวัฒนธรรมของผับจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การที่วัยรุ่นยอมรับวัฒนธรรมของผับ ซึ่งวัยรุ่นที่เข้ามาใช้บริการต่างก็สามารถทำอะไรได้ตามที่ใจตัวเองปรารถนา หากไม่เป็นการรบกวนผู้อื่น เช่น วัยรุ่นชายหญิงแสดงความรักต่อกัน หรือการที่วัยรุ่นที่เพิ่งรู้จักกัน ไปเที่ยวต่อด้วยกันได้เป็นเรื่องธรรมดา จะทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

5.วัยรุ่นที่ดื่มสุราบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น
เท่านั้น หมายถึง เนื่องจากผับเป็นสถานที่ที่มุ่งขายเครื่องดื่มเป็นหลัก โดยเฉพาะสุรา และเครื่องดื่มที่เป็นแอลกอฮอล์ประเภทอื่น การดื่มสุราบ่อยครั้ง และเป็นจำนวนมาก อาจทำให้วัยรุ่นที่ดื่ม ทั้งชายหญิง ขาดความยับยั้งชั่งใจ ในการที่จะมีเพศสัมพันธ์ และทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

6.วัยรุ่นที่ใช้ยาเสพติด จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การใช้ยาเสพติด เป็นสิ่งที่มีผลโดยตรงกับระบบประสาท ยาเสพติดนั้น แพร่หลายทั่วไป รวมทั้งในผับด้วย ยาเสพติดที่วัยรุ่นนิยมใช้เมื่อมาเที่ยวผับ ประกอบด้วย ยาอี ยาเค และยาบ้า ซึ่งผลต่อระบบประสาท ทำให้วัยรุ่นขาดสติ และนำไปสู่การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

นิยามตัวแปร

วัยรุ่น หมายความว่า ชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 18-22 ปี ที่เคยใช้บริการผับ บริเวณ ถนน อาร์ ซี เอ กรุงเทพมหานคร

ผับ หมายความว่า สถานบริการซึ่งเปิดขายสุรา และเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์เป็นหลัก และเปิดเพลงด้วยแผ่นเสียงหรือมีการเล่นดนตรีด้วยจังหวะสำหรับเต้นรำ โดยมีวัยรุ่นเข้ามาใช้บริการเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งตั้งอยู่ย่านถนนอาร์ ซี เอ ในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร

อิทธิพล หมายความว่า อำนาจซึ่งแฝงอยู่ในบุคคลหรือรัฐ ซึ่งสามารถบังคับทำให้เป็นไปตามความประสงค์ อำนาจที่สามารถบังคับให้ผู้อื่นคล้อยตามหรือทำตาม ในที่นี้ หมายความว่า อำนาจซึ่งแฝงอยู่ในผับ ซึ่งสามารถทำให้วัยรุ่นคล้อยตาม ในเรื่องของการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ หมายความว่า การยอมรับที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย หรือเคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน

การไปเที่ยวผับ หมายความว่า การเข้าไปโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ เข้าไปฟังเพลง เต้นรำ หรือดื่มเครื่องดื่มภายในผับ

การใช้บริการผับบ่อยครั้ง หมายความว่า การเข้าไปเที่ยวในผับ โดยการเข้าไปโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ เข้าไปฟังเพลง เต้นรำ หรือดื่มเครื่องดื่มภายในผับ มากกว่า 4 ครั้งต่อเดือน

แฟน หมายถึง การที่วัยรุ่นชาย-หญิง คบหาสมาคมกันไปมาทางชู้สาว โดยไม่ได้อยู่กินกันอย่างสามีภรรยา

คู่รัก หมายถึง การที่วัยรุ่นชาย-หญิง อยู่กินด้วยกัน ฉันทสามีภรรยา รวมทั้งที่มีการจดทะเบียนสมรสกันแล้ว

เพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ หมายความว่า เพื่อนในกลุ่มของวัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับหรือไปใช้บริการผับ เคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมาก่อน

การยอมรับวัฒนธรรมของผับ หมายความว่า การยอมรับว่า การที่คนๆ ไปเที่ยวผับสามารถที่จะแสดงออกอย่างไรก็ได้ ตามใจปรารถนาในผับ หากไม่เป็นการรบกวนผู้อื่น เช่น การแต่งกายด้วยชุดเสื้อผ้าแปลกๆ การเต้นรำอย่างสุดเหวี่ยง รวมถึงการแสดงความรักต่อกันอย่างเปิดเผย

การดื่มสุร่าบ่อยครั้ง หมายความว่าถึง การดื่มสุร่ามากกว่าเดือนละ 4 ครั้ง ทั้งการดื่มจากการไปเที่ยว
ผับ และการที่ไม่ได้ดื่มในผับ

การใช้ยาเสพติด หมายความว่าถึง การเสพยาเสพติดทุกชนิดนอกเหนือจากการสูบบุหรี่ และดื่มสุร่า
เช่น ยาเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีน(ยาบ้า) เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน (ยาอี) และคีตามีน (ยาเค)
 เป็นต้น

ความสัมพันธ์เชิงบวก หมายความว่าถึง การมีค่าความสัมพันธ์ทางสถิติที่มีนัยสำคัญในเชิงบวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมุ่งศึกษาถึงอิทธิพลของผ้าต่อวัยรุ่น ในการมีเพศสัมพันธ์ : กรณีศึกษาวัยรุ่นที่เคยไปใช้บริการฝ้าย่านถนน อาร์ ซี เอ กรุงเทพมหานคร และเพื่อให้ได้ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของผ้าต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น กรณีศึกษาวัยรุ่นที่เคยใช้บริการฝ้าย่านถนนอาร์ซีเอ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มประชากรเป้าหมายคือ วัยรุ่นที่มีอายุ ตั้งแต่ 18 -22 ปี จำนวน 200 คน แบ่งเป็นชาย 100 คน หญิง 100 คน โดยเลือกที่เคยใช้บริการสถานบันเทิงย่านถนนอาร์ ซี เอ ซึ่งเป็นย่านที่มีวัยรุ่นมาเที่ยวหนาแน่นที่สุด และมีจำนวนฝ้ายที่เปิดให้บริการหลายร้าน เป็นกลุ่มเป้าหมาย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้เลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะเป็นตัวแทนของประชากรโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) คือ เลือกศึกษาเฉพาะวัยรุ่นชายอายุระหว่าง 18-22 ปี ที่ใช้บริการที่ฝ้าย่านถนน อาร์ ซี เอ (มีรายชื่อฝ้าย ตามภาคผนวก ก.) และจากนั้นจึงให้จัดการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากวัยรุ่นกลุ่มเป้าหมายจำนวน 200 คน แบ่งเป็นชาย 100 คน หญิง 100 คน

ในการวิจัยได้ใช้ทีมนักวิจัย จำนวนทั้งสิ้น 5 คน ซึ่งได้รับการอบรมวิธีการในการแจกแบบสอบถาม การอธิบายทำความเข้าใจกับกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงรายละเอียดและความหมายของคำถามต่าง ๆ ที่อยู่ในแบบสอบถาม แล้วเดินแจกแบบสอบถามให้กับวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้วัยรุ่นที่รับแบบสอบถามทราบ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่เป็นความจริง เนื่องจากแบบสอบถาม ถามเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นส่วนตัว ได้ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามด้วยตัวเอง แล้วพับแบบสอบถามเป็นสามส่วน หย่อนลงไปใถ่กระดาษที่ผู้วิจัยจัดเตรียมไว้ เพื่อสร้างความสบายใจให้กับผู้ตอบคำถามว่า คำตอบที่ตอบไป ผู้วิจัยจะไม่ทราบมาจากใคร

เมื่อเก็บแบบสอบถามมาแล้ว จำนวนทั้งสิ้น 234 ฉบับ ได้คัดเอาฉบับที่มีการตอบคำถามไม่สมบูรณ์ ครบถ้วน หรือไม่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามทิ้งไปทั้งสิ้น 34 ฉบับ คงเหลือ จำนวน 200 ฉบับ แบ่งเป็นชาย 100 ฉบับ หญิง 100 ฉบับ ตามที่คาดหวังไว้

และได้เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interviewing) ตามแบบสอบถามที่ได้มีการออกแบบไว้ วัยรุ่นที่เคยไปใช้บริการฝ้าย่านถนน อาร์ ซี เอ เป็นประจำ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 10 คน เป็นชาย 5 คน หญิง 5 คน

โดยในส่วนของวัยรุ่นที่เป็นผู้ชาย ผู้ทำการวิจัยเป็นผู้สอบถามด้วยตนเอง ตามคำถามที่ได้มีการออกแบบไว้ โดยในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ได้ขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่าง ขอทำกรนัดหมายสัมภาษณ์ข้อมูลตามสถานที่ต่าง ๆ และที่บ้านของกลุ่มตัวอย่างบางคน ในส่วนของผู้หญิง ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องใช้คำถามที่เจาะลึกในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ จึงได้มีการใช้ผู้ช่วยในการทำวิจัย ซึ่งเป็นผู้หญิง โดยฝึกอบรมให้มีการสัมภาษณ์ได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามที่ได้ออกแบบไว้ โดยนัดหมายสัมภาษณ์ข้อมูลตามสถานที่ต่าง ๆ เช่นเดียวกัน

ช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2544 – เดือนธันวาคม 2544

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดย แบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ

1. การศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) โดยการค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ จาก

1.1 เอกสารทางวิชาการ เช่น วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องและตำราต่าง ๆ

1.2 เอกสารประเภทรายงาน เช่น รายงานการประชุม การสัมมนา การอภิปราย หรือรายงานการวิจัย

1.3 บทความในหนังสือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์รายวันและรายสัปดาห์

1.4 ระเบียบวิธีปฏิบัติ ข้อบังคับต่าง ๆ ตลอดจนพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสถานบริการและติสโกเชค

2. การศึกษาภาคสนาม (Field Research)

2.1 การศึกษาภาคสนามทางมานุษยวิทยา (Anthropology Field Work) โดยใช้ในการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) โดยผู้ศึกษาวิจัย ได้เข้าไปเที่ยวผับต่าง ๆ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมของวัยรุ่นที่ไปใช้บริการผับในย่าน ถนน อาร์ ซี เอ เป็นจำนวนหลายครั้ง และนำมาประมวลเป็นความรู้ และเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย

2.2 การวิจัยเชิงสำรวจ โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) สอบถามวัยรุ่นที่เคยไปเที่ยวผับย่านถนน อาร์ ซี เอ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างตามที่ได้กำหนดไว้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งได้จากการรวบรวมเอกสารการวิจัยและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาสรุปรวบรวมเป็นแบบสอบถาม โดยเนื้อหาของแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 สถานภาพและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการใช้บริการผับและการมีเพศสัมพันธ์

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการแก้ไขปัญหาอิทธิพลของผับที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ส่วนที่ 4 ความเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของผับต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

2.3 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล (in-depth interviewing) โดยสัมภาษณ์จากวัยรุ่นที่เคยไปเที่ยวผับย่านถนน อาร์ ซี เอ ซึ่งเป็นผู้ให้ข่าวสำคัญ (Key Informant) เพื่อเก็บข้อมูลส่วนบุคคลและคำถามที่อยู่บนสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยมีเนื้อหาเป็นสองส่วนหลักคือ ส่วนที่หนึ่ง ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ เช่น อายุ อาชีพ ครอบครัว วงจรชีวิต ทัศนคติ ความคิดเห็น ค่านิยมทั่วไป ส่วนที่สอง ข้อมูลด้านค่านิยมเกี่ยวกับอิทธิพลของผับต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยลักษณะคำถาม 3 รูปแบบ คือ

1. คำถามแบบเลือกตอบ (Check List) และเติมความนอกเหนือจากคำตอบที่มีไว้ให้
2. คำถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และใช้เทคนิคการวัดความคิดเห็นแบบ Likert Scale โดยเรียงเรียงข้อความที่จะศึกษา ประกอบด้วยข้อความเชิงบวก (Positive) และข้อความในเชิงลบ (Negative) โดยแบ่งคำตอบออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด ทั้งนี้โดยกำหนดเกณฑ์ของการให้คะแนนดังนี้

สำหรับข้อความที่เรียงเรียงขึ้นเพื่อวัดความคิดเห็นในเชิงบวกและเชิงลบจากอิทธิพลของผับที่มีต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น ผู้ศึกษาให้คะแนนดังนี้

	คะแนนข้อความเชิงบวก	คะแนนข้อความเชิงลบ
เห็นด้วยมากที่สุด	1	5
เห็นด้วยมาก	2	4
เห็นด้วยปานกลาง	3	3
เห็นด้วยน้อย	2	4
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1	5

ตารางที่ 1 แสดงการให้คะแนนความคิดเห็นในเชิงบวกและลบ

3. คำถามปลายเปิด (Open End) เพื่อศึกษาถึงรายละเอียดอื่น ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้ในคำถามแบบเลือกตอบ

เกณฑ์คะแนนของค่าเฉลี่ยที่หาได้ สำหรับข้อความที่เรียงเรียงขึ้นในเชิงบวก (Positive) ต่ออิทธิพลของผ้าที่มีต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

\bar{X}	ทัศนคติ
1.00 – 1.50	เห็นด้วยมาก
1.51 – 2.50	
2.51 – 3.50	เห็นด้วยปานกลาง
3.51 – 4.50	เห็นด้วยน้อย
4.52 – 5.00	

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงลำดับของเกณฑ์เฉลี่ยเชิงบวก

เกณฑ์คะแนนของค่าเฉลี่ยที่หาได้ สำหรับข้อความที่เรียงเรียงขึ้นในเชิงลบ (Negative) ต่ออิทธิพลของผ้าที่มีต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

\bar{X}	ทัศนคติ
1.00 – 1.50	เห็นด้วยมาก
1.51 – 2.50	
2.51 – 3.50	เห็นด้วยปานกลาง
3.51 – 4.50	เห็นด้วยน้อย
4.52 – 5.00	

ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงลำดับของเกณฑ์เฉลี่ยเชิงลบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับวัยรุ่นที่เคยไปเที่ยวผับที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน เพื่อทดสอบและปรับปรุงคำถาม

2. ในการแจกแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้เดินทางไปบริเวณย่าน ถนน อาร์ ซี เอ ซึ่งโดยปกติ จะมีวัยรุ่นจับกลุ่มกันอยู่บริเวณนอกร้านเป็นจำนวนมาก เพื่อรอเพื่อนที่มาเที่ยวด้วยกัน และได้เดินแจกแบบสอบถามดังกล่าว พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้วัยรุ่นที่รับแบบสอบถามทราบ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่เป็นความจริง เนื่องจาก

แบบสอบถาม ถามเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นส่วนตัว จึงให้ผู้ตอบคำถามพับแบบสอบถามเป็นสามส่วน หย่อนลงไปในถุงกระดาษที่ผู้วิจัยจัดเตรียมไว้ เพื่อสร้างความสบายใจให้กับผู้ตอบคำถามว่า คำตอบที่ตอบไป ผู้วิจัยจะไม่ทราบว่ามีใคร

3. ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยในส่วนของวัยรุ่นที่เป็นผู้ชาย ผู้ทำการวิจัยเป็นผู้สอบถามด้วยตนเอง ในส่วนของผู้หญิง ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องใช้คำถามที่เจาะลึกในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ จึงได้มีการใช้ผู้ช่วยในการทำวิจัย ซึ่งเป็นผู้หญิง โดยฝึกอบรมให้มีการสัมภาษณ์ได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามที่ได้ออกแบบไว้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับตามระยะเวลาที่กำหนด ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถาม ลงรหัสข้อมูลและให้คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงมานุษยวิทยา

หลังจากที่รวบรวมข้อมูลมาแล้ว ข้อมูลสัมภาษณ์เจาะลึกจะถูกนำมาแยกกลุ่มตัวแปรเป็นหมวดหมู่ จากนั้นจึงนำมาประมวลผล และนำเสนอโดยการพรรณนา โดยเรียบเรียงเนื้อหาเป็นสองส่วนหลักคือ ส่วนที่หนึ่ง ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ เช่น อายุ อาชีพ ครอบครัว วงจรชีวิต ทัศนคติ ความคิดเห็น ค่านิยมทั่วไป ส่วนที่สอง ข้อมูลด้านค่านิยมเกี่ยวกับอิทธิพลของปัจจัยต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ตามที่สมมติฐานได้วางไว้

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสังคมวิทยา

ส่วนข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน จะถูกนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) เพื่อวิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้สถิติแบบไคสแควร์ (Chi-Square) และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เพื่อสรุปผลการศึกษา

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของปัจจัยต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น กรณีศึกษาวัยรุ่นที่เคยใช้สถานบริการย่านถนนอาร์ ซี เอ นี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย เป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 3 ถึงตารางที่ 12)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้บริการผับและการมีเพศสัมพันธ์ (ตารางที่ 13 ถึงตารางที่ 23)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอิทธิพลของปัจจัยที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น (ตารางที่ 24 ถึงตารางที่ 48)

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้ให้ข่าวสำคัญ (Key Informant)

ผลการเปรียบเทียบ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่ไปใช้บริการผับย่านถนนอาร์ ซี เอ มีจำนวนทั้งสิ้น 200 คน แบ่งเป็นวัยรุ่นชาย จำนวน 100 คน วัยรุ่นหญิง จำนวน 100 คน มีสถานภาพส่วนตัวดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 ปี	12	6.0
19 ปี	27	13.5
20 ปี	45	22.5
21 ปี	66	33.0
22 ปี	50	25.0
รวม	200	100

จากแบบสอบถาม กลุ่มวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมีช่วงอายุระหว่าง 18-22 ปี เป็นวัยรุ่นที่มีอายุ 21 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 33 รองลงมาเป็นวัยรุ่นที่มีอายุ 22 ปี ร้อยละ 25 รองลงมาเป็นวัยรุ่นอายุ 20 ปี ร้อยละ 22.5 และกลุ่มที่มีค่อนข้างน้อย คือวัยรุ่นกลุ่มอายุ 19 ปี มีร้อยละ 13.5 ส่วนกลุ่มที่มีน้อยที่สุดคือ วัยรุ่นกลุ่มอายุ 18 ปี มีเพียง ร้อยละ 6 ของจำนวนวัยรุ่นทั้งหมด

ตารางที่ 4 แสดงระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ป.6หรือเทียบเท่า	2	1.0
ม.3 หรือเทียบเท่า	5	2.5
ม.6 หรือเทียบเท่า	115	57.5
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	17	8.5
ปริญญาตรีขึ้นไป	61	30.5
รวม	200	100

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง โดยนับจากวุฒิการศึกษาที่ได้รับครั้งสุดท้าย กลุ่มที่มีมากที่สุดคือ วัยรุ่นที่จบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า มีร้อยละ 57.5 รองลงมาเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้ว มีร้อยละ 30.5 นอกจากนี้ยังมีวัยรุ่นที่จบการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 8.5 มีส่วนน้อยที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือมีร้อยละ 2.5 และที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีร้อยละ 2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงสถาบันการศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่หรือ ได้รับการศึกษาระดับสุดท้าย

สถาบันการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาของรัฐ	4	2.0
ประถมศึกษาของเอกชน	1	0.5
มัธยมศึกษาของรัฐ	17	8.5
มัธยมศึกษาของเอกชน	1	0.5
ประสบการณ์วิชาชีพ	5	2.5
ประสบการณ์วิชาชีพขั้นสูง	7	3.5
มหาวิทยาลัยของรัฐ	100	50.0
มหาวิทยาลัยของเอกชน	64	32.0
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่หรือจบการศึกษามาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ครึ่งหนึ่งของวัยรุ่นทั้งหมด รองลงมา กำลังศึกษาอยู่หรือจบการศึกษามาจากมหาวิทยาลัยเอกชน มี ร้อยละ 32 ที่เหลือศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาอื่นแตกต่างกันไป ได้แก่ มัธยมศึกษาของรัฐ ร้อยละ 8.5 ประสบการณ์วิชาชีพขั้นสูง ร้อยละ 3.5 ประสบการณ์วิชาชีพ ร้อยละ 2.5 ประถมศึกษาของรัฐ ร้อยละ 2 ประถมศึกษาของเอกชน ร้อยละ 0.5

ตารางที่ 6 แสดงลักษณะภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะภูมิลำเนาเดิม	จำนวน	ร้อยละ
เมือง	141	70.5
ชนบท	57	28.5
ไม่ตอบ	2	1.0
รวม	200	100

ภูมิฐานะเดิมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นภูมิฐานะแบบเมือง โดยมีร้อยละ 70.5 ที่เหลือเป็น ภูมิฐานะแบบชนบท ร้อยละ 28.5

ตารางที่ 7 แสดงรายได้หรือเงินที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน

รายได้หรือเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3,000 บาท	22	11.0
3,000 - 4,000 บาท	47	23.5
4,001 - 5,000 บาท	54	27.0
มากกว่า 5,000 บาท	75	37.5
ไม่ตอบ	2	1.0
รวม	200	100

รายได้หรือเงินที่วัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน มากกว่า 5,000 บาท มีร้อยละ 37.5 รองลงมาได้รับระหว่าง 4,001-5,000 บาท มีร้อยละ 27 รองลงมาได้รับ 3,000-4,000 บาท ร้อยละ 23.5 ที่เหลือร้อยละ 11 ได้รับต่ำกว่า 3,000 บาท

ตารางที่ 8 แสดงรายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดากลุ่มตัวอย่าง

รายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6,000 บาท	12	6.0
6,001 – 8,000 บาท	8	4.0
8,001 – 10,000 บาท	21	10.5
มากกว่า 10,000 บาท	159	79.5
รวม	200	100

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้รับมากกว่า 10,000 บาท โดยคิดเป็นร้อยละ 79.5 รองลงมาได้รับระหว่าง 8,000-10,000 บาท มีจำนวนร้อยละ 10.5 รองลงมาที่มีรายได้เฉลี่ยรวมต่ำกว่า 6,000 บาท มีจำนวนร้อยละ 6 กลุ่มสุดท้ายมีรายได้เฉลี่ยรวม 6,001-8,000 บาท ร้อยละ 4

ตารางที่ 9 แสดงระดับการศึกษาของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษาของบิดา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	3	1.5
ไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	4	2.0
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6	41	20.5
ไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	16	8.0
ไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	30	15.0
สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	106	53.0
รวม	200	100

บิดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จบการศึกษาในระดับสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีร้อยละ 53 รองลงมาจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ร้อยละ 20.5 รองลงมาจบการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 15 รองลงมาจบการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 8 ที่เหลือจบการศึกษาไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 2 และไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 1.5

ตารางที่ 10 แสดงระดับการศึกษาของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษาของมารดา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	9	4.5
ไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	3	1.5
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6	45	22.5
ไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	14	7.0
ไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	37	18.5
สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	91	45.5
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100

มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จบการศึกษาในระดับสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีร้อยละ 45.5 รองลงมาจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีร้อยละ 22.5 รองลงมาจบการศึกษาระหว่างชั้น

มัธยมศึกษาตอนต้นถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 18.5 รองลงมาจบการศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 7 ที่เหลือจบการศึกษาไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 1.5 และไม่ได้รับ การศึกษา ร้อยละ 4.5

ตารางที่ 11 แสดงบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่ด้วย

ผู้ที่พักอาศัยอยู่ด้วย	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดา	96	48.0
ญาติ	30	15.0
เพื่อน	42	21.0
แฟนหรือคู่รัก	10	5.0
อยู่คนเดียว	21	10.5
อื่นๆ	1	0.5
รวม	200	100

บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พักอาศัยอยู่ด้วย คือ บิดามารดา โดยมีจำนวนร้อยละ 48 รองลงมาอาศัย อยู่กับเพื่อน ร้อยละ 21 รองลงมาอาศัยอยู่กับญาติ ร้อยละ 15 มีวัยรุ่นที่อาศัยอยู่คนเดียว ร้อยละ 10.5 ที่เหลือ อาศัยอยู่กับแฟนหรือคู่รัก ร้อยละ 5

ตารางที่ 12 แสดงประเภทของที่พักอาศัยที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่

ประเภทของที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บ้านของตนเอง	116	58.0
บ้านเช่า	16	8.0
บ้านเพื่อน	4	2.0
หอพัก, อพาร์ทเมนต์, คอนโดมิเนียม	62	31.0
อื่นๆ	2	1.0
รวม	200	100

ประเภทที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นบ้านของตนเอง ร้อยละ 58 รองลงมาเป็นหอพัก อพาร์ตเมนต์ หรือคอนโดมิเนียม ร้อยละ 31 ที่เหลือเป็นบ้านเช่า ร้อยละ 8 บ้านเพื่อน ร้อยละ 2 และอื่น ๆ ร้อยละ 1

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้บริการผับและการมีเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างเที่ยวผับในแต่ละเดือน

จำนวนครั้งที่เที่ยวผับในแต่ละเดือน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ครั้ง	120	60.0
1 - 2 ครั้ง	43	21.5
3 - 4 ครั้ง	15	7.5
มากกว่า 4 ครั้ง	22	11.0
รวม	200	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เที่ยวผับโดยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 ครั้ง ใน 1 เดือน โดยคิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาจะเที่ยวเดือนละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 21.5 รองลงมาเที่ยวมากกว่า 4 ครั้งในแต่ละเดือน ร้อยละ 11 ที่เหลือเที่ยวเดือนละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 7.5

ตารางที่ 14 แสดงแหล่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้จักผับ

แหล่งที่ทำให้รู้จักผับ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนหรือคนรู้จัก	177	88.5
สื่อมวลชน	9	4.5
อื่น ๆ	13	6.5
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100

กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด รู้จักผับจากเพื่อนหรือคนรู้จัก ร้อยละ 88.5 ที่เหลือรู้จักผับจากสื่อมวลชน ร้อยละ 4.5 นอกจากนั้นมีเหตุผลอื่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่ารู้จักผับจากทั้งสื่อมวลชนและจากเพื่อนหรือคนรู้จักพร้อม ๆ กัน ร้อยละ 6.5

ตารางที่ 15 แสดงบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมักจะมาเที่ยวผับด้วย

บุคคลที่มาเที่ยวผับด้วย	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนหรือคนรู้จัก	165	82.9
แฟนหรือคู่รัก	20	10.0
ญาติพี่น้อง	11	5.5
อื่น ๆ	3	1.5
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100

บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมักจะมาเที่ยวผับด้วย เกือบทั้งหมดเป็นเพื่อนหรือคนรู้จัก ร้อยละ 82.9 รองลงมา เป็นแฟนหรือคู่รัก ร้อยละ 10 รองลงมาเป็นญาติพี่น้องร้อยละ 5.5 ที่เหลือ อื่น ๆ ให้ความเห็นว่าไปกับแฟนหรือเพื่อนเท่า ๆ กัน ร้อยละ 1.5

ตารางที่ 16 แสดงค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการมาเที่ยวผับแต่ละครั้ง

ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวผับแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100 บาท	15	7.5
100 - 300 บาท	60	30.0
301 - 500 บาท	52	26.0
มากกว่า 500 บาท	70	35.0
ไม่ตอบ	3	98.5
รวม	200	100

ค่าใช้จ่ายที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการไปเที่ยวผับแต่ละครั้งรวมค่าเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ทิปแล้ว ส่วนใหญ่ ใช้ค่าใช้จ่ายมากกว่า 500 บาท ร้อยละ 35 รองลงมาใช้ค่าใช้จ่ายอยู่ระหว่าง 100-300 บาท ร้อยละ 30 รองลงมาใช้ค่าใช้จ่ายระหว่าง 300-500 บาท ร้อยละ 26 กลุ่มที่น้อยที่สุดใช้ค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 100 บาท ร้อยละ 7.5

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีคูรักหรือแฟน

มีคูรักหรือแฟน	จำนวน	ร้อยละ
มี	148	74.0
ไม่มี	49	24.5
อื่น ๆ	3	1.5
รวม	200	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีคูรักหรือแฟนแล้ว คือมีร้อยละ 74 วิทยุุ่นที่ไม่มีคูรักหรือแฟนมีร้อยละ 24.5 ที่เหลือไม่ได้แจ้งรายละเอียดไว้ คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตารางที่ 18 แสดงกลุ่มตัวอย่างเพื่อนสนิทของกลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์

เพื่อนสนิทที่ไปเที่ยวเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	96	48.0
ไม่ใช่	61	30.5
อื่น ๆ	42	21.0
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีเพื่อนสนิทที่ไปเที่ยวผับด้วยที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น ร้อยละ 48 เพื่อนสนิทที่ไปเที่ยวผับด้วยไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 30.5 ที่เหลือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าไม่ทราบว่าเป็นสนิทเคยมีเพศสัมพันธ์หรือไม่ ร้อยละ 21

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนครั้งเฉลี่ย ที่กลุ่มตัวอย่างดื่มสุราในแต่ละเดือน

จำนวนครั้งที่ดื่มสุราในแต่ละเดือน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ครั้ง	96	48.0
1 – 2 ครั้ง	38	19.0
3 – 4 ครั้ง	22	11.0
มากกว่า 4 ครั้ง	43	21.5
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100

โดยเฉลี่ยในแต่ละเดือน กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่จะดื่มสุราน้อยกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 48 รองลงมา ดื่มมากกว่า 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.5 รองลงมาดื่มเดือนละ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 19 และดื่มเดือนละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ

11

ตารางที่ 20 แสดงการใช้ยาเสพติดเมื่อมาเที่ยวผับของกลุ่มตัวอย่าง

การใช้ยาเสพติดเมื่อมาเที่ยวผับ	จำนวน	ร้อยละ
ใช้	13	6.5
ไม่ใช้	187	93.5
รวม	200	100

วัยรุ่นส่วนใหญ่ที่มาเที่ยวผับ ไม่เคยใช้ยาเสพติดอื่น นอกจากสุราและบุหรี่เมื่อมาเที่ยวผับ คือ คิดเป็นร้อยละ 93.5 มีเพียง ร้อยละ 6.5 เท่านั้น ที่เคยใช้ยาเสพติดอื่น ยาเสพติดที่วัยรุ่นเคยใช้ได้แก่ ยาบ้า, ยาอี, ยาเค

ตารางที่ 21 แสดงการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง

เคยมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
เคย	97	48.5
ไม่เคย	98	49.0
อื่น ๆ	2	1.0
ไม่ตอบ	3	1.5
รวม	200	100

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามนี้ ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 49 เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 48.5 ที่เหลือตอบว่าอื่น ๆ ร้อยละ 1 ไม่ตอบคำถามใด ๆ ร้อยละ 1.5

ตารางที่ 22 ความเห็นต่อสาเหตุของการมาเที่ยวผับ

ความเห็นต่อสาเหตุที่มาเที่ยวผับ	\bar{X}	Std. Deviation	ระดับ
ผ่อนคลายความเครียด	1.46	0.50	เห็นด้วย
เพื่อความสนุกสนาน บันเทิง	1.19	0.39	เห็นด้วยมาก
เพื่อนชักชวน ได้รวมกลุ่มกับเพื่อน ๆ	1.38	0.49	เห็นด้วย
ได้รู้จักกับเพื่อนใหม่ ๆ โดยเฉพาะเพื่อนต่างเพศ	1.76	0.43	เห็นด้วยน้อย
มีอิสระ ได้ปลดปล่อย ทำในสิ่งที่อยากทำ	1.74	0.44	เห็นด้วยน้อย
ได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ทำให้เป็นคนทันสมัย	1.80	0.40	เห็นด้วยน้อย

จากตารางจะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่า พวกเขาจะมาใช้บริการผับ เนื่องจากเป็นสถานที่ ที่ให้ความสนุกสนาน บันเทิงเป็นหลัก นอกจากนั้นยังช่วยผ่อนคลายความเครียด และเพื่อนชักชวน ได้รวมกลุ่มกับเพื่อน ๆ แต่เห็นด้วยน้อย ว่ามาใช้บริการผับเพื่อต้องการพบเพื่อนต่างเพศ เพื่อความมีอิสระ ได้ปลดปล่อย และเพื่อการที่เป็นคนทันสมัย

ตารางที่ 23 ความเห็นต่อผลเสียของการมาเที่ยวผับ

ความเห็นต่อผลเสียของผับ	— X	Std. Deviation	ระดับ
ทำให้เสียสุขภาพ	1.38	0.49	เห็นด้วย
ทำให้เสียการเรียน	1.62	0.49	เห็นด้วยน้อย
เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	1.60	0.49	เห็นด้วยน้อย
ทำให้สิ้นเปลืองเงิน	1.16	0.36	เห็นด้วยมาก
มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	1.80	0.40	เห็นด้วยน้อย
ถูกล่อลวงไปในทางที่ไม่ดี	1.72	0.45	เห็นด้วยน้อย

จากตาราง จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าผลเสียของผับ คือ ทำให้สิ้นเปลืองเงิน และทำให้เสียสุขภาพ ส่วนเหตุผลอื่น ๆ คือ การทำให้เสียการเรียน เกิดความไม่ปลอดภัย มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และอาจถูกล่อลวงไปในทางที่ไม่ดี มีความเห็นด้วยน้อย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอิทธิพลของผับที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ตารางที่ 24 ผับสามารถตอบสนองความต้องการบางประการ ซึ่งสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอื่นไม่สามารถตอบสนองได้

ผับสามารถตอบสนองความต้องการบาง ประการ ซึ่งสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอื่น ไม่ สามารถตอบสนองได้	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	14	7.0
เห็นด้วยมาก	42	21.0
เห็นด้วยปานกลาง	98	49.0
เห็นด้วยน้อย	19	9.5
เห็นด้วยน้อยที่สุด	27	13.5
รวม	200	100

ผู้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการบางประการ ซึ่งสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอื่น ไม่สามารถตอบสนองได้ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49 รองลงมาเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 21 เห็นด้วยน้อยที่สุดร้อยละ 13.5 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 9.5 และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 7

ตารางที่ 25 ต้องทำให้ตัวเองดูดีเสมอเมื่อมาเที่ยวผับ

ท่านต้องทำให้ตัวเองดูดีเสมอ เมื่อมาเที่ยวผับ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	30	15.0
เห็นด้วยมาก	39	19.5
เห็นด้วยปานกลาง	103	51.5
เห็นด้วยน้อย	15	7.5
เห็นด้วยน้อยที่สุด	12	6.0
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	199	99.5

กลุ่มตัวอย่างต้องทำให้ตัวเองให้ดูดีเสมอ เมื่อมาเที่ยวผับ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 39 เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 15 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 7.5 และเห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 6 ตามลำดับ

ตารางที่ 26 การที่คนเป็นแฟนหรือคู่รักกันแสดงความรักต่อกันโดยการกอดหรือจูบกันในผ้าเป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถทำได้

การที่คนเป็นแฟนหรือคู่รักกันแสดงความรักต่อกันโดยการกอดหรือจูบกันในผ้าเป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถทำได้	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	5	2.5
เห็นด้วยมาก	34	17.0
เห็นด้วยปานกลาง	87	43.5
เห็นด้วยน้อย	37	18.5
เห็นด้วยน้อยที่สุด	37	18.5
รวม	200	100

การที่คนเป็นแฟนหรือคู่รักกันแสดงความรักต่อกันโดยการกอดหรือจูบกันในผ้าเป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถทำได้ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาเห็นด้วยน้อยและน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.5 เท่ากัน เห็นด้วยมาก ร้อยละ 17 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 5 ตามลำดับ

ตารางที่ 27 หวังว่าจะได้รู้จักเพื่อนเพศตรงข้ามใหม่ เมื่อมาเที่ยวผ้า

ท่านหวังว่าจะได้รู้จักเพื่อนเพศตรงข้ามใหม่ เมื่อมาเที่ยวผ้า	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	13	6.5
เห็นด้วยมาก	33	16.5
เห็นด้วยปานกลาง	77	38.5
เห็นด้วยน้อย	34	17.0
เห็นด้วยน้อยที่สุด	40	20.0
ไม่ตอบ	3	1.5
รวม	200	100

หวังว่าจะได้รู้จักเพศตรงข้ามใหม่ เมื่อมาเที่ยวผับ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาเห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 17 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 16.5 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 28 การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ใช่เรื่องเสียหาย

การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ใช่เรื่องเสียหาย	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	11	5.5
เห็นด้วยมาก	32	16.0
เห็นด้วยปานกลาง	80	40.0
เห็นด้วยน้อย	28	14.0
เห็นด้วยน้อยที่สุด	49	24.5
รวม	200	100

การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ใช่เรื่องเสียหาย จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาเห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 16 เห็นด้วยน้อยร้อยละ 14 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 29 ผู้ชายหาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ตนรู้จักในฝัน

ผู้ชายหาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ตนรู้จักในฝัน	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	66	33.0
เห็นด้วยมาก	67	33.5
เห็นด้วยปานกลาง	50	25.0
เห็นด้วยน้อย	10	5.0
เห็นด้วยน้อยที่สุด	7	3.5
รวม	200	100

ผู้ชายหาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ตนรู้จักในฝัน จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.5 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 25 เห็นด้วยน้อยร้อยละ 5 เห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 30 ผู้หญิงยินยอมพร้อมใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่พบในฝันที่ตนพึงพอใจ

ผู้หญิงยินยอมพร้อมใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่พบในฝันที่ตนพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	15	7.5
เห็นด้วยมาก	49	24.5
เห็นด้วยปานกลาง	77	38.5
เห็นด้วยน้อย	32	16.0
เห็นด้วยน้อยที่สุด	27	13.5
รวม	200	100

ผู้หญิงยินยอมพร้อมใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่พบในฝันที่ตนพึงพอใจ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 24.5 เห็นด้วย

น้อย ร้อยละ 16 เห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 27 และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 7.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 31 ซอบมาเที่ยวผ้า

ซอบมาเที่ยวผ้า	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	13	6.5
เห็นด้วยมาก	24	12.0
เห็นด้วยปานกลาง	71	35.5
เห็นด้วยน้อย	40	20.0
เห็นด้วยน้อยที่สุด	52	26.0
รวม	200	100

ซอบมาเที่ยวผ้า จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมาเห็นด้วยน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 26 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 20 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 12 และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 บรรยายภาพทั่วไปในฝัน โง้งแจ้งและเปิดเผยในเรื่องเพศ

บรรยายภาพทั่วไปในฝัน โง้งแจ้งและเปิดเผยในเรื่องเพศ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	20	10.0
เห็นด้วยมาก	66	33.0
เห็นด้วยปานกลาง	82	41.0
เห็นด้วยน้อย	20	10.0
เห็นด้วยน้อยที่สุด	12	6.0
รวม	200	100

บรรยายภาพทั่วไปในฝัน โง้งแจ้งและเปิดเผยในเรื่องเพศ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41 รองลงมาเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 33 เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 20 เท่ากัน เห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 12 ตามลำดับ

ตารางที่ 33 การมาเที่ยวผับกับแฟนหรือคู่รัก ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

การมาเที่ยวผับกับแฟนหรือคู่รัก ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	17	8.5
เห็นด้วยมาก	50	25.0
เห็นด้วยปานกลาง	78	39.0
เห็นด้วยน้อย	32	16.0
เห็นด้วยน้อยที่สุด	22	11.0
รวม	200	100

การมาเที่ยวผับกับแฟนหรือคู่รัก ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จากการสำรวจพบว่า กลุ่ม

ตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39 รองลงมาเห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ 25 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 16 เห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 11 และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 8.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 34 การใช้อาเสพติด ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

การใช้อาเสพติด ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	33	16.5
เห็นด้วยมาก	52	26
เห็นด้วยปานกลาง	54	27
เห็นด้วยน้อย	28	14
เห็นด้วยน้อยที่สุด	33	16.5
รวม	200	100

การใช้อาเสพติด ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27 รองลงมาเห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ 26 เห็นด้วยน้อยที่สุดและเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 16.5 เท่ากัน เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 14 ตามลำดับ

ตารางที่ 35 วัยรุ่นที่มาเที่ยวผับ มักเป็นพวกมีปัญหา

วัยรุ่นที่มาเที่ยวผับ มักเป็นพวกมีปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	11	5.5
เห็นด้วยมาก	20	10
เห็นด้วยปานกลาง	97	48.5
เห็นด้วยน้อย	41	20.5
เห็นด้วยน้อยที่สุด	31	15.5
รวม	200	100

วัยรุ่นที่มาเที่ยวผับ มักเป็นพวกมีปัญหา จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาเห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 20.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 15.5 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 10 และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 5 ตามลำดับ

ตารางที่ 36 เพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ พุดหรือทำให้ท่านเกิดความคิดอยากมีเพศสัมพันธ์บ้าง

เพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ พุดหรือทำให้ท่านเกิด ความคิดอยากมีเพศสัมพันธ์บ้าง	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	10	5.0
เห็นด้วยมาก	22	11.0
เห็นด้วยปานกลาง	83	41.5
เห็นด้วยน้อย	41	20.5
เห็นด้วยน้อยที่สุด	44	22
รวม	200	100

เพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ พุดหรือทำให้ท่านเกิดความคิดอยากมีเพศสัมพันธ์บ้าง จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาเห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 20.5 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 11 และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 5 ตามลำดับ

ตารางที่ 37 คนที่มาเที่ยวผับบ่อยครั้งมากเท่าใด ก็จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น

คนที่มาเที่ยวผับบ่อยครั้งมากเท่าใด ก็จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	18	9.0
เห็นด้วยมาก	39	19.5
เห็นด้วยปานกลาง	78	39.0
เห็นด้วยน้อย	42	21.0
เห็นด้วยน้อยที่สุด	23	11.5
รวม	200	100

คนที่มาเที่ยวผับบ่อยครั้งมากเท่าใด ก็จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39 รองลงมาเห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 22 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 19.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 11.5 และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 9 ตามลำดับ

ตารางที่ 38 การมาเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

การมาเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ท่านยอมรับการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	5	2.5
เห็นด้วยมาก	23	11.5
เห็นด้วยปานกลาง	81	40.5
เห็นด้วยน้อย	49	24.5
เห็นด้วยน้อยที่สุด	42	21.0
รวม	200	100

การมาเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จากการสำรวจพบว่า กลุ่ม

ตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาเห็นด้วยน้อยคิดเป็นร้อยละ 24.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 21 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 11.5 และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 39 การตีตรา ทำให้ความยับยั้งชั่งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์น้อยลง

การตีตรา ทำให้ความยับยั้งชั่งใจที่จะมี เพศสัมพันธ์น้อยลง	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	32	16.0
เห็นด้วยมาก	53	26.5
เห็นด้วยปานกลาง	67	33.5
เห็นด้วยน้อย	27	13.5
เห็นด้วยน้อยที่สุด	20	10.0
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100

การตีตรา ทำให้ความยับยั้งชั่งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์น้อยลง จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 26.5 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 16 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 13.5 และเห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 10 ตามลำดับ

ตารางที่ 40 ในฉบับทุกคนสามารถแสดงออกอย่างไรก็ได้ตามใจปรารถนา หากไม่เป็นการรบกวนผู้อื่น

ในฉบับทุกคนสามารถแสดงออกอย่างไรก็ได้ตามใจปรารถนา หากไม่เป็นการรบกวนผู้อื่น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	44	22.0
เห็นด้วยมาก	55	27.5
เห็นด้วยปานกลาง	65	32.5
เห็นด้วยน้อย	23	11.5
เห็นด้วยน้อยที่สุด	13	6.5
รวม	200	100

ในฉบับทุกคนสามารถแสดงออกอย่างไรก็ได้ตามใจปรารถนา หากไม่เป็นการรบกวนผู้อื่นจากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 27.5 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 22 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 11.5 และเห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 41 การที่ทุกคนสามารถแสดงออกได้ตามใจปรารถนาในฉบับ ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

การที่ทุกคนสามารถแสดงออกได้ตามใจปรารถนาในฉบับ ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	21	10.5
เห็นด้วยมาก	52	26.0
เห็นด้วยปานกลาง	77	38.5
เห็นด้วยน้อย	35	17.5
เห็นด้วยน้อยที่สุด	15	7.5
รวม	200	100

การที่ทุกคนสามารถแสดงออกได้ตามใจปรารถนาในฉับทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 26 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 35 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 10.5 และเห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 7.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 42 แม้จะไม่ไซในฉับ ท่านกับแฟนก็แสดงความรักต่อกันอย่างเปิดเผยเสมอ

แม้จะไม่ไซในฉับ ท่านกับแฟนก็แสดงความรักต่อกันอย่างเปิดเผยเสมอ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	14	7.0
เห็นด้วยมาก	19	9.5
เห็นด้วยปานกลาง	72	36.0
เห็นด้วยน้อย	38	19.0
เห็นด้วยน้อยที่สุด	55	27.5
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100

แม้จะไม่ไซในฉับ ท่านกับแฟนก็แสดงความรักต่อกันอย่างเปิดเผยเสมอ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมาเห็นด้วยน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.5 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 19 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 9.5 และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 7 ตามลำดับ

ตารางที่ 43 คนที่ดื่มสุราบ่อยครั้งมากเท่าใด ก็จะทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น

คนที่ดื่มสุราบ่อยครั้งมากเท่าใด ก็จะทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	21	10.5
เห็นด้วยมาก	48	24.0
เห็นด้วยปานกลาง	73	36.5
เห็นด้วยน้อย	35	17.5
เห็นด้วยน้อยที่สุด	22	11.0
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100

คนที่ดื่มสุราบ่อยครั้งมากเท่าใด ก็จะทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 24 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 17.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 11 และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 10.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 44 บรรยากาศในผับ ปลุกเร้าและทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ

บรรยากาศในผับ ปลุกเร้าและทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	22	11
เห็นด้วยมาก	47	23.5
เห็นด้วยปานกลาง	72	36.0
เห็นด้วยน้อย	36	18.0
เห็นด้วยน้อยที่สุด	23	11.5
รวม	200	100

บรรยากาศในฝับ ปลุกเร้าและทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมาเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 23.5 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 18 เห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 11.5 และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 11 ตามลำดับ

ตารางที่ 45 มีการจำหน่ายยาเสพติดอื่น นอกจากสุราและบุหรี่ อยู่ทั่วไปในฝับ

มีการจำหน่ายยาเสพติดอื่น นอกจากสุราและ บุหรี่ อยู่ทั่วไปในฝับ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	34	17.0
เห็นด้วยมาก	50	25.0
เห็นด้วยปานกลาง	69	34.5
เห็นด้วยน้อย	27	13.5
เห็นด้วยน้อยที่สุด	19	9.5
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100

มีการจำหน่ายยาเสพติดอื่น นอกจากสุราและบุหรี่ อยู่ทั่วไปในฝับ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 25 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 17 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 13.5 และเห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46 ท่านรู้จักวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์และโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นอย่างดี

ท่านรู้จักวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์และโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นอย่างดี	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	62	31.0
เห็นด้วยมาก	61	30.5
เห็นด้วยปานกลาง	59	29.5
เห็นด้วยน้อย	11	5.5
เห็นด้วยน้อยที่สุด	7	3.5
รวม	200	100

ท่านรู้จักวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์และโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นอย่างดี จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31 รองลงมาเห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ 30.5 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 29.5 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 11 และเห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 47 วัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์

วัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	47	23.5
เห็นด้วยมาก	35	17.5
เห็นด้วยปานกลาง	79	39.5
เห็นด้วยน้อย	21	10.5
เห็นด้วยน้อยที่สุด	17	8.5
รวม	200	100

วัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 23.5 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 17.5 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 10.5 และเห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 8.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 48 ผู้มีอิทธิพลทำให้ท่านยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

ผู้มีอิทธิพลทำให้ท่านยอมรับการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	11	5.5
เห็นด้วยมาก	30	15.0
เห็นด้วยปานกลาง	78	39.0
เห็นด้วยน้อย	37	18.5
เห็นด้วยน้อยที่สุด	44	22.0
รวม	200	100

ผู้มีอิทธิพลทำให้ท่านยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39 รองลงมาเห็นด้วยน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 22 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 18.5 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 15 และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 11 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้ให้ข่าวสำคัญ (Key Informant)

1. นายยุทธศักดิ์ (ชื่อสมมุติ) เพศชาย อายุ 22 ปี

ภูมิลาเนา กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป

ยุทธศักดิ์ เป็นชายหนุ่มผิวขาว รูปร่าง หน้าตาค่อนข้างดี ท้วมเล็กน้อย กิริยามารยาทเรียบร้อย ตอบคำถามด้วยเสียงเบา ๆ ค่อนข้างระมัดระวัง และคิดไตร่ตรองก่อนที่จะตอบคำถามเสมอ ขณะที่สัมภาษณ์ ยุทธศักดิ์ แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ดูภูมิฐานมีราคา รองเท้าหนังมันเป็นเงา ยุทธศักดิ์เพิ่งจะจบการศึกษาชั้นปีที่ 4 จากมหาวิทยาลัยของรัฐบาล และกำลังอยู่ในระหว่างการฝึกงานในหน่วยงานของราชการแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ยุทธศักดิ์เกิดที่กรุงเทพมหานคร ในครอบครัวที่ค่อนข้างมีฐานะ บิดาเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร และมารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว ทั้งบิดาและมารดาจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ยุทธศักดิ์มีพี่ชายอายุห่างกว่าเขาเพียง 1 ปี

ยุทธศักดิ์พักอาศัยอยู่ที่บ้านในเขตกรุงเทพมหานครกับบิดาและมารดา บางครั้งเขาจะไปนอนที่บ้านเพื่อนบ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็จะกลับไปนอนที่บ้านของตนเอง ยุทธศักดิ์มีรายได้จากการฝึกงานประมาณเดือนละ 3,000 บาท และยังได้รับเงินที่บิดามารดาให้อีกประมาณ เดือนละ 5,000 – 6,000 บาท ซึ่งก็แล้วแต่ว่าจะขอเมื่อไหร่ ส่วนใหญ่มารดาจะเป็นคนให้ตามที่ขอ เงินที่ได้รับเดือนละประมาณ 8,000- 9,000 บาท เพียงพอต่อการใช้ชีวิตประจำวันของเขา ส่วนหนึ่งจะต้องใช้จ่ายเป็นค่าน้ำมันรถยนต์เก๋งที่เขาเป็นรถส่วนตัวของเขา เพราะที่บ้านมีรถหลายคัน บางทียุทธศักดิ์ก็ขับรถยนต์ยี่ห้อฮอนด้า บางทีก็ขับรถยนต์ยี่ห้อมิตซูบิชิ โดยมักจะสับเปลี่ยนกับพี่ชาย

ครอบครัวของยุทธศักดิ์มีความอบอุ่นดี บิดามารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน แม้บางครั้งบิดาต้องไปรับราชการอยู่ต่างจังหวัด แต่ก็มักจะกลับมาบ้านที่กรุงเทพฯ ทุกเสาร์-อาทิตย์ บิดามารดารักและให้ความอบอุ่นกับยุทธศักดิ์มาตลอด เขาปฏิเสธว่าครอบครัวไม่มีปัญหาใด ๆ ทั้งสิ้น

ยุทธศักดิ์ชอบไปเที่ยวผับมาก โดยเฉพาะผับย่านถนนสุขุมวิท เขาจะไปที่นั่น บ่อยมากกว่าผับย่าน ถนนอาร์ ซี เอ เพราะรู้จักกับผู้จัดการหรือผู้มีอำนาจในบางผับเป็นพิเศษ จึงสามารถที่จะลดราคาการเข้าเที่ยวได้หลายครั้งที่ยุทธศักดิ์ไม่ได้คิดจะไปเที่ยว แต่เนื่องจากเพื่อน ๆ เห็นว่าหากมียุทธศักดิ์ไปแล้วจะสามารถลดราคาได้ก็จะชวนเขาไปด้วยเสมอ น้อยครั้งที่เขาจะปฏิเสธ เขาให้เหตุผลว่าที่ต้องไปก็เพราะต้องไปดูแลเพื่อน ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายในการไปเที่ยว เพื่อน ๆ จึงเป็นคนรับผิดชอบ ส่วนในเรื่องส่วนลดกับทางร้านเขาจะเป็นคนดำเนินการ ยุทธศักดิ์จะเที่ยวผับประมาณสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง แต่ก็ไม่แน่นอนนัก บางสัปดาห์อาจจะไม่ได้ไปเลย บางสัปดาห์ก็ไปแทบทุกวัน ส่วนผับย่านถนน อาร์ ซี เอ นั้น ยุทธศักดิ์จะไปแค่เดือนละครั้งสองครั้งเท่านั้น เขาให้เหตุผลว่ามีถนน อาร์ ซี เอ ดูุ่นวาย และมีแต่เด็ก ๆ มากเกินไป

ก่อนไปผับ ยูทศศักดิ์จะดูแลการแต่งกายให้ดูดี เรียบร้อย เสมอ ผมจะต้องใส่เสื้อและหัวรีบบแปล่ ส่วนใหญ่เขามักจะแต่งตัวตามสมัยนิยม แต่ให้ดูภูมิฐานดูมีฐานะ แล้วก็ต้องพกพาโทรศัพท์เคลื่อนที่ โมโตโรลล่า รุ่น วีซี วีส์ ไปด้วย

เมื่อถามว่ารู้จักผับได้ยังไง ยูทศศักดิ์ตอบที่เล่นที่จริงว่า ก็เหมือนกับที่รู้จักโรงพยาบาลได้ยังไง มันรู้จักมาตั้งแต่เมื่อไหร่ก็ไม่รู้ แล้วก็รู้มาจากใครก็ไม่ทราบเหมือนกัน รู้ว่ามันมีอยู่แล้ว ยูทศศักดิ์มักจะไปเที่ยวผับกับเพื่อน บางครั้งก็ไปกับแฟน ยูทศศักดิ์มีแฟนหลายคน เขาจะคบอยู่กับผู้หญิงบางคนเป็นช่วง ๆ คนคนนั้น เขาจะเรียกว่าเป็นแฟน แต่ผู้หญิงที่คบเล่น ๆ จะเรียกว่า “เด็ก” หรือบางที่เขาก็เหมาเรียกว่า “เด็ก” ทั้งหมด

ยูทศศักดิ์ รู้จักเพื่อนผู้หญิงส่วนใหญ่ของเขาจากการไปเที่ยวผับ เขาให้เหตุผลว่า เวลาอยู่ที่ผับ เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ชายที่ไปเที่ยวผับก็ต้องมองหาสาว ๆ สวย ๆ ที่อยู่ใกล้ ๆ ที่สำคัญจะต้องไม่มีแฟนมาด้วย หรือมาเกินเฉพาะกลุ่มเพื่อนผู้หญิง พอเจอคนที่ถูกใจ ยูทศศักดิ์ก็จะหันไปมองผู้หญิงคนนั้นบ่อย ๆ เขาบอกว่า หากผู้หญิงมองตอบมา เขาสามารถที่จะรู้ว่า ผู้หญิงที่เขาสนใจนั้น สนใจที่จะรู้จักกับเขาหรือเปล่า ยูทศศักดิ์ เผยเคล็ดลับกับการกระทำที่เขาเรียกว่าการ “เหล่สาว” ในผับ

จากนั้น ยูทศศักดิ์ ก็จะใช้วิธีเดินรำไป แล้วก็ชวนผู้หญิงที่ตนสนใจคุยเรื่องสัพเพเหระต่าง ๆ ไปเรื่อย ๆ ยูทศศักดิ์ บอกว่าตัวเขาเองไม่ใช่คนกล้า ออกจะขี้อายมาก ๆ ด้วยซ้ำ ส่วนใหญ่เวลาเข้าไปทำความรู้จักกับผู้หญิง มักจะบอกให้เพื่อนรู้ พอมองหน้าสบตากันหลายครั้ง จนแน่ใจแล้วว่าฝ่ายผู้หญิงก็ให้ความสนใจอยากรู้จักเขาอยู่เหมือนกัน ยูทศศักดิ์จะชวนเพื่อนเดินไปกับเขาด้วย ไม่ลืมที่จะหยิบแล้วสุราติดมือไป พอไปถึงที่ผู้หญิงยืนอยู่ ก็จะชูแก้วสุราขึ้นเพื่อขอชนแก้วด้วย เป็นการย้ำอีกครั้งให้แน่ใจว่า ผู้หญิงจะรับไมตรีนั้น ถ้าผู้หญิงชนแก้วด้วย สิ่งที่ยูทศศักดิ์จะทำเป็นลำดับต่อไปก็คือคุยด้วย ถามชื่อ เวียนอยู่ที่ไหน ผู้หญิงก็จะถามตอบว่าเขาชื่ออะไร จากนั้น ยูทศศักดิ์ก็จะยืนอยู่ใกล้ ๆ ไม่ชวนคุยอะไรให้มากเรื่อง แต่ว่าจะยืนมองดูผู้หญิงเดิน พร้อมกับยิ้มให้บ่อย ๆ

ยูทศศักดิ์จะยืนอยู่จนกระทั่งผับใกล้ปิด ซึ่งนั่นก็จะดีพอสมควร ที่ผู้หญิงก็จะเริ่มมีกับฤทธิ์แอลกอฮอล์และกลิ่นควันบุหรี่มากแล้ว เขาจะประเมินสถานการณ์ว่าผู้หญิงคนนี้เป็นอย่างไร โดยดูจากท่าทาง การแต่งตัว การพูด และเลือกแนวทางว่าควรจะทำยังไงต่อ บางทีก็จะปรึกษาเพื่อนที่ไปด้วยกันว่าจะเอายังไงต่อดี โดยมากยูทศศักดิ์จะใช้ประโยคง่าย ๆ ของเขาว่า

“ไปส่งมัย”

ถ้าผู้หญิงตกลง คืนนั้นยูทศศักดิ์ ก็จะได้ “เด็ก” อีกคนหนึ่ง ยูทศศักดิ์จะไม่เข้าโรงแรม่านรูดเด็ดขาด เขา รู้สึกว่ามันสกปรกและไม่ให้เกียรติผู้หญิง ส่วนใหญ่จะเป็นที่พักของผู้หญิง บางที่เป็นหอพัก บางทีก็เป็นคอนโด แต่บางทีก็เป็นที่บ้านของเพื่อนของยูทศศักดิ์เอง

แทบจะไม่มีผู้หญิงคนไหนที่ไปเที่ยวผับคนเดียว แผนที่ยูทศศักดิ์มักจะใช้เสมอก็คือให้เพื่อนของเขาไปส่งเพื่อนของผู้หญิงคนนั้น ซึ่งส่วนใหญ่เพื่อนผู้หญิงก็มักจะรู้ และเข้าใจว่าต้องทำอย่างไร

ยุทธศักดิ์บอกว่า ไม่ใช่กับทุกครั้ง ทุกคน ที่เป็นแบบนี้ ส่วนใหญ่จะจบลงที่ารู้จักกัน ได้เบอร์โทรศัพท์มาเฉย ๆ ซึ่งก็ไม่เปิดโอกาสที่จะมีการนัดเที่ยวกันครั้งต่อไป บางครั้งก็เป็นเขาเสียเองที่ไม่กล้าเข้าไปทักผู้หญิง และได้แค้นอง

ยุทธศักดิ์เคยมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุ 17-18 ปี ครั้งแรกเขามีเพศสัมพันธ์กับหมอนวด ซึ่งเป็นหญิงขายบริการ โดยตอนนั้นใช้ถุงยางอนามัยป้องกัน โดยมากยุทธศักดิ์จะใช้ถุงยางอนามัยตลอด มีอยู่ครั้งหนึ่งเขาคิดว่าผู้หญิงปลอดภัย เลยถอดถุงยางออก ผลก็คือติดโรคหนองใน และต้องไปให้แพทย์รักษา

ถ้าไปกับเพื่อน ยุทธศักดิ์จะเสียค่าใช้จ่ายประมาณ ครั้งละไม่เกิน 300 บาท แต่ถ้าไปกับเด็ก ก็จะมีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ซึ่งก็แล้วแต่โอกาส ครั้งละประมาณ 500-1,500 บาท แต่ส่วนใหญ่ ก็จะมีเพื่อนช่วยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายด้วย ส่วนใหญ่ยุทธศักดิ์จะไปกับเพื่อนคนหนึ่งเรียนอยู่มหาวิทยาลัยเดียวกัน ชอบไปเที่ยวผับด้วยกัน และรู้จักกันดี เพื่อนคนนี้เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว เพื่อนของยุทธศักดิ์มีเด็กอยู่บ้าง แต่ก็มีแฟนอยู่คนเดียว เพื่อนของยุทธศักดิ์เป็นคนต่างจังหวัด ตอนนี้อยู่กับแฟนที่ทำงานแล้ว

สำหรับเรื่องการดื่มสุรา ยุทธศักดิ์จะดื่มทุกครั้งเมื่อมาเที่ยวผับ แต่เขาไม่ค่อยดื่มให้เมา ส่วนมากจะแค่จิบ ๆ ไม่ก็แก้ว เขาเป็นคนสูบบุหรี่ แต่เฉพาะตอนที่มาเที่ยวเท่านั้น ส่วนเรื่องยาเสพติดประเภทอื่น เขาเคยลองแต่ยาอีอย่างเดียว ตอนนั้น มีเพื่อนคนหนึ่งหามาได้และให้ลอง รู้สึกว่ามันก็เป็นเหมือนสุรา เพียงแต่ว่าออกฤทธิ์เร็วกว่าและทำให้การมาเที่ยวสนุกขึ้น แต่เดี๋ยวนี้ ยุทธศักดิ์ไม่ใช้แล้ว เพราะมีราคาแพง และเขาไม่เห็นว่ามันจะมีประโยชน์ นอกจากนั้นก็กลัวโทษที่จะได้รับจากการเสพติดด้วย เขาจะไม่ค่อยชอบผู้หญิงที่ใช้ยาเสพติด เพราะผู้หญิงพวกนี้เสี่ยงต่อการติดโรค และมีความจำเป็นต้องใช้เงินมาก

เมื่อพูดถึงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เขาเลือกผับเป็นอย่างแรก แทนการไปดูภาพยนตร์ หรือการเดินทางห้างสรรพสินค้า ส่วนใหญ่ไปเพื่อความสนุกสนานบันเทิง มีโอกาสได้รู้จักกับเพื่อนใหม่ (ที่เป็นผู้หญิง) เมื่อถามถึงโทษที่ตัวเองอาจจะได้รับ เขาก็บอกว่าไม่มีอะไร ถ้าเรารู้จักควบคุมตัวเอง และเขาคิดว่า เขาสามารถทำมันได้ดี

ต่อข้อถามว่าผับกับการมีเพศสัมพันธ์ของเขา มีความเกี่ยวเนื่องกันมากแค่ไหนนั้น เขาบอกว่าเริ่มต้นอาจจะไม่ใช่จุดที่ทำให้เขามีเพศสัมพันธ์ แต่ภายหลัง การไปเที่ยวผับบ่อย ๆ ได้รู้จักกับผู้หญิง นั้น นำพาไปให้เขามีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้มากขึ้น เขาอธิบายว่า เป็นธรรมชาติของมนุษย์และของวัยรุ่นสมัยนี้อยู่แล้ว ที่พร้อมจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายหรือผู้หญิงที่ตนพึงพอใจ เขายอมรับว่าบางคนจะเลยเถิดจากจารีตประเพณีไทยไป และการที่มีผับ ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยหลาย ๆ อย่างที่สนับสนุน ไม่ว่าจะเป็นบรรยากาศที่ทำให้ชายหญิงเคล้าคลอกัน โดยไม่ต้องอายใคร การดื่มสุรา การที่สามารถจะเข้าไปทำความรู้จักกับผู้หญิงได้ เป็นช่องทางที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นได้

แนวทางในการแก้ไขป้องกัน ในมุมมองของเขา ยุทธศักดิ์ไม่ได้คิดว่าเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขแต่อย่างใด เขาคิดว่าเป็นเรื่องของรายตัวบุคคล ที่พอใจที่จะทำเช่นนั้น แต่สิ่งที่ควรจะเข้ามาดูแลและควบคุม น่าจะเป็นการจำหน่ายยาเสพติด และการใช้ยาเสพติดของวัยรุ่นบางคนมากกว่า

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมติฐาน

1. ยุทธศักดิ์ใช้บริการผับบ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
2. ยุทธศักดิ์ไปเที่ยวผับกับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
3. ยุทธศักดิ์ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
4. ยุทธศักดิ์ยอมรับวัฒนธรรมของผับ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
5. ยุทธศักดิ์ดื่มสุราบ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
6. ยุทธศักดิ์ใช้ยาเสพติด และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

2. นายจตุรงค์ (ชื่อสมมุติ) เพศชาย อายุ 22 ปี

ภูมิลำเนา จังหวัดสมุทรปราการ

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป

จตุรงค์เป็นชายหนุ่มวัยรุ่นอายุ 22 ปี จตุรงค์แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ดูเป็นวัยรุ่น ผมที่ศีรษะนั้น ถูกขลิบไปด้วยเฉด และปัดให้ตั้งขึ้นทั้งศีรษะ หน้าตาดูเยือกเย็น และไม่ค่อยเป็นมิตรมากนัก ปัจจุบันจตุรงค์จบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างไฟฟ้า เนื่องจากบิดาเป็นนายทหารเรือ จึงได้รับการสนับสนุนให้รับราชการเป็นข้าราชการประจำของกองทัพเรือ ส่วนมารดารับราชการเป็นครู

จตุรงค์เกิดที่กรุงเทพมหานคร และโตที่กรุงเทพฯ มาโดยตลอด รายได้ของเขาในแต่ละเดือนได้รับเป็นเงินเดือนและเบี้ยเลี้ยง รวมประมาณ 8,000-10,000 บาท จตุรงค์พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา การใช้จ่ายเงินส่วนใหญ่ จะเป็นค่าอาหารและเรื่องจำเป็นส่วนตัวของจตุรงค์ มากกว่า ส่วนค่าใช้จ่ายที่บ้าน เป็นเรื่องของบิดามารดาที่จะจัดการ จตุรงค์จึงไม่ได้รับกวนเงินขอเงินจากบิดามารดามากนัก นอกจากมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เป็นพิเศษ บิดามารดาของจตุรงค์มีรายได้รวมกันโดยเฉลี่ยเกินเดือนละ 20,000 บาท และจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีทั้งคู่

บิดามีบ้านพักอยู่ที่ทำงานซึ่งอยู่จังหวัดสมุทรปราการใกล้กับกรุงเทพฯ ส่วนมารดาและจตุรงค์พักอยู่ในกรุงเทพฯ เป็นบ้านของตัวเอง ครอบครัวของจตุรงค์เป็นครอบครัวที่มีฐานะปานกลางค่อนข้างดี

จตุรงค์ชอบมาเที่ยวที่ผับย่านถนนอาร์ ซี เอ ตั้งแต่เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยจะมาเที่ยวอยู่ร้านหนึ่งเป็นประจำ จตุรงค์บอกว่า ช่วงก่อนหน้าที่รัฐบาลจะมึนโยบายจัดระเบียบสังคมนั้น ก็มีพวกเด็ก ๆ พวกรุ่นน้องที่โรงเรียนของเขาจะมาเที่ยวที่ อาร์ ซี เอ กันเป็นจำนวนมาก โดยมักจะมารวมกลุ่มกันที่นี้

จตุรงค์บอกว่า น้อง ๆ ให้ความนับถือเขา เหมือนกับเป็นหัวหน้ากลุ่ม เวลาเมื่อเรื่องอะไร เขาก็จะเป็นคนคอยดูแลตกลง เวลาเมื่อเรื่องกันกับกลุ่มอื่น เขาก็จะเป็นคนออกคำสั่งว่าจะต้องทำอย่างไร การที่เขาเป็นหัวหน้าเอง ทำให้

บางครั้งต้องมีเรื่องกับกลุ่มอื่น และเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีในข้อหาร่วมกันทำร้ายร่างกายนักศึกษาคนหนึ่ง แต่เขาปฏิเสธ ขณะนี้คดียังอยู่ในชั้นศาล ตั้งแต่มีเรื่องจุดจตุรงค์ก็ต้องเที่ยวบ่อยลง เพราะบิดากับมารดาจะคอยเตือน คอยว่ากล่าว

จตุรงค์มาเที่ยวผับอาทิตย์ละประมาณ 2-3 ครั้ง โดยมักจะมาเกือบทุกวันศุกร์และวันเสาร์ ก่อนจะมาส่วนใหญ่จะนัดกับเพื่อนสนิทหรือไม่กี่เพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกันมาด้วย เขาจะมาที่ผับตั้งแต่เวลาประมาณ 2 ทุ่ม แต่จะยังไม่เข้าไปข้างใน โดยจะนั่งรอเพื่อนที่ฝั่งตรงข้ามของผับก่อน รอพอให้มีคนมาตามจำนวนที่นัดกันไว้แล้ว ก็จะเข้าไปในผับ และมักจะอยู่กับจนผับปิด เขาให้ความรู้สึกในการมาเที่ยวผับว่า เที่ยวจนเหมือนการมาบ้าน ในแต่ละครั้งก็มักจะเจอคนรู้จัก เจอรุ่นพี่ รุ่นน้อง ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีในการมาเที่ยว

หลังจากผับปิดแล้ว จตุรงค์กับเพื่อนจะใช้เวลา 1 -2 ชั่วโมงในการพูดคุยกันก่อนแยกย้ายกันกลับบ้าน เขาบอกว่า เด็กบางคนนั่งคุยกันถึงเช้า แล้วถึงแยกย้ายกันกลับ บางทีก็บอกบิดามารดาว่าไปนอนบ้านเพื่อนมา

จตุรงค์มาเที่ยวผับครั้งแรก เพราะเพื่อนชักชวนมา ตั้งแต่เมื่อสมัยยังเรียนอยู่ประถมศึกษาปีที่ 1 มาเที่ยวครั้งแรกก็ไม่ได้ติดอกติดใจอะไรมากมาย แต่ว่าหลังจากนั้นแล้ว ก็มีโอกาสดำเนินมาเที่ยวกับเพื่อนเรื่อย ๆ และเริ่มเที่ยวมากขึ้นจนถึงปัจจุบัน

จตุรงค์ให้ความเห็นว่า เขามาเที่ยวผับเพื่อผ่อนคลายความเครียด ได้เดินรำ ได้ฟังเพลง และได้เจอเพื่อน ๆ เขาให้ความเห็นว่า บางครั้งที่มาเที่ยวก็แทบจะไม่ได้เดินรำเลย มัวแต่ดื่มสุรากับตะโกนคุยกับเพื่อนแข่งกับเสียงดนตรีในผับ ทำให้บางครั้งยังนึกตกลงกับเพื่อนว่า ทำไมไม่หาที่เสียบ ๆ คุยกัน

จตุรงค์ดื่มสุราและสูบบุหรี่ทุกครั้งที่มาเที่ยว แต่หลังจากเที่ยวเสร็จกลับไปบ้าน เขาก็ไม่ค่อยสูบบุหรี่เท่าไรหรอก เขาให้เหตุผลในการสูบบุหรี่ว่า เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่ ต่างก็สูบกั้กันทั้งนั้น เมื่อถามถึงเรื่องยาเสพติดอื่น เขาปฏิเสธว่าไม่เคยลอง และไม่คิดที่จะลอง แต่รู้ว่าน้อง ๆ และคนอื่นที่มาเที่ยวบางคนใช้ยาเสพติด ส่วนมากจะเป็นยาบ้า แต่ยาอีกกับยาเคจะมีราคาแพง ไม่ค่อยมีใครใช้กัน

จตุรงค์มีแฟนแล้ว เธอมักจะมาเที่ยวที่ผับกับเขาเกือบทุกครั้ง เพราะที่นี้เองที่ทำให้เขารู้จักกับเธอ เพราะเธอเป็นเพื่อนของเพื่อนอีกที พอได้มาเที่ยวด้วยกันแล้ว จตุรงค์ก็คุยทำความรู้จักด้วย จากนั้นก็โทรศัพท์จีบเรื่อยมาในที่สุดก็เป็นแฟนกัน และคบกันมาได้ปีกว่าแล้ว บางครั้งเขาก็มาเที่ยวที่ผับกับเพื่อน เพื่อนสนิทของเขาเกือบทุกคนเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว กับแฟนบ้างหรือกับหญิงขายบริการบ้าง

สำหรับเรื่องผู้หญิงที่มาเที่ยว อาร์ ซี เอ นั้น จตุรงค์ให้ความเห็นว่า บางคนก็ง่ายที่จะมีเพศสัมพันธ์หรือคบกับผู้ชายที่มาแสดงความสนใจ แต่บางคนก็ไม่ได้เป็นอย่างนั้น จตุรงค์บอกว่าสำหรับเขาแล้วจะสามารถแยกแยะผู้หญิงว่าเป็นประเภทไหนได้ และที่สำคัญผู้หญิงคนนั้นจะต้องไม่ได้มากับแฟนด้วย

ถ้าผู้หญิงคนนั้นให้ความสนใจ คินนั้นผู้ชายก็จะได้เบอร์โทรศัพท์ เขาให้ความเห็นว่าผู้หญิงที่พร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักในคินนั้นก็ยังมีบ้างเหมือนกัน เขาเคยได้ยินจากที่เพื่อนเล่าให้ฟัง ซึ่งส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นผู้หญิงที่มีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวมาากแล้ว ผู้หญิงบางคนก็แกล้งทำเป็นมาให้ผู้ชายชักชวนไป ส่วนตัวจตุรงค์เองไม่เคยมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าว เพราะเขาไม่ค่อยจะจีบผู้หญิงที่มาเที่ยวเท่าไรหรอก

เขาเล่าให้ฟังว่ามีรุ่นน้องที่โรงเรียนอยู่คนหนึ่ง พาผู้หญิงจาก อาร์ ซี เอ ไปสองคน แล้วมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงทั้งสองคนในคืนนั้น จึงเกิดเรื่องขึ้น โดยผู้หญิงสองคนทะเลาะกัน และไม่พอใจผู้ชายอย่างรุนแรง พาบิดามารดาไปแจ้งความว่าผู้ชายข่มขืน ทั้ง ๆ ที่ ปกติก็เที่ยวด้วยกันมาหลายครั้งแล้ว และผู้หญิงคนหนึ่งก็เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายจนถึงขั้นตั้งครรภ์ และผ่านการทำแท้งมาแล้ว

จตุรงค์เล่าถึงอาร์ ซี เอ ว่า เป็นแหล่งที่ส่วนใหญ่วัยรุ่นจะมาเที่ยวกัน บางคนเที่ยวที่เดิมจนเป็นขาประจำ ทำให้ร้านยังอยู่ได้ ร้านไหนที่คนไม่ติด ไม่มีขาประจำ ก็จะซบเซาไปตามภาวะเศรษฐกิจ

จตุรงค์เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ครั้งแรกมีกับแฟนเมื่ออายุได้ 17-18 ปี หลังจากไปเที่ยวด้วยกัน และมีอะไรกันที่คอนโดของเพื่อน เขาไม่เคยเที่ยวหญิงบริการ เพราะกลัวติดโรคเอดส์

จตุรงค์ยอมรับวัฒนธรรมของผับ ในการที่แต่ละคนที่มาเที่ยวจะสามารถแสดงออกได้อย่างอิสระ แต่เขาเน้นหนักว่าจะต้องไม่ไปยุ่งเกี่ยวหรือทำให้คนอื่นเดือดร้อน คนที่ล้าเส้นมาจะต้องถูกเขม่น และอาจมีเรื่องทะเลาะวิวาทตามมา

เมื่อถามถึงบรรยากาศของผับว่ามีอิทธิพลทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์หรือไม่ จตุรงค์ให้ความเห็นว่า มันอยู่ที่ตัวบุคคล แต่เขาก็ยอมรับว่าการดื่มสุรา การที่ผู้ชายกับผู้หญิงต่างก็ให้ความสนใจกันมากเป็นพิเศษ และพร้อมที่จะทำความรู้จักกัน ก็เป็นช่องทางหนึ่งที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ต่อไป

เขาให้ความเห็นว่า ไม่สามารถที่จะควบคุมผลเสียที่เกิดขึ้นจากผับได้ เพราะคนที่เคยเที่ยวก็อยากจะทำทุกวันนี่บางร้านก็ปล่อยให้เด็กอายุต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนดเข้า เพราะเป็นเรื่องของธุรกิจที่ต้องการให้มีคนมาเที่ยว เพื่อให้ร้านอยู่รอด

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมุติฐาน

- 1.จตุรงค์ใช้บริการผับบ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 2.จตุรงค์ไปเที่ยวผับกับแฟนเป็นส่วนใหญ่ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 3.จตุรงค์ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 4.จตุรงค์ยอมรับวัฒนธรรมของผับ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 5.จตุรงค์ดื่มสุราบ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 6.จตุรงค์ไม่ใช้ยาเสพติด และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

3. นายพิเชษฐ์ (ชื่อสมมุติ) เพศชาย อายุ 21 ปี

ภูมิลำเนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป

พิเชษฐ์ อายุ 21 ปี เป็นคนผิวคล้ำ รูปร่างปานกลาง พิเชษฐ์เป็นคนขี้ม่งง่าย ทำทางรำเริง พูดคุยยิ้มไปหัวเราะไป เป็นคนอารมณ์ดี และดูสนุกสนานอยู่เสมอ พิเชษฐ์กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง พิเชษฐ์อาศัยอยู่กับพ่อ แม่ และพี่ชาย ที่บ้านของตัวเองในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

บิดาของพิเชษฐ์รับราชการเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ส่วนมารดาเป็นอาจารย์สอนหนังสือ ทั้งคู่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีรายได้รวมกันเดือนละประมาณ 30,000 บาทส่วนพี่ชายก็กำลังเรียนในระดับปริญญาตรีเช่นเดียวกันกับพิเชษฐ์ ครอบครัวของพิเชษฐ์ไม่มีปัญหาแต่อย่างใด บิดากับมารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน ที่บ้านที่เป็นของตนเอง

พิเชษฐ์ได้รับเงินจากบิดามารดาประมาณเดือนละ 2,500 บาท แต่เขายังมีรายได้จากการทำงานให้ร้านคอมพิวเตอร์แห่งหนึ่ง มีรายได้พิเศษประมาณเดือนละ 5,000 – 10,000 บาท ซึ่งพิเชษฐ์บอกว่าบางเดือนที่มีเทศกาล ต้องซื้อของขวัญให้เพื่อนหรือแฟน ก็ต้องหางานพิเศษทำเพิ่ม

ในแต่ละเดือน พิเชษฐ์จะไปเที่ยวผับประมาณ เดือนละ 1 – 2 ครั้ง โดยตามปกติจะไปเดือนละครั้ง ไปไม่บ่อยนัก เพราะต้องเรียนหนัก โดยที่คณะและมหาวิทยาลัยที่พิเชษฐ์ศึกษาอยู่ค่อนข้างเข้มงวดเรื่องการเรียนมาก มีจำนวนนักศึกษาที่ถูกรีไทร์เป็นจำนวนมากในแต่ละเทอม แต่ถ้าเป็นช่วงปิดเทอมก็อาจจะได้ไปประมาณเดือนละ 3-4 ครั้ง

พิเชษฐ์มักจะไปเที่ยวผับย่านถนน อาร์ ซี เอ เป็นส่วนใหญ่ บางทีก็ไปเที่ยวผับย่านถนนสุขุมวิทบ้าง พิเชษฐ์จะไปกับกลุ่มเพื่อน ๆ ที่เรียนด้วยกันที่มหาวิทยาลัย เพื่อน ๆ ของเขาคนอื่น ๆ หรือว่าที่เรียนอยู่มหาวิทยาลัยเดียวกันก็มักจะเลือกที่มาเที่ยวที่ อาร์ ซี เอ เป็นส่วนใหญ่ นาน ๆ ที ก็จะไปเที่ยวตามผับที่ตั้ง ๆ บ้าง ส่วนใหญ่จะเป็นร้านที่เปิดใหม่ และเป็นที่ยู๊จักของวัยรุ่น

เขาไม่ใช่คนที่พิถีพิถันกับการแต่งตัวมากนัก และไม่จำเป็นต้องแต่งตามแฟชั่นมากนักด้วย โดยเขาจะแต่งตัวแบบธรรมดา ให้ดูดีก็พอ เช่น เสื้อเชิ้ต กางเกง รองเท้าหนัง แต่ว่าต้องให้ดูเรียบร้อย ดูดี ไม่ใช่ใส่รองเท้าแตะ หัวฟู เพื่อเวลาไปขอเบอร์โทรศัพท์จากผู้หญิงที่เจอในผับแล้ว จะได้ดูไม่น่าเกลียด

กลุ่มเพื่อนของพิเชษฐ์ที่ไปเที่ยวด้วยกันจะเป็นกลุ่มประจำ ประมาณ 5-6 คน พิเชษฐ์และเพื่อน ๆ จะดื่มสุราทุกคน โดยจะดื่มทุกครั้งไปเที่ยวผับ หากไม่ไปเที่ยวก็จะไม่ดื่ม พวกเขาจึงดื่มสุราประมาณ สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง การดื่มสุราทำให้พวกเขากล้าที่จะแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับทางเพศมากขึ้น ที่ไม่สามารถแสดงได้ในที่อื่น ๆ เช่น การเข้าไปขอเบอร์โทรศัพท์ของหญิงสาวที่พบกันเ็นผับ

พิเชษฐ์บอกว่าเวลาไปเที่ยวผับเขาจะคอยมองสาว ๆ ที่เขาชอบและดูท่าทางว่าผู้หญิงคนนั้นจะสนใจ เขาตอบหรือไม่ เขาบอกว่าจะต้องดูให้แน่ใจก่อนจริง ๆ ว่าผู้หญิงคนนั้นสนใจเขา วิธีที่จะรู้ว่าผู้หญิงคนนั้นสนใจหรือไม่ก็คือ เมื่อมองผู้หญิงคนนั้นนาน ๆ แล้ว ผู้หญิงคนนั้นหันมามองตอบ บางครั้งก็สบตากัน หรือยิ้มตอบ เมื่อเขายิ้มหรือพยักหน้าให้ จากนั้นพิเชษฐ์จะเข้าไปแนะนำตัวก่อน เอานามบัตรให้ผู้หญิงไป แล้วค่อยถามชื่อ ชวนคุย แล้วขอเบอร์โทรศัพท์ ส่วนใหญ่ที่เคยเข้าไปคุยด้วย ผู้หญิงจะเอาโทรศัพท์ของเธอมากดเบอร์โทรศัพท์ที่ให้ดู ถ้าหาก

ต้องการพาผู้หญิงคนนั้นกลับไปด้วย ก็มักจะใช้คำพูดชักชวนว่าไปหาอะไรทานก่อนกลับบ้านหรือไม่ แต่ส่วนใหญ่แล้วจะแลกเปลี่ยนโทรศัพท์กันเฉย ๆ จากนั้นก็ค่อยคุยโทรศัพท์กันเพื่อสร้างความสนิทสนม

พิเชษฐสูญเสียค่าใช้จ่ายในการไปเที่ยวผับครั้งละประมาณ 300-500 บาท เขากับเพื่อน ๆ ไม่เคยทดลองยาเสพติดอื่น ๆ และไม่เคยจะคิดทดลอง เพราะทราบดีถึงผลเสียของมัน และเขาไม่มีเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องไปเที่ยวแต่อย่างใด

ถ้าถามว่าพิเชษฐรู้จักผับจากที่ไหน เขาบอกว่า เพื่อน ๆ พาไป พิศุทธิรู้จักผับครั้งแรกจากการไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ โดยส่วนใหญ่เขาจึงไปกับกลุ่มเพื่อนผู้ชายที่เรียนอยู่มหาวิทยาลัยเดียวกัน ที่สนิทกันก็มีอยู่ประมาณ 6-8 คน

ส่วนใหญ่เพื่อนในกลุ่มที่ไปเที่ยวด้วยจะเคยมีเพศสัมพันธ์ แต่บางคนก็ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ พิศุทธิให้ความเห็นว่าเพื่อนไม่ได้มีอิทธิพลกับเขาโดยตรงในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ โดยเพื่อนไม่ได้เร่งเร้าหรือยั่วยุให้มีเพศสัมพันธ์ แต่การเห็นตัวอย่างจากเพื่อน ทำให้เกิดความอยากรู้ อยากทดลอง และเห็นว่าเพื่อนทำได้ ตนเองก็ทำได้ โดยไม่เสียหายอะไร

พิเชษฐมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับแฟนเมื่ออายุ 19 ปี โดยแฟนเป็นเพื่อนของเพื่อนอีกทีหนึ่ง เขาเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนเพียงคนเดียว และไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ โดยเขาให้เหตุผลว่าไม่กล้าเข้าและกลัวติดโรคทางเพศสัมพันธ์ กับผู้หญิงที่พบกันในผับ เขาไม่เคยสนิทสนม หรือว่าคบหากับผู้หญิงคนไหนถึงขั้นที่มีเพศสัมพันธ์กันแต่อย่างใด

พิเชษฐให้ความเห็นเกี่ยวกับ อาร์ ซี เอ ว่า ในปัจจุบัน ยังดีกว่าเมื่อตอนที่ยังไม่มีการกวดขันเรื่องการจัดระเบียบสังคม ตอนนั้น เด็กอายุประมาณ 13-15 ปี ก็มาเที่ยวที่อาร์ ซี เอ กัน แต่งตัวกันตามแฟชั่น มาจับกลุ่มกันอยู่ตามร้านที่ไม่ใช่ผับ หรือไม่ก็บริเวณหน้าร้านรูด ร้านเบบี๋ บริงค์ แต่พอมีจัดระเบียบสังคมเด็กกลุ่มนี้ก็หายไป ซึ่งเขาคิดว่าเด็กเหล่านี้ยังเด็กเกินไปที่จะมาเที่ยวกลางคืน คนที่มาเที่ยวกลางคืนได้ อย่างน้อยควรเรียนอยู่ในระดับมหาวิทยาลัยแล้ว

เขาเล่าให้ฟังว่า ในทุก ๆ วัน หลังจากที่ผับแต่ละร้านที่ อาร์ ซี เอ เลิกแล้ว คือ เปิดไฟสว่าง เพื่อให้ลูกค้าได้เริ่มสั่งให้เซ็คบิล จะเป็นช่วงเวลาที่พวกเขาและเพื่อน ๆ เรียกว่า ช่วงเก็บตก ใครที่ยังไม่ได้ขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงที่เลี้ยงไว้ เมื่อเปิดไฟนอกจากจะให้เห็นหน้าตากันชัด ๆ แล้วว่าน่าดึงดูดใจมากน้อยแค่ไหน พอใจที่จะสานสัมพันธ์กันต่อหรือไม่ ก็จะเดินเข้าไปขอเบอร์โทรศัพท์กันตอนนั้น ซึ่งเขาบอกว่าผู้หญิงที่สนใจเขาอยู่ก็จะไม่เดินออกจากร้านทันที เมื่อร้านปิด แต่จะยืนพูดคุยหรือดื่มเครื่องดื่มอยู่สักพักหนึ่ง

เคยมีเพื่อนบางคนเล่าให้ฟังเหมือนกันว่า จะมีเด็กผู้หญิงอยู่เป็นบางคนที่จะยืนอยู่บริเวณด้านหน้าร้านหลังจากที่ผับเลิกแล้ว ซึ่งกลุ่มผู้หญิงเหล่านี้ เพื่อนบางคนจะสามารถดูออกว่า ใครที่จะไปต่อกับพวกเขาได้บ้าง เขาจะขับรถเข้ามาจอด แล้วเดินไปชักชวนให้ไปทานข้าวต่อด้วยกัน หรือก็ชวนไปเที่ยวต่อที่อื่น ซึ่งจะมีผู้หญิงบางคนที่ยินยอมไปด้วย บางคนก็ยินยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์กันในภายหลัง แต่เขากับเพื่อนกลุ่มที่ไปเที่ยวด้วยกันประจำ

จะไม่เคยทำลักษณะดังกล่าว โดยเขาให้ความเห็นว่า พวกเขาอาจจะนั่งรถแท็กซี่มาเที่ยว จึงไม่มีรถที่จะชนผู้หญิง ไปด้วยได้

จุดมุ่งหมายหลักของการเที่ยวผับของพิเชษฐก็คือ ไปพักผ่อน คลายเครียด ได้ไปตะโกนร้องเพลงดัง ๆ ส่วนการได้ทำความรู้จักกับเพศตรงกันข้าม พิเชษฐเห็นว่าเป็นธรรมชาติของผู้ชายทุกคนอยู่แล้ว และที่ผับก็ไม่มีใครว่าหากผู้ชายจะเข้าไปทำความรู้จักกับผู้หญิงซึ่งไม่เคยรู้จักกันมาก่อน เขาเห็นว่าผับเป็นจุดที่ทำให้ผู้ชายกับผู้หญิงเจอกันง่าย แต่ไม่ใช่ว่าทั้งสองฝ่ายนั้น จะมาเที่ยวผับเพื่อแสวงหาการมีเพศสัมพันธ์แต่เพียงอย่างเดียว การมาเที่ยวผับของเขา ก็ทำให้ได้เจอกับพี่ ๆ ที่ทำงานอยู่เว็บไซต์แห่งหนึ่ง เมื่อทราบว่าเขาสนใจและมีความรู้เกี่ยวกับด้านคอมพิวเตอร์ ก็ชักชวนให้ไปทำงานพิเศษ

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมุติฐาน

- 1.พิเชษฐใช้บริการไม่บ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 2.พิเชษฐไปเที่ยวผับกับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 3.พิเชษฐไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 4.พิเชษฐไม่ยอมรับวัฒนธรรมของผับ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 5.พิเชษฐดื่มสุราบ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 6.พิเชษฐไม่ใช้ยาเสพติด และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

4. นายรัตนชัย (ชื่อสมมุติ) เพศชาย อายุ 21 ปี

ภูมิลำเนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป

รัตนชัย อายุ 21 ปี เป็นคนผิวขาว รูปร่างค่อนข้างท้วม สูงประมาณ 165 ซม. หน้าตาดี รัตนชัยเป็นคน อธิษาศัยดี ท่าทางเรียบร้อย คุยเก่ง และมักมีมุขตลก ๆ พุดแทรกให้คู่สนทนาได้หัวเราะอยู่เสมอ รัตนชัยกำลัง ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง รัตนชัยมีพี่น้องทั้งหมด 6 คน เป็น พี่สาว 3 คน พี่ชาย 1 คน และน้องชายอีก 1 คน

บิดากับมารดาของรัตนชัยหย่ากันเมื่อหลายปีก่อน บิดาประกอบอาชีพเป็นพ่อครัว ที่ร้านอาหารไทยใน ประเทศสหรัฐอเมริกา มีรายได้คิดเป็นเงินไทยประมาณ 200,000 บาทต่อเดือน ส่วนมารดาของรัตนชัยเป็น แม่บ้าน เขาพักอาศัยอยู่ที่บ้านของตัวเองในจังหวัดกรุงเทพมหานครกับมารดาและพี่ ๆ ส่วนน้องชายอีก 1 คน ขณะนี้ศึกษาในระดับปริญญาตรีอยู่ประเทศ สหรัฐอเมริกาและอาศัยอยู่กับบิดา แม้บิดากับมารดาจะแยกทางกัน

แต่ก็ยังคงติดต่อกันอยู่ และมักจะแลกเปลี่ยนข่าวสารกันเรื่องลูกอยู่เสมอ บิดาเป็นคนส่งค่าใช้จ่ายในบ้านและส่งลูกแต่ละคนเรียนหนังสือมาให้มารดาทุกเดือน

รัตนชัยได้รับเงินสำหรับใช้จ่ายในเรื่องต่าง ๆ ประมาณเดือนละ 4,000-5,000 บาท ต่อเดือน ซึ่งเขาบอกว่าเพียงพอแล้ว หากมีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เป็นพิเศษ เขาก็จะขอจากมารดาเป็นครั้งคราวไป

ปกติแล้ว รัตนชัยจะมีกลุ่มเพื่อนสนิท 4 คนที่ไปเที่ยวผับด้วยกันเป็นประจำเขาและเพื่อน ๆ ล้วนแต่บอกว่ายังไม่มีแฟนและมักชอบไปจีบสาว ๆ ที่ อาร์ ซี เอ ซึ่งเขามักจะไปทุกสัปดาห์ หรือประมาณสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เพื่อนของรัตนชัยทุกคนที่อยู่ในกลุ่มเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว และจะพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงบ้างเป็นบางครั้ง บางทีก็เป็นเรื่องที่ปรึกษา ขอความเห็นกัน บางทีก็เป็นเรื่องคุยกันสนุก ๆ การมีเพื่อนในกลุ่มที่สนิทและเปิดเผยในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นั้น ทำให้รัตนชัยเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา ไม่ใช่เป็นพฤติกรรมที่ต้องทำให้กลุ่มเพื่อนยอมรับแต่อย่างใด

รัตนชัยมาเที่ยวผับครั้งแรกจากการที่เพื่อนชักชวน ตั้งแต่ตอนที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมปลาย แต่โดยส่วนตัวเขารู้สึกว่าผับเป็นอะไรจากสื่อต่าง ๆ และจากการใช้ชีวิตประจำวัน ช่วงที่เที่ยวผับใหม่ ๆ จะมานาน ๆ ครั้ง แต่ช่วงนี้บ่อยครั้งขึ้น มีบางช่วงเหมือนกัน ที่กลุ่มเพื่อนของรัตนชัยรู้สึกว่างและอยากเที่ยวบ่อย ๆ ครั้ง ก็จะมีชักชวนกันมาบ่อยเป็นพิเศษ

สิ่งที่จูงใจให้เขามาเที่ยวผับนั้น เขาบอกว่า เพื่อความสนุกสนาน บันเทิงและการจีบผู้หญิงที่มาเที่ยวที่ผับ การพักผ่อนของเขาส่วนใหญ่ คือ การไปดูภาพยนตร์ตามโรงภาพยนตร์กับเพื่อน ๆ หรือการไปเดินช้อปปิ้งตามห้างสรรพสินค้า แต่การมาเที่ยวผับก็ถือเป็นการพักผ่อนอย่างหนึ่งที่เขาารู้สึกว่า จะต้องไป หากวันระยะไม่ได้ไปนาน ๆ

ก่อนออกไปเที่ยวผับ รัตนชัยจะใช้เวลาแต่งตัวนานมาก เขาบอกว่า เขาต้องการที่จะทำให้ตัวเองดูดีที่สุด อย่างน้อยก็ต้องให้ดูเด่น เพื่อจะได้เป็นจุดสนใจ

ค่าใช้จ่ายในการไปเที่ยวผับแต่ละครั้งของรัตนชัยจะอยู่ที่ 500 บาท เขาจะดื่มสุร่าบ้างเล็กน้อย แต่จะไม่ดื่มจนเมา ไม่สามารถครองสติได้ เพราะถ้าเมาสุร่าแล้ว เขาให้เหตุผลว่าจะจีบผู้หญิงไม่ได้ รัตนชัยจะดื่มสุร่าทุกครั้งที่มาเที่ยวผับ เมื่อไม่ได้มาเที่ยวก็มักจะไม่มีโอกาสได้ดื่มสุร่าเท่าใดนัก เขาจึงดื่มสุร่าประมาณสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

ส่วนบุหรี่ยี่นั้น รัตนชัยจะสูบบุหรี่ทุกครั้งไปเที่ยวผับ เขามักจะหาซื้อบุหรี่แปลก ๆ ที่ไม่มีนิโคตินบ้าง หรือมีกลิ่นช็อคโกแลตบ้าง กลิ่นสตอร์เบอร์รี่บ้าง บางทีก็ได้จากน้องชายที่เรียนอยู่อเมริกาไปด้วย เพื่อสูบในผับ แต่ถ้าไม่มีก็จะสูบบุหรี่นอกยี่ห้อ More ซึ่งเป็นบุหรี่ยี่มวนเล็ก ๆ แต่หาซื้อได้ทั่วไป

ส่วนยาเสพติดอื่น ๆ รัตนชัยบอกว่าเคยลองทุกอย่าง แต่ลองแค่พอรู้เท่านั้น เขายืนยันว่าไม่ได้ติดยาเสพติดแต่อย่างใด เหตุผลที่เขาใช้ยาเสพติดนั้น เพราะต้องการอยากทดลองว่าเมื่อเสพเข้าไปแล้วจะเป็นอย่างไร ยาเสพติดที่เขาเคยเสพเมื่อมาเที่ยวผับนั้น ได้แก่ ยาบ้า ยาอี ซึ่งเคยแค่ครั้งเดียวกับกลุ่มเพื่อนสนิทที่มาเที่ยวด้วยกัน ยาเสพติดที่ได้มานั้น มาจากเพื่อนเขาก็คือ ซึ่งเพื่อนคนอื่น ๆ ก็เหมือนกับรัตนชัย ทุกคนเสพยาเสพติดก็เพื่อต้องการจะทดลองเท่านั้น ไม่มีใครเสพติดแต่อย่างใด

เวลาที่เขาเจอผู้หญิงที่เขาสนใจในฝัน เขามักจะเข้าไปแนะนำตัวก่อน ว่าชื่ออะไร เรียนอยู่ที่ไหน จะรังเกียจไหม ถ้าหากเขาอยากจะรู้จัก เมื่อทำความรู้จักเบื้องต้นได้แล้ว เขาก็จะถามชื่อ ที่อยู่ที่เรียนของผู้หญิงคนนั้น หลังจากนั้นก็จะชวนคุยเรื่องสัพเพเหระทั่ว ๆ ไป หากผู้หญิงคนนั้นรับไมตรีที่ยื่นให้

เมื่อขับเลิก พิจารณาแล้วเห็นว่ามีโอกาส รัตนชัยมักจะชวนผู้หญิงไปที่หอพักของเพื่อนต่อ เขามักจะใช้คำพูดชักชวนว่า จะรีบกลับไหม ไปนั่งเล่น หรือไปทานอะไรต่อที่หอพักของเพื่อนของเขาไหม โดยพูดติดตลกว่าคืนนี้ไม่กลับบ้าน เพราะหนีแม่มาเที่ยว

หากผู้หญิงยอมไปด้วย เขาบอกว่าเขาก็คาดคะเน โอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเธอแล้ว ห้าสิบเปอร์เซ็นต์ โดยห้องของเพื่อนที่รัตนชัยไป จะเป็นคอนโดมิเนียมแบบแยกห้องนอนกับห้องนั่งเล่น ตอนแรกรัตนชัยจะชวนผู้หญิงนั่งอยู่ข้างนอก หลังจากที่ได้พูดคุยกันสักพัก รัตนชัยก็จะบอกว่ารู้สึกง่วงนอน จากนั้นก็จะชวนเธอเข้าไปในห้องนอนเพื่อน ผู้หญิงบางคนก็ยินยอมเข้าไปและมีเพศสัมพันธ์กัน แต่บางคนก็ไม่ยินยอมที่จะเข้าไป

รัตนชัยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 13 ปี กับเพื่อนของเพื่อน จากนั้นก็มีประสบการณ์อีกหลายครั้งกับเพื่อนบ้าง กับแฟนบ้าง หรือกับผู้หญิงที่รู้จักบ้าง

เขาให้ความเห็นว่าฝับมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์มากเพราะบรรยากาศของฝับเปิดเผยในเรื่องทางเพศมากอยู่แล้ว ประกอบกับความมั่นใจที่เกิดจากการดื่มสุรา และการเห็นผู้หญิงแต่งตัวโป๊ ทำให้เกิดความรู้สึกทางเพศ

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมุติฐาน

1. รัตนชัยใช้บริการฝับไม่บ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
2. รัตนชัยไปเที่ยวฝับกับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
3. รัตนชัยไปเที่ยวฝับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
4. รัตนชัยไม่ยอมรับวัฒนธรรมของฝับ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
5. รัตนชัยดื่มสุราบ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
6. รัตนชัยไม่ใช้ยาเสพติด และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

5. นายคมสันต์ (ชื่อสมมุติ) เพศชาย อายุ 20 ปี

ภูมิลำเนา จังหวัดชลบุรี

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป

คมสันต์เป็นชายหนุ่มผิวสองสี สูง รูปร่างดี หน้าตาธรรมดา คมสันต์เป็นชายหนุ่มที่ดูท่าทางเรียบร้อย พูดเสียงค่อย ๆ เบา ๆ ดูท่าทางขี้อาย แต่งกายด้วยเสื้อยืด กางเกงยีนส์ธรรมดา เขากำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย

เอกชนแห่งหนึ่ง อยู่คณะวิศวกรรมศาสตร์ ปี 2 คมสันต์เกิดที่จังหวัดชลบุรี เขาเรียนอยู่ที่นั่นจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และสอบเอ็นทรานซ์ติดที่กรุงเทพฯ จึงมาอาศัยอยู่ที่หอพักใกล้มหาวิทยาลัย

บิดาของคมสันต์จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนมารดาจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้งคู่รับราชการมีรายได้รวมกันประมาณเดือนละ 40,000 บาท คมสันต์มีพี่ชายอีก 1 คน ขณะนี้ทำงานแล้ว คมสันต์ได้รับเงินสำหรับใช้จ่ายเดือนละ 10,000 บาท เนื่องจากเขาต้องพักอยู่หอพัก และซื้อหาอาหารกินเอง บิดากับมารดาของคมสันต์อยู่ด้วยกัน และไม่มีปัญหาในครอบครัวกันแต่อย่างใด

การมาอยู่ที่หอพักทำให้คมสันต์ไปไหนมาไหนกับเพื่อน ๆ เสมอ หลาย ๆ ครั้ง ถึงแม้จะไม่อยากไป แต่เพื่อนก็มาเค้นคยอที่หอพัก ทำให้ต้องไปด้วยในที่สุด คมสันต์ไปเที่ยวผับบ่อยกว่า เดือนละ 1 ครั้ง ส่วนใหญ่เพื่อน ๆ มักจะขลุกกันอยู่ที่ร้านเกมคอมพิวเตอร์ หรือไม่ก็นั่งกินสุรากันที่บ้านเพื่อนมากกว่า เขาจึงดื่มสุรามากกว่าเดือนละ 4 ครั้ง บางทีอาจจะเดือนละ 6-7 ครั้ง ส่วนใหญ่จะไปรวมตัวกันที่บ้านเช่าของเพื่อนคนหนึ่ง

ส่วนยาเสพติดอื่น ๆ นอกจากสุราแล้ว คมสันต์ไม่เคยทดลอง แม้กระทั่งบุหรี่ยก็ตาม เพื่อน ๆ ในกลุ่มมีบางคนสูบบุหรี่ แต่ไม่เคยมีใครที่เสพยาเสพติด หรือเคยทดลองใช้ยาเสพติดมาก่อน

คมสันต์มาเที่ยวผับครั้งแรกที่กรุงเทพฯ ที่ย่านถนน อาร์ ซี เอ หลังจากที่ได้ยินเพื่อน ๆ และใคร ๆ พูดถึงมาเป็นเวลานาน ทำให้นึกอยากจะไปเที่ยวบ้าง โดยเฉพาะ กิตติศัพท์ของ อาร์ ซี เอ เรื่องที่มีเด็กสาวเป็นจำนวนมากสวย ๆ และแต่งตัวโก้ ครั้งแรกคมสันต์ไปกับเพื่อนที่เรียนอยู่ด้วยกัน จำนวนหลายคน จากนั้นก็ได้ไปเที่ยวผับย่านอื่นบ้าง แต่ก็รู้สึกชอบใจผับย่านถนน อาร์ ซี เอ มากที่สุด เพราะรู้สึกว่าคุณที่ไปเที่ยวจะอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน และการได้ไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม ได้ดื่มสุรา ได้เต้น ก็ทำให้สนุกสนานดี

นอกจากนั้น เพื่อน ๆ ในกลุ่ม รวมทั้งคมสันต์ ก็จะมอง ๆ สาว ๆ ที่มาเที่ยวบ้าง แต่ไม่กล้าเข้าไปจีบ เพราะไม่รู้ว่าพูดอะไร และกลัวผู้หญิงปฏิเสธ คมสันต์กับเพื่อน ๆ ใช้วิธีดื่มสุราให้มีความกล้า แต่เขาบอกว่า มักจะเมาจนเสียก่อน และก็ยังไม่กล้าที่จะจีบผู้หญิงอยู่ดี

คมสันต์ยังไม่มีแฟน เพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่จะยังไม่มีแฟน ยกเว้นเพื่อนคนหนึ่ง ซึ่งค่อนข้างมีฐานะจะพาแฟนไปด้วยตลอด และไม่ค่อยจะซ้ำหน้า เพื่อนสนิทในกลุ่มของเขาส่วนใหญ่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์แต่อย่างใด

คมสันต์ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ และไม่เคยมองกับผู้หญิงขายบริการ เพราะเกรงว่าจะติดโรคเอดส์ เขาให้ความเห็นถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นสมัยนี้ว่าง่ายต่อการมีเพศสัมพันธ์กันมากเกินไป วัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยบางคนก็มีเพศสัมพันธ์กันและอาศัยอยู่ด้วยกันเหมือน สามี-ภรรยา เขาบอกว่าถ้าบิดามารดาของวัยรุ่นดังกล่าวรู้เข้า ก็คงจะเกิดความเสียใจมาก

เขาให้ความเห็นว่า ผู้หญิงสาวเดี๋ยวนี้ เสียความบริสุทธิ์ง่ายไป เพราะความอยากลอง และอยากรู้ โดยไม่คำนึงถึงผลที่ตามมา

ค่าใช้จ่ายในการมาเที่ยวผับแต่ละครั้ง คมสันต์กับเพื่อน ๆ แบ่งกันออกกันแล้วจะตกประมาณ คนละ 400-500 ซึ่งเขากับเพื่อน ๆ เห็นว่าเป็นราคาที่ค่อนข้างสูงไป เมื่อเปรียบเทียบกับการนั่งดื่มสุราอยู่ที่บ้าน ทำให้พวกเขา

ไม่ค่อยเกี่ยวกันบ่อยนัก มักจะเป็นโอกาสพิเศษจริง ๆ จึงจะชักชวนให้พวกเขามาเที่ยวได้ เช่น สอบเสร็จ, เทศกาล, ไม่ได้เที่ยวมาเป็นเวลานาน เป็นต้น

วัตถุประสงค์หลักที่พวกเขาเที่ยวผับ ก็เพื่อความสนุกสนานบันเทิง ผ่อนคลายความตึงเครียด และเป็น การ “ฉลอง” บางทีก็ฉลองสอบเสร็จ บางทีก็ฉลองวันเกิดเพื่อนในกลุ่ม บางทีก็ฉลองปีใหม่

คมสันต์พูดถึงบรรยากาศในผับว่า ค่อนข้างล่อแหลม และส่อไปในทางเพศ บางทีดีเจที่เปิดแผ่นเสียง ก็ มักจะพูดว่า “ใครโสดยกมือขึ้น” หรือ “เชื่อว่าผู้หญิงชุดสีด่าจะใจง่าย” หรือ “ใครลุกขึ้นเต้น ขอให้โต๊ะข้าง ๆ มาคุย ด้วย”

เขาให้ความเห็นว่า เหมือนกับยิวให้ผู้ชายกับผู้หญิงที่มาเที่ยวจับกันหรือทำความรู้จักกัน บางทีก็เห็นผู้ชาย ขอเบอร์ผู้หญิง เห็นผู้หญิงให้เบอร์ผู้ชายอยู่ทั่วไปในผับ เหมือนเป็นเรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้นในผับ

คมสันต์รู้สึกอายหรือละอาย ไม่กล้าที่จะทำตามใจตัวเองทุกอย่าง เมื่อมาเที่ยวผับ ไม่ว่าจะเป็นการเดินจำ ด้วยท่าแปลก ๆ การร้องตะโกน การเข้าไปคุยกับผู้หญิง เขาบอกว่าคนอื่น ๆ อาจจะได้ แต่เขารู้สึกว่ามันน่าอาย และไม่เหมาะที่จะทำในผับ

คมสันต์ให้ความเห็นว่า ผู้ชายที่ร้อยทั้งร้อย เมื่อไปเที่ยวผับเจอผู้หญิงสวย ก็ต้องอยากรู้จัก ในกลุ่มของ ผู้หญิงที่รับไมตรีจากผู้ชาย อาจจะมีบางคนที่มีความประพฤติไม่ดีในเรื่องทางเพศ ทำให้ผับดูเป็นเหมือนที่ที่ทำให้ มีอิทธิพลในการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมุติฐาน

1. คมสันต์ใช้บริการผับไม่บ่อยครั้ง และไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
2. คมสันต์ไปเที่ยวผับกับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ และไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
3. คมสันต์ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ และไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
4. คมสันต์ยอมรับวัฒนธรรมของผับ และไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
5. คมสันต์ดื่มสุราบ่อยครั้ง และไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
6. คมสันต์ไม่ใช้ยาเสพติด และไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

6. นางสาวธิดารัตน์ (ชื่อสมมุติ) เพศหญิง อายุ 22 ปี

ภูมิลำเนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป

ธิดารัตน์เป็นหญิงสาวผิวสองสี สูง รูปร่างและหน้าตาดี ธิดารัตน์มักแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ตัดจากร้านดัง ย่านสยามสแควร์ ดูท่าทางเป็นสาวมั่นใจที่เรียกกันตามภาษาวัยรุ่นว่า เป็นสาวเปรี้ยว เธอเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ตอนนี้อกำลังศึกษาอยู่คณะนิเทศศาสตร์ ปี 4 ธิดารัตน์เกิดที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร และอาศัยอยู่ที่นี้ตลอดมาตั้งแต่ยังเล็ก ครอบครัวของเธอค่อนข้างมีฐานะ ทั้งบิดามารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี บิดามารดามีรายได้รวมกันประมาณเดือนละ 50,000 - 60,000 บาท

ธิดารัตน์พักอาศัยอยู่ที่คอนโดมิเนียมย่านงามวงศ์วานคนเดียว เธอจะกลับบ้านไปหาบิดากับมารดาบ้าง ประมาณเดือนละครั้ง ส่วนใหญ่บิดากับมารดาจะเป็นฝ่ายมาหาที่คอนโด แต่ก็ไม่ได้พักอยู่ด้วย บางทีก็มาเยี่ยม บางทีก็เอาเงินมาให้ ธิดารัตน์ได้รับเงินจากบิดามารดาประมาณเดือนละ 10,000 - 15,000 บาท ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของเธอคือเสื้อผ้า รองเท้า น้ำหอม และเครื่องสำอาง

ธิดารัตน์ไปเที่ยวผับประมาณ สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง เธอมักจะไปเที่ยวผับย่านถนนสุขุมวิท และประชาชื่น นาน ๆ ครั้งจึงจะไปเที่ยวอาร์ ซี เอ ธิดารัตน์ให้เหตุผลว่า “ อาร์ ซี เอ มีแต่พวกเด็กเถื่อน ๆ เธอบอกว่า การไปเที่ยวที่อาร์ ซี เอ ทำให้เธอรู้สึกที่ตัวเองเป็นผู้ใหญ่ กว่าวัยรุ่นทั่วไปที่ไปเที่ยวอาร์ ซี เอ มาก วัยรุ่นพวกนี้ชอบจับกลุ่มกัน ส่งเสียงเจี๊ยวจ๊าว ทำพฤติกรรมประหลาด ๆ โดยไม่อายใคร ส่วนใหญ่เธอมักจะไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนที่อายุมากกว่าเธอ กลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะมีอายุ 26-27 ปี ขึ้นไป หรือไม่ก็กลุ่มเพื่อนแฟนของเธอเอง ซึ่งมีอายุใกล้เคียงกับเพื่อนกลุ่มแรก

เธอเห็นว่าพฤติกรรมของแต่ละคนที่แสดงออกตามใจปรารถนาเมื่อมาเที่ยวผับนั้น เป็นพฤติกรรมที่ตกเป็นเรื่องของเด็ก ๆ ที่เธอไม่เห็นด้วย

เพื่อนกลุ่มนี้ มักจะมีอะไรที่คล้าย ๆ กันกับธิดารัตน์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแต่งตัว การคบกับเพื่อนชาย การชอบเที่ยวเหมือนกัน แต่พวกเธอก็ไม่ได้เหมือนไปเสียทั้งหมด บางที บางเรื่อง ธิดารัตน์ก็ต้องไปกับเพื่อนอีกกลุ่ม แต่ถ้าเป็นเรื่องเที่ยวแล้วล่ะก็ กลุ่มนี้จะถูกคอกันที่สุด เพื่อนในกลุ่มของธิดารัตน์ เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วทุกคน มีบางคนที่ผ่านมาการท้องและการทำแท้งมาแล้ว

ปกติ ธิดารัตน์จะเป็นคนที่แต่งตัวดีตลอดเวลาอยู่แล้ว และเวลาไปเที่ยวผับก็เช่นกัน เธอจะพยายามแต่งตัวให้ดูเซ็กซี่ แต่ดูเหมือน คุณมีฐานะ ทำให้คนที่มองการแต่งตัวของเธอก็จะทราบทันทีว่า ผู้หญิงคนนี้ คุณมีฐานะ เธอจะให้ความสำคัญและพิถีพิถันในการแต่งตัวมาก บางครั้งเมื่อเธอใส่ชุดสีแดง เธอจะทาเล็บด้วยสีแดง และถือกระเป๋ายี่ห้อหลุยส์ วิตตองสีแดง ไปด้วยกัน ธิดารัตน์แทบจะไม่เคยสระผมเองเลย เธอจะใช้บริการสระหรือโดร์ผมที่ร้านเสริมสวยตลอด เธอบอกว่าที่ห้องของเธอไม่ได้ซื้อยาสระผมเตรียมไว้เลย

เมื่อถามว่า ธิดารัตน์รู้จักผับได้ยังไง เธอบอกว่า เวลาที่มีผับที่ไหนเปิดใหม่ รุ่นพี่หรือกลุ่มเพื่อนแฟนของเธอ ก็จะชวนเธอไปทุกครั้ง

ธิดารัตน์มีแฟนมาแล้วหลายคน คนปัจจุบันอายุมากกว่าเธอ 4 ปี และคบกันมาได้ปีกว่าแล้ว เวลาธิดารัตน์ไปผับกับรุ่นพี่ก็มักจะมีผู้ชายมาจีบเสมอ ธิดารัตน์จึงรู้จักผู้ชายจากการมาเที่ยวผับมากมาย รวมทั้งแฟนคนปัจจุบันของเธอด้วย

ธิดารัตน์บอกถึงวิธีที่จะเลือกที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้ชายที่เธอพบในฝันว่า เวลาที่มีผู้ชายมาคุยด้วย ธิดารัตน์จะดูว่าผู้ชายคนนั้นเป็นใคร ทำงานอะไร ถ้าดูฐานะดี ก็จะให้เบอร์โทรศัพท์ แต่ถ้าทำทางไม่รวย ฐานะไม่ดี เธอก็จะไม่คุยต่อเลย

ถ้าให้เบอร์โทรศัพท์กับผู้ชายคนไหนไปแล้ว ผู้ชายคนนั้นไม่โทรศัพท์มา ธิดารัตน์ก็จะลองส่ง SMS (ข้อความสั้น ๆ ที่ส่งใช้พิมพ์จากทางโทรศัพท์เคลื่อนที่) ไปหาเขาดู เหมือนเป็นการทดสอบสอบถาม ผู้ชายคนนั้นว่าให้โทรศัพท์หาเธอได้

ธิดารัตน์เล่าว่า กับผู้ชายบางคน ก็มีความสัมพันธ์กันต่อ แต่ถ้าเป็นเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ จะต้องไม่ใช่คืนนั้นทันที เพราะธิดารัตน์จะพยายามรักษาภาพพจน์ไว้ก่อน และจะขั้บรถที่บิดากับมารดาให้เธอไว้ใช้กลับบ้านคนเดียวทุกครั้ง

สำหรับการมีความสัมพันธ์ทางเพศ เธอกล่าวว่า เวลาผู้ชายเข้ามาอดมาสัมผัส ผู้ชายคนนั้นก็รู้ว่าเราเคยมีเพศสัมพันธ์ จะทำเป็นปิด ทำเป็นอาย ผู้ชายก็จะว่า ทำเป็น กระแฉะ ดัดจริต เธอจึงยินยอมพร้อมใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่เธอพึงพอใจ แม้จะยังไม่ได้เป็นแฟนกัน เธอบอกว่า ถ้าหากไม่มีเพศสัมพันธ์กันแล้ว จะสามารถคบกันเป็นแฟนได้อย่างไร

ในเรื่องของการดื่มสุรา ธิดารัตน์จะดื่มทุกครั้งที่มาเที่ยวผับ นั่นคือ ประมาณสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง แต่ธิดารัตน์บอกว่าจะไม่ดื่มจนเมา อย่างมากก็แค่มีเมึ่ ๆ เพราะต้องขับรถกลับบ้านเอง เกรงว่าจะเกิดอันตราย และถ้าหากเมาสุรามาก ๆ ธิดารัตน์ก็กลัวว่าจะไม่สวย ส่วนยาเสพติดประเภทอื่นนั้น เธอบอกว่าเธอไม่เคยลอง แต่พี่ ๆ ที่ไปเที่ยวกับเธอเคยลอง พวกเขาบอกเธอว่า ลองแค่ให้พอรู้ เท่านั้น

ธิดารัตน์เลือกผับเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเป็นอันดับแรก เธอบอกว่า การได้ดื่มสุรา ได้เดิน เป็นการผ่อนคลายความเครียดที่ดีที่สุดของเธอ

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมติฐาน

- 1.ธิดารัตน์ใช้บริการผับบ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 2.ธิดารัตน์ไปเที่ยวผับกับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 3.ธิดารัตน์ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 4.ธิดารัตน์ไม่ยอมรับวัฒนธรรมของผับ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 5.ธิดารัตน์ดื่มสุราบ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 6.ธิดารัตน์ไม่ใช้ยาเสพติด และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

7. กนกวรรณ (ชื่อสมมุติ) เพศหญิง อายุ 22 ปี

ภูมิลำเนาเดิม จังหวัดจันทบุรี

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป

กนกวรรณเป็นหญิงสาวรูปร่างท้วม สูงประมาณ 158 ซม. ผิวสองสี อายุ 22 ปี เธออาศัยอยู่กับบิดามารดาที่บ้านของตัวเอง บิดากับมารดาของเธอทำงานเป็นชาวไร่ ชวนสวน โดยมีที่ดินของตัวเองทำสวนผลไม้ หรือทำนา กุ้งแล้วแต่ฤดูกาล ครอบครัวของเธอค่อนข้างมีปัญหา เนื่องจากบิดาของเธอมีภรรยาน้อยและยิ่งไปกว่านั้น ยังมีบุตรกับภรรยาน้อยอีก 1 คน นอกจากพี่น้องต่างมารดาแล้ว เธอมีพี่น้องที่เกิดจากมารดาเดียวกัน จำนวน 3 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 1 คน โดยเธอเป็นบุตรคนที่สอง และมีพี่สาวเป็นคนโต

ปัจจุบันกนกวรรณศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะรัฐศาสตร์ เธออาศัยอยู่บ้านที่บิดามารดาซื้อไว้ให้ และอยู่ที่ย่านลำสาละ กรุงเทพมหานคร กับพี่สาวและน้องชายมารดาเดียวกัน ส่วนบิดากับมารดาของเธอนั้นมีอาชีพเลี้ยงกุ้งและทำสวนผลไม้ อยู่ที่ จังหวัดจันทบุรี เธอบอกว่าเมื่อประมาณ 2 ปีที่แล้ว แม่ก็เรียลงบอ กุ้งที่บ้านเธอ จึงทำให้บิดากับมารดาประสบปัญหาขาดทุน ทำให้ฐานะทางบ้านไม่ค่อยจะดีนัก เธอเคยเรียนที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ อยู่ 1 เทอม แต่บิดากับมารดาไม่มีเงินจ่ายค่าเทอม ดังนั้นเธอจึงต้องออกมาเรียนที่ ม.รามคำแหง แต่ตอนนี้เธอบอกว่า ฐานะทางบ้านของเธอดีขึ้นแล้ว เมื่อมารดาขายที่ดินได้

กนกวรรณได้เงินจากบิดามารดาประมาณเดือนละ 4,000-5,000 บาท แต่มันมักจะไม่ใช่เพียงพอสำหรับเธอในแต่ละเดือน เพราะในแต่ละเดือนกนกวรรณจะใช้เงินในการซื้อเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า หรือเสริมสวยโดยการไต่ร ผม ทำเล็บ เป็นเงินจำนวนมาก ดังนั้นเธอมักจะหางานพิเศษ เช่น เป็น pretty girl หรือประชาสัมพันธ์โฆษณา สินค้า หรือขายบัตรเครดิตบ้าง หรือไม่ก็มักจะมีผู้ชายที่มาจีบหยิบยื่นให้

กนกวรรณมักจะออกไปเที่ยวผับกับเพื่อน ๆ ที่เคยเรียนด้วยกันสมัยมัธยม บางครั้งก็ออกไปเที่ยวกับผู้ชายที่มาจีบ เธอมักไปเที่ยวผับย่านสวนจตุจักรและสุขุมวิท ประมาณสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง เธอบอกว่าเวลาไปเที่ยวเพื่อนของเธอมักจะใช้บัตรเครดิตจ่าย ส่วนตัวเธอก็จะช่วยค่าใช้จ่ายประมาณ ครั้งละ 100-200 บาท

ส่วนผับย่านถนนนอร์ ซี เอ นั้น กนกวรรณกับเพื่อนก็ไปบ้าง แต่ไม่บ่อยเท่ากับแถวสุขุมวิทและจตุจักร เธอมักจะไปตามที่เพื่อนไป ไม่ค่อยยึดติดกับร้านและรูปแบบของสถานที่มากนัก เพื่อนชอบหรือสนุกที่ไหนก็จะไปที่นั่น

เพื่อนในกลุ่มของกนกวรรณที่ไปเที่ยวกันประจำจะมีผู้หญิงอีกหนึ่งคน ที่เป็นเพื่อนสนิทกันมาตั้งแต่เรียนชั้นมัธยม ส่วนใหญ่เพื่อนคนดังกล่าวจะชวนแฟนของเธอมาอีกหนึ่งคน กลุ่มเพื่อนเที่ยวของเธอจึงเป็นกลุ่มที่ไม่ใหญ่นัก เพื่อนสนิทของเธอนั้น เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ส่วนใหญ่จะเคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่เป็นแฟนด้วย

ก่อนออกไปเที่ยว กนกวรรณจะต้องไปไต่รผมที่ร้านทำผม และเธอจะเลือกแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่ทำให้เธอดูดีที่สุดในชุด แต่เธอบอกว่ามีอุปสรรคตรงที่เธอเป็นคนค่อนข้างอ้วน เวลาไปซื้อเสื้อผ้าก็ต้องเลือกเบอร์แอล หรือไม่ก็ต้องสั่งทางร้านตัด แต่กนกวรรณจะเป็นคนอ้วนที่กล้าแต่งตัวไป เธอบอกว่าถ้าผู้ชายชอบคนอวบ ๆ แบบเธอ เขาจะได้เข้ามาหา

เธอบอกว่าพยายามลดความอ้วนอยู่ เพราะผู้ชายหลายคนของเธอคบอยู่บอกให้ลด แต่เธอก็ลดไม่ได้ เธอบอกว่า ถึงแม้ว่าเธอจะดูอ้วน แต่เธอก็มั่นใจว่าหน้าอกซึ่งมีขนาดใหญ่ของเธอจะทำให้ผู้ชายชอบคนอ้วน ๆ แบบเธอได้

เวลาไปเที่ยวถนนกวรรณจะไม่ดื่มสุราเลย แต่ถ้าเป็นไวน์แล้ว เธอจะกินบ้าง วัตถุประสงค์ที่เธอไปเที่ยวนั้น เพื่อความสนุกสนานบันเทิง พักผ่อนหย่อนใจ ไปเดิน กับได้ไปเจอผู้ชาย ที่มีฐานะและดูดี เธอบอกว่าเธอไม่ได้ไปเพื่อไปดื่มสุรา แต่เธอบอกว่าเพื่อน ๆ ของเธอในกลุ่มที่ไปเที่ยวด้วยกันจะดื่มสุราบ้าง แต่ไม่ถึงกับเมา เมื่อถามถึงการใช้จ่ายติดอื่น ๆ เธอบอกว่าเธอและเพื่อน ๆ ไม่เคยใช้เลย และไม่คิดที่จะทดลองใช้แต่อย่างใด เพราะมีแต่ข้อเสีย และไม่เห็นข้อดีของมัน

ถนนกวรรณมีแฟนอยู่หลายคน แต่ละคนเธอก็เรียกว่าเป็นแฟนทั้งนั้น บางคนก็รู้จักจากเพื่อน ๆ พี่ ๆ แนะนำ บางคนก็รู้จักจากการเที่ยวผับ เธอบอกว่า เวลาเที่ยวผับเธอมักจะมองหาผู้ชายที่ดูท่าทางรวย ๆ แล้วก็มองเขาไว้ ถ้าเขามองกลับมาเธอก็จะยิ้มให้ ส่วนใหญ่ผู้ชายคนนั้นก็จะเดินเข้ามาคุยกับเธอเอง

ถนนกวรรณบอกว่าถ้าเป็นผู้ชายที่ดูท่าทางมีฐานะดี เธอก็จะให้เบอร์โทรศัพท์ แต่ถ้าเขาไม่โทรศัพท์มาหาในภายหลัง เธอก็จะเฉย ๆ ไม่ทำอะไร

ถนนกวรรณมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี กับแฟน ที่เคยเป็นเพื่อนเรียนชั้นมัธยมด้วยกัน เวลาที่ถนนกวรรณคบกับใคร แรก ๆ เธอจะไม่ยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์ โดยจะบอกว่า รอก่อนนะ ยังไม่ใช่ตอนนี้ พอคบไปได้ซักระยะหนึ่ง แล้วผู้ชายซื้อของให้ โดยเฉพาะของราคาแพง ๆ เธอก็จะยินยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย และหลังจากนั้น เธอก็จะพยายามให้ผู้ชายคนนั้นซื้อของให้เธออยู่ตลอด ของที่เธอมักให้ผู้ชายซื้อให้ ส่วนมากจะเป็นเสื้อผ้า เครื่องแต่งตัว ต่าง ๆ รวมไปถึงอาหาร และขนมที่เธอชอบด้วย เธอบอกว่า “ให้เขาไปก็ต้องเอาคืนสิ”

สาเหตุหลักที่ทำให้ถนนกวรรณมาเที่ยวผับนั้น เธอบอกว่า เป็นเพราะว่าได้รับความสนุกสนาน บันเทิง จากผับ และได้มาเที่ยวกับเพื่อน ๆ ได้รู้จักเพื่อนผู้ชายใหม่ ๆ ส่วนผลเสียที่เธอเห็นจากผับนั้น เธอบอกว่าทำให้สิ้นเปลืองเงิน ส่วนผลเสียด้านอื่น ๆ นั้น อยู่ที่ตัวบุคคลมากกว่า

สำหรับวัฒนธรรมของผับนั้น เธอเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่คนทั่วไป โดยเฉพาะวัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับ จะสามารถแสดงกิริยาท่าทางตามที่ตัวเองต้องการ แม้กระทั่งการแสดงความรักต่อกันระหว่างคู่หนุ่มสาว แต่เธอบอกว่าก็ต้องอยู่ในกรอบพอสมควร ไม่ใช่ว่าจะสามารถทำได้ทุกอย่าง เช่น ถ้าจะนอนลงไปกอดรัดพิดเหียงกัน ก็ดูจะเป็นการกระทำที่น่าเกลียดมากเกินไป

เมื่อถามถึงแนวทางในการควบคุมผลเสียที่เกิดจากผับ เธอให้ความเห็นว่านโยบายจ้ดระเบียบสังคมนั้นดีอยู่แล้ว แต่ละคร้านควรจะมีเข้มงวดไม่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าไปใช้บริการ ซึ่งเธอก็ว่าได้ผลดีขึ้น ดูจากน้องชายของเธอที่ปกติจะไปเที่ยวกับเพื่อนบ่อย ๆ แต่พอมีนโยบายนี้ ก็ไปเที่ยวน้อยลง เพราะกลัวว่าร้านที่ไปจะตรวจบัตร และถูกไม่ให้เข้าไปในร้าน

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมุติฐาน

- 1.กนกวรณใ้บริการับบ่อยครั้ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 2.กนกวรณไปเที่ยวับกับเพื่อนเป็นส่วนนใหญ่ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 3.กนกวรณไปเที่ยวับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 4.กนกวรณยอมรับวัฒนธรรมของับ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 5.กนกวรณดื่มสุราไม่บ่อยครั้ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 6.กนกวรณไม่ใช้ยาเสพติด และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

8. นางสาวนภา เพศหญิง อายุ 20 ปี

ภูมิลำเนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป

นภาอายุ 20 ปี เป็นคนหน้าตาและรูปร่างดี ผิวค่อนข้างขาว มีบุคลิกค่อนข้างดูเป็นสาวห้าว ๆ คุยเก่ง เสียงดัง และอารมณ์ดี ยิ้มง่าย ดูท่าทางเป็นมิตร นภาแต่งกายด้วยชุดนักศึกษาทั่วไป ใส่เครื่องประดับจำพวก ลูกปัดตามสมัยนิยม

นภาเกิดที่กรุงเทพมหานคร และกำลังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง คณะมนุษยศาสตร์ สาขา การโรงแรม นภาอาศัยอยู่กับบิดาและมารดาในกรุงเทพมหานคร บิดาของเธอจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ปัจจุบันทำงานเป็นพนักงานการไฟฟ้า ส่วนมารดาเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ปัจจุบันไม่ได้ทำงาน แต่เป็นแม่บ้าน อยู่บ้านเฉย ๆ รายได้ที่บิดากับมารดาได้รับมีรายได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ 17,000 – 18,000 บาท นภาจะได้รับเงินจากบิดากับมารดาให้ใช้จ่ายเป็นค่าขนม เดือนละประมาณ 4,000 – 5,000 บาท

นภาบอกว่าบิดากับมารดานภาจะหวงนภามาก เพราะเป็นลูกสาวและเป็นลูกเพียงคนเดียว จึงห้ามไม่ให้คบเพื่อนผู้ชายเด็ดขาด เวลาที่มีเพื่อนผู้ชายมาส่งที่บ้านก็จะถูกดูว่า เวลาเพื่อนผู้ชายโทรไปหาที่บ้าน บิดาหรือมารดาที่เป็นคนรับสาย ก็จะซักถามก่อนว่าเป็นใครโทรศัพท์มา และมีธุระอะไรถึงโทรศัพท์มา จากนั้นจึงจะให้นภาคุยได้ บางครั้งเวลานภาออกไปเที่ยวกับเพื่อนผู้หญิง บิดาก็จะโทรศัพท์ไปหา และขอคุยกับเพื่อนผู้หญิงของนภา เพื่อให้รู้ว่านภาไม่ได้โกหกจริง ๆ

แต่เมื่อมีโอกาส นภาก็จะแอบหนีบิดากับมารดาไปเที่ยวับ โดยมักจะบอกบิดากับมารดาว่า ไปอ่านหนังสือกับเพื่อนที่บ้านบ้าง หรืออาจจะบอกว่า พรุ่งนี้มีสอบเข้า ขอไปนอนหอเพื่อนใกล้ ๆ มหาวิทยาลัย ทำให้นภาไม่มีโอกาสได้ไปเที่ยวับบ่อยครั้สัก อาจจะต้องถึงสามเดือนต่อหนึ่งครั้งเลยทีเดียว

เพื่อจะไม่ให้บิดากับมารดา รู้ นภาจะแต่งตัวธรรมดา ๆ เหมือนเตรียมตัวไปอ่านหนังสือ ออกจากบ้าน และจะนำเสื้อผ้าใส่กระเป๋าออกไปเปลี่ยนนอบ้าน ส่วนใหญ่เปลี่ยนที่บ้านเพื่อน บางทีก็เป็นห้องน้ำตาม

ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ นภาจะแต่งตัวดีเวลาไปเที่ยว แต่เธอไม่ค่อยมีเวลาที่จะพื้พิดันมากนัก เธอไม่ชอบทำอะไรนาน ๆ แต่เธอก็เป็นคนที่มีหน้าตาดีเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว

ส่วนใหญ่ณภาพมักจะไปเที่ยวผับย่านถนน อาร์ ซี เอ กับเพื่อน ๆ ค่าใช้จ่ายที่ใช้จะตกประมาณครั้งละ 300 - 400 บาท โดยส่วนใหญ่จะไปกันหลายคน ก็จะเปิดสุรา ซ้อมิกเซอร์ รวมราคาเท่าไร ก็จะเฉลี่ยกันออก คนละเท่า ๆ กัน เพื่อน ๆ นภาพชอบไปแถว อาร์ ซี เอ กัน นภาพก็รู้ว่าเหตุผลว่าทำไม แต่เธอบอกว่าวัยรุ่นที่นี่มีจำนวนมากดี เพื่อน ๆ ที่นภาพไปเที่ยวด้วย ส่วนใหญ่เป็นเพื่อนที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยเดียวกัน จะชักชวนกันไปเป็นกลุ่ม ๆ ถ้าหากว่าคิดว่าจะไป ก็จะชวนกันไปแต่เนิ่น ๆ และไปกันหลายคน เพื่อนในกลุ่ม ที่สนิทกันนภาพไม่ทราบว่าเขาเคยมีเพศสัมพันธ์มาบ้างหรือไม่ แต่ส่วนตัวคิดว่าบางคนน่าจะเคยมีเพศสัมพันธ์มาบ้าง

นภาพเป็นคนหน้าตาดี และมักจะมีผู้ชายมาคุยด้วยเสมอเวลาไปเที่ยวผับ ส่วนใหญ่ถ้าผู้ชายดูไม่แยจจนเกินไป พอคุยกันรู้เรื่องนภาพก็จะให้เบอร์โทรศัพท์เคลื่อนที่กับเขาไป เธอให้เหตุผลว่า เพราะเธอยากรู้จักเพื่อนมาก ๆ

นภาพให้ความเห็นเรื่องการเลือกที่จะรู้จักกับเพื่อนต่างเพศที่พบในผับ โดยคำว่า"แย" ของนภาพ นั้นหมายถึงหน้าตา บุคลิกท่าทาง แต่งกาย รวมไปถึงการพูดคุยด้วย นภาพเป็นคนคุยเก่ง อธิบายดี จึงมักจะสนิทสนมกับใคร ๆ ได้เร็ว

นภาพชอบดื่มเบียร์ เวลาไปเที่ยวทุกครั้ง นภาพจึงเลือกที่จะสั่งเบียร์มาดื่ม แต่ถ้าเพื่อน ๆ ที่ไปด้วยกันลงความเห็นที่จะดื่มสุราร่วมกัน เธอก็สามารถที่จะดื่มด้วยได้ โดยไม่มีปัญหาแต่อย่างใด ส่วนยาเสพติดอื่น ๆ นภาพไม่เคยลอง นอกจากการไปเที่ยวแล้วเธอก็ไม่เคยดื่มสุรา หรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ เธอให้เหตุผลว่าการที่ดื่มก็เพราะว่าไปเที่ยว ถ้าไปเที่ยวแล้วไม่ดื่มก็ดูเป็นเรื่องแปลก เพราะใคร ๆ ก็ดื่มกัน เธอจะไม่ดื่มจนเมาบ่อยนัก หรืออาจจะพูดได้ว่าเธอแทบจะไม่เคยเมาจนครองสติไม่ได้เลย ไม่ว่าจะไปเที่ยวครั้งใด

นภาพชอบไปเที่ยวผับ เธอให้เหตุผลว่าการได้ไปเที่ยวในสถานที่แบบนี้ แล้วเธอกับเพื่อน ๆ ได้เดินร่ำด้วยกัน ได้สนุกด้วยกัน ทำให้รู้สึกว่าเป็นกิจกรรมที่นอกจากผับพวกนี้แล้ว ก็ไม่มีที่อื่นที่ให้ความสนุกและการผ่อนคลายในลักษณะนี้ได้

นภาพมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เมื่ออายุ 18 ปี กับเพื่อนของแฟน เธอบอกว่า ไม่รู้เหตุผลว่าทำไมเหมือนกัน แต่เธอพอใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนของแฟน แต่ไม่อยากมีเพศสัมพันธ์กับแฟน ครั้งแรกที่มีเพศสัมพันธ์ทำให้เธอท้อง เธอปรึกษาเพื่อน และตัดสินใจไปที่คลินิกแห่งหนึ่ง เพื่อทานยาให้เด็กแท้งตอนได้ 7 สัปดาห์ ซึ่งเธอบอกว่า ยังรู้สึกเสียใจมาจนถึงทุกวันนี้ เวลาที่นึกถึงเรื่องนี้ขึ้นมา แต่เธอไม่มีทางเลือก หากให้พ่อกับแม่รู้ นอกจากเธอจะถูกดูต่ำ แล้ว ชีวิตของเธอทั้งการเรียน และความเป็นอยู่ตามปกติ อาจถึงจุดที่เลวร้ายที่สุด เพราะฉะนั้น สิ่งที่เราตัดสินใจทำ เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด และเป็นทางเลือกเดียวที่เธอควรจะทำ

หลังจากนั้น นภาพก็เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมา 6 คน มีทั้งกับแฟนบ้าง และคนที่รู้จักกันในผับบ้าง เมื่อถามว่าเธอมีโอกาสไม่ก็ครั้งไม่ใช่เธอที่จะแอบหนีบิดากับมารดาไปเที่ยวผับได้ เธอก็บอกว่า ก็ไม่ก็ครั้งนั้นแหละ ที่ทำให้เธอมีโอกาสที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันในผับ

เธอบอกว่า เธอเป็นตัวอย่งของเด็กผู้หญิงที่ใจแตก เพราะว่าบิดามารดาบังคับให้เธออยู่ในกรอบมากไป แต่ในปัจจุบัน เธอมีเพื่อนชายหรือแฟนอยู่คนหนึ่ง ตั้งแต่คบกับแฟนคนนี้เธอก็ไม่ค่อยได้ไปเที่ยวบ่อยนัก เธอเคยพาแฟนคนนี้ไปรู้จักกับพ่อกับแม่ที่บ้าน แต่ว่าพ่อกับแม่ก็แสดงออกว่าไม่ชอบเหมือนกับผู้ชายคนอื่น ๆ ที่เธอเคยคบด้วย เธอจึงต้องคบกันแบบหลบ ๆ ซ่อน ๆ เหมือนเดิม หลายครั้งที่ไปเที่ยวด้วยกัน แฟนของเธอก็จะมาส่งที่ปากซอย แล้วนั่งรถกลับ เธอมีเพศสัมพันธ์กับเขาแล้ว ส่วนมากมักจะเปิดโรงแรมเพื่อที่จะมีเพศสัมพันธ์กัน เป็นคราว ๆ ไป แต่ส่วนใหญ่แฟนของเธอจะเรียนอยู่ที่ต่างประเทศ นาน ๆ ครั้งจึงจะกลับมา

เธอมาฝึกเพื่อความสนุกสนาน บันเทิง และได้เที่ยวแบบที่เพื่อน ๆ ของเธอได้เที่ยวกันบ้าง เธอให้ทรรศนะในเรื่องของผับว่า เป็นสถานที่ที่ดีไปอีกแบบหนึ่ง เพราะว่าเป็นที่ที่ไม่มีกฎเกณฑ์ ผู้ชายกับผู้หญิงสามารถที่จะทำความรู้จักกันได้ โดยไม่เคอะเขิน ไม่เหมือนกลางถนน หรือในห้างสรรพสินค้าที่ต่างก็ไม่กล้าที่จะทำความรู้จักกัน

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมุติฐาน

1. ภาใช้บริการผับไม่บ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
2. ภาไปเที่ยวผับกับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
3. ภาไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
4. ภายอมรับวัฒนธรรมของผับ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
5. ภาดื่มสุราไม่บ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
6. ภาไม่ใช้ยาเสพติด และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

9. ไพลิน (ชื่อสมมุติ) เพศหญิง อายุ 21 ปี

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป

ไพลินเป็นหญิงสาวรูปร่างหน้าตาน่ารัก ผิวขาว อายุ 21 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ไพลินอาศัยอยู่กับบิดามารดา ที่บ้านของเธออาศัยกันอยู่ 6 คน คือ บิดา มารดา เธอ พี่ชาย พี่สะใภ้ ลูกของพี่ชาย และตัวเธอ บางวันก็จะมีแฟนของไพลินมานอนค้างที่บ้านด้วย เธอบอกว่าครอบครัวของเธอมีความสุขและอบอุ่นดี

มารดาของไพลินเป็นพนักงานระดับสูงของรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง มีรายได้ประมาณเดือนละ 80,000 บาท ส่วนบิดานั้น เกษียณก่อนกำหนดจากตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงของบริษัทแห่งหนึ่ง ไพลินได้รับเงินจากมารดาเดือนละประมาณ 8,000 บาท ซึ่งมักจะเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของเธอ แล้ว

ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของไพลินจะหมดไปกับเสื้อผ้า เธอยอมรับว่าตัวเองเป็นเจ้าของแม่แฟชั่น รุ่นไหนมาแรง รุ่นไหน “in trend” (กำลังเป็นที่นิยม) ต้องมีในตู้เสื้อผ้าของเธอแน่นอน รองลงมา ก็จะเป็นค่าใช้จ่ายเติมน้ำมันรถเก๋งที่เธอมีใช้ส่วนตัว ค่าใช้โทรศัพท์มือถือ และค่าอุปกรณ์การเรียน ส่วนพวกค่าเสริมสวย เช่น ไดรฟ์ผม ทำเล็บจะไม่ค่อยมี เธอให้ความเห็นว่าไม่อยากไดร์ผมมาก เพราะกลัวผมจะเสีย

ส่วนใหญ่ไพลินจะไปเที่ยวผับกับแฟนและเพื่อน ๆ ประมาณเดือนละครั้ง ก่อนออกไปเที่ยวเธอจะพรีพรีกับการแต่งกายเป็นพิเศษ โดยเฉพาะในเรื่องของการเลือกเสื้อผ้า เธอบอกว่าจะต้องแต่งตัวให้ดูเซ็กซี่ แต่ในขณะเดียวกันต้องดูน่ารักด้วย ไม่ใช่เซ็กซี่แล้วดูแวด หรือไม่เรียบร้อย ในแต่ละครั้งไพลินจึงใช้เวลาเลือกเสื้อผ้านานมาก บางทีเลือกเสื้อผาล่วงหน้าก่อนออกไปเที่ยวเป็นเวลาหลายวันเลยทีเดียว บางครั้งการที่ได้ซื้อเสื้อผ้ามาใหม่ ก็ทำให้เธออยากไปเที่ยวเช่นกัน เพื่อที่จะได้ใส่เสื้อผ้าใหม่ ๆ สวย ๆ ที่ซื้อมา เธอบอกว่าเสื้อผ้าบางชุดนั้น นอกจากจะใส่ไปเที่ยวหรือเดินแถวสยามสแควร์แล้ว ก็ไม่สามารถใส่ไปที่อื่นได้ เพราะบางชุดดูไม่เรียบร้อย บางชุดก็แฟชั่นเกินไปจนอาจดูตลกในสายตาผู้ใหญ่

ไพลินก็ไม่ชอบไดร์ผมแต่งหน้านาน ๆ เหมือนคนอื่น เธอบอกว่า อาจจะเป็นเพราะว่า เธอแต่งหน้าบาง ๆ ก็ดูน่ารักอยู่แล้ว

ของสำคัญที่ไพลินไม่เคยลืมพกพาติดตัวไปด้วยก็คือโทรศัพท์มือถือในเกยรุ่นใหม่เอี่ยมกับกระเป๋าต๋างค์ หลุยส์ วิตตอง ใบโปรด เธอบอกว่า ตอนไปเที่ยว จำเป็นต้องถือโทรศัพท์มือถือกับกระเป๋าต๋างค์สวย ๆ ดี ๆ คนอื่น ๆ จะได้มองว่าเราเป็นผู้หญิงดี ๆ ไม่ใช่ประเภทที่ผู้ชายจะสามารถหิ้วไปหิ้วมาได้ เพราะบางทีไพลินจะไปกับแฟนคนอื่น ๆ จะได้รู้ว่านี่เป็นแฟนกัน ไม่ใช่ผู้หญิงที่ทำงานกลางคืน หรือผู้หญิงที่พอใจที่จะเปลี่ยนคู่ไปเรื่อย ๆ

ไพลินมักไปเที่ยวผับย่านถนนสุขุมวิท บางครั้งถ้าเพื่อน ๆ ของเธออยากเปลี่ยนบรรยากาศก็จะไปย่าน อาร์ ซี เอ โดยเธอจะไปประมาณเดือนละ 1 ครั้ง บางทีก็บ่อยกว่านี้ แต่บางทีก็น้อยกว่านี้ ถ้าไปกับเพื่อน ๆ มักเสียค่าใช้จ่ายประมาณ 1,000-2,000 บาท เนื่องจากไปกันไม่กี่คน อาหารไม่มาก ดังนั้น ค่าใช้จ่ายจึงสูง แต่ถ้าไม่ได้ซื้อสุรา หรือมีสุราเหลืออยู่ ค่าใช้จ่ายก็จะไม่มาก ประมาณ 200-300 บาท เวลาไปเที่ยวไพลินจะดื่มสุราบ้างเล็กน้อย ทุกครั้งที่ไป แต่เธอบอกว่าไม่เคยเมาเลย ส่วนบุหรี่ยาเสพติดอื่น ๆ เธอไม่เคยทดลองใช้

ไพลินมักชอบไปเที่ยวผับกับแฟน นอกจากวันไหนที่มีเทศกาลแล้วเพื่อนชวน แต่แฟนอยู่ที่ต่างจังหวัด เธอจึงจะไปกับเพื่อน ๆ เธอให้เหตุผลที่ชอบไปเที่ยวผับกับแฟนว่า เวลาเห็นคนอื่นนั่งตักแฟนบ้าง กอดกันบ้าง แล้วคิดถึงแฟนอยากกอดแฟน อยากนั่งตักแฟนบ้าง เวลาพวกคนแก่หัวงมั้นหันมามอง แล้วพอเห็นว่ามีแฟนเดินตามมา แล้วตลกดี

นอกจากนั้น เวลาไปกับเพื่อน แล้วมีผู้ชายมาจีบ เธอไม่ค่อยชอบ เพราะที่แบบนั้นไวใจใครไม่ได้ เดียวนี้เห็นว่ามียาที่โปะแล้วสลบ ถ้าไม่มีแฟนไปด้วย ก็รู้สึกว่าจะไม่ปลอดภัย บางที เธอก็พาเพื่อนไปเที่ยวด้วย เพื่อนที่เธอพาไปเที่ยวส่วนใหญ่มักจะเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว แต่บางคนเธอก็ไม่ทราบว่าจะเคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อนหรือไม่

ขณะที่อยู่ในผับ ไพลินบอกว่าชอบกอดและลูบคลำแฟน เพราะว่ามันมีดี ๆ แล้วก็มีคนอื่น ๆ อยู่จำนวนมาก ทำให้รู้สึกตื่นเต้นดี เป็นการอุ่นเครื่องก่อนที่จะกลับไปมีเพศสัมพันธ์กันหลังจากเที่ยวเสร็จ

เธอมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับแฟน ตอนอายุ 19 ปี และเธอบอกว่าเธอกับแฟนจะมีเพศสัมพันธ์กันทุกครั้ง หลังจากกลับจากการเที่ยวผับ ถ้าแฟนของเธอไม่เมาสุรามากเกินไป จนครองสติไม่ได้ แต่ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกนั้น เธอบอกว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับผับแต่อย่างใด

เมื่อถามถึงเพื่อน ๆ เธอตอบว่าเพื่อนที่ไปเที่ยวด้วยกัน แสดงออกในเรื่องทางเพศหลายแบบเมื่อไปเที่ยวที่ผับ แต่ส่วนใหญ่ก็จะรับไม่ตรีจากชายหนุ่มที่มาคุยด้วยหรือมาขอเบอร์โทรศัพท์ ส่วนใหญ่เพื่อน ๆ ของเธอจะคุยกับทุกคนที่มาคุยด้วย นอกเสียจากว่าผู้ชายคนนั้นดูเมามาก และท่าทางน่ากลัวเกินไปที่จะคุยด้วย ผู้ชายส่วนใหญ่จะเริ่มต้นบทสนทนาด้วยการถามว่าชื่ออะไร เรียนที่ไหน บ้านอยู่แถวไหน จากนั้นก็จะชวนคุยเรื่อยเปื่อยเรื่องทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับการมาเที่ยวหรือเรื่องอื่น ๆ ซึ่งอาจจะคุยกันได้ไม่นานนัก หลังจากนั้นพวกเขาจะยื่นถือแก้วเครื่องดื่มอยู่ข้าง ๆ ลักพัก ก่อนที่จะขอเบอร์โทรศัพท์ไว้ติดต่อกันในภายหลัง หลายคนอาจเข้ามาขอเบอร์โทรศัพท์เลย การที่เพื่อน ๆ ของเธอจะเลือกว่าจะให้เบอร์โทรศัพท์ติดต่อกับใคร ส่วนใหญ่จะดูบุคลิกท่าทางเป็นหลัก ว่าน่าสนใจที่จะคบหากันต่อไปหรือไม่

ส่วนใหญ่เพื่อนของเธอจะเล่าให้ฟังถึงเรื่องที่เกิดขึ้นภายหลังการที่ได้รู้จักกับผู้ชายที่ไปเที่ยวที่ผับเสมอ บางครั้งก็มีการนัดทานอาหารกันในภายหลัง บางครั้งก็นัดเที่ยวกันอีก แต่เรื่องที่จะมีเพศสัมพันธ์กันหรือไม่เธอไม่ทราบเหมือนกัน แต่คิดว่าไม่น่าจะมี นอกจากจะคบกันเป็นแฟนก่อน

เธอเห็นว่าบรรยากาศทั่วไปภายในผับ เป็นสิ่งที่ทำให้วัยรุ่นที่ไปเที่ยวสามารถที่จะแสดงกิริยาต่าง ๆ ออกมา โดยไม่ต้องอายใคร หรือแสดงออกมาตามที่ใจปรารถนา ไม่ว่าจะเป็นการกอดจูบคลุกคลีกัน หรือการเข้าไปจีบ เข้าไปทำความรู้จักกันของเพศตรงกันข้าม ที่นี่ แม้กระทั่งผู้หญิงก็สามารถเข้าไปทำความรู้จักกับผู้ชายก่อน โดยไม่ต้องเคอะเขินแต่อย่างใด

ไพลินรู้จักผับใหม่ ๆ จากนิตยสาร Cleo บ้าง Elle บ้าง ซึ่งเป็นนิตยสารของผู้หญิง หรือไม่ได้ยินเพื่อน ๆ พูดกันบ้าง ส่วนในเรื่องของอิทธิพลของผับต่อการมีเพศสัมพันธ์นั้น เธอให้ความเห็นว่ามีส่วนทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์มาก เธอสังเกตจากโรงแรมมานูมดักจะตั้งอยู่บริเวณแหล่งที่เที่ยวกว้างขวาง บรรยากาศของผับ และฤทธิ์ของเบียร์ สุรา ยิ่งทำให้มีสติสัมปชัญญะ และความยับยั้งชั่งใจน้อยลง ในขณะที่มีความตื่นเต้นและคึกคะนองมากขึ้น

ถ้าพูดถึงสถานที่พักผ่อน คลายเครียดโดยไม่ต้องมีเวลาว่างมากนัก ไพลินก็จะนึกถึงผับก่อน เธอให้เหตุผลว่าการพักผ่อนโดยการไปเที่ยวผับไม่จำเป็นจะต้องมีวันหยุดหลาย ๆ วันหรือต้องมีเงินจำนวนมาก ๆ เหมือนกับการไปเที่ยวต่างจังหวัด ซึ่งจะต้องมีเวลาว่างหลายวันและใช้เงินจำนวนมากด้วย

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมติฐาน

- 1.ไพลินใช้บริการผับไม่บ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 2.ไพลินไปเที่ยวผับกับแฟนเป็นส่วนใหญ่ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 3.ไพลินไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

4. โพลีนยอมรับวัฒนธรรมของฝั่ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
5. โพลีนดื่มสุราไม่บ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
6. โพลีนไม่ใช้ยาเสพติด และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

10. ชลธาร (ชื่อสมมุติ) เพศหญิง อายุ 21 ปี

ภูมิลำเนาเดิม จังหวัดสระบุรี

ข้อมูลส่วนตัวทั่วไป

ชลธารเป็นเด็กสาว อายุ 19 ปี หน้าตาธรรมดา ไม่ดูสวยเด่น แต่ก็ไม่น่าเกลียด รูปร่างปานกลางค่อนข้างท้วมเล็กน้อย สูงประมาณ 160 เซนติเมตร กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกท่องเที่ยวและการโรงแรม อยู่สถาบันการศึกษาของรัฐแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ภูมิลำเนาเดิมของชลธารอยู่ที่ตัวเมือง จังหวัดสระบุรี

ชลธารพักอาศัยอยู่ที่กรุงเทพกับญาติ ซึ่งเป็นน้ำ หรือน้องสาวของมารดา ที่บ้านของน้ำในกรุงเทพฯ น้ำของชลธารทำงานเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ เช่นเดียวกับกับสามีของน้ำ น้ำมีลูกชายซึ่งอายุน้อยกว่าชลธารและเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ 1 คน

ส่วนบิดากับมารดาของชลธารนั้น จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีด้วยกันทั้งคู่ บิดาชลธารรับราชการอยู่หน่วยงานของรัฐ ส่วนมารดาเคยทำงานราชการ แต่ตอนนี้ลาออกมาประกอบธุรกิจส่วนตัวทางด้านค้าขาย ทั้งสองคนมีรายได้รวมกันเดือนละประมาณ 40,000 – 50,000 บาท บิดากับมารดาจะส่งเงินมาให้ชลธารใช้เดือนละ 8,000 บาท และจะให้ค่าอาหารให้กับน้ำไว้ต่างหาก สำหรับที่น้ำจะต้องดูแลเรื่องอาหารการกินของชลธาร ซึ่งเงินจำนวนดังกล่าว ชลธารคิดว่าเพียงพอกับการใช้สอยของเธอ หากว่าบางเดือนไม่ได้ใช้ชื่อของเป็นจำนวนมาก ซึ่งหากเงินหมด เธอก็มักจะขอมารดาเป็นกรณีพิเศษ ชลธารมาเรียนที่กรุงเทพฯ ตั้งแต่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นความต้องการของบิดากับมารดาและตัวเธอเอง

ก่อนหน้าที่จะมีการจัดระเบียบสังคม และห้ามไม่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 20 เข้า ชลธารไปเที่ยวผับย่านถนนอาร์ ซี เอ เป็นประจำ อย่างน้อยก็เดือนละ 2-3 ครั้ง แต่บางทีก็ไปติด ๆ กัน เกือบทุกครั้ง ชลธารจะบอกน้ำว่าไปเที่ยวกับเพื่อน น้ำจะไม่ว่าอะไร แต่ก็กำชับให้กลับบ้านเร็ว ๆ และให้ระวังตัว พอหลังจากมีจัดระเบียบสังคม ชลธารก็ยังคงไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ อยู่ แต่จะน้อยลง โดยก่อนไปชลธารจะขอยืมบัตรประชาชนของรุ่นพี่ หรือของแฟนรุ่นพี่ไปด้วย เมื่อไปถึงหน้าร้าน ก็จะแสดงบัตรให้ดู

เธอบอกว่า เจ้าหน้าที่ที่หน้าร้านนั้น จะตรวจบัตรประชาชนพอเป็นพิธีเท่านั้น ไม่ตรวจตราอย่างละเอียดนัก เธอคิดว่าบางทีคนที่ตรวจอาจจะรู้ว่าเด็กคนนี้อายุยังไม่ถึง แต่เพื่อให้ได้ลูกค้ายิ่ง ๆ ก็เลยยินยอมให้เข้าไป

บางครั้งเมื่อมีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาเฝ้าตรวจอยู่หน้าร้าน เธอกับเพื่อน ๆ ก็จะไม่เข้าไปเที่ยว จะรอจนเจ้าหน้าที่ตำรวจกลับไปก่อน

ส่วนใหญ่ชลดธารไปเที่ยวกับเพื่อนสนิทในกลุ่ม 5-6 คน ยิ่งไปมาก ๆ ชลดธารบอกว่ายิ่งสนุก วัตถุประสงค์หลักของการไปเที่ยว เธอบอกว่าเพื่อความสนุกสนาน บันเทิง พอเข้าไปก็จะเจอคนรู้จัก บางที่เป็นเพื่อนที่เรียนที่เดียวกัน รุ่นพี่ หรือเพื่อนเก่าที่ไม่ได้เจอกันมานาน

โดยเฉพาะที่ผับที่เธอไปเป็นประจำ จะเป็นที่ที่เป็นที่นิยมของนักเรียนจากโรงเรียนเดียวกันกับเธอ เมื่อเข้าไปจึงเจอแต่รุ่นพี่และรุ่นน้องที่เรียนอยู่โรงเรียนเดียวกันเป็นประจำ เธอเปรียบเทียบว่า บางที่เข้าไปเหมือนกับเข้าไปเที่ยวงานสังสรรค์ของโรงเรียนเลยทีเดียว

ค่าใช้จ่ายที่ชลดธารใช้แต่ละครั้ง ประมาณ 300-500 บาท บางทีก็มากกว่านั้น หรืออาจน้อยกว่านั้นถ้ามีคนเลี้ยง ส่วนใหญ่เธอจะดื่มสุราเล็กน้อย แคลิป์ ๆ เธอบอกว่ารสชาติมันขม ไม่อร่อย ส่วนยาเสพติดอื่น ๆ นอกจากสุราแล้ว เธอไม่เคยทดลองใช้แต่อย่างใด เพื่อน ๆ ของเธอก็ไม่เคยทดลองใช้ แต่เพื่อนผู้ชายบางคนที่เธอรู้จักเคยใช้ยาเสพติด

ก่อนไปผับชลดธารกับเพื่อน ๆ มักจะไปเสริมสวยกัน อย่างน้อยก็จะไปทำผมที่ร้าน วันไหนซื้อชุดใหม่มาก็จะเอาใส่ไปเที่ยวผับ แต่บางทีก็ไม่พิถีพิถันนัก อาจจะใส่กางเกงขาสั้น ลากรองเท้าแตะไปเลย แต่นาน ๆ ครั้ง แล้วก็ต้องดูน่ารัก ๆ หน่อย

เธอบอกว่า ไม่ได้ตั้งใจจะใส่มาเพื่อดึงดูดผู้ชาย แต่ที่ใคร ๆ ในผับก็มักจะแต่งตัวให้สวย ดูดี ทั้งนั้น เพื่อน ๆ ของเธอก็เหมือนกัน ถ้าหากว่าแต่งตัวไม่ได้เรื่อง ก็ารู้สึกไม่มั่นใจ เวลาไปกับเพื่อนก็จะดูว่าตัวเองแปลกแยกออกไป

เธอบอกว่า สำหรับเธอแล้ว ไม่ค่อยจะมีผู้ชายเข้ามาชวนคุยเท่าไรหรอก แต่ถ้าเป็นเพื่อนคนอื่นในกลุ่มแล้ว จะมีผู้ชายเข้ามาจีบหรือมาคุยด้วยเสมอ ซึ่งก็แล้วแต่คน บางทีเพื่อนของเธอก็ตอบไมตรีด้วยการให้เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ แต่บางคนก็อาจจะไม่คุยด้วยเลยก็มี

หลังจากที่ผู้ชายคนนั้นเดินไปจากโต๊ะที่พวกเธอนั่งอยู่ เธอบอกว่าที่โต๊ะก็จะมีเรื่องเล่าสนุก ๆ ใหม่อีกเรื่องหนึ่ง บางทีก็วิพากษ์วิจารณ์หน้าตาท่าทางของผู้ชายคนนั้น บางทีก็เอาคำพูดที่เขาใช้มาล้อเลียน

เธอยอมรับวัฒนธรรมของผับที่ใคร ๆ สามารถที่จะทำอะไรตามใจปรารถนาก็ได้ หากไม่เป็นการรบกวนผู้อื่น บางครั้งเธอกับเพื่อน ๆ ก็เดินรำด้วยท่าทางที่สุดเหวี่ยง บางครั้งก็ร้องกรี๊ดดัง ๆ ออกมาพร้อมกัน ซึ่งเธอเห็นว่าถ้าไม่ใช่ที่ในผับแล้ว ก็ไม่สามารถทำได้

ชลดธารบอกว่าเธอยังไม่เคยมีแฟนหรือมีเพศสัมพันธ์ แต่กลุ่มเพื่อนของเธอบางคนเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนแล้ว เมื่อถามถึงอิทธิพลของผับต่อการมีเพศสัมพันธ์ เธอให้ความเห็นว่ามันก็น่าจะเกี่ยวข้องกัน อย่างบางคนมาแล้วก็มีความต้องการทางเพศ บางคนถูกผู้ชายหิ้วไปหิ้วมา ซึ่งเธอเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดีมาก ๆ แล้ว อีกอย่างที่ว่าที่ผับก็เป็นที่ที่ผู้ชายมักจะเข้ามาจีบผู้หญิง แล้วบางทีบางคนถูกใจกัน ก็มีการสานต่อความสัมพันธ์กันไปเรื่อย ๆ

เมื่อถามถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เธอบอกว่าไม่มี และไม่สามารถทำได้ เพราะเป็นเรื่องที่ตัวบุคคล ที่ใครก็ควบคุมใครไม่ได้ อยู่ที่คน ๆ นั้น จะรู้ว่าอะไรควรหรือไม่ควร

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์สมมุติฐาน

- 1.ชลดธารใช้บริการผับบ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 2.ชลดธารไปเที่ยวผับกับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 3.ชลดธารไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 4.ชลดธารยอมรับวัฒนธรรมของผับ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 5.ชลดธารดื่มสุราบ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์
- 6.ชลดธารไม่ใช้ยาเสพติด และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิจัยจากแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว จากการสำรวจ พบว่าวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยว อาร์ ซี เอ ส่วนมาก จะมีอายุ 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 33 ระดับการศึกษาหรืออุดมศึกษาที่ได้รับครั้งสุดท้าย ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนร้อยละ 57.5 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐ มีจำนวนร้อยละ 50 ลักษณะภูมิลาเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นภูมิลาเนาแบบเมือง มีจำนวน ร้อยละ 70.5 จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ยเดือนละมากกว่า 5,000 บาท เป็นจำนวนร้อยละ 37.5 รายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดา ส่วนใหญ่มากกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 79.5 ระดับการศึกษาของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง จบการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 53 เช่นเดียวกับมารดาของกลุ่มตัวอย่าง ก็จบการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 45.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 48 ประเภทของที่พักอาศัยส่วนใหญ่ เป็นบ้านของตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 58

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้บริการผับและการมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่เคยเที่ยวผับย่านถนน อาร์ ซี เอ ส่วนใหญ่ จะไปเที่ยวผับน้อยกว่า 1 ครั้ง ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 60 ส่วนใหญ่รู้จักผับจากเพื่อนหรือคนรู้จัก คิดเป็นร้อยละ 90.5 บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมาเที่ยวผับด้วยคือเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 82.5 ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวผับแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่ใช้มากกว่า 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 35 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยมีคูรักหรือแฟนแล้ว คิดเป็นร้อยละ 75 เพื่อนสนิทของกลุ่มตัวอย่างที่ไปเที่ยวผับด้วยกัน ส่วนใหญ่มีเคยเพศสัมพันธ์แล้ว คิดเป็นร้อยละ 48 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จะดื่มสุราน้อยกว่า 1 ครั้งในแต่ละเดือน คิดเป็น ร้อยละ 48 ส่วนใหญ่ไม่เคยใช้ยาเสพติดอื่นนอกจากสุราและบุหรี่เมื่อมาเที่ยวผับ คิดเป็นร้อยละ 93.5 กลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์และ

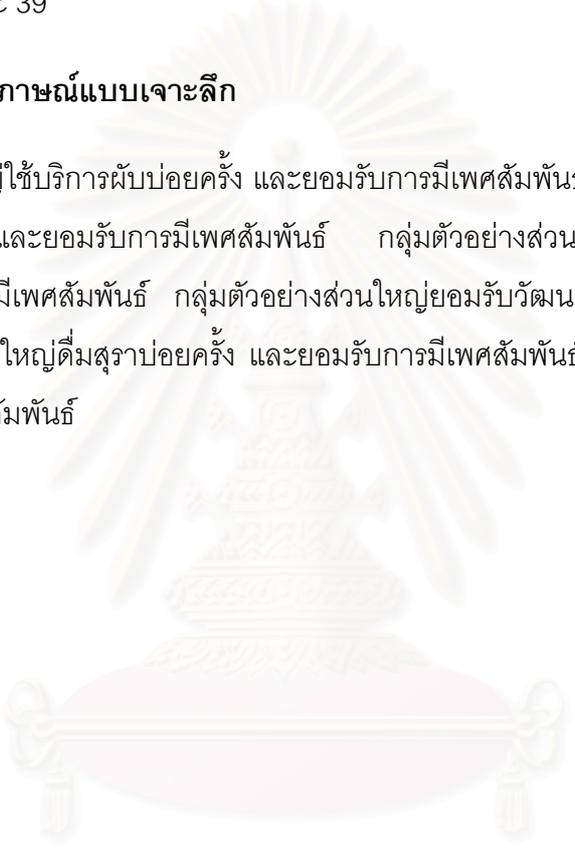
ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ เกือบครึ่งต่อครึ่ง นั่นคือ เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 48.5 และไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ 49.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มาเที่ยวผับเพื่อหาความสนุกสนานบันเทิง และเห็นว่าผลเสียที่อาจเกิดจากผับคือ การสิ้นเปลืองเงิน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับอิทธิพลของผับที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผับสามารถตอบสนองความต้องการบางประการ ซึ่งสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอื่น ไม่สามารถตอบสนองได้ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49กลุ่มตัวอย่างต้องทำตัวเองให้ดูดีเสมอ เมื่อมาเที่ยวผับ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.5 การที่คนเป็นแฟนหรือคู่รักกัน แสดงความรักต่อกันโดยการกอดหรือจูบกันในผับเป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถทำได้ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.5 หวังว่าจะได้รู้จักเพศตรงข้ามใหม่ เมื่อมาเที่ยวผับ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.5 การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ใช่เรื่องเสียหาย จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 ผู้ชายหาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ตนรู้จักในผับ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.5 ผู้หญิงยินยอมพร้อมใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่พบในผับที่ตนพึงพอใจ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.5 ชอบมาเที่ยวผับ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.5 บรรยากาศทั่วไปในผับ ใจแจ่มและเปิดเผยในเรื่องเพศ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41 การมาเที่ยวผับกับแฟนหรือคู่รัก ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39 การใช้จ่ายติด ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27 วัยรุ่นที่มาเที่ยวผับ มักเป็นพวกมีปัญหา จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.5 เพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ พุดหรือทำให้ท่านเกิดความคิดอยากมีเพศสัมพันธ์บ้าง จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.5 คนที่มาเที่ยวผับบ่อยครั้งมากเท่าใด ก็จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39 การมาเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.5 การดื่มสุรา ทำให้ความยับยั้งชั่งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์น้อยลง จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.5 ในผับทุกคนสามารถแสดงออกอย่างไรก็ได้ตามใจปรารถนา หากไม่เป็นการรบกวนผู้อื่นจากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.5 แม้จะไม่ใช่ในผับ ท่านกับแฟนก็แสดงความรักต่อกันอย่างเปิดเผยเสมอ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36 คนที่ดื่มสุราบ่อยครั้งมากเท่าใด ก็จะทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.5 บรรยากาศในผับ

ปลูกข้าวและทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36 มีการจำหน่ายยาเสพติดอื่น นอกจากสุราและบุหรี่ อยู่ทั่วไปในฝัน จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.5 ท่านรู้จักวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์และโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นอย่างดี จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31 วัยรุ่นนที่กำลังศึกษาอยู่ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.5 ฝันมีอิทธิพลทำให้ท่านยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยปานกลางมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39

ส่วนที่ 2 ผลวิจัยจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้บริการผับบ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไปเที่ยวผับกับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยอมรับวัฒนธรรมของผับ และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มสุราบ่อยครั้ง และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ใช้ยาเสพติด และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

การพิสูจน์สมมติฐานและการอภิปรายผล

จากการศึกษาอิทธิพลของปัจจัยต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ซึ่งได้ตั้งสมมติฐานไว้ 6 ข้อ มีผลการพิสูจน์สมมติฐานปรากฏดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การพิสูจน์สมมติฐานที่ 1

1. วัยรุ่นที่ใช้บริการผับบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น

ตารางที่ 49 เปรียบเทียบจำนวนครั้งที่มาเที่ยวผับในแต่ละเดือน กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนครั้งที่มาเที่ยวผับ ในแต่ละเดือน	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	X ²	D.F.	Sig.
น้อยกว่า 1 ครั้ง	116	1.68	0.47	43.045	3	0.000
1 – 2 ครั้ง	43	1.37	0.49			
3 – 4 ครั้ง	15	1.07	0.26			
มากกว่า 4 ครั้ง	21	1.10	0.30			

จากตารางที่ 49 กลุ่มตัวอย่างถูกจำแนกออกตามจำนวนครั้งที่มาเที่ยวผับในแต่ละเดือน โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่มาเที่ยวผับเดือนละน้อยกว่า 1 ครั้ง 116 คน , 1-2 ครั้ง 43 คน , 3-4 ครั้ง 15 คน และมากกว่า 4 ครั้ง 21 คน มีคะแนนเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวผับแต่ละเดือน 1.68, 1.37, 1.07 และ 1.10 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.47, 0.49, 0.26 และ 0.30 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาสถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเคยมีเพศสัมพันธ์ของแต่ละกลุ่ม พบว่ามีค่าสถิติไครส์แควร์ (X^2) = 43.045 , ค่าดีกรีของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) = 3 โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.000 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ของระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่กำหนดในการทดสอบสมมติฐานที่ 0.05 แสดงว่าสมมติฐานได้รับการยอมรับ กล่าวคือ จำนวนครั้งที่มาเที่ยวผับ และ การเคยมีเพศสัมพันธ์ นั้น มีความสัมพันธ์กัน สรุปได้ว่า จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างมาเที่ยวผับในแต่ละเดือน มีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง นั่นคือ วัยรุ่นที่ใช้บริการผับบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน มีตัวอย่างที่ไปเที่ยวผับ สัปดาห์ละ 2 ครั้งขึ้นไป ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 5 คน ถือว่าเป็นจำนวนครึ่งหนึ่ง และมีความสอดคล้องกันกับข้อมูลจากการใช้แบบสอบถาม

ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน ว่างั้นที่ใช้บริการผับบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น

2. ว่างั้นที่ใช้บริการผับหรือคูรัักจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 50 เปรียบเทียบบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างไปเที่ยวผับด้วย กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง

บุคคลที่มาเที่ยวผับด้วย	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	X^2	D.F.	Sig.
แฟนหรือคูรััก	20	1.35	0.49	2.147	1	0.143
เพื่อน หรือคนอื่น ๆ	174	1.52	0.50			

จากตารางที่ 50 กลุ่มตัวอย่างถูกจำแนกออกตามบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมาเที่ยวผับด้วย โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่มาเที่ยวผับกับแฟนหรือคูรััก มีจำนวน 20 คน มากับเพื่อน ๆ หรือคนอื่น ๆ จำนวน 174 คน กลุ่มตัวอย่างที่มาเที่ยวผับกับแฟนหรือคูรัักมีคะแนนเฉลี่ย 1.35 และกลุ่มตัวอย่างที่มากับเพื่อนหรือคนอื่น ๆ มีคะแนนเฉลี่ย 1.52 โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.49 และ 0.50 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาสถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเคยมีเพศสัมพันธ์ของแต่ละกลุ่ม พบว่ามีค่าสถิติไครส์แควร์ (X^2) = 2.147 , ค่าดีกรีของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) = 1 โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.143 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ของระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่กำหนดในการทดสอบสมมติฐาน ที่ 0.05 แสดงว่าเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน กล่าวคือ บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมาเที่ยวผับด้วย และ การเคยมีเพศสัมพันธ์ นั้น ไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นสรุปได้ว่า บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมาเที่ยวผับด้วย ไม่มีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง นั่นคือ ว่างั้นที่ใช้บริการผับกับแฟนหรือคูรััก ไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน มีตัวอย่างที่ไปเที่ยวผับกับแฟน ที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 2 คน ถือว่าเป็นจำนวนส่วนน้อย และมีความสอดคล้องกันกับข้อมูลจากการใช้แบบสอบถาม

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน ว่างั้นที่ใช้บริการผับกับแฟนหรือคูรัักจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

3.วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 51 เปรียบเทียบเพื่อนสนิทที่กลุ่มตัวอย่างไปเที่ยวผับด้วยเคยมีเพศสัมพันธ์ กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อนสนิทที่ไปเที่ยวผับ ด้วยเคยมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	X ²	D.F.	Sig.
ใช่	94	1.27	0.44	37.858	1	0.000
ไม่ใช่	61	1.77	0.42			

จากตารางที่ 51 กลุ่มตัวอย่างถูกจำแนกออกตามเพื่อนสนิทที่ไปเที่ยวผับด้วยเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่เพื่อนสนิทที่ไปเที่ยวผับด้วยเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น จำนวน 94 คน ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 61 คน มีคะแนนเฉลี่ย 1.27 และ 1.77 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.44 และ 0.42 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาสถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเคยมีเพศสัมพันธ์ของแต่ละกลุ่ม พบว่ามีค่าสถิติไคว์สแควร์ (X^2) = 37.858 , ค่าดีกรีของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) = 1 โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.000 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ของระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่กำหนดในการทดสอบสมมติฐาน ที่ 0.05 แสดงว่าสมมติฐานได้รับการยอมรับ กล่าวคือ เพื่อนสนิทที่ไปเที่ยวผับด้วยเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น และการเคยมีเพศสัมพันธ์ นั้น มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนสนิทที่ไปเที่ยวผับด้วยเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น มีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง นั่นคือ วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน มีตัวอย่างที่ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 8 คน ถือว่าเป็นจำนวนส่วนใหญ่ และมีความสอดคล้องกันกับข้อมูลจากการใช้แบบสอบถาม

ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

4. วิทยุรุ่นที่ยอมรับวัฒนธรรมของผ้าจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 52 เปรียบเทียบความเห็นในการยอมรับวัฒนธรรมของผ้ากับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ยอมรับวัฒนธรรมของผ้า	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	X^2	D.F.	Sig.
เห็นด้วยมาก	98	1.44	0.50	3.744	2	0.154
เห็นด้วยปานกลาง	63	1.54	0.50			
เห็นด้วยน้อย	34	1.62	0.49			

จากตารางที่ 52 กลุ่มตัวอย่างถูกจำแนกออกตามความเห็นในการยอมรับวัฒนธรรมของผ้า โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยกับวัฒนธรรมของผ้า จำนวน 98 คน มีความเห็นด้วยปานกลาง 63 คน และไม่ยอมรับจำนวน 34 คน มีคะแนนเฉลี่ยของความเห็นในการยอมรับวัฒนธรรมของผ้าเป็น 1.44, 1.54 และ 1.62 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.50, 0.50 และ 0.49 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาสถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเคยมีเพศสัมพันธ์ของแต่ละกลุ่ม พบว่ามีค่าสถิติไครส์แคร์ (X^2) = 3.744 , ค่าดีกรีของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) = 2 โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.154 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ของระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่กำหนดในการทดสอบสมมติฐาน ที่ 0.05 แสดงว่าเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน กล่าวคือ การยอมรับวัฒนธรรมของผ้า และการเคยมีเพศสัมพันธ์ นั้น ไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นสรุปได้ว่า ความเห็นในการยอมรับวัฒนธรรมของผ้า ไม่มีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง นั่นคือ วิทยุรุ่นที่ยอมรับวัฒนธรรมของผ้าจะไม่มี ความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน มีตัวอย่างที่ไปเที่ยวผ้าที่ยอมรับวัฒนธรรมของผ้า ที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 8 คน ถือว่าเป็นจำนวนส่วนใหญ่ ไม่สอดคล้องกันกับข้อมูลจากการใช้แบบสอบถาม ซึ่งกรณีดังกล่าว อาจเกิดจากกลุ่มตัวอย่างมีความโน้มเอียงไปในการไม่ยอมรับวัฒนธรรมของผ้า

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน วิทยุรุ่นที่ยอมรับวัฒนธรรมของผ้าจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

5.วัยรุ่นที่ดื่มสุราบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น

ตารางที่ 53 เปรียบเทียบจำนวนครั้งที่ดื่มสุราในแต่ละเดือน กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนครั้งที่ดื่มสุราในแต่ละเดือน	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	T-value	D.F.	Sig.
น้อยกว่า 1 ครั้ง	94	1.66	0.48	X^2	3	0.000
1 – 2 ครั้ง	36	1.56	0.50			
3 – 4 ครั้ง	22	1.18	0.39			
มากกว่า 4 ครั้ง	42	1.26	0.45			

จากตารางที่ 53 กลุ่มตัวอย่างถูกจำแนกออกตามจำนวนครั้งที่ดื่มสุราในแต่ละเดือน โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มสุราเดือนละน้อยกว่า 1 ครั้ง 94 คน , 1-2 ครั้ง 36 คน , 3-4 ครั้ง 22 คน และมากกว่า 4 ครั้ง 42 คน มีคะแนนเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่มาเที่ยวผับแต่ละเดือน 1.66,1.56,1.18 และ 1.26 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.48,0.50,0.39 และ 0.45 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาสถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเคยมีเพศสัมพันธ์ของแต่ละกลุ่ม พบว่ามีค่าสถิติไครส์แควร์ (X^2) = 28.452 , ค่าดีกรีของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) = 3 โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.000 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ของระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่กำหนดในการทดสอบสมมติฐาน ที่ 0.05 แสดงว่าสมมติฐานได้รับการยอมรับ กล่าวคือ จำนวนครั้งที่ดื่มสุราในแต่ละเดือน และ การเคยมีเพศสัมพันธ์ นั้น มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นสรุปได้ว่า จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างดื่มสุราในแต่ละเดือน มีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง นั่นคือ วัยรุ่นที่ดื่มสุราบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน มีตัวอย่างที่ไปเที่ยวผับที่ดื่มสุราบ่อยครั้ง ที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 6 คน ถือว่าเป็นจำนวนส่วนใหญ่ สอดคล้องกันกับข้อมูลจากการใช้แบบสอบถาม

ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน วัยรุ่นที่ดื่มสุราบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น

6.วัยรุ่นที่ใช้ยาเสพติด จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 54 เปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เคยใช้ยาเสพติดกับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง

บางครั้งเมื่อไปเที่ยวผับ เคยใช้ยาเสพติด	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	X^2	D.F.	Sig.
ใช่	12	1.50	0.52	0.000	1	0.985
ไม่ใช่	183	1.50	0.50			

จากตารางที่ 54 กลุ่มตัวอย่างถูกจำแนกออกตามการเคยใช้ยาเสพติดเมื่อมาเที่ยวผับ โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ยาเสพติด จำนวน 12 คน และไม่เคยใช้ยาเสพติด จำนวน 183 คน มีคะแนนเฉลี่ยของความเห็นในการยอมรับวัฒนธรรมของผับเท่ากัน คือ 1.50 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.52 และ 0.50 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาสถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเคยมีเพศสัมพันธ์ของแต่ละกลุ่ม พบว่ามีค่าสถิติไครส์แควร์ (X^2) = 0.000 , ค่าดีกรีของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) = 1 โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.985 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ของระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่กำหนดในการทดสอบสมมติฐาน ที่ 0.05 แสดงว่าเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน กล่าวคือ การเคยใช้ยาเสพติด และการเคยมีเพศสัมพันธ์ นั้น ไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นสรุปได้ว่า การเคยใช้ยาเสพติดเมื่อมาเที่ยวผับ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง นั่นคือ วัยรุ่นที่ใช้ยาเสพติด ไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน มีตัวอย่างที่ไปเที่ยวผับที่ใช้ยาเสพติด ที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 1 คน ถือว่าเป็นจำนวนส่วนน้อย สอดคล้องกับข้อมูลจากการใช้แบบสอบถาม

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน วัยรุ่นที่ใช้ยาเสพติด ไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภิปรายผลการวิจัย

สมมุติฐานที่ 1 วัยรุ่นที่ใช้บริการผับบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น จากการพิสูจน์สมมุติฐาน พบว่า จำนวนครั้งที่วัยรุ่นที่มาใช้บริการผับย่านถนน อาร์ ซี เอ ในแต่ละเดือน มีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ โดยมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ต่ำกว่า 0.05 เนื่องจากผับนั้นเป็นสถานที่ที่ผู้ใช้บริการต้องมาใช้ในเวลากลางคืน มีบรรยากาศที่โจ่งแจ้งและเปิดเผยในเรื่องทางเพศ นอกจากนี้การดื่มสุราจนเมา ทำให้วัยรุ่นขาดสติยั้งคิด และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กันได้ วัยรุ่น ที่มาเที่ยวผับบ่อยครั้ง จึงมีแนวโน้มว่าจะทำให้มีเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับน้อยครั้งกว่า จำนวนครั้งของการมาใช้บริการผับของวัยรุ่น จึงมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้น จึงยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 2 วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับแฟนหรือคูรัักจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จากการพิสูจน์สมมุติฐาน พบว่า วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับย่านถนน อาร์ ซี เอ กับแฟนหรือคูรััก ไม่มีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ โดยมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่สูงกว่า 0.05 เนื่องจาก จากการสำรวจพบว่า มีวัยรุ่นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (คิดเป็น ร้อยละ 10) ที่มาเที่ยวผับกับแฟนหรือคูรััก ในขณะที่วัยรุ่นส่วนใหญ่ มักมาเที่ยวผับกับเพื่อนหรือคนรู้จััก ทำให้เมื่อพิสูจน์โดยใช้ค่านัยยะสำคัญทางสถิตินั้น ไม่สามารถให้ผลที่น่าเชื่อถือและยอมรับได้ นอกจากนี้ วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับแฟนหรือคูรััก เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนคนที่ไม่ได้ไปเที่ยวผับกับแฟนหรือคูรัักที่เคยมีเพศสัมพันธ์ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 3 วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จากการพิสูจน์สมมุติฐาน พบว่า วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับย่านถนน อาร์ ซี เอ กับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ โดยมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ต่ำกว่า 0.05 เนื่องจากธรรมชาติของวัยรุ่น จะต้องมีการรวมกลุ่มกัน และมักจะทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่มหรือเพื่อนยอมรับ การที่มีเพื่อนสนิทในกลุ่มเคยมีเพศสัมพันธ์ การไปเที่ยวผับกับเพื่อนดังกล่าว ร่วมกับบรรยากาศที่เปิดเผยและกระตุ้นในเรื่องทางเพศของผับ เป็นสิ่งที่ทำให้วัยรุ่น มีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้น จึงยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 4 วัยรุ่นที่ยอมรับวัฒนธรรมของผับจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จากการพิสูจน์สมมุติฐาน พบว่า วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับย่านถนน อาร์ ซี เอ ที่ยอมรับวัฒนธรรมของผับ นั่นคือ การที่ทุกคนในผับสามารถแสดงออกอย่างไรก็ได้ตามใจปรารถนา รวมทั้งการที่คนเป็นแฟนกันหรือคูรัักกัน สามารถแสดงความรักต่อกันได้อย่างเปิดเผย ไม่ว่าจะเป็นการโอบกอด หรือลูบคลำ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ โดยมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่สูงกว่า 0.05 เนื่องจาก การยอมรับที่จะมีเพศสัมพันธ์กันนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับแนวความคิดในการยอมรับหรือไม่ยอมรับในวัฒนธรรมของผับ ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมุติฐาน

สมมุติฐานที่ 5 วัยรุ่นที่ดื่มสุราบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น จากการพิสูจน์สมมุติฐาน พบว่า จำนวนครั้งที่วัยรุ่นที่มาใช้บริการฝึบยานถนน อาร์ ซี เอ ดื่มสุราในแต่ละเดือน มีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ โดยมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ต่ำกว่า 0.05 เนื่องจากดื่มสุราจนเมาทำให้วัยรุ่นขาดสติยั้งคิด และเมื่อบรรยากาศในฝึบ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมของฝึบ ก็จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กัน วัยรุ่น ดื่มสุราบ่อยครั้ง จึงมีแนวโน้มว่าจะทำให้มีเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นที่ดื่มสุราน้อยครั้งกว่า จำนวนครั้งของการมาดื่มสุราของวัยรุ่น จึงมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้น จึงยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 6 วัยรุ่นที่ใช้ยาเสพติด จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ จากการพิสูจน์สมมุติฐาน พบว่า วัยรุ่นที่ไปเที่ยวฝึบยานถนน อาร์ ซี เอ ที่เคยใช้ยาเสพติด ไม่มีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ โดยมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่สูงกว่า 0.05 เนื่องจาก จากการสำรวจพบว่า มีวัยรุ่นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (คิดเป็น ร้อยละ 6.5) ที่เคยใช้ยาเสพติด ในขณะที่วัยรุ่นเกือบทั้งหมด ไม่เคยใช้ยาเสพติดอื่นนอกจากสุราและบุหรี่ เลย ทำให้เมื่อพิสูจน์โดยใช้ค่านัยยะสำคัญทางสถิติ นั้น ไม่สามารถให้ผลที่น่าเชื่อถือและยอมรับได้ นอกจากนี้ วัยรุ่นที่เคยใช้ยาเสพติด เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนคนที่ไม่ได้เคยใช้ยาเสพติดที่เคยมีเพศสัมพันธ์ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้ให้ข่าวสำคัญจำนวน 10 คน แบ่งเป็น ชาย 5 คน หญิง 5 คน แต่ละคนมีลักษณะการแต่งกายและบุคลิกภาพแตกต่างกันไป ต่างก็ให้ความร่วมมือและมีความกล้าในการตอบคำถามเป็นอย่างดี

ภูมิหลังและสถานภาพ วัยรุ่นกลุ่มที่สัมภาษณ์แบบเจาะลึก ซึ่งมีอายุอยู่ระหว่าง 18-22 ปี ต่างก็จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กันทุกคน และกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีอยู่ตามมหาวิทยาลัยของรัฐบ้าง ของเอกชนบ้าง ลักษณะของภูมิลำเนาส่วนใหญ่ เป็นภูมิลำเนาแบบเมือง ส่วนใหญ่ได้รับรายได้จากผู้ปกครองมากกว่าเดือนละ 5,000 บาท พ่อแม่มีรายได้รวมกันเฉลี่ยมากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน และส่วนใหญ่ปีติมาบรรดาจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี

การใช้บริการฝึบและการมีเพศสัมพันธ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ฝึบมีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น รวมทั้งตัวของพวกเขาสองด้วย ฝึบไม่ใช่สถานที่ที่เข้าไปแล้วจะมีเพศสัมพันธ์ทันทีเลย แต่ฝึบทำหน้าที่เป็นจุดเชื่อมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายหญิง ในลักษณะการเป็นที่พบเจอกัน เมื่ออยู่ท่ามกลางบรรยากาศของเสียงดนตรีที่ตั้งกระแทกกระทั้น การดื่มสุรา ทำให้ผู้ชายกล้ามากขึ้น พอที่จะเดินไปทำความรู้จักกับผู้หญิง ที่กักลำพอกที่ทำความรู้จักกับเพื่อนชายใหม่ และองค์ประกอบที่ประกอบกันอีกหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะบรรยากาศที่เปิดเผยในเรื่องเพศสัมพันธ์ ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่า ฝึบนั้นมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์

การไปเที่ยวผับกับแฟนหรือคู่รัก จากการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนเพียงไม่กี่คนที่ไปเที่ยวผับกับแฟน บางคนให้ความเห็นว่า การไปเที่ยวผับกับแฟนนั้น ช่วยทำให้อารมณ์ทางเพศนั้นมีมากขึ้น และมีผลกับการมีเพศสัมพันธ์

การไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเห็นว่า ส่วนใหญ่เพื่อนในกลุ่มที่ไปเที่ยวด้วยจะเคยมีเพศสัมพันธ์ พวกเขาให้ความเห็นว่าเพื่อนไม่ได้มีอิทธิพลกับพวกเขาโดยตรงในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ โดยเพื่อนไม่ได้เร่งเร้าหรือยั่วยุให้มีเพศสัมพันธ์ แต่การเห็นตัวอย่างจากเพื่อน ทำให้เกิดความอยากรู้ อยากรทดลอง และเห็นว่าเพื่อนทำได้ ตนเองก็ทำได้ โดยไม่เสียหายอะไร

การยอมรับวัฒนธรรมของผับ จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ต่างก็เห็นว่า การที่คนในผับสามารถทำอะไรก็ได้ตามใจปรารถนา เป็นลักษณะที่ดีประการหนึ่งของผับ และช่วยให้ได้รู้สึกปลดปล่อย มีอิสระ รวมไปถึงการที่พวกเขากับแฟนสามารถที่จะแสดงความรักต่อกันได้อย่างเปิดเผย โดนส่วนหนึ่งที่ทำให้กล้าก็มาจากฤทธิ์ของสุราด้วย

การดื่มสุรา ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะดื่มสุรา โดยเฉพาะผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้ชาย จะดื่มมากกว่า การดื่มสุราทำให้พวกเขากล้าที่จะแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับทางเพศมากขึ้น ที่ไม่สามารถแสดงได้ในที่อื่น ๆ เช่น การเข้าไปขอเบอร์โทรศัพท์ของหญิงสาวที่พบบันในผับ การแสดงความรักต่อแฟน เป็นต้น และให้ความเห็นว่า การดื่มสุราจนเมา ทำให้ขาดความยับยั้งชั่งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย

การใช้ยาเสพติด ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่มีใครเคยใช้ยาเสพติด และในขณะเดียวกันเพื่อน ๆ ในกลุ่มของพวกเขา ก็ไม่มีใครใช้ด้วย พวกเขาเห็นว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่ควรเข้าไปสัมผัส

สรุปสมมติฐาน

ฉบับกับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น มีส่วนเกี่ยวข้องกัน จากผลการพิสูจน์สมมติฐานพบว่า วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับบ่อยครั้งนั้น มีแนวโน้มว่าจะมีความสัมพันธ์ทางเพศมากกว่าวัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับเป็นจำนวนน้อยครั้งกว่า เพราะบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของผับนั้น ชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ รวากับจะเชิญชวนให้วัยรุ่นได้แสดงออก ระบายพฤติกรรมที่เก็บกด โดยเฉพาะการแสดงออกในเรื่องทางเพศ หนุ่มสาวที่ไปเที่ยวผับสามารถที่จะผูกสัมพันธ์กันได้ด้วยวิธีง่าย ๆ เป็นวัฒนธรรมที่ไม่มีใครเคอะเขิน ในขณะที่มีภาพของคู่รักบางคู่กอดจูบ ลูบคลำกันให้เห็นทั่วไป การไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ก็เป็นส่วนชักนำให้วัยรุ่นในกลุ่มเห็นดีเห็นงามไปกับการมีเพศสัมพันธ์ เกิดการอยากรู้ อยากลอง อยากได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ทำให้วัยรุ่นที่มีเพื่อนสนิทที่ไปเที่ยวผับด้วย เคยมีเพศสัมพันธ์ มีแนวโน้มในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ด้วย รวมไปถึงการดื่มสุรา ทำให้วัยรุ่นขาดสติยั้งคิด และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ในที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 55 สรุปการพิสูจน์สมมุติฐาน

สมมุติฐาน	ยอมรับ สมมุติฐาน	ไม่ยอมรับ สมมุติฐาน
1.วัยรุ่นที่ใช้บริการผับบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น	✓	
2.วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับแฟนหรือคูรักจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์		✓
3.วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์	✓	
4.วัยรุ่นที่ยอมรับวัฒนธรรมของผับจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์		✓
5.วัยรุ่นที่ดื่มสุราบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น	✓	
6.วัยรุ่นที่ใช้ยาเสพติดจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์		✓

ตารางที่ 56 สรุปการพิสูจน์สมมุติฐานจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

สมมุติฐาน	ยอมรับ สมมุติฐาน	ไม่ยอมรับ สมมุติฐาน
1.วัยรุ่นที่ใช้บริการผับบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น	✓	
2.วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับแฟนหรือคูรักจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์		✓
3.วัยรุ่นที่ไปเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์	✓	
4.วัยรุ่นที่ยอมรับวัฒนธรรมของผับจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์	✓	
5.วัยรุ่นที่ดื่มสุราบ่อยครั้งมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น	✓	
6.วัยรุ่นที่ใช้ยาเสพติดจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์		✓

บทที่ 6

สรุป ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาอิทธิพลของผับต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น กรณีศึกษาจากวัยรุ่นที่ไปใช้บริการผับย่าน ถนน อาร์ ซี เอ ซึ่งผับนั้นถือเป็นอารยธรรมอีกรูปแบบหนึ่งที่ประเทศไทยของเราได้รับมาจากประเทศฝั่งตะวันตก การเข้ามาครั้งแรกในรูปดิสโกเธคของผับนั้นก่อให้เกิดความตระหนักตกใจกับบรรดาผู้ปกครองของเด็กวัยรุ่นเป็นอย่างมาก กาลเวลาได้ล่วงผ่านไปจนถึงปัจจุบัน จากดิสโกเธคได้เปลี่ยนแปลงรูปร่างและแนวคิดไปสู่ผับของวัยรุ่นที่เน้น การกินดื่ม การเต้นรำ การเข้าไปเฝ้าดูเสียดสังสรรค์กันในห้องแคบ ๆ เล็ก ๆ ซึ่งก็ไม่ได้ทำให้ความหวงหวัดในใจของบิดามารดาผู้ปกครองของวัยรุ่นทั้งหลายได้คลายลงเลย บางคนมองผับเสมือนเป็นกลุ่มควันดำที่มีมิติที่ตนเองไม่เคยสัมผัส ในขณะที่เดียวกันก็กำชับสั่งห้ามลูกชายลูกสาวที่เป็นวัยรุ่นไม่ให้เข้าไปในกลุ่มควันดำนั้น การศึกษานี้ จึงได้พยายามที่จะเปิดกลุ่มควันนั้นออกมาบางส่วน ส่วนที่เป็นที่น่าห่วงใย ส่วนที่เป็นปัญหา และ เป็นส่วนที่ต้องมีการดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน นั่นก็คือ อิทธิพลของผับต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

โดยวิธีการที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากวัยรุ่นที่เคยไปใช้บริการที่สถานบริการย่านถนน อาร์ ซี เอ จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน โดยแบ่งเป็นชาย 100 คน หญิง 100 คน โดยการใช้แบบสอบถาม และการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จำนวน 10 คน แบ่งเป็นชาย 5 คน หญิง 5 คน เพื่อที่จะได้มองเห็นความสัมพันธ์ของอิทธิพลที่เกิดจากผับกับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น อันเป็นวัยที่ควรจะต้องทุ่มเทให้กับการศึกษา และยังไม่พร้อมที่จะมีครอบครัว รวมไปถึงการหมกมุ่นที่จะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรัก

สรุป

ผลจากการวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของผับต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น : ศึกษากรณีวัยรุ่นที่เคยไปใช้บริการผับย่านถนนอาร์ ซี เอ กรุงเทพมหานคร” ซึ่งจากการวิจัย ทำให้เราทราบถึงความสัมพันธ์บางประการของผับกับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เนื่องจากผับนั้นเป็นสถานที่ที่แวดล้อมกลางคืน มีการจำหน่ายเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์เป็นหลัก หนุ่มสาวที่เข้าไปหาความสนุกสนานเพลิดเพลิน ล้วนแต่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่เรียกความสนใจจากเพศตรงข้าม และพร้อมที่จะเปิดรับไม่ตรีกับเพศตรงข้ามที่พวกเขาพึงพอใจ ในบรรยากาศที่แวดล้อมไปด้วยคูรักมากมาย หลายคู่กำลังแสดงความรักต่อกันอย่างเปิดเผย โดยไม่มีใครต้องอายสายตาใคร สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นทั้งสิ้น

ปัญหาในการดำเนินการวิจัย

1. การเก็บข้อมูลของวัยรุ่นที่ไปใช้บริการสถานบริการย่านถนน อาร์ ซี เอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ผู้เก็บข้อมูลจึงได้เดินทางไปเก็บข้อมูลจากวัยรุ่นที่กำลังเที่ยวอยู่บริเวณผับย่านถนน อาร์ ซี เอ ซึ่งผับแห่งนี้ จะมีลักษณะพิเศษที่มักจะมีวัยรุ่นอยู่หลายกลุ่มนั่งรอเพื่อน หรือนั่งรอเวลาที่จะเข้าไปในผับอยู่บริเวณอาคารลานจอดรถทางทิศเหนือ ซึ่งมีแสงสว่างพอเพียงที่จะมองเห็นแบบสอบถามได้ดี แต่ก็ประสบปัญหาที่กลุ่มวัยรุ่นอยู่อย่างกระจัด

กระจาย และไม่สามารถขอความร่วมมือโดยการอธิบายวัตถุประสงค์ให้ทำที่ละหลาย ๆ คนได้ บางครั้งก็ไม่ได้รับความร่วมมือจากวัยรุ่นบางกลุ่ม นอกจากนี้วันที่เก็บข้อมูลก็ควรจะเป็นคืนวันศุกร์หรือเสาร์ หากเป็นวันอื่นจะมีคนน้อย และเก็บข้อมูลได้ไม่กี่คน อุปสรรคต่าง ๆ ดังกล่าว ทำให้การเก็บข้อมูลไม่สามารถทำได้รวดเร็วเท่าที่ควร

2. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน จึงใช้ผู้ช่วยการวิจัยที่ป็นผู้หญิง มาช่วยเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้หญิง

3. งานศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้มีจำนวนน้อยประกอบกับปัจจุบันสังคม และรูปแบบของสถานที่ท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป และมีอิทธิพลกับวัยรุ่นมากยิ่งขึ้น จึงประสบปัญหาขาดแคลนแหล่งอ้างอิงข้อมูล

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาอิทธิพลของผ้าต่อวัยรุ่นในด้านอื่น ๆ เช่น อิทธิพลและผลกระทบของผ้าต่ออารมณ์ของวัยรุ่น อิทธิพลและผลกระทบของผ้าต่อจิตใจของวัยรุ่น เป็นต้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการทำความเข้าใจ และหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากผ้า

2. ควรมีการศึกษาอิทธิพลของผ้าต่อวัยรุ่นที่เกิดกับบุคคลอื่น ๆ ให้ครอบคลุมในระดับของสังคมมากยิ่งขึ้น เช่น ผลกระทบต่อครอบครัว ผลกระทบต่อโครงสร้างของสังคม เป็นต้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการควบคุมดูแล แก้ไขผลเสียที่เกิดขึ้นจากผ้าที่เกิดขึ้นกับสังคมในภาพรวม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ให้บุคคลกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมเข้าใจในผ้ามากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาแหล่งสถานเริงรมย์ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น คาราโอเกะแบบมีหญิงพาร์ตเนอร์ให้บริการหรือสถาน อาบ อบ นวด ที่มีผลกระทบต่อวัยรุ่น และสังคม เพื่อนำเอาผลที่ได้มาเปรียบเทียบทำความเข้าใจกับผลการวิจัยครั้งนี้

4. ควรมีการศึกษาวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่นที่ไปเที่ยวผ้า เช่น ความคิด ค่านิยม พฤติกรรม ในแง่คิดที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

5. ควรมีการศึกษาอิทธิพลของผ้า โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกให้มากกว่านี้ และใช้การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมมากขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกลงไปในรายละเอียดและครอบคลุมถึงผลกระทบของผ้าที่มีต่อวัยรุ่นในทุก ๆ ด้าน

6. ผ้าเป็นสถานที่ที่วัยรุ่นที่ไปใช้บริการ ให้ความเห็นทำให้ความสนุกสนาน บันเทิง และช่วยผ่อนคลายความเครียดของพวกเขาได้มากกว่าที่อื่น ๆ ผ้าจึงไม่ได้มีแต่โทษแต่เพียงอย่างเดียว อย่างที่ผู้ใหญ่ในสังคมเข้าใจ ดังนั้น จึงต้องเปิดใจยอมรับการมีอยู่ของผ้า แต่ต้องเข้าไปดูว่ามีอะไรอยู่ข้างในผ้าบ้าง มีปัญหาอะไรที่ต้องควบคุมดูแล หรือแก้ไข

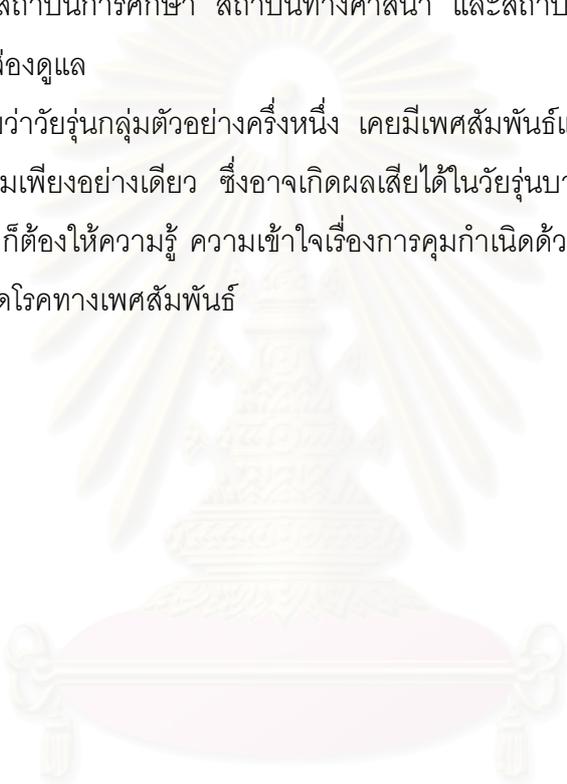
7. วัยรุ่นกับผู้ใหญ่ในสังคมปัจจุบัน มีความเข้าใจเกี่ยวกับผ้าไม่เหมือนกัน จะต้องมีการปรับเอาความคิดของคนทั้งสองกลุ่มให้อยู่ตรงกลางและเป็นไปในทางเดียวกัน สร้างความเข้าใจให้วัยรุ่นรู้จักการเที่ยวผ้าอย่างปลอดภัย

8. การควบคุมผลเสียที่เกิดจากฝับ จะต้องกระทำโดยเร่งด่วน และจะต้องมีการจำกัดอายุของผู้เข้าใช้บริการอย่างเข้มงวดตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ นั่นคือ ห้ามผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าไปใช้บริการโดยเด็ดขาด ในขณะเดียวกัน ก็ต้องขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการด้วย

9. ควรจะมีการจัดกลุ่มของสถานบริการ ให้อยู่ภายในพื้นที่เดียวกันเพื่อให้สะดวกในการควบคุมดูแลจากเจ้าพนักงานของรัฐ เช่น การควบคุมลักษณะที่ตั้ง ควบคุมเรื่องเสียง ควบคุมเวลาเปิด-ปิดบริการ รวมไปถึงการควบคุมอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้น

10. สถาบันอื่น ๆ ในสังคม นอกจากสถาบันครอบครัว ต่างก็มีความสำคัญต่อการช่วยดูแลวัยรุ่น จากผลเสียที่เกิดขึ้นจากฝับ เช่น สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา และสถาบันทางการเมือง จะต้องเข้ามาให้ความสำคัญ และช่วยกันสอดส่องดูแล

11. จากการวิจัย พบว่าวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่ง เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ดังนั้นแนวทางที่จะดูแลเรื่องดังกล่าว ไม่ใช่เพียงแค่การห้ามเพียงอย่างเดียว ซึ่งอาจเกิดผลเสียได้ในวัยรุ่นบางคน จะต้องอธิบายให้เข้าใจถึงผลดี ผลเสีย ในขณะเดียวกัน ก็ต้องให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่องการคุมกำเนิดด้วย เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาลูกกลามไปในเรื่องของการตั้งครรภ์ หรือติดโรคทางเพศสัมพันธ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กฎกระทรวง ฉบับที่ 7(พ.ศ.2525 ออกตามความในพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 .

ราชกิจจานุเบกษา ปีที่ 99 เล่มที่ 195 , 2525.

การแก้ไขปัญหาด้านนักเรียนประพฤติตนไม่สมควร. คณะกรรมการแก้ไขปัญหานักเรียนประพฤติ

ตนไม่สมควร กรมสามัญศึกษา : รายงานการประชุม.กรุงเทพมหานคร,2544

กฤษี คำชาย.จิตวิทยาแนะแนวเด็กวัยรุ่น.กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวน

สุนันทา,2542.

งามพิศ สัตย์สงวน.การวิจัยทางมานุษยวิทยา.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย,2543.

งามพิศ สัตย์สงวน.ความเชื่อทางศาสนาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (โครงการวิจัย เฉลิม

พระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสกาญจนาภิเษกสมโภช) ,

บริษัทเท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชัน จำกัด,2545.

งามพิศ สัตย์สงวน. ทัศนคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาไทยและนักศึกษาอเมริกัน : การวิจัย

ข้ามวัฒนธรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา. โลกาวัดน์ 2 เอกสารประกอบการประชุม

วิชาการ วาระครบรอบ 50 ปี คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2541.

งามพิศ สัตย์สงวน.สถาบันพฤติกรรมจราจรในกรุงเทพมหานคร (ทุนวิจัยจากสถาบันดำรงราชานุ

ภาพ กระทรวงมหาดไทย) , บริษัทเท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชัน จำกัด ,2545.

งามพิศ สัตย์สงวน.รวมบทความสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา.กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2543.

งามพิศ สัตย์สงวน.วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทย : การคงอยู่และการเปลี่ยนแปลง. ประมวลผล

งานวิจัยของการประชุมเสนอผลงานวิจัยเฉลิมฉลอง 80 ปี แห่งการสถาปนาจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย

งามพิศ สัตย์สงวน.บรรณานุกรมวัฒนธรรมข้าวในสังคมไทย และนานาชาติ.กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2541.

งามพิศ สัตย์สงวน.หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม.กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ราม,2543.

งามพิศ สัตย์สงวน.หลักมานุษยวิทยาศาสนา.ในรัฐศาสตร์ 50 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2541.

งามพิศ สัตย์สงวน.สถาบันครอบครัวของกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาครอบครัว

ญวน. (ทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดิน) โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2545.

งามพิศ สัตย์สงวน.สถาบันครอบครัวของกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาครอบครัว

ไทยไท่. (ทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดิน) โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2545.

จันทน์ วรธนาคม. เสี่ยงในสวนสนุกและดิสโกเธค. วารสารวิทยาการและสิ่งแวดล้อม ปีที่ 3 เล่มที่ 1 , 2531.

จิระพร เขาวนัประยูร. วัยรุ่นกับดิสโกเธค : ทัศนคติของกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง.
วิทยานิพนธ์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2530.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย ร่วมกับภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เงินอุดหนุนงบประมาณแผ่นดิน). ครอบครัวของเด็กและเยาวชนกระทำผิด : จำแนกตามกลุ่มชาติพันธุ์ ในกรุงเทพมหานคร,2542.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย ร่วมกับสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย. ค่านิยมในการเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวไทย,2530.

เจนเนอเรชั่น WHY ปฏิเสธมั่วเพศ แค่คุย-ซื้อของ (จุลสาร) : มติชน,2534.

ชวนชม รกนธวัฒน์,มานพ กณะโต และคณะ , การศึกษาความรู้ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ การเจริญพันธุ์และการคุมกำเนิดในวัยรุ่น, รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น , 2529.

ชะฤทธิ พงศ์อนุทวี และคณะ . การสำรวจความรู้ เจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร, รายงานการวิจัย,2537.

ชุลีพร เซวงศักดิ์โกภาคย์ . การเปิดรับสื่อ การรับรู้เกี่ยวกับสังคมตะวันตกและการใช้ชีวิตแบบสังคมตะวันตกของวัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2541.

ซันติเอเตอร์ 1987 , เย็นนางสลดดิสโกเธค. บานไม่รู้โรย ปีที่3 เล่มที่ 7 ,2530.

ทวีศักดิ์ นพเกษ,สืบพงษ์ สังคะระมย์,รุ่งกานต์ ศรีลัมภ์. ความชุกของการติดเชื้อโรคเอดส์ และพฤติกรรมทางเพศของชายไทยอายุ 21 ปี ในภาคเหนือ. กรุงเทพมหานคร : โครงการโรคเอดส์ สภาวิชาชีพไทย,2534.

ธิตี รัตนชาติ . วัยรุ่นผู้หญิงกับการสูบบุหรี่ : ศึกษาเฉพาะนักเรียนหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท . คณะสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,2539.

น้อยนภา สีนุบัติ. อิทธิพลของดิสโกเธคที่มีต่อเยาวชนวัยรุ่น : ศึกษากรณีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยม สังกัดกองการมัธยม กรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

นิเทศ ดินณะกุล. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. โครงการผลิตตำราและเอกสารการสอน งานบริการการศึกษา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2544.

นิเทศ ดินณะกุล. “ความเครียดในสังคมไทย” ในปัญหาสังคมไทยในมิติสังคมวิทยา มานุษยวิทยา และอาชญาวิทยา โครงการผลิตตำราและเอกสารการสอน งานบริการการศึกษา คณะ รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

นิเทศ ดินณะกุล. วัฒนธรรมข่าวในทักษิณ. วัฒนธรรมข่าวในสังคมไทยและนานาชาติ :

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

นิเทศ ดินณะกุล. สังคมและวัฒนธรรม. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

บรรณาธิการ . ธุรกิจปัญหาใหม่บริการความสบายใจ . คลังสมอง เล่มที่ 9 ปี 92 , 2534.

ปันทดา เพ็ชรสิงห์ . อบายมุขที่มีความสัมพันธ์กับการหนีโรงเรียนของนักเรียนวัยรุ่นในเขต

กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท. คณะสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล , 2534.

พัชรี กรกวิณ. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะวิชา

ครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม, 2523.

พุทราเชื้อม . ปัญหา...สถานเริงรมย์กับ...เยาวชน . วารสารเสนาสนเทศ ปีที่ 23 เล่มที่ 5, 2527.

แผนปฏิบัติการ ตามโครงการรณรงค์ปลอดเด็กและเยาวชนเที่ยว. (กศ.17 คำสั่งปฏิบัติการที่ 19)

กองบัญชาการตำรวจนครบาล, 2544.

ภัสสร อิมานนท์ . การศึกษาทัศนคติและค่านิยมของสตรีไทยเกี่ยวกับการสมรส : รายงานการวิจัย

สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

มนต์ชัย นินนาทนนท์. อิทธิพลของสถานบันเทิงเริงรมย์ที่มีต่อเยาวชนในเขต อำเภอเมือง จังหวัด

เชียงใหม่ : ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2534.

รักในวัยเรียน...ปัญหาและการป้องกันแก้ไข. คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิภาพสตรี สภาสังคม

สงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. หอรัตนชัยการพิมพ์ กรุงเทพมหานคร , 2531.

วารุณี ภูริสินสิทธิ์. การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน : แนวคิดทางสังคมวิทยา.

กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2531.

สมบัติ อินทรลาวัณย์ , ดิสโกเธค-สถานเริงรมย์ของวัยรุ่นเสี่ยงต่อการเป็นโรคหูตึงและประสาทตา

เสื่อม . จุฬาราย , 2530.

สยามมานุสติ , ดิสโกเธคกับผลกระทบทางสังคม. วารสารเสนาสนเทศ ปีที่ 25 เล่มที่ 15, 2530

สุชา จันท์น้อม. จิตวิทยาเด็กเกเร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช , 2542.

สุพัทธรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 1) , กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช , 2543.

สุพัทธรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 2) , กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช , 2543.

สุพัทธรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 3) , กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช , 2543.

- สุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 4) ,กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช , 2543.
- สุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 5) ,กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช , 2543.
- สุพัตรา สุภาพ. จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 6) ,กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช , 2543.
- สุพัตรา สุภาพ. หัวหน้าโครงการ.พฤติกรรมทัศนคติของผู้ใช้รถใช้ถนนต่อมาตรการแก้ไขปัญหาจราจรในกรุงเทพมหานคร, สถาบันดำรงราชานุภาพ , 2540.
- สุพัตรา สุภาพ. พัฒนาการปัญหาจราจรและมาตรการแก้ไขปัญหาจราจรในสามทศวรรษ (ระหว่าง พ.ศ.2507-2539) ,สถาบันดำรงราชานุภาพ , 2540.
- สุพัตรา สุภาพ. เรื่องรุ่น วัยรุ่นไฮเทค.กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช,2543.
- สุพัตรา สุภาพ. วัฒนธรรมข้าว.วิถีชีวิตแบบไทย ๆ หรือ ? ,อ้างถึงใน นามพิศ สัตย์สงวน บรรณาธิการ,วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทยและนานาชาติ, พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2542.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา.กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช,2543.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี.กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช,2544
- สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม.กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช,2543.
- สุรียา จาตุพรพิพัฒน์. การคล้อยตามวัฒนธรรมตะวันตกของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (Cultural conforming of adulescents in Bangkok.กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง,2528.
- อรวี ธีรนันท์ . วัยรุ่นกับการสูบบุหรี่ ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มเพื่อนในเขตกรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท . คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ,2532.
- อ้อมเดือน สดมณี . แนวความคิดเกี่ยวกับตัวตนและพฤติกรรมเบี่ยงเบนของวัยรุ่น : วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทภาควิชาสังคมวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2523.
- อุมาภรณ์ ภัทรวาณิชย์ . การใช้สื่อเพื่อปรับเปลี่ยนความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น กรณีศึกษาโรงเรียนพณิชยการแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ : รายงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการ. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ,2540.

ภาษาอังกฤษ

Aoonthorndhaha, Amara. Sexual Attitudes and Behaviours and Contraceptive Study of Students in Bangkok : A Comparative Study of Students and Factory Workers. Institute for Population and Social Research, Mahidol University. IPSR Publication No. 202 . March 1996.

Ford,Nicholas, and Sirinan Kittisuksathit Youth Sexuality :The Sexual Awareness Lifestyles and Related-Health Service Needs of young,Single,Factory Workers in Thailand. Institute for Population and Social Research, Mahidol University. IPSR Publication, No.204.July 1996.

Komin,Suntaree. Psychology of The Thai People : Values and Behavioural Patterns . Research Centre, National Institute of Development Administration (NIDA) Bangkok : Thailand. September 1991.

Nithet Tinnakul,The Slum Neighborhood : “Community Saved” A literature Review , Thai Journal of Development Administration , January 1987.

Queen , S.A. and Habensteing R.W. “The Family in Various Culture , N.Y,;J.B. Cippincott Co. 1969.

Schmidt R.; Sapsford R. , Women’s view of pubs: a study of methods , Journal of Managerial Psychology, MCB University Press, vol. 10, no. 2, pp. 18-25(8) , 1 February 1995.

Van Den Akker O.B.A.; Lee S. Sex Education “Leisure Activities and Adolescent Sexual Behavior , Sex Education, Carfax Publishing, part of the Taylor & Francis Group, vol 1, NO.2, pp.137-147 (11) , 1 June 2001.

Willner P.; Hart K., Adolescents' reports of their illicit alcohol purchases Drugs: Education, Prevention & Policy, Carfax Publishing, part of the Taylor & Francis Group , , vol. 8, no. 3, pp. 233-242(10) 1 August 2001.

Schmidt R.; Sapsford R. , Women’s view of pubs: a study of methods , Journal of Managerial Psychology, MCB University Press, vol. 10, no. 2, pp. 18-25(8) , 1 February 1995.

Boys & Girls Town of Missouri Releases Research on Adolescent Sexual Abuse Behaviors . Study Provides Insight for Parents, Social Workers and Counselors From PR Newswire, 9 May 2000.

Nancy J. Bell, Keri K. O'Neal, Du Feng, Carol J. Schoenrock ,Gender and Sexual Risk.

From Sex Roles: A Journal of Research, 1 September 1999.

Kelly Patricia O'Meara , Sex at an Earlier and Earlier Age., Insight on the News, , pp. 325

September 2000.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเรื่องอิทธิพลของผ้าต่อการใช้เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

คำแนะนำ แบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน โปรดใส่เครื่องหมาย / (ถูก) ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุดเพียงข้อเดียว (ยกเว้นข้อที่ระบุไว้เป็นอย่างอื่น)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ปัจจุบันท่านมีอายุปี
2. เพศชายหญิง
3. ระดับการศึกษา (วุฒิการศึกษาที่ท่านได้รับครั้งสุดท้าย)
.....ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า
.....มัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า
.....อนุปริญญาหรือเทียบเท่าตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป
4. สถาบันการศึกษาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ (กรณีจบการศึกษาแล้ว ให้ระบุสถานศึกษาสุดท้ายที่ท่านศึกษา)
.....ประถมศึกษาของรัฐประถมศึกษาของเอกชน
.....มัธยมศึกษาของรัฐมัธยมศึกษาของเอกชน
.....ประสบการณ์วิชาชีพประสบการณ์วิชาชีพขั้นสูง
.....มหาวิทยาลัยของรัฐมหาวิทยาลัยของเอกชน
5. ลักษณะของภูมิลำเนาเดิม
.....เมืองชนบท
6. รายได้หรือเงินที่ท่านได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน
.....ต่ำกว่า 3,000 บาท3,000 – 4,000 บาท
.....4,001 – 5,000 บาทมากกว่า 5,000 บาท
7. บิดา-มารดา ของท่านมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน รวมเป็นจำนวน
.....ต่ำกว่า 6,000 บาท6,001 – 8,000 บาท
.....8,001 – 10,000 บาทมากกว่า 10,000 บาท
8. บิดาของท่านจบการศึกษาระดับ
.....ไม่ได้เรียนหนังสือไม่เกินประถมศึกษาปีที่ 3
.....ตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6ไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
.....ไม่เกินชั้นมัธยมปลายสูงกว่าชั้นมัธยมปลาย
9. มารดาของท่านจบการศึกษาระดับ
.....ไม่ได้เรียนหนังสือไม่เกินประถมศึกษาปีที่ 3
.....ตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6ไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
.....ไม่เกินชั้นมัธยมปลายสูงกว่าชั้นมัธยมปลาย

10. ปัจจุบันท่านพักอาศัยกับ
บิดามารดาญาติ
เพื่อนแฟนหรือคู่อีก
อาศัยอยู่คนเดียว
11. ประเภทที่พักอาศัยของท่าน
บ้านของตนเองบ้านเช่า
บ้านเพื่อน
หอพัก อพาร์ทเมนท์ หรือ คอนโดมิเนียม
อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการใช้บริการผับและการมีเพศสัมพันธ์

12. จำนวนครั้งที่ท่านมาเที่ยวผับ ในแต่ละเดือน
น้อยกว่า 1 ครั้ง1 – 2 ครั้ง
3 – 4 ครั้งมากกว่า 4 ครั้ง
13. ท่านรู้จักผับจากแหล่งใด
เพื่อนหรือคนรู้จักสื่อมวลชน
อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)
14. ส่วนใหญ่ท่านมาเที่ยวผับกับใคร
เพื่อนหรือคนรู้จักแฟนหรือคู่อีก
ญาติพี่น้อง
อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)
15. ค่าใช้จ่ายที่ท่านใช้ในการเที่ยวผับแต่ละครั้ง (รวมค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ด้วย เช่น ค่าเดินทาง ค่าจอดรถ ค่าทิป)
ต่ำกว่า 100 บาท100 – 300 บาท
301 – 500 บาทมากกว่า 500 บาท
16. ท่านเคยมีคู่อีกหรือแฟนหรือไม่
มีไม่มี
17. เพื่อนสนิทที่ท่านไปเที่ยวผับด้วย เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นมาก่อน
ใช่ไม่ใช่
อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)
18. จำนวนครั้งที่ท่านดื่มสุรา ในแต่ละเดือน
น้อยกว่า 1 ครั้ง1 – 2 ครั้ง
3 – 4 ครั้งมากกว่า 4 ครั้ง

19. บางครั้งเมื่อมาเที่ยวผับ ท่านใช้ยาเสพติดอื่น นอกจากสุราและบุหรี่

.....ใช่ (โปรดระบุชนิดของยาเสพติดที่ใช้)

.....ไม่ใช่

20. ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์

.....ใช่

.....ไม่ใช่

.....อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

21. สาเหตุใดที่ทำให้ท่านมาเที่ยวผับ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

.....ผ่อนคลายความเครียด

.....เพื่อความสนุกสนานบันเทิง

.....เพื่อนชักชวน, ได้รวมกลุ่มกับเพื่อน ๆ

.....มีโอกาสได้รู้จักเพื่อนใหม่ ๆ โดยเฉพาะเพื่อนต่างเพศ

.....มีอิสระ ได้ปลดปล่อย ทำในสิ่งที่อยากทำ

.....ได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ทำให้เป็นคนทันสมัย

22. ท่านคิดว่าการมาเที่ยวผับของท่าน อาจทำให้เกิดผลเสียอย่างไรขึ้น (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

.....เสียสุขภาพ

.....เสียการเรียน

.....เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

.....สิ้นเปลืองเงิน ค่าใช้จ่าย

.....มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

.....ถูกล่อลวงไปในทางที่ไม่ดี เช่น มั่วสุม, กระทำความผิด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการแก้ไขปัญหาอิทธิพลของผับที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

23. ท่านเห็นว่าจะมีแนวทางในการควบคุมผลเสียที่เกิดจากผับอย่างไร

.....
.....
.....
.....

24. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันอย่างไร

.....
.....
.....
.....

ส่วนที่ 4 ความเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของผ้าต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้ มาก - น้อย เพียงใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผ้าสามารถตอบสนองความต้องการบางประการของท่าน ซึ่งสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอื่นไม่สามารถตอบสนองได้					
2. ท่านต้องทำให้ตัวเองดูดีเสมอ เมื่อจะมาเที่ยวผ้า					
3. คนที่เป็นแฟนกันแสดงความรักต่อกัน โดยการกอดหรือจูบกันในผ้า เป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถทำได้					
4. ท่านหวังว่าจะได้รู้จักเพศตรงข้ามใหม่ เมื่อมาเที่ยวผ้า					
5. การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เป็นเรื่องธรรมดา ไม่ใช่เรื่องเสียหาย					
6. ผู้ชายหาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ตนรู้จักในผ้า					
7. ผู้หญิงยินยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่พบในผ้าที่ตนพึงพอใจ					
8. ท่านชอบมาเที่ยวผ้า					
9. บรรยากาศในผ้า โง่งแฉ่งและเปิดเผยในเรื่องเพศสัมพันธ์					
10. การมาเที่ยวผ้ากับแฟนหรือคู่รัก ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์					
11. การใช้ยาเสพติด ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์					
12. วัยรุ่นที่มาเที่ยวผ้า มักเป็นพวกที่มีปัญหา					
13. เพื่อนของท่านที่เคยมีเพศสัมพันธ์ พุดหรือทำให้ท่านเกิดความคิดอยากมีเพศสัมพันธ์บ้าง					
14. คนที่มาเที่ยวผ้าบ่อยครั้งมากเท่าใด ก็จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น					

ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้ มาก - น้อย เพียงใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15.การมาเที่ยวผับกับเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์					
16.การดื่มสุรา ทำให้การยับยั้งชั่งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์น้อยลง					
17.ในผับทุกคนสามารถแสดงออกได้ตามใจปรารถนา					
18.การที่ทุกคนสามารถแสดงออกได้ตามใจปรารถนา ทำให้เกิดการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์					
19.แม้จะไม่ใช่ว่าในผับ ท่านกับแฟนก็แสดงความรักกันเปิดเผยเสมอ					
20.คนที่ดื่มสุราบ่อยครั้งมากเท่าใด ก็จะทำให้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเท่านั้น					
21. บรรยากาศในผับ ปลูกเร้าและทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ					
22.มีการจำหน่ายยาเสพติดอื่น นอกจากสุราและบุหรี่ อยู่ทั่วไปในผับ					
23.ท่านรู้จักวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์และการติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์เป็นอย่างดี					
24.วัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ไม่ควรจะมีเพศสัมพันธ์					
25.ผับมีอิทธิพลทำให้ท่านยอมรับการมีเพศสัมพันธ์					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัญชีรายชื่อสถานประกอบการย่าน อาร์ ซี เอ

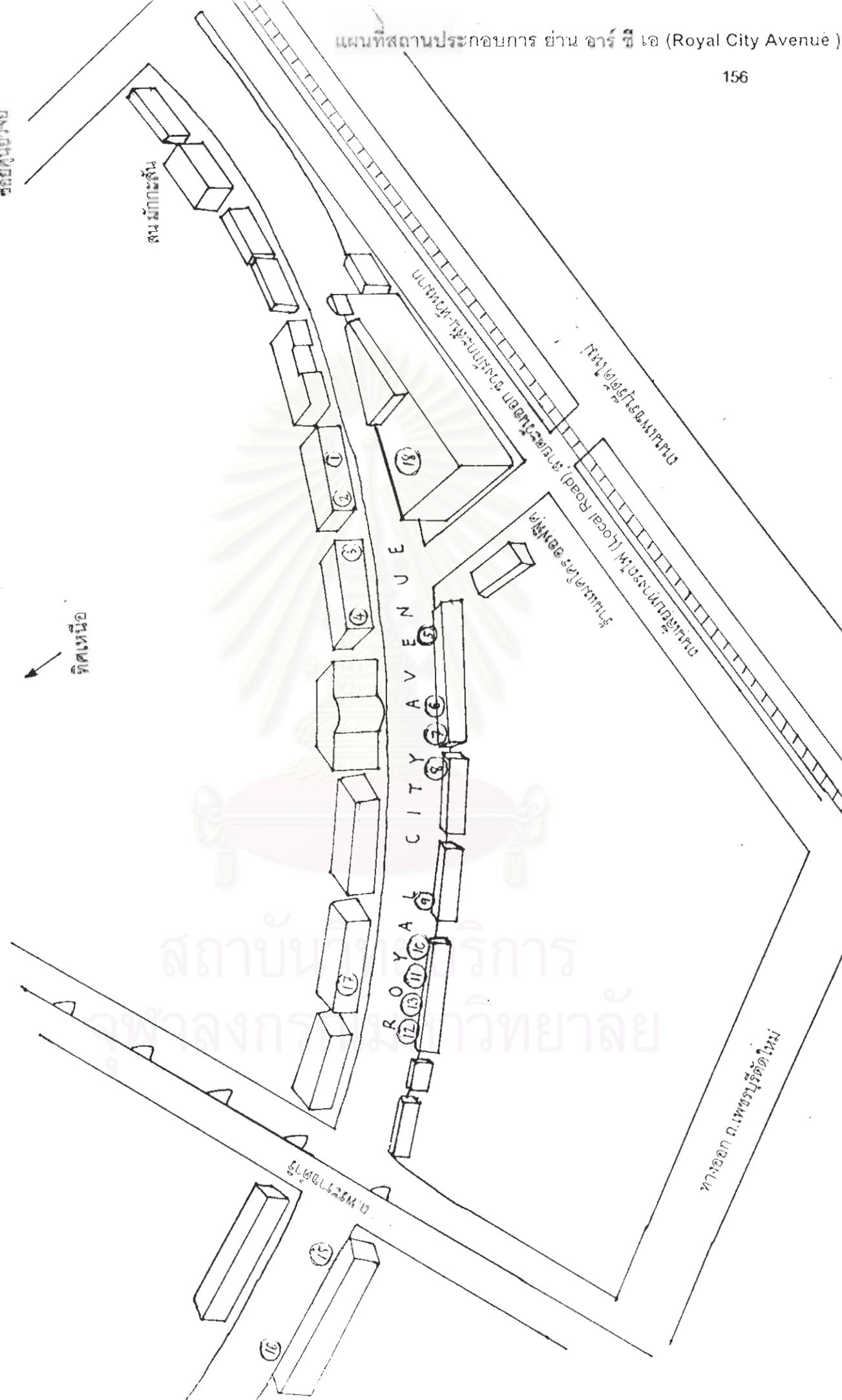
ลำดับ	ชื่อร้าน	ที่ตั้ง
1	เมโทร โปლის	ในแผนที่ หมายเลข 1
2	บราวซูการ์	ในแผนที่ หมายเลข 2
3	โรอัลอินเตอร์ฯ	ในแผนที่ หมายเลข 3
4	บาร์ บี คิว	ในแผนที่ หมายเลข 4
5	สุโขทัย	ในแผนที่ หมายเลข 5
6	จ๊อบก	ในแผนที่ หมายเลข 6
7	โคโคโมะ	ในแผนที่ หมายเลข 7
8	โอสต์เล็ง	ในแผนที่ หมายเลข 8
9	เบเวอร์รี่ฮิล	ในแผนที่ หมายเลข 9
10	อเกนท์	ในแผนที่ หมายเลข 10
11	รูท 66	ในแผนที่ หมายเลข 11
12	ออกซิเจน	ในแผนที่ หมายเลข 12
13	มอร์แกน	ในแผนที่ หมายเลข 13
14	สกาย บีช	ในแผนที่ หมายเลข 14
15	ร้านตัดผม	ในแผนที่ หมายเลข 15
16	เบบี๋ริงค์	ในแผนที่ หมายเลข 16
17	ฮิปโป	ในแผนที่ หมายเลข 17
18	โบว์ลิ่ง	ในแผนที่ หมายเลข 18

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานีวิทยุ

สถานีภาคพื้นดิน

ทิศเหนือ

สถาบันบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ร้อยตำรวจโท ชัยนาม นักร้อง เกิดเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2518 ที่จังหวัดพะเยา เป็นบุตร นายแสงทอง นักร้อง และนางศรีไล นักร้อง มีพี่น้อง 3 คน พี่ชาย คือ พันตำรวจตรี อภิรักษ์ นักร้องและน้องชาย คือ นายจักริน นักร้อง ประวัติการศึกษา มีดังนี้

ปีการศึกษา 2537 จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเตรียมทหาร (รุ่นที่ 36)

ปีการศึกษา 2541 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (ตร.) เกียรตินิยม จากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ (รุ่นที่ 52)

ปีการศึกษา 2542 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการรับราชการ มีดังนี้

พ.ศ.2542 รับราชการครั้งแรก ในตำแหน่ง พนักงานสอบสวน (สบ.1) สถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง

เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2543 ปฏิบัติราชการ สำนักงาน รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล

เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2545 – ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่ง รองสารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจนครบาลบางโพธิ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย